

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XII legislatura · tercer període · sèrie P · número 63

Ple del Parlament

Sessió 36, tercera i darrera reunió, dijous 25 de juliol de 2019

Presidència del M. H. Sr. Roger Torrent i Ramió

TAULA DE CONTINGUT

Dossier

Manifestació de condol i de condemna de la violència masclista	3
Decret llei 12/2019, del 9 de juliol, de mesures urgents en matèria tributària i de lluita contra el frau fiscal 203-00020/12	3
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les accions del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació amb relació a la gestió del territori 302-00129/12	23
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la Catalunya rural 302-00134/12	33
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la prevenció i l'extinció d'incendis 302-00130/12	43
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les instal·lacions i els accessos als ports 302-00131/12	53
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la prohibició de les operacions de rescat a la Mediterrània 302-00133/12	55
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre els problemes de mobilitat 302-00135/12	69
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació dels menors no acompanyats 302-00132/12	80
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les delegacions exteriors 302-00136/12	90
Debat general sobre les propostes per a la Catalunya real (continuació) 255-00007/12	100

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del ple.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7984 (sèrie P)

DL: B-27.966-1980

www.parlament.cat

Sessió 36.3

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les nou del matí i dos minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat dels vicepresidents primer i segon, el secretari primer i les secretàries tercera i quarta. Assisteixen la Mesa el secretari general i el lletrat Antoni Bayona Rocamora.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del vicepresident del Govern i conseller d'Economia i Hisenda i els consellers d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència, d'Interior, de Territori i Sostenibilitat i d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació.

El president

Bon dia, diputats, diputades. Es reprèn la sessió.

Manifestació de condol i de condemna de la violència masclista

Abans de seguir amb l'ordre del dia, però, i malauradament, hem de lamentar la confirmació de dos assassinats més per violència de gènere a Catalunya –amb aquests, ja són quatre aquest any–, el ja esmentat ahir, d'una veïna de Terrassa, i un cas previ, a la mateixa població, d'una dona desapareguda l'estiu passat, segons ens ha comunicat el Departament d'Interior.

Decret llei 12/2019, del 9 de juliol, de mesures urgents en matèria tributària i de lluita contra el frau fiscal

203-00020/12

Continuem amb l'ordre del dia; el catorzè punt és el debat i votació sobre la validació del Decret llei 12/2019, del 9 de juliol, de mesures urgents en matèria tributària i de lluita contra el frau fiscal.

D'acord amb l'article 158.2 del Reglament, intervindrà en primer lloc el vicepresident del Govern i conseller d'Economia i Hisenda, per exposar les raons per les quals ha estat promulgat aquest decret llei. Vicepresident, quan vulgui.

El vicepresident del Govern i conseller d'Economia i Hisenda (Pere Aragonès i Garcia)

Moltes gràcies, president. Conseller, senyores i senyors diputats, molt bon dia a tothom. Durant l'any 2018, l'economia catalana va prolongar, per cinquè any consecutiu, la fase expansiva iniciada l'any 2014. El producte interior brut va créixer un 2,6 per cent, vuit dècimes per sota de l'any anterior, en un context de progressiva desacceleració de l'activitat global. El perfil trimestral de creixement al llarg del 2018 va mostrar una pauta de desacceleració des del 3,3 per cent interanual del primer trimestre fins a l'1,8 per cent del quart trimestre. El primer trimestre d'enguany, però, el creixement de l'economia catalana ha estat del 2,1 per cent, i hi han signes d'estabilització després d'una pèrdua progressiva de dinamisme durant l'any 2018. Per tant, un context d'adequació dels ritmes de creixement de l'economia catalana a una conjuntura econòmica europea i mundial. L'economia catalana està fortament exposada al mercat exterior i, per tant, som l'indicador avançat, pel conjunt de l'economia de l'Estat, del dinamisme de l'activitat exterior. Malgrat tot, seguim en un camí positiu, d'estabilització del creixement al voltant del 2 per cent, propi d'economies madures, que ho fan no només guanyant els gaps creats, doncs, de pèrdua de creixement durant la crisi econòmica, sinó que ho fan de manera sostinguda, en què tots els sectors de l'activitat productiva contribueixen al creixement econòmic.

Malgrat aquestes dades positives a nivell macroeconòmic, si mirem els indicadors de benestar i progrés social, i, en particular, les condicions de vida i treball, publicats en aquest any 2019 per part de l'Institut d'Estadística de Catalunya, la desigualtat ha disminuït amb les darreres dades, però encara les dades de pobresa relativa no són bones, són negatives. Les dades relatives a la taxa de població en risc de pobresa o exclusió social mostren un augment respecte als anys anteriors. Per tant, malgrat la bonança econòmica dels darrers temps, cada vegada tenim un percentatge de població que es troba en risc de pobresa que va creixent lleugerament, un risc més accentuat en el col·lectiu de dones i de joves.

El Govern de Catalunya, si tingués un estat, podria prendre mesures per lluitar contra la pobresa i desigualtat disposant dels recursos i dels mitjans, com deia, d'un estat. Si aquest Parlament pogués decidir sobre tots els àmbits de la vida dels ciutadans de Catalunya –i aquesta és la voluntat del Govern–, tindríem moltes més eines per donar-hi suport. Però, malgrat que no les tenim, hem de governar tan bé com sapiguem la part dels recursos i mitjans de què disposem. I cal que el Parlament aprovi les lleis que la societat catalana necessita.

I una d'aquestes lleis, potser la més transcendent, és la Llei de pressupostos, que actualment tenim en pròrroga per segon any consecutiu. El darrer pressupost aprovat és el de l'any 2017. I, per tant, treballeu amb uns pressupostos prorrogats per atendre les necessitats actuals dels catalans i catalanes; un pressupost –darrer aprovat– de l'any 2017, que en bona part s'explica per l'aplicació de l'article 155 des de finals d'octubre de l'any 2017 fins a principis de juny de l'any 2018, vuit mesos de suspensió de l'autonomia.

Malgrat tot això, el Departament de Vicepresidència i Economia i Hisenda hem posat ja en marxa la maquinària interna per elaborar la proposta de pressupostos per l'any 2020. El Govern farà tot el possible per tal d'arribar a acords amb els grups parlamentaris i portarem el projecte de pressupostos la propera tardor per tal que vegin la llum, aprovats pel Parlament, abans que acabi aquest any.

Som conscients que a Catalunya li cal disposar d'uns nous pressupostos que ajudin a prosperar col·lectivament, mentrestant el Govern fa tots els possibles per adaptar la situació de pròrroga pressupostària a atendre les necessitats socials actuals.

Per fer front a això, el Govern va aprovar un decret llei, setmanes enrere, que va ser convalidat per aquesta cambra, que concedia un suplement de crèdit de 814 milions d'euros, que juntament amb altres recursos ha permès millorar les condicions dels treballadors públics, amb recursos destinats, amb 1.039 milions d'euros: retorn del 40 per cent de la paga extra del 2013, millores retributives, increment de personal en els àmbits de salut i d'ensenyament. I també el Govern va presentar el Pla d'acció per atendre la despesa urgent de l'any 2019, per adequar-la a les necessitats actuals, amb l'objectiu de reduir les desigualtats i millorar la igualtat d'oportunitats.

Però seguim endavant, i aquest mes de juliol el Govern ha aprovat el Decret llei de mesures urgents en matèria tributària i de lluita contra el frau fiscal, que avui portem a debat d'aquest Ple per la seva convalidació, un decret que hem aprovat per atendre necessitats urgents, fonamentalment de caràcter social, i, en especial, per atendre la despesa derivada del tram que correspon al setembre de 2019 de la renda garantida de ciutadania, la prestació social a través de la qual s'assignen els mínims d'una vida digna a les persones i a les famílies que es troben en una situació d'ingressos insuficients, en una situació de pobresa.

Al no disposar de suficient crèdit pressupostari, perquè estem gestionant els pressupostos del 2017, és absolutament indispensable disposar de nous ingressos per fer front al desplegament de la renda garantida de ciutadania que garanteixi una major cobertura. Per assolir aquests nous ingressos, el decret llei preveu elevar de l'1,5 per cent al 2 per cent el tipus de gravamen de l'impost que es paga al formalitzar els préstecs hipotecaris que paguen les entitats financeres des de les modificacions legislatives de la passada tardor. L'impacte estimat d'aquesta mesura, en termes d'incre-

ment de recaptació, és de 82 milions d'euros anuals. Tenint en compte que l'entrada en vigor d'aquest decret llei és del mes de juliol, que és quan s'ha aprovat per part del Govern, l'increment estimat de recaptació durant aquest 2019 és d'uns 34 milions d'euros.

Per tant, generem nous ingressos per fer front a necessitats que continuen creixent. És fonamental que, malgrat la pròrroga pressupostària, mentre treballem en els nous pressupostos de l'any 2020, portem a terme mesures per atendre necessitats que no poden esperar l'any 2020.

En el punt d'aquest augment de l'1,5 per cent al 2 per cent de l'impost que paguen els bancs, l'impost d'actes jurídics documentats, referent a la constitució de préstecs hipotecaris, vull fer referència que aquest augment ha estat reclamat darrerament per diversos grups del Parlament de Catalunya, com, per exemple, en la Proposició de llei de Catalunya en Comú Podem, el diputat David Cid, que l'ha presentada, però també altres grups parlamentaris que ens han demanat que tiréssim endavant aquesta modificació. I aquest Govern vull recordar que també ho va posar sobre la taula com una de les propostes en el marc d'un possible acord de pressupostos del 2019, que finalment no va reeixir.

Una altra mesura que contempla aquest decret llei que té un impacte positiu en la recaptació és la modificació de l'impost sobre habitatges buits per tal que els fons de titulació siguin també subjectes obligats a satisfer l'impost. Vull recordar que l'impost d'habitatges buits és l'impost que penalitza l'incompliment de la funció social d'habitatges que estan permanentment desocupats i que té com a objectiu que surtin al mercat, incrementar l'estoc d'habitatges, evitar els comportaments especulatius en l'àmbit immobiliari, d'acaparament d'habitatges buits per especular-hi. I sabem que els fons de titulació són especialment actius en adquisició de paquets importants d'habitatges procedents d'execucions hipotecàries.

Per altra banda, el decret també preveu una modificació de la tarifa social del cànon de l'aigua, conseqüència de la persistència i l'increment de persones en situació de vulnerabilitat. En concret, proposem que la tarifa social sigui la resultant d'aplicar un tipus zero, si no es supera el primer tram, que és un consum de nou metres cúbics mensuals, i un coeficient 0,5 al tipus que correspon a cada tram, si el consum és superior de nou metres cúbics mensuals, conjugant, doncs, la sostenibilitat econòmica i ambiental amb les necessitats socials. Per tant, tot el consum, en els casos de famílies vulnerables, estarà bonificat si no se supera el primer tram de consum pel que fa referència al cànon de l'aigua. I seguint amb el cànon de l'aigua, també s'introdueix un canvi en els col·lectius que es poden beneficiar d'aquest cànon, ja que, a part dels grups existents fins ara –pensionistes, jubilats amb pensions mínimes, amb informe de vulnerabilitat, d'acord amb els criteris de la Llei 24/2015–, s'hi afegixen els titulars de subministrament d'aigua que acreditin que la seva unitat familiar es troba en situació de vulnerabilitat econòmica –per tant, anem més enllà de jubilats i pensionistes– reconeguda mitjançant un informe dels serveis socials de l'Administració competent, la situació de risc d'exclusió residencial o qualsevol altra que requereixi especial protecció.

Per tant, incrementem la càrrega fiscal de les entitats financeres, reduïm el cànon de l'aigua per les famílies en situació de pobresa energètica: redistribució fiscal.

També portem a terme mesures d'equilibri territorial. De la mateixa manera que hem de fer front a desigualtats socials, hem de garantir la igualtat d'oportunitats per tothom, hem de fer front a les desigualtats territorials que pateix Catalunya; garantir que aquesta igualtat d'oportunitats sigui la mateixa es visqui on es visqui, per garantir l'equilibri territorial i generar les condicions per facilitar la prosperitat de totes les comarques del país, especialment d'aquelles menys dinàmiques econòmicament parlant.

En el decret llei que avui presento en nom del Govern, hi trobem mesures en aquest sentit. Hi ha mesures destinades a la reactivació i reindustrialització del mu-

nicipi de Flix, que es va declarar d'interès general al projecte de reindustrialització que afecta aquest municipi, un municipi que ha tingut la dissort, com altres municipis de la Ribera d'Ebre, també de les Garrigues i del Segrià, de patir l'incendi forestal més greu dels darrers anys a Catalunya, fa tot just un mes. I, per tant, hem de prendre les mesures que tinguem al nostre abast perquè la vida torni a rebrotar en aquestes comarques, no només en l'àmbit agrícola i l'àmbit ramader, mesures que impulsarem en els propers dies i que aprovarem per part del Govern, sinó també en altres àmbits econòmics, com l'àmbit industrial. Per tant, per afavorir la recuperació d'aquest territori, el decret llei introdueix una bonificació en la quota del cànon sobre la deposició controlada de residus industrials en el municipi de Flix que ha de permetre el desenvolupament de projectes de transformació sectorial o de reindustrialització que contemplin el manteniment i la nova implantació d'activitat industrial i la creació d'ocupació.

En la mateixa línia de bonificació de la quota del cànon sobre la deposició controlada de residus industrials en el municipi de Flix, en la regulació del cànon de l'aigua, s'ha proposat una bonificació amb l'objectiu de fomentar actuacions industrials o empresarials en el marc dels projectes de reindustrialització aprovats pel Govern, permetent així la creació o manteniment d'activitat industrial, manteniment de llocs de treball a municipis afectats pel tancament d'indústries o en casos d'empreses en concurs. De moment, perquè el Pla de reindustrialització està aprovat per totes les administracions, en el municipi de Flix..., resulta d'aplicació en aquest terme municipal, però s'ha dissenyat de manera general per poder ser aplicat, en cas que s'acordi, un altre projecte de reindustrialització.

Més fiscalitat sobre les entitats financeres, millor cànon de l'aigua per les famílies amb pobresa energètica, reindustrialització del territori, especialment d'aquells casos en què cal renovació industrial després que indústries madures, doncs, perdin pes i necessitem noves inversions.

També presentem mesures correctores d'externalitats ambientals i socials. Ahir es va saber que la Comissió Europea va denunciar l'Estat espanyol i imposarà una multa per la contaminació atmosfèrica de Madrid, Barcelona i el Prat de Llobregat. Precisament, una de les mesures que inclou aquest decret llei és l'augment del tipus impositiu, l'augment de l'impost sobre l'emissió d'òxids de nitrogen a l'atmosfera produïda per l'aviació en la zona de protecció especial de l'ambient atmosfèric. També inclou un tipus impositiu que grava les apostes que es realitzen dins dels locals de joc de Catalunya, tot i que, com és sabut, avui el principal problema del joc es focalitza en les apostes *online*. En aquest sentit, a diferència del que fa el Govern espanyol amb relació als tipus impositius del joc *online*, que els abaixa, nosaltres els incrementem, en especial, en l'àmbit de les apostes, que és l'àmbit on nosaltres tenim competència.

Fa poques setmanes també presentàvem a la Comissió d'Economia i Hisenda d'aquest Parlament el nou Pla de lluita contra el frau fiscal 2019-2022. Un dels objectius d'aquest pla és la intensificació del control sobre els sectors de risc, que ja vam identificar en el pla anterior: sector immobiliari, sector del joc o de subhastes. Sector de risc no vol dir que a tots aquests sectors hi hagi un comportament de no compliment de les obligacions fiscals, però sí que hi ha un major risc i, per tant, calen mesures específiques. Certament és un objectiu del Govern i del Departament de Vicepresidència dotar-nos d'aquelles eines útils perquè els obligats a pagar un impost compleixin amb les seves obligacions tributàries. I per això fem una reforma per garantir el pagament de la taxa del joc, perquè l'impagament que s'ha produït en alguns casos perjudica la recaptació del tribut, afecta la suficiència de recursos i, evidentment, té un impacte sobre el fet que tothom que està obligat a pagar impostos els ha de satisfer.

Incorporem tres mesures en l'àmbit del joc. Amb relació a la regla de meritació de la taxa sobre el joc es condiona el subministrament de cartrons de bingo –que necessàriament ha de ser autoritzat per la Generalitat– a la inexistència de deutes

tributaris en concepte de l'impost sobre el joc i, per tant, s'ha d'acreditar que s'ha extingit el deute tributari. Per tant, aquelles empreses de joc que tenen deutes pendents en l'impost sobre el joc no podran rebre autorització per continuar amb activitat de bingo per a la distribució de nous cartrons de bingo. Pot semblar un aspecte parcial, un aspecte menor, però creiem que és important que l'activitat d'autorització de l'Administració vagi en paral·lel a que l'Administració tributària pugui garantir el compliment de les obligacions per part de tothom.

En matèria de règim sancionador, incorporem com a supòsit d'infracció molt greu la realització d'activitat de joc sense haver satisfet l'impost sobre el joc, per tant, sense haver satisfet la taxa que grava la celebració i organització d'aquesta activitat.

I en matèria de fiances s'estableix que aquestes també responen dels deutes derivats no només de l'activitat de joc, sinó dels impostos que graven l'activitat de joc.

Per finalitzar i a mode de resum, som conscients que per atendre les necessitats dels ciutadans de Catalunya, de les famílies, de les empreses, dels treballadors i treballadores, cal treballar per aconseguir posar a disposició de la Generalitat de Catalunya, dels ajuntaments, tots els recursos tributaris que aquesta societat genera, i ho volem fer perquè nosaltres, que hem gestionat amb responsabilitat les finances públiques, volem fer-ho amb tota la llibertat, i tota la llibertat vol dir tots els recursos fiscals que es generen a Catalunya, i probablement només arribarem a gestionar la totalitat d'impostos que es recaptin a Catalunya quan siguem un estat independent, perquè l'Estat espanyol no ha donat mostres de fer-ho d'una altra manera, i aquesta és una posició dels partits que donem suport al Govern. Però també som conscients –i aquesta estic convençut que és una posició compartida amb la majoria de grups de la cambra– que mentrestant no s'arribi als projectes polítics que defensem cadascuna de les forces que avui estem aquí presents, mentrestant estem obligats a prendre les decisions per fer possible que Catalunya sigui una societat més justa i més cohesionada.

L'objectiu a llarg termini..., que són diferents en aquesta cambra, és cert, però els objectius a llarg termini no han d'implicar una renúncia de les eines que tenim immediates del marge de millora que tenim en l'actualitat. És evident, com deia, que serviríem millor la nostra societat amb uns pressupostos ajustats a les necessitats actuals. I, per això, el Govern estem disposats a parlar amb tothom, a parlar amb tots els grups parlamentaris per dotar-nos d'un nou pressupost l'any 2020. Portarem la proposta de pressupost, aprovarem el Projecte de Llei de pressupostos al Govern, la propera tardor el portarem en aquest Parlament els pressupostos per a l'any 2020, i mentrestant cal fer aquelles mesures que no es poden posposar, que no es poden prorrogar, perquè afectarien sensiblement el benestar i prosperitat del conjunt de la població. Hem parlat prèviament amb molts dels grups parlamentaris, i sé que hi ha una molt bona predisposició per facilitar la convalidació d'aquest projecte de llei.

Vull agrair a tots els grups que han fet propostes en aquest sentit, hem tingut propostes diverses per part de diferents grups de la cambra, que se'ns han dirigit i que ho han posat sobre la taula, moltes en forma d'iniciativa parlamentària. Vull agrair a tots ells l'esforç per tirar endavant, l'esforç per fer propostes conjuntes. Gràcies per allargar la mà, i el Govern també l'agafa i també l'allarga. Per tant, demanem la convalidació –decret llei– que, com deia, a mode de resum, comporta una sèrie de mesures fiscals que, en primer lloc, graven, incrementen els impostos que satisfan les entitats financeres en la constitució d'hipoteques, que redueix les taxes que paguen les famílies en situació de pobresa energètica, que garanteix el compliment de les obligacions tributàries en matèria de joc, que fan que els fons voltor també siguin subjectes passius de l'impost de pisos vuits, els fons de titulització, aquells fons voltor que tenen la forma jurídica de fons de titulització també siguin subjectes passius de l'impost sobre pisos buits. Per tant, compartir la necessi-

tat, compartir l'obligació de que tothom compleixi amb les seves obligacions fiscals, valgui la redundància.

Apostem per la reindustrialització, i en especial per un municipi que ha estat declarat, doncs, amb el seu projecte de reindustrialització per part de totes les administracions públiques, però que es pot estendre. Per tant, un decret llei que malgrat les dificultats, malgrat la situació de pròrroga respon a les necessitats i les urgències del país.

I vull donar les gràcies d'entrada a tots els grups parlamentaris que ens facilitaran la convalidació. Treballant junts és com aquest país tira endavant.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

(Aplaudiments.)

El president

Gràcies, vicepresident. A continuació passem a la intervenció dels grups parlamentaris per fixar la seva posició, i, en primer lloc, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, el diputat senyor José María Cano.

José María Cano Navarro

Gracias, señor presidente. Diputados, diputadas, *conseller, vicepresident* senyor Aragonès, muy buenos días. Hoy nos trae el señor vicepresidente un decreto ley que lleva por título: «de medidas urgentes en materia tributaria y de lucha contra el fraude fiscal.» Aunque de todo esto tiene bien poco. Y a pesar de este título rimbombante, a pesar de este buscar un titular, a pesar de buscar dulcificar lo que hay detrás de este decreto ley, en realidad lo que hay es una subida de impuestos. Detrás de este documento hay una subida de impuestos, lo que hay es volver a meter la mano en el bolsillo de los catalanes, en este caso, de la clase media y trabajadora, que es la que siempre soporta estas subidas de impuestos.

Usted, en su memoria y en su exposición de motivos, lo que nos dice es que el objetivo de ese decreto ley es aumentar la recaudación en 85 millones de euros. Es decir, urgentemente necesitan recaudar 85 millones de euros más. Y lo necesitan hacer porque no están dispuestos a renunciar a eliminar chiringuitos, no están dispuestos a reducir altos cargos, no están dispuestos a reformar la Administración, usted no está dispuesto a dejar de viajar a cuerpo de rey para visitar fugados de la justicia, no está dispuesto a renunciar a gastos y a despilfarro para abrir embajadas y para hacer publicidad precisamente para hablar mal de España en toda Europa, para hablar mal del Estado español, ese Estado español que nos oprime, ese Estado español franquista, o sea, toda esa serie de mentiras que al final lo que pasa es que acaban perjudicando a la economía catalana y además tienen que presentar un decreto ley porque no son capaces de aprobar unos presupuestos y tenemos los presupuestos prorrogados desde el 2017. Y por eso tienen que intentar maquillar, camuflar, lavar la cara a lo que aquí hay detrás de este decreto ley, que en definitiva lo que hay es una subida del impuesto que grava las hipotecas, una subida del Impuesto de actos jurídicos documentados, por lo tanto, detrás de ese decreto ley lo que hay es un encarecimiento de la vivienda, que coincidirán conmigo en que es un bien de primera necesidad.

Y ¿por qué les digo que detrás de este decreto ley está simplemente la subida de impuestos? Porque el 95 por ciento de esos 85 millones que ustedes pretenden recaudar están presupuestados a través de la subida del AJD, de ese impuesto.

Yo le voy a hablar de dos aspectos de este decreto ley, el primero sería sobre las formas. Es decir, la manera de modificar los impuestos, de crear nuevos impuestos, de subir los tipos impositivos, no es a través de un decreto ley por urgencia. Nuestro ordenamiento jurídico reserva a las leyes esa potestad, precisamente para dotarlo de transparencia, de claridad y de seguridad jurídica a los catalanes, a los contribuyentes, en un tema tan delicado como sería el tema impositivo. Y eso lo reserva, normalmente, este tipo de medidas se toman a la hora de presentar y aprobar los presupuestos a

través de la Ley de medidas fiscales, a través de la ley de acompañamiento. Pero ustedes no lo pueden hacer así, señor Aragonès, no lo pueden hacer, lo tienen que hacer por vía de urgencia y lo hacen por vía de urgencia porque, evidentemente, eso es un dato objetivo, son incapaces de aprobar unos presupuestos.

En 2018 renunciaron, ya ni los presentaron. Dijeron que no tenían tiempo. A pesar de que usted estaba gestionando el 155, y fue además felicitado por la gestión del 155, usted no puso los presupuestos encima de la mesa. En 2019 ya hicieron un amago, pero tampoco lo presentaron. Y todavía hicieron algo más grave: no fueron capaces de aprobarlos ni ustedes mismos. Ni su propio Govern fue capaz de aprobar un presupuesto para presentarlo a debate en esta cámara, para presentarlo a debate en este Parlament.

Entonces, lo primero que tocaría analizar serían las causas de por qué no tenemos presupuestos, por qué tenemos los presupuestos prorrogados. Pues yo entiendo que hay tres causas principales. En primer lugar, porque es un gobierno que no gobierna. Es un gobierno que está paralizado. Evidentemente, un gobierno que no gobierna, que se dedica a un objetivo único, que tiene una obsesión única que es el *procés*, no necesita unos presupuestos, los prorroga y adelante, a seguir con su monotema.

En segundo lugar, porque, evidentemente, son incapaces de consensuar y debatir unos presupuestos para todos los catalanes. Todo lo que hacen tiene un único objetivo que es el *procés*. Si ustedes organizan un acto institucional, su objetivo es el *procés*; si ustedes hacen publicidad, el objetivo es el *procés*; si ustedes viajan a nivel internacional, el objetivo es el *procés*; los medios de comunicación, el objetivo es el *procés*. Entonces, por deducción lógica, cuando hacen unos presupuestos, ¿cuál es el objetivo de estos presupuestos? Pues un único objetivo: el *procés*. Y, por lo tanto, son unos presupuestos que no son para todos los catalanes, por lo menos van en contra de más de la mitad de los catalanes y además no benefician a ninguno de los catalanes. Por lo tanto, es difícil que tenga la aprobación de esta cámara, por lo menos los treinta y seis diputados que yo represento hoy aquí en este atril no van a darle apoyo a un presupuesto cuyo objetivo único es el *procés*. A lo mejor hay grupos que intentando blanquear su actividad lo hacen, pero el Grupo Parlamentario de Ciutadans ya le aseguro yo que no lo va a hacer.

Y, por otra parte, también decirle que no hay presupuestos porque ya le iba bien, señor Aragonès, le iba bien. Usted, con la prórroga presupuestaria, ha conseguido sacar pecho de que ha conseguido cumplir con el déficit fiscal y con la regla del gasto. Pero ¿cómo no lo va a cumplir? Si ha prorrogado y han aumentado las partidas. En época de bonanza económica hemos tenido más ingresos y las partidas han sido las mismas. Evidentemente que ha podido usted cumplir. No usted ha cumplido con esos objetivos, los ha cumplido la prórroga presupuestaria. Y además, le va bien como excusa, eso de no tener presupuestos. ¿Que no podemos pagar las pagas extras? Es que no tenemos presupuestos. Y, además, y además... –de los funcionarios, no tenemos presupuestos–, y además, es que España roba. Pero ¿cómo vamos a pagar las extras? ¿Que no podemos acabar con los barracones y tenemos que hacer que Santa Susanna, un municipio superendeudado, tenga que pagarse su propio instituto? Pues no pasa nada. ¿Por qué lo hacemos? Porque tenemos los presupuestos prorrogados y, además, hay un malvado Estado español que nos roba. ¿Cómo vamos a hacer un barracón en esas circunstancias?

Por lo tanto, todo esto, ese no tener presupuesto es a costa de los catalanes, es a costa de no hacer política para los catalanes.

Después, yo esperaba cierta rigurosidad a la hora de presentar, desde el punto de vista formal, este decreto ley. Si usted quería hablar de tarifa social, si usted quería hablar de redistribución, si usted quería hablar, como nos ha dicho, de igualdad de oportunidades, si usted quería hablar de externalidades ambientales, si usted quería hablar de fraude fiscal, cuente con nosotros, pero lo que no puede hacer es intentar maquillar una subida de impuestos introduciendo eso en este decreto ley, intentando

enmascararlo. Eso no puede hacerlo. Si quiere hablar de esos temas, debatimos un decreto ley sobre esos temas, pero no intente lavar la cara de una subida de impuestos con esos temas.

Porque usted aquí ha mezclado el canon del agua, los impuestos sobre el juego, sanciones de incumplimientos sobre el juego. Además, ha intentado subsanar errores en el diseño de impuestos propios. Pero cómo no van a tener errores los impuestos propios, si los hicieron corriendo, si en sus propios *mails* dicen que los hacen así para que el Tribunal Constitucional los tumbé y, además, la mayoría estaban asesorados y estaban orientados por alguien que entiende tanto de tributación como es la CUP, que eran los que dictaban estos impuestos propios. ¿Les sorprende que sea el Tribunal Constitucional el que tumbé ciertos artículos? Pero no solo el Tribunal Constitucional, el Tribunal Superior de Justicia de Cataluña también ha tumbado ciertos artículos de sus impuestos propios.

Después, también intentan establecer determinadas bonificaciones en materia fiscal. Mire, nosotros, lo ha dicho antes, que se ha presentado esta propuesta varias veces en este Parlament, se ha presentado por parte del PSC y por parte de los Comunes, y ustedes son plenamente conscientes que las dos veces hemos votado en contra de subir impuestos y de encarecer la vivienda.

¿Y por qué hemos votado en contra? Hemos votado en contra porque España tiene los impuestos más altos sobre la firma de una hipoteca de toda Europa. De hecho, hay países como Alemania, Reino Unido y Holanda que no tienen este tipo de impuesto. Además, es un impuesto cedido a las comunidades autónomas, por lo que cada comunidad autónoma tiene su propio tipo impositivo y eso perjudica a la competitividad fiscal. Y a ver si me adivinan, señorías, cuál es la comunidad autónoma que tiene el tipo impositivo más alto. ¿Les doy pistas? Empieza por ce. La nuestra, Cataluña es la comunidad autónoma que tiene el tipo impositivo más alto.

Y, cuando ustedes suben y dicen que no va a afectar esta subida del impuesto a los ciudadanos, evidentemente, o son unos ilusos o mienten. Cuando hay una subida de gastos para el banco, cuando el banco tiene una subida de gastos, lo que hace es revisar esa oferta hipotecaria y lo que hace es trasladar ese gasto a la familia que necesita una hipoteca. Eso es lo que va a hacer.

Miren, ustedes han preferido encarecer la vivienda de los ciudadanos a reformar la Administración y no cesar en el despilfarro. Nosotros no vamos a ser cómplices del encarecimiento de la vivienda.

(Aplaudiments.)

El president

En nom el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Alícia Romero.

Alícia Romero Llano

Gràcies, president. Bon dia, vicepresident, conseller, diputats i diputades. Bé, avui, el vicepresident ens porta aquí un decret llei que podríem dividir en dues parts. Una que parla de beneficis fiscals i que té com a objectiu beneficiar o prioritzar la instal·lació d'activitat industrial econòmica a Flix, després de tot el patiment que aquestes terres i, en concret, doncs, aquest municipi està patint des de fa temps, amb la tancada d'Ercross, però també amb les dificultats de Covestro, en fi, és un tema del qual hem parlat sovint aquí. I la segona part seria la que fa referència a l'obtenció de més ingressos, no?, amb l'objectiu de poder fer front a algunes despeses que, evidentment, la pròrroga pressupostària no ens permet.

Sobre el primer, que m'hi voldria aturar perquè crec que és prou important i, per sort, en aquest Parlament, darrerament, estem parlant sobre la despoblació, sobre aquesta Catalunya buida que està rebent poca atenció per part del Govern de la Generalitat. Miri, nosaltres, les propostes sobre els beneficis fiscals que fem a indústries perquè s'instal·lin a Flix ens semblen totalment insuficients. Evidentment, és un

gest, és un gest petit, però no ens sembla que això ens resolgui el problema d'aquesta zona, sobretot, les de l'Ebre, molt despoblades, que fa temps que estan perdent població, els joves marxen a buscar oportunitats en altres llocs i això va generant, evidentment, més desequilibri territorial, menys cohesió territorial i també que, evidentment, costi més trobar serveis públics prop de casa. Això no ho resoldrem amb aquestes modificacions que fem amb el decret, però valdria la pena que el Govern s'ho prengués seriosament.

De fet, el Grup Socialista ha estat cercant, hem parlat diverses vegades d'aquest tema. Es va aprovar una resolució, el març del 2016 –miri si en fa de temps–, justament, parlàvem també ja de Covestro i d'Ercross i, justament, demanàvem elaborar un pla industrial de futur, entre els agents socials del territori, amb la finalitat de potenciar aquesta reindustrialització.

Han passat tres anys, bé, ara podem aprovar una modificació puntual, però això no arreglarà el problema. O fem una intervenció integral, transversal, contundent en aquests territoris més despoblats, dels quals ahir també parlava el president del meu grup, o, sinó, sincerament, seguirem desequilibrant el territori i la gent seguirà o s'acostarà cada vegada més al litoral i a les zones properes a Barcelona. Crec que fem un mal favor al país i, per tant, val la pena que vostès desenvolupin un pla de recuperació de l'economia de les Terres de l'Ebre, millora d'infraestructures viàries i ferroviàries, fibra òptica, adequació de l'FP a la realitat del mercat allà, la previsió del canvi de la nuclear d'Ascó a noves activitats energètiques, en fi, hi ha moltes possibilitats que fan molt de temps que els les diem. Això és el que ens agradaria avui poder aprovar i no aquestes modificacions puntuals, que són absolutament insuficients.

Miri, l'any 2016 i el 2017, vaig demanar al conseller Baiget i al vicepresident Junqueras que em diguessin on anaven les inversions que es gestionaven des d'Acció, perquè ja entenc que, evidentment, l'empresa decideix lliurement on s'instal·la a Catalunya, però aquelles que venen de la mà d'Acció, em sembla que és d'aquelles on té capacitat el Govern, com a mínim, d'equilibrar-les en el territori. Doncs, miri, en aquella resposta que em van donar el 2017, fent referència al 2015, dels projectes que havien arribat a Catalunya, un 48 per cent arribaven a Barcelona, 28 projectes al Barcelonès, 8 al Baix Llobregat, un 14 per cent, 8 al Vallès Occidental, un 14 per cent, 3 a l'Oriental, un 5 per cent, un 1,7 per cent un projecte al Baix Ebre, un projecte al Tarragonès i a totes les altres comarques, res. És a dir, la capacitat que té un govern és alta. Van venir molts projectes, quasi bé cinquanta projectes. Si tu tens la capacitat de dirigir, evidentment, les inversions a aquell que s'acosta o aquell a què tu atraus, crec que hauríem de ser capaços de cohesionar-ho o d'equilibrar-ho territorialment. Vostès, això, de moment, no han estat capaços de fer-ho. I, després, sí, podem fer una modificació puntual perquè vinguin les indústries a Flix, amb això no n'hi ha prou i, per tant, els demano que siguin molt més valents i ambiciosos en aquest sentit.

En el segon dels àmbits del decret, no?, l'obtenció de més ingressos. Bé, no és cap novetat, el vicepresident ho ha dit, no tenim pressupostos perquè, senzillament, el Govern no els va aprovar en un Consell Executiu, no els va presentar en aquest Parlament i, per tant, no es van aprovar, és lògic. No cal ser molt llest per veure això.

Nosaltres, el que no entenem és si, finalment, no es van presentar perquè el Govern va veure que no tenia prou capacitat per negociar-los. Ens imaginem que devia ser això, perquè, sinó, un els porta, els tramita i cerca els acords.

Quan un govern no té majoria parlamentària, ha de cercar els acords i vol dir asseure's, dialogar, acordar, cedir... En fi, crec que tots sabem quines són les estratègies de negociació. Nosaltres esperem que en prenguem nota per al propers pressupostos, perquè, que avui no hi hagi pressupostos a Catalunya és fracàs del Govern actual i, per tant, com que és responsabilitat seva i també la seva obligació presentar-los, i després, els grups que hagin de fer una majoria, aprovar-los, doncs, espero que hàgim après una mica d'aquest error, perquè és veritat que un tercer anys sense pressupostos seria desastrós per a Catalunya. Jo crec que ahir el president del meu

grup, Miquel Iceta, feia un oferiment al Govern i ho feia honestament i sincerament. Creiem que no es pot permetre aquest país un tercer any sense pressupostos i ho deia vostè quan ha començat la seva intervenció, vicepresident, deia: «L'economia millora, estem en una bona situació.» Això hauria també de veure's reflectit en els pressupostos i no ho estem veient. Estem veient uns pressupostos molt raquífics, evidentment, perquè la pròrroga no ens permet poder gastar, poder invertir el que necessitaria aquest país, a més, amb una millora econòmica.

Per tant, espero que estem tots aprenent del que va passar, no?, i sobretot, el Govern i, per tant, pugui aprovar en el Consell Executiu uns pressupostos que, prèviament, hagi intentat negociar amb una majoria parlamentària. Jo espero que sigui àmplia, perquè, al final, aquests pressupostos haurien de ser, doncs, del màxim consens possible.

En aquestes modificacions puntuals que vostè fa d'impostos, ja li he dit, són puntuals, creiem que la majoria arriben tard, arriben tard perquè es podien haver planejat abans, no?, i probablement, doncs, en comptes de 40 milions d'euros a meitat de curs, doncs, estaríem amb els 80. També l'hi dic, eh?, una xifra totalment residual i que no resol els problemes que, en aquests moments, té Catalunya, aquesta Catalunya real, de la quals alguns parlen i que no sé ben bé si tenen totes les solucions, però, en tot cas, és veritat que necessitaríem resoldre llistes d'espera, la segregació escolar i, amb els 40 milions, doncs, això no ho resoldrem. Però crec que hi ha algunes d'aquestes modificacions puntuals que les podríem haver plantejat abans, tant la del cànon de l'aigua com l'emissió d'òxids de nitrogen, com els actes jurídics documentats, que es va modificar el mes de novembre... en fi. Però, bé, arriba quan arriba, nosaltres creiem que tard, que és insuficient, però, bé, doncs, benvinguts siguin, això és veritat.

Ara bé, fa poques setmanes, a la Comissió d'Economia, se'ns va presentar un estudi sobre els beneficis fiscals, eh?, que, evidentment, doncs, hi ha a Catalunya. No vull parlar dels que no ens afecten, perquè la normativa no ens permet modificar-los, però sí aquells que Catalunya podria modificar. I, en aquest sentit, estàvem parlant que deixem d'ingressar uns 1.400 milions d'euros per beneficis fiscals. Aquests sí que són responsabilitat nostra, perquè afecten a normativa que nosaltres podem modificar, i amb relació a aquests 1.400, a l'entorn d'un 800 venen de l'impost de successions. Ara, vostè, senyor Aragonès, dirà: «Tornem a l'impost de successions.» Sí, perquè és que, al final, és l'impost que més ens permetria recaptar més ingressos per poder fer front al que vostè diu en el decret, exactament això. Vostè fa modificacions puntuals i jo li dic o el meu grup li diu: «Si vostès modifiquessin l'impost de successions només eliminant alguns beneficis fiscals realment regressius, doncs, probablement, tindríem capacitat d'ingressar més.» I a nosaltres ens hauria agradat més que, en comptes d'aquestes modificacions puntuals, ens hagués acompanyat també la proposta de l'impost de successions.

Perquè ja li dic, doncs, a nosaltres ens agradaria que qui més guanya més pagui i qui més hereta més pagui també i qui més contamina més pagui, i això sembla que el Govern no ho acaba de compartir. Ara bé, dimarts –no pensava mai que diria això–, però em va encantar el senyor Rufián, per moltes coses que va dir, eh?, però, ara, li llegiré unes frases concretes. Va dir: «Propuestas en cuanto a derechos sociales y economía: fiscalidad justa, algo tan sencillo como que deje de haber tres personas, tres personas en este país –Amancio Ortega, Ana Botín y Juan Roig– que cobran exactamente lo mismo, repito, tres que cobra exactamente lo mismo que 15 millones de personas y que pagan los mismos impuestos que un trabajador de la SEAT. Cualquiera persona es el ABC de la izquierda. Sabe que eso está mal, que, vamos, que el que más tenga aporte más y el que menos, aporte menos, tan simple como eso.» Ole, Rufián. Doncs, a mi m'agradaria que l'esperit de Rufián arribi al Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i al Govern de la Generalitat. «Que pague más quien gane más». Vaja, és clar, és que, en fi, té més raó que un sant, el

senyor Rufián, en aquest sentit. Doncs, m'agradaria que aquest esperit arribés aquí i que, per tant, vostès plantegessin una reforma fiscal més justa, més progressiva, que permeti això, menys injustícies fiscals, que és el que ens passa en aquests moments.

Tot i així, evidentment, malgrat les mancances, les insuficiències o que arriben tard, votarem favorablement aquest decret, ja li hem dit. Nosaltres intentem ser responsables. Quan ens presenten una proposta que està bé, encara que sigui insuficient, doncs, li donem suport.

Voldria dedicar-li un minutet al senyor Cano, perquè sempre té les solucions per a tot, sempre, sempre. I, probablement, vostè també, senyor Aragonès, hauria de decidir si el seu soci ha de ser Ciutadans o han de ser els partits que conformem l'esquerra en aquest Parlament.

I ho dic perquè el senyor Cano només vol abaixar impostos, tu. I, després, ho veurem a les resolucions del Ple de la Catalunya real. Reduir els beneficis en l'impost de successions, reduir l'IRPF, tot ho vol reduir. Però a mi m'explica com redueix impostos, eh?, i com augmenta la despesa en educació, en benestar social i en salut, ja m'ho explicarà, perquè els números no surten, eh? Vull dir, que si vostè pretén governar, expliqui'ns com fa els números, perquè jo no m'ho crec i crec que el país, tampoc.

Per tant, senyor Aragonès, avui, fem un exercici de responsabilitat. Aquí estem a l'espera que la seva responsabilitat també la tingui en compte en els propers temps.

Moltes gràcies.

El president

Diputada.

Gràcies, diputada.

En nom del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, és el torn del diputat senyor David Cid.

David Cid Colomer

Bé. Vicepresident, diputats, diputades, de fet, avui, en el fons, podríem dir que no estem discutint un decret llei, sinó que, en realitat, estem discutint un projecte de llei que va presentar el nostre grup parlamentari, que és Catalunya en Comú Podem, que és la modificació sobre l'impost d'actes jurídics documentats. Jo també vull agrair, en aquest cas, que el Govern ho hagi entès, en certa manera, així i que hàgim pogut, en aquest cas, discutir prèviament el decret, ho hem pogut fer amb tot l'equip d'Economia, amb el senyor Castellanos, que ara no el veig aquí, i també amb tot l'equip de la Vicepresidència i, per tant, jo crec que és just agrair-ho, no?

Jo crec que el decret, bàsicament, el que fa és la modificació, com deia, del tipus impositiu d'actes jurídics documentats. Pel que fa, en aquest cas, als crèdits hipotecaris i que passem de l'1 i mig al 2 per cent, el que ens permet, en definitiva, aquest 2019 augmentar la recaptació en 34 milions d'euros, 47 més l'any 2020; en total, 81 milions d'euros.

Nosaltres entenem i enteníem, quan vam fer la proposta en aquest cas de projecte de llei, quan la vam registrar, quan la vam plantejar també al Govern i la vam plantejar també al Departament d'Economia en la negociació de pressupostos, que era de fet a partir de la modificació que s'havia produït sobre aquesta legislació a nivell de l'Estat en un nou impost sobre la banca i que, per tant, havien de pagar les entitats financeres i no havien de pagar els clients que constituïssin aquests crèdits hipotecaris. Nosaltres enteníem i entenem que és del tot raonable, perquè estem parlant d'entitats financeres que només l'any 2018 van augmentar els seus beneficis 16.000 milions al conjunt de l'Estat i van augmentar fins a un 22 per cent els seus beneficis a nivell de l'Estat. Per tant, nosaltres enteníem que era raonable que en una situació de bonança econòmica, després del rescat bancari, després de 60.000 milions d'euros que havien donat les administracions públiques en aquest cas a l'Estat, que era raonable que en aquell moment de creixement econòmic, doncs, revertissin també en el conjunt de la ciutadania per

millorar els serveis socials, per millorar les polítiques socials, fins i tot també les polítiques ambientals.

Jo demanaria rigor a Ciutadans, perquè al final també un té, no?... sempre es parla o vostès parlen –i ahir l’hi deia també la nostra presidenta– de les classes populars i les classes treballadores, i al final la seva defensa de les classes populars i les classes treballadores és una estafa. Vostès defensen l’IBEX 35 i defensen els bancs, que és el que estan fent. Perquè amb el seu argument mai posaríem impostos sobre el sector privat, perquè sempre acabaran repercutint sobre les persones. Per tant, no hi hauria impost de societats, no hi hauria impost de patrimoni, no hi hauria aquest impost sobre la banca.

I al final també, vostès al final han inventat l’economia de la *pajita*, que vol dir «*sorber y “bofar” al mismo tiempo*». No es pot demanar que es redueixin les llistes d’espera; no es pot demanar que es redueixin les taxes universitàries un 30 per cent; no es pot demanar, per exemple, que es financi l’escola zero-tres en aquest país, i a la vegada dir que hi han d’haver cada vegada menys impostos. És que els números no quadren, és impossible.

I, per tant, Catalunya és evident que necessita i el Govern necessita més recursos, però en definitiva el que necessitem és redistribuir la riquesa.

Nosaltres donarem suport al decret, però sí que volíem fer algunes consideracions o volíem traslladar al vicepresident i al Govern algunes consideracions.

Miri, si nosaltres haguéssim de posar algun titular sobre el decret, seria, com diuen en anglès, *too little, too late*, eh?, massa poc i massa tard. També podem veure el got mig ple, i podríem dir que *más vale tarde que nunca*, que diu sempre la meva àvia, no? Però nosaltres el que també entenem, que aquest decret els que ens acaba donant és la raó en la negociació dels pressupostos. Nosaltres els vam dir: «Catalunya i el Govern català necessiten més recursos si vol acabar amb les retallades, si vol reduir la desigualtat i si vol fer polítiques socials, polítiques ambientals i polítiques que defensin els drets de les dones.» Aquest era i és el nostre objectiu: més polítiques socials, més polítiques de lluita contra l’emergència climàtica i més polítiques en defensa dels drets de les dones. I aquí només hi ha tres possibilitats.

Millora del finançament de Catalunya. Vostès no ho volen, no sigui cas que hi hagi una part de l’independentisme que els digui que són uns traïdors, perquè volen negociar en aquest cas una millora del finançament per Catalunya, que de fet està caducat des de l’any 2014 i que seria el raonable. Però no, «no sigui cas que ens diguin que això no pot ser i que surti no sé qui a dir-nos que som uns traïdors». Per tant, en aquest cas hem renunciat a discutir o a plantejar o fins i tot a reclamar al Govern de l’Estat que es millori el finançament.

Un segon element de millora és a través dels pressupostos generals de l’Estat. Hi havia una proposta, i en tot cas els pressupostos, també legítimament, en el seu moment, per qüestions polítiques, jo diria, més aviat que per qüestions del mateix pressupost i d’interès del mateix Govern, es van tombar els pressupostos generals de l’Estat, no? També, no?, la companya Alícia Romero deia: «Un govern que no té majoria ha de buscar acords, ha de buscar majories i ha de poder tirar endavant les polítiques.» Ara no m’escolta, però jo crec que això també podríem aplicar-ho en aquest cas a la negociació del Govern actualment. La senyora Romero deia: «Si tinguéssim aquí el senyor Ruffín, segurament tindríem política fiscal»; jo estic segur que si tinguéssim la senyora Romero, i no el senyor Pedro Sánchez, a nivell de l’Estat, ja ens haguéssim posat d’acord. (*Rialles.*) Però en tot cas no estem aquí, eh? Jo també, aquesta reflexió que feia vostè, de que un govern que no té majoria ha de buscar acords i ha de ser capaç d’arribar a acords i, per tant, també aprovar-los..., doncs ja li dic jo que 123 escons no sumen 176 i, per tant, que no és majoria.

I finalment la tercera pota per tenir en aquest cas també més recursos és la política fiscal. I nosaltres el que li reclamàvem... És a dir, Catalunya té capacitat normativa, segurament insuficient, segurament no tota la que voldríem, però tenim en

aquest cas capacitat d'augmentar els impostos per reduir la desigualtat, i també per aconseguir més recursos, que és del que es tracta per reduir les desigualtats. I fins i tot vostè, quan plantejava aquesta setmana l'informe de la situació econòmica de Catalunya, reconeixia, eh?, que estem en una etapa de millora econòmica, potser amb cert risc de desacceleració, però en tot cas sí que hi han indicadors, especialment pel que fa referència a les taxes de pobresa, i evidentment també fins i tot de la pobresa de treballadors i treballadores, és a dir, fins i tot gent que té feina, que els indicadors creixen. I crec que en aquest cas estem parlant de persones amb noms i cognoms que tenen moltes dificultats per arribar a final de mes o que no poden veure cobertes les seves necessitats bàsiques, i, per tant, la responsabilitat en aquest cas del Parlament, i òbviament també del Govern, de donar-hi resposta.

I crec, quan parlàvem i discutíem del decret, que també ens donaven la raó perquè vostès reconeixien que fins i tot, no?, la renda garantida, que té un impacte molt important, perquè és un dret universal el 2019, doncs en aquest cas els fons de contingència..., probablement si no fem aquest decret, si no posem en marxa aquestes mesures, no hi haurien recursos suficients per cobrir la renda garantida, que, com deia, en aquest cas és un dret universal, i, per tant, crec que necessitem més recursos per poder-hi fer front.

En definitiva..., que és el que els dèiem nosaltres en la negociació de pressupostos, que els seus números no quadraven, perquè en el fons el que estaven fent en la seva proposta de pressupostos i el que teníem damunt de la taula era la consolidació de moltes d'aquelles polítiques que ja existien o que ja s'estaven fent a Catalunya. I ho reconeixia ahir el mateix conseller d'Educació, quan deia: «És molt difícil gestionar els pressupostos, en aquest cas, o una situació econòmica de l'any 2019, quan tenim tres mil mestres més, que ja existeixen, que estan treballant, que els que teníem el 2017.»

I en el fons la seva proposta de pressupostos el que feia era això, és a dir, fer emergir en la realitat pressupostària una realitat que ja era tangible a nivell de moltes conselleries o de moltes polítiques que es feien, però no aportar més recursos sense aquestes polítiques fiscals que nosaltres reclamàvem, no aportar més recursos per reduir la desigualtat, per acabar amb les retallades i, en definitiva, per posar en marxa moltes de les polítiques que el país necessita, no?

Sí, deixi'm dir-li que també..., que és evident que situen alguns altres elements dins el decret que per nosaltres crec que són positius. Parlen, per exemple, no?, dels impostos, en aquest cas, a les apostes esportives; crec que és una realitat que ens ha de preocupar, que a més a més s'està estenent a molts barris i que està provocant, jo diria, fins i tot, situacions vitals molt complicades. També deixi'm dir que està molt bé apujar els impostos en aquest cas, no?, a les apostes esportives; també estaria bé apujar-los als casinos. Llàstima que potser això segurament a la gent de Hard Rock o de Barcelona World o diguem-ne com vulgui, doncs probablement no li agradaria gaire. Però, en tot cas, bé, vostès van decidir abaixar l'impost sobre els casinos de manera substancial, i això no hi ha manera que ho modifiquin, suposo que perquè això no quadra amb el projecte de Hard Rock o de BCN World.

En tot cas, vostè ara parlava dels pressupostos del 2020. Miri, nosaltres li fem o li farem el mateix plantejament de sortida que li vam fer. Catalunya necessita més recursos, Catalunya necessita en aquest cas més ingressos per fer front a les desigualtats que tenim, a les polítiques d'emergència climàtica i als drets de les dones; i aquí bàsicament tenim el repte d'allò en què no ens vam poder posar d'acord l'any 2019. Necessitem política fiscal progressiva, i aquí tenim evidentment l'impost de successions, tenim l'impost sobre la renda, i necessitem fiscalitat ambiental. I crec que en aquest sentit..., i jo els torno a plantejar el que també els he plantejat: l'impost sobre cotxes contaminants el tindrem en marxa o no l'any 2020? I després també, d'una vegada per totes, necessitem desplegar la Llei de finançament del transport públic. Tenim mesures fiscals que ens han de permetre, en aquest cas, donar o dotar

de més recursos el finançament del transport públic, que és fonamental, perquè si volem lluitar contra l'emergència climàtica, si volem fer-ho a través d'una transició justa, necessitem, per exemple, que aquelles alternatives a la mobilitat privada, la mobilitat en aquest cas basada en el petroli..., doncs, tinguem també la capacitat de fer-la no només millor, sinó també més accessible econòmicament, especialment per a les classes populars. I això vol dir més recursos a gestionar, i aquí tenim capacitat de fer-ho a través de modificacions fiscals relativament senzilles, que ens han de permetre disposar de més recursos per finançar el transport públic.

Per tant, vostè parlava de mà estesa, i jo estic, doncs, a la seva disposició, estem a la seva disposició. En tot cas esperem, tots i totes, que haguem après la lliçó dels pressupostos de l'any 2019.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. En nom ara del Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent, té la paraula la diputada senyora Maria Sirvent.

Maria Sirvent Escrig

Bé, molt bon dia. Vicepresident, ens ha tornat vostè a parlar, igual que va fer ahir el president, d'una etapa de bonança econòmica, d'unes dades de creixement durant el primer trimestre del 2,1 per cent i d'una etapa d'estabilitat econòmica. No ens cansarem de repetir que tota aquesta bonança econòmica és a costa de la majoria popular i treballadora, a costa de la misèria de la majoria de la població, que som qui, amb explotació laboral, estem compensant aquesta pujada de l'activitat econòmica.

Els indicadors de benestar, com bé ha dit vostè, són claríssims: no hem recuperat encara els nivells salarials de l'any 2000; una de cada quatre dones cobrem salaris que no arriben ni tan sols a 840 euros mensuals; les taxes de pobresa i pobresa assalariada cada dia pugen més.

I, per tant, vostè avui diu que hem de fer determinades mesures per poder mantenir l'estat del benestar tal com el coneixem, no per seguir endavant, sinó per mantenir les coses tal com estan. Ho entenem. Han estat vostès uns alumnes avantatjats en el compliment de les regles d'estabilitat, del deute, de la despesa, del dèficit... Encara i així, aquells que tenen la mà molt llarga i que els hi estenen tant, el Partit Socialista, malgrat arribar al Govern de l'Estat, encara segueix intervenint aquest Govern, malgrat el vostre compliment i malgrat que vostès han estat alumnes avantatjats d'aquestes regles. Ja els hi hem dit moltes vegades, que, com més obeïem, pitjor ens tractaven.

Nosaltres els estenem la mà, però si es tracta de dur a terme una acció política sobirana, de posar al centre les necessitats de les persones, de parlar de vida, però d'unes vides dignes per a la gent treballadora del nostre país.

Vostè ha parlat d'aquest expedient de modificació de crèdit que vam aprovar tota la cambra, de 814 milions d'euros, i a més a més ha parlat també de les transferències interdepartamentals, que finalment ens van donar un marge pressupostari d'uns 1.000 milions d'euros, 1.030 milions. Miri, amb això hem fet gestió. És que, si nosaltres no estiguéssim aquí assegudes fent política i hi haguessin uns gestors, haguessin fet exactament el mateix: doncs pagar a les treballadores això que se'ls deu, cobrir determinades despeses per intentar que hi hagi uns mínims socials... Però el que necessitem són polítiques valentes, ambicioses i sobiranes per fer avançar la idea de que el dret a l'autodeterminació i l'exercici d'aquest dret obriran les portes a l'exercici de molts altres drets. I, per tant, hem de defensar també el dret a l'habitatge, el dret a la sanitat pública o a una educació pública i de qualitat. I aquesta no és la línia que està seguint aquest Govern.

Respecte al decret en concret, el tema de l'AJD, la veritat és que és rocambolesc. Primer de tot, l'IAJD el paguem la ciutadania. Després un tribunal diu que no som la ciutadania el que l'havíem de pagar i que havien de ser els bancs. Però resulta que amb

nocturnitat i traïdoria es reuneix la sala del Tribunal Suprem, del contenciós administratiu, i diu que no, que al final els bancs tenien raó, perquè, clar, és que l'IBEX 35 «apreta». Després ve Pedro Sánchez i diu que, bé, que canvia l'impost, que ara aquest impost l'han de pagar els bancs; això sí, els bancs s'estalvien retroactivament tornar tot allò que ens han estafat, després dels 61.000 milions d'euros de rescat bancari.

L'impost sobre les apostes. Ara venen vostès amb un augment de l'impost sobre les apostes presencials. Miri, quan Mas-Colell va reduir del 55 per cent, l'impost dels casinos, al 10 per cent, Esquerra Republicana es va posar les mans al cap. Encara no els he vist canviar aquesta situació, encara no els he vist tornar a col·locar l'impost dels casinos al 55 per cent, com estava quan es van posar tant les mans al cap amb Mas-Colell.

Per altra banda, tampoc concorda això que diuen vostès respecte als gasos d'efecte d'hivernacle i respecte als trànsits aeris. Per què? Perquè això no coordina amb la seva política expansionista, amb el creixement de l'aeroport del Prat, amb les infraestructures viàries com la C-32 o la C-58, amb l'ampliació de les terminals dels creuers dels ports de Barcelona, ni tampoc amb deixar que s'ampliïn les línies dels aeroports, cosa que ja van denunciar (*sona el senyal acústic que indica que s'exhaureix el temps d'intervenció*) determinats col·lectius ecologistes. I vaig acabant, president.

Respecte a Flix, miri, nosaltres no creiem que aquestes siguin les mesures adequades. Entenem que hi ha d'haver una reindustrialització, però creiem que han d'anar...

El president

Diputada...

Maria Sirvent Escrig

...a fomentar... –ja acabo, president–, a fomentar el desenvolupament endogen a partir de recursos territorials propis, però no pas a aquestes mesures que, en definitiva i en comparació –i ja acabo, president–, el que diuen és que es cobrarà...

El president

I tant!

Maria Sirvent Escrig

...–ja acabo, president (*remor de veus*)–, que es cobrarà menys sou –les treballadores– perquè així les empreses puguin treballar millor, no? Doncs és el mateix, però a nivell ecològic.

Gràcies, president.

(*Aplaudiments.*)

El president

Molt bé. Gràcies, diputada. És el torn ara, en nom del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, del diputat senyor Santi Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, president. Vicepresident, conseller, diputades, diputats, no, no puc evitar començar donant-li un cop de mà a la senyora Romero, del PSC, no?, perquè em sembla que s'ha descuidat la frase final, que era: «Esquerra Republicana, si us plau, votin la investidura del senyor Pedro Sánchez, que és imprescindible.» Fixin-se –fixin-se– que fins i tot, senyor Aragonès, si vostès haguessin tingut allò, la picardia i l'habilitat de portar avui –avui– a votació els pressupostos o la llei d'acompanyament dels pressupostos, segurament tindria el suport incondicional del Grup Socialistes. Ja ho ha vist, no?

I això ve a «qüento» del decret llei que vostès ens porten avui a aprovació, no?, perquè el decret llei recull algunes de les coses, bastantes, la majoria de les coses que vostès tenien previstes en la llei d'acompanyament que vostès com a govern no van

aprovar i que, per tant, no han portat al Parlament, i llavors vostès diuen: «Escolti, jo necessito ara més diners, com ho faig? Vull incrementar l'impost d'actes jurídics documentats. Ho fico tot dintre d'un decret llei, hi afegeixo algunes altres mesures per dissimular una miqueta i ho porto al Parlament.» Doncs, miri, a nosaltres no ens convenç; no ens convenç el sistema, tampoc no ens convenç allò que els justifica a vostès aquest decret llei, que és l'increment precisament de l'impost d'actes jurídics documentats.

Però anem per parts. La primera, per què no al decret llei? Doncs, escolti'm, la jurisprudència ens diu que els decrets llei són justificables com un recurs extraordinari. I vostès no ho estan utilitzant com un recurs extraordinari. I a les dades em remeto: un any de govern, *divuit* decrets llei. O sigui, no, no és un recurs extraordinari, és la normalitat d'aquest Govern: governa per decret llei per evitar sorpreses en la tramitació de projectes de llei en aquest Parlament. De fet, de projectes de llei vostès n'han aprovat set, vostès, el Govern; dels set que vostès han aprovat, el Parlament només n'ha acabat aprovant un. I això és lo que els força a vostès a utilitzar la via del decret llei. Nosaltres no ho compartim. Per tant, ja té la primera raó per la nostra negativa a convalidar aquest decret llei.

I l'altra és el gran error de pensar que si incrementem l'impost d'actes jurídics documentats..., no cinc punts, no un 0,5 per cent, com els hem sentit dir alguna vegada, no, l'apugen un 25 per cent. Clar, l'apugen un 0,5, passant de l'1,5 al 2, i això és un 25 per cent d'increment de l'impost. Doncs pensar que això ho pagaran els bancs, perquè deuen tenir la maquineta de fer diners, i diuen: «Bé, si ens apugen els impostos, pagarem més.» No, això els bancs ho repercuteixen en les hipoteques. I l'any passat això ho dèiem emparats en la teoria, perquè tots ens pensàvem: «Home, això pot passar.» Ara no, ara ja tenim la certesa de que això està passant: des de que s'ha imputat aquest impost directament als bancs, els preus de les hipoteques s'han encarit. Si s'encareixen els preus de les hipoteques, qui ho acaba pagant són els ciutadans..., no només els ciutadans, vull dir que els catalans. I si això significa que encarim l'accés a l'habitatge de propietat, desplaçem catalans al mercat de lloguer. I si desplaçem més consumidors al mercat de lloguer, la conseqüència és que tornem a pressionar a l'alça el preu dels lloguers. I aquestes són les conseqüències de les seves decisions i de les seves polítiques.

Vostès només pensen en vostès, en el Govern, no pensen en els efectes que tenen els impostos sobre la ciutadania i sobre els ciutadans; diu: «Escoltin, gràcies als grups per les seves aportacions.» Nosaltres també n'hem fet, d'aportacions; no es mirin només els projectes o les proposicions de llei del grup d'Iniciativa, mirin-se també les nostres, aviam si agafen alguna cosa positiva. I nosaltres en tenim una per suprimir l'impost d'actes jurídics documentats. Però no perquè no ho paguin els bancs, sinó perquè no ho paguin els ciutadans, perquè no ho paguin els catalans, no?

Escolti'm, vostè ha fet servir una expressió, que és la de que li han allargat la mà i el Govern, doncs, allarga la mà. Doncs per això li votem que no. Deixin d'allargar la mà, treguin la mà de la butxaca dels ciutadans. Perquè vostès cada vegada que presenten un decret llei és per apujar els impostos als catalans. Això sí, reforçar el lideratge de Catalunya, reforçar-lo. Miri, ja ens agrada això de reforçar el lideratge de Catalunya, però no amb pressió fiscal, no amb impostos. I això és el que vostès estan fent contínuament. Escolti'm, més impostos significa ser menys lliures i també significa que els catalans siguem més pobres.

Per tant, no pot comptar, no comptarà amb el nostre vot en la convalidació d'aquest decret llei.

Gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Rodríguez. A continuació, té la paraula el diputat Lluís Salvadó, del Grup Parlamentari Republicà.

J. Lluís Salvadó i Tenesa

Gràcies, president. Bé, bon dia. Algunes consideracions prèvies sobre el que s'ha aportat per part de les persones que han intervingut en representació dels diversos grups. En primer lloc, agrair que avui puguem configurar en matèria de política fiscal un ampli consens amb diversos grups d'aquesta cambra; un ampli consens que esperem que es pugui també reproduir en altres àmbits; un ampli consens que em sembla que, si som capaços d'implementar-lo, la senyora Romero ja està a punt de solucionar els problemes del senyor Sánchez, i ja li ha trobat un ministre d'Hisenda per al Govern de l'Estat espanyol, amb el senyor Rufián, que de ben segur generaria i impulsaria unes polítiques fiscals que s'aproximarien més a les que aquí expliquen i no tant a les que allà acaben aplicant.

Perquè, com bé s'ha exposat, fa uns dies havíem tingut l'oportunitat de discutir a la Comissió d'Economia i Hisenda sobre els beneficis fiscals, i vam poder també contrastar que el 90 per cent dels beneficis fiscals que acaben repercutint en les arques de Catalunya s'aproven al Govern de l'Estat, i, per tant, és bo que allò que defensem aquí també siguem capaços, sigueu capaços..., esperem que us acabeu posant d'acord, PSC, comuns, PSOE i Podemos, en configurar aquest Govern, que allò que aquí defenseu ho pugueu –i puguem–, amb l'ajuda de tots, també implementar-ho allà, i molt especialment en un dels temes que també s'ha ficat damunt de la taula, el tema de Flix, la Ribera d'Ebre, en què hem impulsat iniciatives des d'aquest Parlament, en diverses ocasions, per intentar treballar per un futur postnuclear, per intentar aprovar un fons de 12 milions d'euros anuals, que es derivava de l'impost nuclear, i que, malauradament, quan arriba a Madrid, ja mane el PP o mane el PSOE, aquestos recursos acaben sent tombats per un tribunal constitucional que mai ens falla. Però, en tot cas, estem segurs i convençuts de que tenim molt de camí a fer i podem treballar-hi de forma conjunta, tant amb el grup del PSC com amb el grup dels comuns, per impulsar iniciatives en aquesta línia.

En tot cas, també alguna referència a la intervenció del senyor Cano, que mai ens defrauda. Aquí parlem del frau fiscal i ell ens parla del procés; aquí parlem de Flix i ell ens parla de «xiringuitos» –segurament els seus zero regidors a la Ribera d'Ebre li deuen transmetre una alta preocupació sobre els problemes del territori–; aquí parlem de com tenir més controlat el sistema de les empreses del joc, i ens tornen a parlar de «xiringuitos»; parlem de tarifes socials, i ens parla de procés. La veritat és que també és entranyable veure i contrastar la seua defensa aferrissada dels interessos de l'IBEX, dels bancs i dels fons voltor de les grans empreses del joc. Com també exposava abans el senyor Cid, de ben segur que els 16.000 milions d'euros de beneficis dels bancs no són suficients –no són suficients– per afrontar els 85 milions d'euros que avui este Parlament demana a un sistema bancari que segur, segur, segur que té una capacitat molt, molt, molt important per a poder fer-hi front.

En tot cas, abans el vicepresident del Govern ens exposava aquest decret llei, que està configurat per vuit mesures fiscals diferents, algunes d'elles de caràcter social, altres encaminades a treballar pel reequilibri territorial, altres que plantegen increments de tipus impositius i altres també que van encarrilades per a millorar la lluita contra el frau; vuit mesures que tenen com a fil conductor, com a nexa comú, fer aportacions a la nostra societat, aportacions modestes, si volen, però aportacions positives per a la nostra societat i molt en concret per millorar el nostre sistema fiscal, per fer-lo una mica més just, per fer-lo una mica més social, més equitatiu i més proporcional, i fer-lo també més eficaç, internalitzant costos i minimitzant certes externalitats negatives de la nostra economia i de la nostra societat, i fent també la nostra Administració tributària una mica més eficaç i una mica més eficient en la lluita contra el frau.

Són mesures, òbviament, pròpies d'una llei d'acompanyament pressupostari, però que per la seva urgència, per la seva transcendència, ens sembla molt oportú que puguen ser aplicades al més aviat possible, al més prompte possible. I, per tant, benvinguda siga una via d'urgència com la que s'està plantejant avui per part del Govern.

Es tracta d'un decret llei que òbviament treballa per cobrir aquesta situació de pròrroga pressupostària, com també ho va fer en el seu moment un altre decret llei de suplement de crèdit, o com també s'ha fet a partir d'aquest pla d'actuació interdepartamental per a reprioritzar partides. És important que el Govern del país treballi per implementar polítiques per a fer que el dia a dia de la nostra ciutadania, dels catalans i les catalanes, siga el millor possible.

De forma agregada este conjunt de mesures que avui se plantegen proposa i planteja un increment de recaptació de 90 milions d'euros anuals; uns majors ingressos que seran aportats pels sectors empresarials als que se pressuposa una major capacitat econòmica: companyies d'aviació comercial, bancs, empreses del joc i fons d'inversió grans tenidors d'habitatges. Els demanem una miqueta més a aquells que més tenen. I estos majors ingressos els volem..., el Govern els vol destinar a garantir el nivell de prestació dels serveis públics fonamentals, que no poden ser atesos avui amb els comptes prorrogats per manca de crèdit pressupostari.

En concret, prop d'aquestos 90 milions d'euros serviran per a finançar aquests 85 milions del desplegament de les noves fases de la renda garantida de ciutadania. Emprem les escasses competències que tenim per part de la Generalitat en matèria fiscal per fer una aportació significativa en desenvolupar polítiques per reduir les desigualtats socials i de redistribució de la riquesa. I emprem, també, per altra banda, els beneficis fiscals com a instruments propis de les polítiques socials i no per a afavorir les grans empreses com massa vegades veem amb els beneficis fiscals que s'aproven per part de l'Estat.

En l'article segon del decret llei que avui intentarem o es planteja aprovar, el Departament d'Economia i Hisenda ens proposa ampliar la cobertura social del cànon de l'aigua passant d'afavorir 37.000 famílies a seixanta mil famílies. Fins ara eren beneficiàries d'aquesta tarifa social pensionistes i jubilats amb baixos recursos o famílies on tots els membres estaven a l'atur, i aquesta proposta d'ampliació de la tarifa social ens permet també incorporar unitats familiars que es troben en situació de vulnerabilitat econòmica. Per tant, més de vint mil famílies addicionals que podran gaudir d'aquesta tarifa social.

Per altra banda, com comentàvem també abans, l'article primer i el tercer punt de l'article segon fan una aportació substancial al reequilibri territorial del nostre país intentant ajudar una zona com és la Ribera Nord, de la Ribera d'Ebre, una zona doblement castigada. Per un costat, com és sabut, ha patit la desindustrialització, el tancament de l'empresa Ercros, una empresa que havia ocupat milers de treballadors durant més de cent anys i que, malauradament, en estos moments ja ha tancat, i, per altra banda, fa molt poc va patir l'incendi de cinc mil hectàrees, quatre mil de les quals estan concentrades al terme municipal de Flix. I, en tot cas, destacar que aquesta reducció del cànon de l'aigua i aquesta reducció del cànon de residus són molt oportunes per la tipologia de les indústries que potencialment poden ubicar-se al terme municipal de Flix, i de ben segur que aquestes iniciatives milloraran de forma significativa la competitivitat de Flix per atraure noves inversions, especialment en l'àmbit del sector químic.

L'article 3, com també s'ha comentat, permet minimitzar l'elusió fiscal en els habitatges buits. Sabeu que els fons de titularització fins ara estaven exempts de pagament de l'impost d'habitatges buits, i per tant en estos moments passaran a tributar-hi, i aportaran 3,2 milions d'euros més a les arques del Govern de la Generalitat.

També –s'ha comentat ja àmpliament– l'increment de mig punt d'actes jurídics documentats, que també es va proposar per altres grups, i em sembla que és evidentment la part més substancial, quantitativament, del que avui se proposa.

I finalment un paquet de tres mesures dels darrers articles del decret llei, adreçades a millorar la lluita contra el frau i a generar més pressió fiscal sobre el sector del joc, apujant al 15 per cent l'impost a les apostes i desplegant tota una sèrie de

mesures que permetran a l'Administració tributària de la Generalitat de Catalunya ser més eficients i més eficaços en la lluita contra el frau en l'àmbit del joc.

I acabo posant molt de valor en aquestes mesures que s'han incorporat en este decret llei i agraint al Departament d'Economia i Hisenda la seva revisió crítica i constant del nostre sistema fiscal, esta voluntat de millora contínua feta amb rigor, amb dades, amb precisió quirúrgica, que demostra que òbviament la fiscalitat, com pràcticament tot a la vida, com més a prop millor, com més a prop dels ciutadans i de les ciutadanes millor, perquè dones més bona resposta a les seues necessitats. I destacar sobretot l'orientació social d'aquestes propostes, per fer de la fiscalitat una de les eines més eficaces per lluitar contra les desigualtats socials, mesures que mos permetran transferir recursos dels sectors empresarials cap als sectors socials més desfavorits, que ens permeten passar diners dels bancs, dels fons d'inversió, de les empreses del joc, de les companyies d'aviació, cap a les famílies que tenen una major vulnerabilitat econòmica.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Salvadó. Finalment és el torn de la diputada Teresa Pallarès, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Teresa Pallarès Piqué

Moltes gràcies, president. Conseller, consellera, vicepresident, jo no sé si..., potser perquè soc la darrera en intervenir o perquè aquesta vinguda ja de l'estiu i que tots ja tenim, diguem-ne un altre aire, també aquests flirtejors que ens arriben de Madrid, jo crec, senyora Romero, senyor Cid..., potser si vostès s'haguessin d'entendre els aires que ens arribarien serien diferents. I d'entrada, si això hagués d'anar bé per a nosaltres, a Catalunya, doncs miri, oidà, eh? (*Rialles.*)

Senyor Cano, em sap greu, però els queda molt de temps d'estar a l'oposició, eh? A Madrid ja està clar. I aquí, com continuïn fent aquests números, em sembla que els queda molt de temps d'estar a l'oposició. (*Aplaudiments.*) Em sap greu, eh?

Mirin, aquesta validació d'avui d'aquest decret llei, que, com hem vist, té, tindrà ampli suport, no?, però es fa imprescindible en una situació com la que tenim actualment, de pròrroga pressupostària. I de fet podem entrar en fer modificacions en àmbits dels tributs propis i cedits, sobre els quals incidim; en molt poca mesura, però hi incidim. I aquest Govern ho fa, perquè aquest Govern governa i ha de fer aquesta feina. Cal recordar que aquesta figura només ens permet aquestes modificacions i garanteix que no afecti tributs claus o rellevants –després en parlaré. En concret, i en el cas que ens ocupa, s'ha dit àmpliament, són els tributs propis –tema residus, aigua, habitatges buits i emissions NOx– i els cedits, com els actes jurídics documentats.

Però el que jo avui els volia comentar és que el volum, els ingressos tributaris que tenim, que arriben a la Generalitat, tenen orígens diferents. Els primers són els tributs propis, gestionats per l'agència tributària; com hem dit, grans establiments, habitatges buits, NOx o begudes ensucrades, que en vam parlar en una interpellació el dimarts passat. La majoria d'aquests impostos, sotmesos a recursos d'inconstitucionalitat, a suspensions, a diferents sentències; és a dir, un marge de maniobra baix o molt baix.

Els tributs cedits gestionats per l'agència tributària, que són impost de successions i donacions, patrimoni, transmissions patrimonials, actes jurídics documentats i alguns sobre el joc. Els més interessants, però, sobretot pel volum de recaptació, són els tributs cedits subjectes a bestretes a compte efectuades per l'Estat des del sistema de finançament. Dintre d'aquests, evidentment, hi ha la participació autonòmica, com són l'IRPF, IVA i alguns sobre tabac, hidrocarburs, electricitat.

Mirin, l'import contret del total dels ingressos tributaris l'any 2018, sense tenir en compte els anul·lats pel Constitucional, etcètera..., parlem de 23.196,1 milions d'euros, un 6 per cent superior al del 2017. Els gestionats per l'agència tributària su-

posen 3.451 milions d'euros, un 14,88 per cent. I només els tributs propis tenen un impacte, amb gairebé 150 milions d'euros, del 0,64 per cent. Fixin-se que els recursos subjectes al sistema de bestretes, és a dir, els que estan sotmesos al control de Madrid, suposen 19,354,4 milions d'euros, que vol dir una gestió del 85 per cent de tota la recaptació a nivell tributari. Com poden veure, el nivell del control estatal –aquí també s'ha dit– és importantíssim. El nostre marge de maniobra es queda en un escàs 15 per cent. Per tant, incidir en mesures d'urgència com aquestes, senyor Santiago Rodríguez, és gairebé una necessitat, si volem realment donar resposta a la gent de Catalunya, a la qual tenim l'obligació de servir des del Govern.

Crec que podríem coincidir que aquestes mesures de fer política, d'exercir la veritable política d'impacte real, en una Catalunya real, amb un govern real, és el que té incidència sobre els temes, evidentment, pressupostaris i recaptatoris, que són els que ens permeten retornar els serveis públics de qualitat.

Però bé, deixin-me resumir que només amb una estratègia fiscal sòlida i, hi he d'afegir, independent podem garantir plenament aquest estat del benestar que com a govern tenim la responsabilitat de donar a tots els ciutadans i ciutadanes.

Bé, entraré de puntetes en el contingut, perquè se n'ha parlat àmpliament. Jo crec que parlar en aquest moment dels beneficis fiscals que poden impactar a la zona de la Ribera d'Ebre, en concret del municipi de Flix, afectats també darrerament amb l'incendi a Ribera d'Ebre, Garrigues, Segrià, jo penso que és una bona mesura, un impuls a la reindustrialització de la zona, una zona que ha estat durant molts anys també un dels motors econòmics per a aquella zona, i que ara el Govern ha d'estar al seu costat. Passa per un tema de control del cànon dels residus i una part també amb un coeficient reductor en l'aigua. Però pel cànon de l'aigua també hi ha una part de tarifa social que crec que és molt interessant que s'hagi tingut també en compte.

Aquestes mesures..., evidentment, s'han de prendre mesures per incrementar la recaptació. No es pot fer d'una altra manera, senyor Cano. Si els traïem d'un lloc, els hem de posar en un altre, i hem de donar els serveis que toca. En aquest cas, la necessitat de cobrir-ho amb els compromisos de la renda garantida fa que haguem de donar-hi resposta amb aquesta repriorització d'alguns crèdits, que necessitem uns 85 milions d'euros.

Això passa per la modificació de l'impost sobre els habitatges buits. Crec que és una mesura que tots hi podem estar d'acord, amb començar a gravar els grans tenidors de pisos buits, els fons de titularització. Jo crec que aquesta fórmula financera..., ara és un bon moment perquè també puguin ser subjectes passius del tribut. Té un impacte, aproximadament, d'uns 3 milions d'euros.

El tema de l'impost NOx de l'aviació comercial, per seguir en la línia ja encetada també per aquest Govern de la lluita contra el canvi climàtic i en la línia de la fiscalitat verda. Incidim allà on podem.

Evidentment, la part més sucosa és tot el que a veure amb els actes jurídics documentats. Se n'ha parlat àmpliament, i jo crec que hi ha força consens en aquest hemicicle. I sí que ens permet tenir, diguem-ne, una aportació important.

Pel que fa al joc –ja també s'ha parlat–, hi ha una estimació de l'impacte recaptatori amb la modificació del tipus sobre 1,3 milions d'euros.

Però també crec que és interessant reprendre, tal com es va anunciar a la darrera Comissió d'Economia, amb les noves línies directrius del Pla de lluita contra el frau fiscal 19-2022..., en el qual, doncs bé, es posen algunes mesures de control, que crec que de cara a l'Administració també està bé per tindre, diguem-ne, controlat quin és el volum d'activitat en aquesta línia i sotmetre la regla de meritació de la taxa fiscal sobre aquest joc, condicionant-ho també a que no hi hagin deutes tributaris.

En matèria de règim sancionador, com també s'ha explicat, el supòsit d'infracció, també controlat per tindre un control sobre aquesta taxa fiscal.

Jo crec que són mesures òbvies, amb les quals el mateix tarannà i la mateixa línia, com dèiem, per anar traient aquests recursos..., és al que ens porten.

Per acabar, vicepresident, el nostre grup parlamentari, Junts per Catalunya, donarà suport, com no pot ser d'una altra manera, a la validació d'aquest decret llei. Sàpiga que valorem molt, també per la part que ens toca, l'esforç d'aquest Govern per trobar els equilibris necessaris amb aquest petit marge de maniobra. És que estem parlant d'un 15 per cent! Ens n'hem d'adonar realment, de la magnitud de lo que estem parlant. Estem incidint en un 15 per cent d'aquest total, d'aquest volum de recaptació, per tant, de portar endavant aquelles mesures que els ciutadans i les ciutadanes de Catalunya es mereixen.

I això, senyores i senyors de Ciutadans, també forma part de la Catalunya real, forma part de la Catalunya real que té necessitats que vostès contínuament ens estan dient i que les sabem perfectament. Sabem quin és el tema de les escoles, sabem com s'està treballant a nivell de les llistes d'espera. Nosaltres reconeixem la feina que fem, que es fa. Vostès només posen pals a les rodes. Espero que algun dia facin propostes en positiu; jo crec que a aquest Govern i a aquest Parlament això els aniria molt bé. Però aquesta és realment, com els dic, la Catalunya real, que ha de gestionar una part molt petita d'aquesta recaptació, que està sotmesa a un model de finançament molt caducat i que n'hauríem de parlar i hauríem d'actualitzar, i que hem de donar respostes reals a la gent que viu cada dia a Catalunya. I tant se val si són federalistes, constitucionalistes o independentistes: és la nostra feina, i aquest Govern és el que fa.

Moltes gràcies.
(Aplaudiments.)

El president

Gràcies, diputada.

Un cop acabat el debat, procedirem a la votació. Hem cridat a votació.

(Pausa llarga.)

Bé, passarem a la votació. D'acord amb l'article 158.3 del Reglament, com saben vostès, s'entén que els vots afirmatius són favorables a la validació del decret llei i que els vots negatius són, evidentment, favorables a la derogació. Passem, doncs, a la votació del Decret llei 12/2019.

Comença la votació.

El Decret llei 12/2019 ha quedat validat per 86 vots a favor, 40 en contra i 4 absències.

D'acord amb l'article 158.4 del Reglament, i un cop validat el decret, pregunto a la cambra si hi ha algun grup parlamentari que vulgui tramitar aquest decret llei com a projecte de llei. (Pausa.) No?

Molt bé. Doncs no es tramitarà com a projecte de llei, i es dona per validat el Decret llei 12/2019.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les accions del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació amb relació a la gestió del territori

302-00129/12

Passem al següent punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les accions del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació amb relació a la gestió del territori. Presentada pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, per exposar-la té la paraula el diputat senyor Òscar Ordeig.

Òscar Ordeig i Molist

Gràcies, president. Consellera Jordà, membres del Govern, diputades, diputats, un agraïment en primer lloc a les esmenes presentades pels diputats d'Esquerra Re-

publicana i Junts per Catalunya, les transaccions a què hem arribat..., algunes esmenes acceptades i alguna també de rebutjada.

Deixin-me que comenci amb la intervenció d'ahir del president del nostre grup parlamentari, del diputat Miquel Iceta, que deia a la sessió de control que ja s'havia repetit també fa quinze dies que tenim un problema sobre la taula: que tenim una part del territori, una part de Catalunya que se sent abandonada, que se sent menys tinguda i que té unes dificultats afegides que cal abordar. Tretze comarques han perdut més del cinc per cent de població des del 2010, i, evidentment, també denunciàvem que aquesta no ha estat una prioritat..., el desenvolupament rural, la lluita contra l'abandonament de pobles i comarques, no ha estat una de les prioritats d'aquest Govern. Crec que és una constatació, i per això presentem avui aquesta moció, com també, a continuació, farem el debat d'una moció també de desenvolupament rural.

També venim aquí per reclamar que es compleixin els compromisos. Ja el 2017 vam presentar també una moció, vam acordar impulsar una sèrie de mesures, algunes més concretes, que no s'han complert, d'altres més de concepte, que alguna l'hem començat a fer, però que caldria també posar més fil a l'agulla.

L'objectiu de la nostra moció no és cap altre que..., no és fer una llista interminable d'accions concretes, que llavors desmereixien una mica l'objectiu final que hem de pactar entre tots, sinó que seria definir una estratègia conjunta. Definir una estratègia de país. Veure on som, fer una anàlisi rigorosa i demanar la implicació del president del Govern, en primer lloc, i del conjunt del Govern, amb el lideratge del Departament d'Agricultura, ens sembla bé, però amb la complicitat, amb la implicació de tothom.

No sabem si l'estratègia és la de «País viu» que ahir ens explicava el president, o l'estratègia és la que avui pactarem, i molts punts aprovarem de la moció d'avui, de la comissió interdepartamental, i trobar un espai de reflexió i de concreció. Per tant, primer de tot: lamentar una certa descoordinació o una falta de coherència en el discurs del president amb el que avui pactarem i votarem aquí.

Segon objectiu que perseguim amb aquesta moció? Home, constatar que tenim un problema de país, constatar que tenim un problema de despoblació, constatar que el repte de país, un dels principals reptes de país per als propers anys serà la despoblació. I l'augment de les desigualtats socials, però també les territorials. L'augment de les desigualtats, de la inversió estrangera, que abans ho comentava la companya Alcía Romero, entre l'Àrea Metropolitana i la resta del país; la desigualtat també en inversió pública, en qualitat i proximitat de serveis públics bàsics, etcètera. Per tant, una fractura territorial que cal abordar, i també unes dificultats de saturació de les grans capitals, de les infraestructures, del medi ambient, de la contaminació i això també porta una desatenció en la gestió del territori.

En tercer lloc, un altre objectiu que tenim és un canvi de mentalitat. Ens cal un canvi de mentalitat a l'hora de com els consellers planifiquen, executen els seus plans de govern des de cada departament. Cal tenir una visió conjunta, una visió descentralitzada, una visió territorial de totes i cadascuna de les accions i plantejaments que ens fem. Per tant, perspectiva rural, de la Generalitat, i també fer-la arribar a la resta d'administracions. Hi ha una lamentable descoordinació –consells comarcals, ajuntaments, diputacions... No pot ser, la Generalitat no ho pot fer tot i no ho ha de fer tot, però ha de liderar una resposta conjunta de totes les administracions. No és un problema només de Catalunya, com hem dit i com dèiem ahir, sinó que és un problema que està a Catalunya, a Espanya i a Europa. Per tant, cal respostes coordinades.

I, llavors, el quart dels nostres objectius és, sobretot, passem de les paraules als fets. Passem de les mocions i les aprovacions a propostes concretes amb aquesta comissió interdepartamental, que està creada, però que cal dotar-la de contingut.

Avui aprovarem, segurament, accions concretes; calendari per tirar-les endavant; finançament necessari per tirar-ho endavant; mesures fiscals i financeres, que ja do-

nem la confiança al Govern perquè estableixi quines han de ser, no una mesura, no dues, sinó, anem a veure quin abast han de tenir i quin marge de temps hi donem; mesures legislatives també i, evidentment, mesures de coordinació entre totes les administracions.

Per tant, en definitiva, aquesta moció vol definir estratègia, definir projecte, mesures concretes, definir pressupostos per tal de deixar de tenir una Catalunya buida, oblidada i que sent abandonada, per passar a tenir un país equilibrat, cohesionat i just per als propers anys.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor diputat. A continuació, per defensar les esmenes presentades, té la paraula, en primer lloc, el diputat Francesc Viaplana, del Grup Parlamentari Republicà.

Francesc Viaplana Manresa

Moltes gràcies, president. Consellera, diputats, diputades, el despoblament s'ha de tractar com una política de país. Aquesta és la voluntat d'aquest Govern, i ho és perquè fer front al despoblament és una obligació si volem tenir un país equilibrat i sostenible, ja que no oblidem que els principals gestors del territori són els seus habitants.

Fa pocs dies, en una entrevista, en Marc Castellnou, cap dels GRAF, feia unes declaracions que crec que són totalment adients per a aquesta moció. Ell deia: «Sense paisatges ordenats i vius, els focs no es poden apagar. Els bombers som la resposta, no la solució, que és la gestió del territori.» I també afegir: «La societat ha de donar vida al territori; si el territori es mor, el territori es crema.» És a dir, combatre el despoblament és indispensable per a la gestió del territori, i amb aquest objectiu, es va crear la passada legislatura i de la mà de la consellera Serret, la Comissió Interdepartamental sobre el Despoblament Rural.

Estem d'acord que cal reforçar el paper i l'impuls de les tasques d'aquesta comissió i dels seus grups de treball. I en aquest sentit, s'ha d'aprofitar la feina feta, i per tant no podem obviar les conclusions de la Jornada «Repoblem el territori», que no puc detallar per la limitació de temps. Tampoc es pot obviar que aquest Parlament ha aprovat la nova Llei d'espais agraris, i que un dels seus objectius és ser una eina per lluitar contra el despoblament. Per una banda, a partir de la protecció de l'espai agrari, que ha de donar seguretat jurídica a qui desenvolupa l'activitat agrària, i, per l'altra, a través de la posada en marxa del registre de terres, que ha de facilitar l'accés als joves emprenedors que es volen incorporar al sector agrari.

I ara detallaré el posicionament, però abans de fer-ho vull agrair al diputat Ordeig la seva predisposició per arribar a acords. Tot i això, al primer punt nosaltres no hi podem donar suport, ja que, al nostre entendre, la funció d'aquest Parlament no és lamentar-se, sinó és la de proposar mesures perquè les executi el Govern.

Pel que fa al segon i tercer punts, havent acceptat les esmenes, com és obvi, hi votarem a favor, ja que estem totalment d'acord en que cal reforçar el paper i l'impuls de les tasques de la Comissió Interdepartamental sobre Despoblament Rural, liderada pel Departament d'Agricultura i amb la participació de tots els departaments implicats.

Al punt 4 hem acordat una transacció, ja que estem d'acord en que aquesta és una ocasió única per obrir aquest espai a la participació dels agents del territori implicats per tal de reforçar les tasques de la citada comissió amb una mirada més àmplia i transversal.

També votarem favorablement al punt 5, ja que també hem arribat a un acord de transacció. Però al punt 5.a, nosaltres no hi podem donar suport pels següents motius. Per un costat, pel que fa a les mesures financeres. L'Institut Català de Finances ja disposa de productes generalistes adients per finançar projectes del sector agrari i

agroalimentari arreu del país, tant pel que fa al finançament de la inversió com per les necessitats de circulant.

I, pel que fa a les mesures fiscals, els incentius fiscals per a empreses o autònoms es realitzen principalment en l'àmbit de l'impost sobre les societats i en l'àmbit de l'impost sobre la renda de les persones físiques. Pel que fa al primer, les comunitats autònomes no tenen capacitat normativa per a regular cap dels seus elements; pel que fa al segon, l'impost sobre la renda de les persones físiques també és un impost estatal cedit parcialment a les comunitats autònomes, les quals tenen delegada la competència normativa per a regular determinats elements, però no poden establir incentius fiscals, concretament deduccions en quota que tinguin en compte l'activitat empresarial del contribuent.

Finalment, s'ha de recordar que la creació de beneficis fiscals comporta dificultats de gestió i comprovació, motiu pel qual, nosaltres veiem més adequat utilitzar la via de la despesa, és a dir, amb l'establiment de línies d'ajut, que és un sistema que permet acotar, gestionar i controlar millor els seus destinataris. Al punt 5.b hi votarem a favor, ja que se'ns ha acceptat la nostra esmena, en el sentit de posar en valor la Llei d'espais agraris.

Amb el punt 6 hi coincidim totalment, ja que, arran de la suspensió del Pla general de política forestal per part del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, i recentment pel Tribunal Suprem, el Departament d'Agricultura està treballant molt intensament per actualitzar i fer més participatiu aquest pla, ja que incorpora mesures que són plenament vigents i necessàries.

Al punt 7 se'ns ha acceptat la nostra esmena, per la qual cosa hi votarem favorablement. I és que, a més de les ajudes econòmiques, com proposava la moció, es vol repensar les mesures postincendi, aprenent del que ha passat. I aquestes mesures només es poden elaborar amb els que coneixen la problemàtica del territori, és a dir, les administracions locals –estic parlant d'ajuntaments, consells comarcals, diputacions–, i els que hi treballen –agricultors, ramaders i propietaris forestals. I, a més a més, ja els avanço que el Departament d'Agricultura ja té a punt un conjunt d'actuacions orientades a recuperar la capacitat productiva de la zona afectada.

Aquestes actuacions es concreten en la neteja de la vegetació cremada, la recuperació de les parcel·les de conreu, la restitució de les xarxes de regadiu i la recuperació de les explotacions ramaderes.

I, per finalitzar, al punt 8, també hi votarem favorablement.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor diputat. A continuació és el torn del diputat Marc Solsona, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Marc Solsona i Aixalà

Bé. Gràcies, president. Consellera, diputades, diputats, bé, doncs, en aquesta moció que presenta el Grup Socialista, també es parla de les afectacions ocasionades pels incendis recents de la Ribera d'Ebre, el Segrià i les Garrigues. Per tant, des d'aquí també, doncs el nostre suport al que seria tot el concepte de recuperació d'aquest espai. Actualment –avui també i ahir–, hi ha l'incendi de Capellades; també..., no podem obviar-lo, perquè també pot ser important. I també, aquesta setmana ha fet deu anys dels incendis d'Horta de Sant Joan. Jo, des d'aquí, també el que voldria fer és un recordatori sentit i emocionat, doncs, als bombers del GRAF: el David, el Pau, el Jaume, el Jordi i el Ramon, que van morir ara fa deu anys en aquest incendi. I també manifestar el nostre record i continu suport a les famílies i els amics de tot el Cos de Bombers.

Senyor Ordeig: aquesta moció que vostè presenta és una moció oportuna –ja l'hi vaig dir ahir–, que no oportunista, eh? Per tant, entenc que és una moció que emana de la interpel·lació i que, encara que sembli estrany, realment la moció parla de la

interpellació que es va fer, diguem-ne, a l'últim Ple. Per tant, diguem-ne, que tot té un punt de coherència, i també la voluntat, a l'hora d'acceptar les diferents esmenes i transaccions, doncs, fa que hi hagi una voluntat propositiva a l'hora de voler que realment aquesta moció tiri endavant.

Es parla en la moció..., en la interpellació es va parlar d'aquesta Catalunya rural, d'aquest 80 per cent, i el que voldria aquí fer és un esment, un comentari, una observació, una autocrítica, si convé també, a l'hora de, a nivell polític, dir que, això, que aquesta Catalunya rural que suposa el 80 per cent, no pot servir només d'excusa per fer polítiques per netejar les consciències de la Catalunya urbana. Jo penso que la Catalunya rural no ha de ser aquella Catalunya subsidiària ni assistida, sinó que es mereix també ser aquella Catalunya que genera, crea riquesa, i també que crea oportunitats.

Entendre el territori com un territori d'oportunitats vol dir també que no sigui només quan es parla de territori, que a mi em sembla que la Catalunya urbana també és territori, però sempre ho identifiquem com si fos aquella altra part, que és molt gran, que és el 80 per cent..., com un peatge a pagar per la conservació i la protecció. Som quelcom més. I ho sabem, els que venim i som de les zones d'aquesta Catalunya rural del 80 per cent, doncs, sabem que hi ha oportunitats, que hi ha moltes idees, molta iniciativa, molt talent, moltes ganes de fer les coses bé, i que, per tant, també sabem valorar, encara que a vegades hi hagi intervencions com la principal que ha fet avui també el diputat Ordeig, que no són tan apocalíptiques, sinó que hi ha una visió també a l'hora de poder afrontar els reptes de futur amb unes certes garanties.

I com deia la consellera en l'última seva interpellació, per molt poc pressupost que tinguem des del Departament d'Agricultura, es fan moltíssimes coses. Per tant, es sembla que és un dels departaments amb més alta rendibilitat a l'hora de poder executar i arribar..., amb polítiques concretes.

Una moció que es descuida el tema de la Comissió Interdepartamental del Despoblament Rural, que es va crear el 2017. No apareix en la moció. Ha sigut arran de les esmenes, que s'ha acceptat aquesta incorporació, perquè entenem que era nuclear. Que el mateix Grup Socialistes, que va ser proposant també d'aquesta comissió, obviés a l'hora de parlar de despoblació, la comissió que havia proposat també el 2017... Per tant, el que fem nosaltres és incorporar aquest concepte com a element nuclear que es va crear, que ha fet dos reunions..., no podem dir que en dos anys no s'ha fet res. No són dos anys que no hagin tingut cap tipus d'intermitències, i no cal recordar-les cada vegada..., però és evident, i que..., per tant, que hi hagi aquesta voluntat.

Que, a més, és una moció que ha tingut una seqüència en aquest Ple bastant important, perquè hem tingut en la gestió de control el portaveu del Grup Parlamentari dels Socialistes, el senyor Iceta, i el president del nostre Govern, doncs també aquí debatent sobre despoblament. Hem tingut també després, en el debat de la Catalunya rural... –no de la Catalunya ideal, que seria una altra cosa, eh?– Però, en qualsevol cas, diguem-ne que és recurrent. I sembla ser, doncs que el Partit Socialistes es vol erigir com la veu de la lluita contra el despoblament. Jo..., em sembla que amb l'aprovació consensuada d'aquesta moció fem que la veu de la preocupació per la lluita contra la despoblació no emana d'un grup sinó que emana d'una voluntat política del Parlament de Catalunya, i, lògicament, també del Govern.

Nosaltres, a nivell d'esmenes, igual que el diputat Viaplana, el que diem és que el punt número 1..., el Parlament no està aquí per lamentar, aquí el Parlament està per proposar i constatar, si convé, fets. Per tant, jo li demanaria que l'esmena del punt 1 la pogués també acceptar, perquè és poc decorosa, és poc política pel que fa a aquest Parlament.

Per tant, res més. Quan parlem de polítiques transversals, tampoc no ens cenyim només al tema rural, perquè, si no, també estem fent petit l'objectiu, eh?, que realment requereix això. Hauríem de parlar de territori; hauríem de parlar de fibra

òptica, que vol dir connectivitat; hauríem de parlar de transport públic, que vol dir mobilitat; hauríem de parlar d'inversions en equipaments, que vol dir recerca; hauríem de parlar al final de poder treballar, estudiar, estimar, viure, i no sols de viure només, amb dignitat, arreu del país.

Moltes gràcies.
(Aplaudiments.)

El vicepresident primer

Gràcies, senyor diputat. A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula el diputat Javier Rivas del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Javier Rivas Escamilla

President, consellera, diputados; buenos días a todos. Parece que, por una vez, estamos todos de acuerdo, tenemos un problema con los flujos de población en nuestra tierra, pero me parece –me parece– que «no nos vamos a entender». El PSC nos presenta una moción basculada sobre el mundo rural como herramienta de reequilibrio territorial. Bueno, nos parece oportuna, nos parece adecuada.

Desde el Grupo de Ciudadanos hemos presentado ya bastantes iniciativas con el prisma un poco más amplio intentando romper ese binomio agricultura / mundo rural, intentando no entrar en ese elefante azul, del pensamiento de Lakoff, ¿no?, pero repito, estamos de acuerdo con ella, la votaremos a favor, ningún inconveniente, pero me parece que «no nos vamos a entender». En el año 2007, siendo presidente del Gobierno Rodríguez Zapatero, con gran consenso de todos los grupos, hicieron una ley que se llamó Ley de desarrollo sostenible del mundo rural. Estamos a 2017, no tiene reglamentos, no los ha tenido nunca; no tiene presupuesto; no está desplegada. Lo más rural que tiene esta ley es el polvo que ha cogido en la estantería, no hay nada más. Es un *fake*.

En casa de tots, en Catalunya, concedores y partícipes también de las mismas problemáticas, hicimos una comisión interdepartamental para coordinar políticas de *desenvolupament rural*, consellera. Llevan dos reuniones y ninguna actuación. Se puede hacer algo más también, todavía, ¿no? Y con las *esmenes* que acepta el PSC lo que hace es derivar todos los puntos a esta comisión que ya hemos dicho que no hace realmente poco sino nada, ¿no? Creo que «no nos vamos a entender». Creo que lo importante es no ir creando tinglados donde colocar gente y calentar estómagos y enfriar corazones. Creo que lo importante es ser útiles. Creo que lo importante es que tenemos una problemática y que la tenemos que resolver más pronto que tarde porque la marea no nos espera, ¿eh?

Es un avance, sí, efectivamente que estos temas estén llegando a la agenda política, ¿no? Parece que últimamente, pues, es un tema muy recurrente, pero vuelvo a repetir que creo que «no nos vamos a entender».

Los partidos de la izquierda me dan la sensación de que observan el mundo rural como gran parque temático; los partidos de derecha lo observan como el jardín trasero de la barbacoa; los independentistas..., mira, sin comentarios, tengo la sensación de que nos ven como una foto fija, como una imagen goyesca, como una imagen carpetotetónica en la cual nos piden que echemos raíces, que nos quedemos ahí para nada como si fuéramos los guardianes del territorio. Y que aprendamos a tocar el *Despacito*, de Fonsi, con la gralla y el acordeón diatónico y que de postre un vasito de ratafía y que el fin de semana vendrán a hacernos una foto para poner en el Instagram.

Y yo creo que no. Yo creo que los ciudadanos del mundo rural no tenemos raíces, tenemos pies; raíces tiene las lechugas, y nosotros a lo que aspiramos desde Ciudadanos es de que la gente se mueva, que la gente viva y decida dónde quiere vivir sin observar excesivas diferencias entre el mundo rural y el mundo urbano, ¿no? Por eso, en el último programa, lo incorporamos a nuestro programa electoral como una cuestión de estado con más de doscientas medidas concretas, objetivas, ¿no? Ciudadanos es un partido que está volcado realmente con esta temática, ¿no?

Antiguament, hace cinquanta, sesenta anys, si a un niño del mundo rural le preguntabas qué quieres ser de mayor te decía, mayoritariamente, agricultor, alguno decía que quería ser médico, alguno te decía que quería ser cura. ¿Por qué? Porque su visión no llegaba mucho más allá del campanario de su iglesia, pero ese momento ya ha pasado. Estamos en una sociedad de la información, estamos en una sociedad de la comunicación y en una economía del conocimiento. Quiero decir con esto que hoy eso es posible corregirlo.

Creo que «no nos vamos a entender», lo he repetido varias veces, no es una frase mía. Es una frase que decía el señor Cayo cuando tres políticos lo iban a visitar a su casa para pedirle el voto en una novela de Miguel Delibes que se llama *El disputado voto del señor Cayo*.

Si quieren trabajar por un futuro cuenten con nosotros sinceramente y sin limitaciones. Si siguen queriendo ver la agricultura y no los agricultores les responderé con lo que respondió el señor Cayo: «No nos vamos a entender». Delibes tiene más novelas que *El disputado voto del señor Cayo*, hay otra que es mucho más triste y a la que nunca me resigno, que se llama *Los santos inocentes*. Todavía estamos a tiempo de corregir el rumbo que llevamos en nuestra tierra, pero tenemos que hacerlo y no podemos esperar ni un segundo más, *consellera*.

Gracias.

(*Aplaudiments.*)

El vicepresident primer

Gràcies, senyor diputat. A continuació és el torn del diputat Marc Parés, del Grup Parlamentari Catalunya en Comú Podem.

Marc Parés Franzi

Bé; bon dia, diputats, diputades. Bé, aquesta és una moció en la que ja els avanço que el nostre grup hi està bàsicament d'acord, si bé deixi'm dir-li que per a nosaltres és un pèl poc ambiciosa i tenim alguna discrepància en l'enfocament. Però permeti'm també que em reservi bona part de les propostes amb relació a aquestes discrepàncies per a la moció que els nostre grup parlamentari defensarà en el següent punt de l'ordre del dia sobre la Catalunya rural. Una moció que ja els avanço que posa el focus en la lluita, el focus de la lluita contra el despoblament en un element que per a nosaltres es clau, és essencial, que és l'equitat territorial, la lluita contra les desigualtats que s'expressen sobre el territori.

Bé, en primer lloc voldria ressaltar que compartim el sentit de vincular les accions del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació amb la gestió del territori. Tot i que això és el que fan vostès en el títol de la seva moció i després no ho acabem de trobar en algunes de les propostes i per això li parlo de discrepàncies de model.

Primer, per nosaltres aquest és un enfocament que hauria d'entendre que les comarques rurals han de ser productives. Productives també en el sector primari, no només òbviament, i per això parlem de la multifuncionalitat del món rural. Però a les comarques rurals hi ha d'haver activitat agrícola, ramadera, silvícola que ha de ser productiva, viable i sostenible. I en aquest sentit ens falta saber, en la seva moció, doncs, quin és el model d'agricultura i ramaderia que defensen vostès, si és el model intensiu orientat a les grans produccions agroindustrials o és el model extensiu de producció local i de qualitat; quin paper juguen els diferents actors de la cadena alimentària, si avancem o volem avançar cap a un preu just agrari que reverteixi en els productors, en la pagesia, o mirem cap a una altra banda enfront les posicions de domini de mercat dels oligopolis de la distribució i de l'agroindústria. Què fem amb la ramaderia? Continuem apostant per un model de país on la cabana porcina supera la població humana i concentra les seves dejeccions en determinades comarques o comencem a replantejar aquest model. Nosaltres, doncs, creiem que la gestió del territori a la Catalunya buidada passa, entre d'altres, pel sector primari, però al ma-

teix temps també entenem que la política agrària, ramadera i forestal és clarament una eina de gestió del territori; és a dir, és a través de la política agrària, ramadera i forestal que determinem el paisatge, que ordenem els usos sobre l'espai, que ens relacionem amb els recursos d'aquest espai, amb l'aigua, amb el sol, amb els boscos, que configurem l'activitat social i econòmica del territori, que oferim possibilitats de desenvolupament o que incidim en la biodiversitat i en la prevenció d'incendis. I en aquest sentit l'aposta per les estructures de mosaic agroforestal a nosaltres ens sembla que són altament beneficioses. Però tampoc acabem de trobar aquest enfoc en la seva moció. Però, bé, això no treu que compartim la majoria dels punts de la seva moció i que, de fet, creiem que es complementa amb la que nosaltres defensarem després.

Compartim amb vostès que aquest Govern no té un projecte de país i, si el té, malauradament, és un model que oblida la Catalunya rural i no fa res efectiu per canviar les dinàmiques a les que està abocada aquesta Catalunya buidada. I com vostès li demanem també al Govern que actuï, que convoqui la Comissió interdepartamental sobre el despoblament rural i que es posi a treballar, però que ho faci amb accions concretes i amb finançament, perquè, si no, no n'hi ha prou amb dialogar amb el territori –que s'hi ha de dialogar–, però aquí el que calen són recursos. Estem d'acord amb vostès que per combatre el despoblament calen mesures fiscals, financeres i legislatives, i calen respostes específiques per a territoris amb característiques i problemàtiques que també són específiques, com els micropobles, dels quals tampoc en parlen a la seva moció i nosaltres creiem que cal posar-los en valor.

I acabo amb l'única discrepància de fons que segurament tenim en els punts de la seva moció, que és la política forestal, en el punt 6, en el qual nosaltres votarem en contra. En primer lloc hem de dir que la política forestal a Catalunya, malauradament, brilla per la seva absència, un fet que és extremadament greu en un país on la superfície forestal ocupa el 64 per cent del territori i tres quartes parts d'aquests boscos són de propietat privada. Nosaltres no creiem que l'actual Pla general de política forestal sigui l'instrument de política forestal que Catalunya necessita; un pla que hereta el model de gestió forestal de quan el DARP estava en mans d'Unió Democràtica de Catalunya; un pla que ha estat suspès judicialment perquè es va fer sense la participació de les entitats socials i ambientals; un pla que no entén que el valor del bosc no pot ser només econòmic –que ho ha de ser–, però que obvia les funcions socials, ambientals, paisatgístiques i ecològiques del bosc. Aquesta no és l'eina de gestió forestal que el país necessita. Nosaltres creiem que no podem fer política forestal a través d'aquest instrument –com diuen vostès– sinó que el que cal és modificar, revisar, aquest instrument.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor diputat. A continuació és el torn de la diputada Natàlia Sànchez, del Subgrup de la CUP – Crida Constituent.

Natàlia Sànchez Dipp

Bon dia, diputats, diputades. El despoblament veig que també afecta el Ple. Fora bromes, avui dues mocions importants sobre el món rural. Segons dades treballades pel periodista Roger Tugas a *Nació Digital*, entre el 2008 i el 2018, 172 municipis han perdut més del 10 per cent de la població en una dècada. El poble que més població ha perdut és Vallfogona de Riucorb, a la Conca del Barberà, que ha passat de 129 habitants a 85, un 34,1 per cent menys, seguida per la Figuera, al Priorat, que ha caigut de 156 a 104 habitants. A nivell comarcal, tant l'Alta Ribagorça com la Terra Alta perden més d'un de cada deu habitants en aquesta dècada. Sovint des de Barcelona, des de les àrees metropolitanes es veu el món rural com un espai, com un lloc gairebé folklòric, com un espai que ens aboca al mite del repòs, i sabem perfectament que res més lluny d'això. Allà on no arriba el metro vivim més de 2,5 milions de persones. Els canvis de la societat catalana són profunds i estructurals des de fa

anys. En termes de renda, la zona més empobrida de Catalunya són les Terres de l'Ebre, i quan parlem de despoblament, més enllà de taules de treball, informes, mesures de suport, ajuts, el que cal és plantejar quin model territorial de país volem. Està clar que el model actual de ciutat estat amb Barcelona al centre no funciona i no afavorirà mai l'equilibri territorial del país. Un model que cal pensar i repensar. El despoblament no para d'accelerar-se i a més capitalisme més èxode rural, perquè no podem parlar només de món rural parlant d'agricultura, parlant de ramaderia. No cal un model forestal o agrari exclusivament, cal un model de vida. Marta Rojals ho explicava molt bé: que tothom que vulgui quedar-se als pobles s'hi pugui quedar, i tothom qui vulgui tornar-hi hi pugui tornar; i això va molt més enllà de l'agricultura. En continuarem parlant en el debat de la següent moció.

Per acabar, sobre la moció concreta del PSC, hi estem, en termes generals, a favor menys algun punt. I sobre les qüestions de les mesures fiscals caldria posar atenció a les conclusions de l'Assemblea General de l'Associació de Micropobles que acaba de fer un plantejament sobre les mesures fiscals que hauríem de tenir en compte també en aquest Parlament.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora diputada. Finalment és el torn del diputat Alejandro Fernández, del Subgrup del Partit Popular.

Alejandro Fernández Álvarez

Ara. Perfecte. Bé, moltíssimes gràcies. Primer de tot, agrair al senyor Ordeig la seva moció que nosaltres també entenem que és oportuna i que, en definitiva, planteja un tema que ja es va tractar en l'anterior legislatura i amb un debat profund; amb un debat profund amb una idea de fons, i és que quan es parla del despoblament s'acostuma a pensar en l'imaginari col·lectiu que això només afecta Terol, que només afecta Osca, que només afecta determinades províncies perquè afecta al conjunt de la província, i, en canvi, a Catalunya –que és un problema que es concentra no en tota una província en el seu conjunt sinó en zones molt concretes– sembla que això no passi, i està passant, i és greu, i té una afectació en la vertebració del territori, té una afectació en la política forestal. I és evident que més enllà dels retrets que es puguin fer al Govern, que evidentment jo comparteixo, crec que ara és el moment d'intentar arribar a un acord amb aquest text, que nosaltres compartim i que creiem, a més, que és també perfectament complementari amb una moció molt més àmplia que planteja el Grup d'En Comú Podem, que creiem que és excessiva; tenen una certa tendència a fer mocions que finalment no acaben sent del tot operatives, malgrat que se'n pugui compartir el contingut.

En qualsevol cas, aquests punts que es plantegen i que malauradament es tornen a posar a l'agenda política quan passa una desgràcia –això també hauríem de ser conscients que no pot tornar a passar–..., doncs hi votarem favorablement.

Moltíssimes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor diputat. Finalment, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula novament el diputat proposant, Òscar Ordeig.

Òscar Ordeig i Molist

Gràcies, president. Bé, amb el poc temps que tinc, primer de tot, jo crec que és difícil, amb una moció, veure com hi ha grans dosis de coincidència però també grans dosis de discrepància.

Al diputat Parés. Escolti, m'ha parlat només d'agricultura. És que ho ha dit la diputada Sánchez. Escolti, que nosaltres no som tots pagesos, eh?, que jo visc en un poble de tretze mil habitants i m'agradaria, quan hagi d'anar al dermatòleg, no haver-me de desplaçar dos hores. (*Aplaudiments.*) Per tant, escolti, que el sector agrari és important, sí, però és una part –és una part.

I què passa? I dèiem: ho lidera Agricultura perquè al seu dia a la comissió interdepartamental vam decidir que ho liderava Agricultura, però no és Agricultura. Quin pressupost té la consellera d'Agricultura? És que no és això; és indústria, és turisme, és educació, és salut, és territori, és serveis socials, és justícia, és món local..., és tot el que afecta la vida, la qualitat de vida de les persones i dels territoris. I per això jo els dic: no només és el departament, és que nosaltres voldríem que el departament..., el Govern fes un informe, fes un document i aquest fos el document que portés a Brusselles, que portés al Congrés dels Diputats i que portes a les diputacions, a tot arreu, liderant una resposta conjunta i integral.

Com deia el diputat Solsona, aquesta és una lluita de tots; models diferents però objectius compartits. O és que hi perdem –hi perdem–, i cada dia hi perdem més. Li posaré un exemple. Ara resulta que s'ha posat de moda entrar a les granges, assenyalar els nostres grangers, eh?, per part d'un sector dels animalistes, provocant no només un perjudici al sector, no només un perjudici als nostres pagesos, sinó a més a més un problema de salut animal importantíssim. També reclamem que posin mesures en aquest sentit. Per tant, la tendència és perversa i hi perdem, i no és una qüestió únicament d'Agricultura, sinó que és una qüestió de respostes integrals, de solucions integrals, en tots els àmbits.

Senyor Viaplana, mesures fiscals i financeres. Acabem d'aprovar mesures fiscals precisament amb el decret anterior. Per tant, és possible, es pot fer, ho acaben de fer. Doncs llavors anem a veure si les demaneu al Congrés dels Diputats o si les pot aplicar el mateix Govern.

En tot cas, gràcies a tots per les aportacions, les intervencions i les lluites compartides.

(Aplaudiments.)

El president

Gràcies, diputat. Senyora Segovia, per què em demana la paraula?

Susanna Segovia Sánchez

Sí, president; per demanar votació separada del punt 6.

El president

El punt 6; molt bé. *(Bernat Solé i Barril demana per parlar.)* Sí, senyor Solé...

Bernat Solé i Barril

Sí, president; per demanar votació separada dels punts 1 i 5.a, que es podrien votar conjuntament.

El president

Molt bé.

(Pausa llarga.)

Votarem, doncs, en primer lloc, els punts 1 i 5.a, seguidament el punt 6 i la resta de la moció.

Votem, doncs, els punts 1 i 5.a.

Comença la votació.

Els punts 1 i 5.a han estat aprovats per 68 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció.

Votem ara el punt 6.

Comença la votació.

El punt 6 ha estat aprovat per 119 vots a favor, 8 en contra i 4 abstencions.

I passem ara a votar la resta de la moció.

Comença la votació.

La resta de la moció ha estat aprovada per unanimitat; això és 131 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

(Aplaudiments.)

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la Catalunya rural
302-00134/12

Passem ara al següent punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la Catalunya rural, presentada pel Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Per exposar-la, té la paraula el diputat senyor Marc Parés.
(Pausa.)

Marc Parés Franzi

Bé; gràcies, president. Un cop s'ha despoblat l'hemicicle, continuem parlant de la Catalunya rural, de la Catalunya que s'està buidant de població i que al nostre entendre ha estat massa temps oblidada, i que cal capgirar la situació. Però, com fer-ho? Mirin, el problema, al nostre entendre, és que la Catalunya buidada és també la Catalunya envellida i la Catalunya empobrida. I, per tant, aquí el que tenim és una qüestió de desigualtat manifestada sobre el territori. I això és important, perquè la resposta a la desigualtat no és l'equilibri territorial, sinó que és l'equitat territorial; és a dir que visquis on visquis del territori tinguis accés als mateixos nivells de renda i a les mateixes prestacions de serveis. No es tracta d'homogeneïtzar el territori equilibrant la distribució de la població, de l'activitat econòmica, sinó que es tracta de posar en valor les especificitats de cada lloc i garantir que la variabilitat geogràfica no es converteix en un element determinant de les desigualtats socials, que és el que succeeix ara mateix a la Catalunya buidada i és el que cal revertir per lluitar contra el despoblament rural.

Per això nosaltres proposem una moció en la que el seu primer punt i el més significatiu és un pla d'equitat territorial amb mesures a nivell de país per erradicar les desigualtats, per afavorir l'assentament i la fixació de la població al medi rural, garantint la plena connectivitat d'aquests territoris i donant suport als petits municipis, especialment als micropobles.

La principal mesura d'aquest pla d'equitat territorial que proposem volem que sigui un programa que impulsi projectes d'intervenció integral i transversal als territoris més vulnerables a través d'un fons de finançament que contempli tant inversió pública com un enfocament transversal del conjunt de polítiques necessàries per abordar les problemàtiques a cada territori. I creiem que aquest programa hauria de començar per aquells territoris que més ho necessiten, entre els quals volem posar l'accent en la vegueria de les Terres de l'Ebre, on creiem que, entre d'altres, calen actuacions de xoc pel que fa a la cobertura d'internet, el sanejament, l'accessibilitat, els serveis i els equipaments. Cal també, a les Terres de l'Ebre, un programa específic de gestió forestal; cal crear l'autoritat territorial de la mobilitat a les Terres de l'Ebre; cal un pla d'industrialització que inclogui els polígons de Camposines i de Catalunya Sud, i cal adequar, entre altres, el port dels Alfacs, i cal també un pla de transició justa per quan es produeixi el tancament de les nuclears. Per tant, senyor Ordeig, no parlem només d'agricultura.

Com els deia abans, però, la gestió territorial de la Catalunya buidada passa també per comprendre que aquest ha de ser un territori productiu, també en el sector primari, que ha de ser viable i sostenible. Perquè hem d'entendre que l'agricultura, la ramaderia i la silvicultura, com els deia, juguen un paper clau per sostenir la vida, per la sobirania alimentària, per la preservació del paisatge, per la biodiversitat o per la prevenció d'incendis.

I per això nosaltres proposem tota una sèrie de mesures per avançar cap a un preu just agrari, perquè els pagesos i pageses, els productors, puguin guanyar el que mereixen. I per això cal ser valents i plantar cara als oligopolis de la distribució i de l'agroindústria, lluitant contra l'abús que exerceixen per la seva posició dominant.

I proposem també mesures per fomentar la producció, la transformació, la distribució i el consum de productes locals i de proximitat. I aquí l'etiquetatge, la traçabilitat i la lluita contra el frau alimentari són clau i cal abocar-hi més recursos.

Pel que fa a la ramaderia, nosaltres creiem que cal apostar per la ramaderia extensiva, amb convenis de silvopastura, amb escorxadors mòbils i descentralitzats i, sobretot, diferenciant les petites explotacions de ramaderia extensiva o semiintensiva de les grans explotacions intensives. No pot ser que, en els tràmits administratius, en les inspeccions i en les ajudes, tractem igual uns i altres quan no tenen res a veure.

I, pel que fa a la gestió forestal, nosaltres som molt clars: cal una política forestal a Catalunya que actualment no tenim, i aquesta no pot passar per un pla general de política forestal que ha estat suspès per la justícia per manca de participació. Cal revisar i actualitzar aquest pla amb un procés participatiu ampli i plural, i l'objectiu del qual ha de ser fer viable i sostenible la gestió i l'explotació de les masses forestals, preservant una part dels boscos protegits per a la seva evolució natural, promovent la multifuncionalitat i recuperant hàbitats com els boscos de ribera, els sistemes de transició agroforestal o els espais connectors.

I acabo. Perquè tot això tingui un impacte territorial real, és urgent desplegar el planejament territorial previst a la Llei d'espais agraris, començant per aquells territoris que més ho necessiten, com són les Terres de l'Ebre, les terres de Lleida, l'alt Pirineu o el Penedès. Sense aquesta Catalunya, sense la Catalunya rural, no som res. No deixem que es continuï buidant.

Moltes gràcies.
(Aplaudiments.)

El president

Gràcies, diputat. Per defensar les esmenes presentades, té la paraula, en primer lloc, i en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el diputat senyor Òscar Ordeig.

Òscar Ordeig i Molist

Bé; gràcies. Diputat, miri, ara li diré una cosa amb molt de «carinyo». Amb el que jo els estimo i els respecto, i coincidim en tantes coses..., però jo crec que aquí és l'exemple aquell de que compartint l'objectiu discrepem en el model. Quin problema hi ha amb la gestió forestal, en el que nosaltres presentàvem o en el que vostès diuen, si al final és dir: «Escolti, s'ha fet poc o molt poc, hi ha un abandonament dels boscos, cal fer una gestió.»

Per tant, no entenc com no ens podem posar d'acord en això. Determinats discursos que vostès fan a la moció, a l'anterior i aquesta, se'n van al territori, se'n van a les granges, o als pagesos, als de ramaderia extensiva, que alguns, molts, combinen amb ramaderia intensiva... Per tant, escolta, el problema no és de les granges. I els pagesos i els agricultors, depèn de segons quins discursos, els dirien que hi estan totalment en contra.

Que cal una millor gestió, planificació, control de purins, control, que no hi hagi molta concentració a determinades granges, a determinats llocs? D'acord. Ara, escolti, precisament als territoris que estan perdent tanta població, que són molts, no és aquest segurament el seu problema. Cinc-cents ajuntaments, cinc-cents pobles de Catalunya tenen menys de mil habitants i la majoria estan perdent població.

Votarem a favor de la majoria dels punts que proposen. Ara, també els hi dic: també han fet un llistat de mesures, poc concretes, amb molts infinitius. I també li diré una cosa: és que nosaltres hem fet segurament una reflexió més de model, de com hem de trobar consensos, però és que tots els punts que vostès estan comentant ja els hem presentat nosaltres també anteriorment. Per tant, no es pensin aquí que venen a descobrir-ho tot, sinó que n'hem parlat a bastament. I també li diré: potser hagués estat bé concretar mesures pressupostàries i també alguna mesura legislativa, precisament, eh?, perquè veiéssim accions concretes.

Per tant, tornem a incidir-hi: creiem que hi ha una visió excessivament des del món agrari. És una part imprescindible, és una part molt important, té la funció se-

gurament de lideratge i de desenvolupament rural, però no ha de ser potser..., li dona un excés de protagonisme en detriment d'altres elements molt importants.

Voldria també dir una cosa, que m'ho he deixat, de l'anterior intervenció de la senyora Sànchez, del tema de les centrals elèctriques i la seva reversió. Jo crec que aquest és un tema fonamental, importantíssim, perquè exemplifica molt bé allà on hem tret recursos naturals, allà on s'ha creat molta riquesa, el territori que llavors precisament no ha tornat..., no hi ha hagut una contrapartida o ha sigut mínima –mínima– per millorar la qualitat de vida o les infraestructures, en aquest cas, del Pirineu. Per tant, jo crec que aquest sí que és un element que tenim sobre la taula, que ja el tenim, i aquí hi ha d'haver una defensa jurídica i una defensa també dels interessos de la població en aquest sentit. Nosaltres aquí creiem que també s'ha de fer, es pot fer, molt camí en aquest sentit.

I un altre element molt important aquests dies en què també molts hem visitat i hem parlat amb persones de la Ribera d'Ebre, del Segrià, de les Garrigues, amb motiu dels incendis, del que hi ha hagut, dels que hi havia hagut en el passat –com també s'ha comentat aquí parlant del record a les víctimes de l'incendi de l'Horta de Sant Joan– i també els que vindran, perquè en vindran més, evidentment..., però, escolti, això ha posat de manifest una sensació d'abandonament, una sensació de desatenció d'una part del territori, que no és exclusiva de les Terres de l'Ebre, sinó que passa a molts altres llocs.

Per tant, escolti, tenim un problema no només d'inversions, de mesures fiscals, de projecte de país, sinó de percepció i de sentiment d'abandonament de part de ciutadans de grans parts del nostre territori. Per tant, hem de prendre mesures concretes –mesures concretes– i, sobretot, canviar, com deia abans, el projecte de país per tenir una visió més territorial. Hi continuo insistint, no es tracta de fer una bateria de cent mesures, que també, sinó que es tracta d'impulsar un projecte global, consensuat, al màxim de consensuat, amb diners, amb mesures de tot tipus, i, per tant, això qui ho ha de fer segurament no és aquest Parlament, sinó que el que hem de fer, creiem, és instar el Govern que trobi la taula de treball, els agents implicats que hi participin, i entre tots, també amb els ajuntaments del territori, doncs entre tots trobar un projecte de futur per al país, per al desenvolupament rural, i també, evidentment, per lluitar contra la despoblació.

En tot cas, votarem a favor de gairebé tots els punts i farem una abstenció pel tema del transport metropolità.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. En nom del Grup Parlamentari Republicà, és el torn ara de la diputada senyora Irene Fornós. Quan vulgui.

Irene Fornós Curto

Gràcies, president. Consellera, diputades, diputats, bon dia a totes i tots. Primer que res, volia agrair al diputat Parés la presentació d'esta moció adreçada a millorar el món rural, i ho faig amb lo desig que esta moció, que, com tots sabem, és conseqüència de la interpellació presentada al darrer Ple, fruit del tràgic i lamentable incendi de la Ribera d'Ebre, del Segrià i les Garrigues, i igual que esta, altres preguntes i interpellacions fetes el passat Ple no es queden només en la reacció més que justificada de tots els partits polítics presents en esta cambra, de manera puntual, com hem dit, fruit d'un incendi que va cremar més de cinc mil hectàrees, sinó que nos servisca també a tots perquè ens prenguem el món rural i tot el que comporta –sobretot el món de la pagesia, els grans gestors del territori–, tots, una mica més seriosament i omplim més sovint de contingut esta cambra i li posem més veu, la veu del món rural, a este faristol. La consellera Jordà així nos ho reclamava en este passat Ple. De la pagesia i del món rural se'n parla poques vegades, deia, i no podem obviar que és un tema de país que tots hi hem d'apostar i treballar si volem conservar-lo.

També agrair-li al diputat la bona disposició a l'hora de treballar les mocions i les esmenes presentades, la qual cosa ens ha acabat permetent aprovar la majoria dels punts de la moció, els quals tots acabem compartint, i que gràcies a la bona entesa, allò que tots pensem igual però que potser a vegades escrivim diferent, acaba prosperant i ha permès transaccionar i, en definitiva, crec que millorar la mateixa moció.

Agrair-li també la sensibilitat en voler visualitzar especialment alguns aspectes més vinculats a les Terres de l'Ebre, a la vegueria de les Terres de l'Ebre, unes comarques molt generoses però que, malauradament, només som notícia quan tenim un incendi, quan ens prenen l'aigua, ens posen abocadors, centrals nuclears o Castors. Unes comarques, com he dit, generoses amb la resta del país i massa vegades oblidades en altres aspectes. I ahir també ho comentava el president Torra, cal un consens català i cal que el tinguem sempre, no només quan patim un incendi.

En este Ple no només se'n parlarà en esta moció, sinó també, com acabem de sentir, en la presentada fa uns moments pel Grup del Partit Socialista, que també va en la mateixa línia i alguns punts són molt similars. És per això que per algunes coses i posicionaments, als que ja s'hi ha referit el meu company del Grup Republicà, el diputat Viaplana, no m'hi referiré i, en tot cas, en altres ja ens hi sumem.

Sí que vull destacar, però, aquells punts de la moció més encaminats..., en la línia de treball del mateix departament des de fa força temps, com són els plans d'acció territorialitzada, amb l'objectiu de diversificar i dinamitzar l'economia rural per a la millora de les rendes, d'acord amb les característiques específiques de cada zona, coordinats des del grup d'acció local dins del programa Líder, de manera que sigui el mateix territori qui impulsi les seves iniciatives de desenvolupament, d'acord amb les característiques de cada zona. Propostes que, al meu parer, són, en definitiva, resum de que afortunadament aquesta visió de país tan necessària tots la compartim i som conscients que el món rural ha de ser una prioritat per a la seva supervivència. I que van lligades, totes elles, a mesures, com tantes vegades hem dit, contra el despoblament, l'equilibri territorial, el relleu generacional, i que totes elles no passen només per part d'accions del Govern, sinó també de tots nosaltres i el nostre consum responsable de productes de proximitat i de fer-ho amb la garantia de saber que així ho són, amb un control en tot el curs dels aliments que acaben a la nostra taula, fet, en este cas, amb la creació de l'Agència de Control Oficial de la Cadena Alimentària. Producció, control i consum de productes locals i de proximitat, posant en valor tant la qualitat com els seus beneficis per a la salut dels consumidors, així com també garantint-ne els preus, la qual cosa requereix transparència i treball amb rigor, tal com s'està fent amb la fruita de pinyol, la fruita de llavor o la fruita seca.

Evidentment, en aquells punts que fan referència a la Llei d'espais agraris hi estem més que d'acord i, si de cas, sí que voldria precisar en este punt, concretament..., constatar la necessitat que realment feia falta disposar d'una llei com esta.

Pel que fa a la gestió forestal, també d'acord, cal actualitzar l'actual pla, en tot cas, també fer-lo més participatiu i apostar per l'aprofitament energètic de la biomassa forestal i agrícola.

I no podria acabar la meua intervenció sense fer referència al punt número 10, on demana mesures..., en este cas, que s'aplique un decret per revertir els efectes dels incendis de la Ribera d'Ebre. El meu company republicà, el Francesc Viaplana, ja s'hi ha referit, a aquelles mesures sobretot encaminades a la neteja de les zones cremades, la reposició del reg, la restitució de les parcel·les dels conreus. I tot això dir que s'està fent des del minut número u, des del mateix moment de l'incendi, no només amb lo trasllat –en estar al territori la consellera d'Agricultura i altres membres del Govern–, sinó també –des de directors generals...– que s'està fent al mateix territori, com he dit, des de les oficines tècniques situades.

Moltíssimes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. En nom ara del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, és el torn de la diputada senyora Imma Gallardo.

Imma Gallardo Barceló

Gràcies, president. Consellera, conseller, diputats i diputades, públic que ens acompanyeu i personal del Parlament, m'afegeixo una mica al comentari de celebrar que, en poc temps, hem pogut debatre i votar aquestes dues mocions referents al món rural; per tant, agrair al diputat Parés aquesta oportunitat.

Però crec que el que primer hauríem de fer és definir quina és la Catalunya rural. La de Jesús? La de Castellví de la Marca? La de Golmés? La de la Vall d'en Bas? La de Sort? El Prat del Llobregat és rural o és urbana? Ho deia el mateix diputat Parés en la seva interpellació, parlava de la Catalunya eternament oblidada, de la Catalunya buidada, sense la qual no som res, i hi coincidim. Per tant, benvinguda sigui qualsevol oportunitat que se'ns presenti per parlar-ne, encara que sigui arrel d'un episodi tan desafortunat com l'incendi de la Ribera d'Ebre, les Garrigues i el Segrià.

Durant aquells dies es va parlar, i molt, de la pagesia, n'hauríem de continuar parlant i, sobretot, des dels llocs on es fan les lleis o es governa. Per tant, completament d'acord amb la consellera, que deia que s'hauria de plantejar potser un debat monogràfic.

Crec que tots plegats coincidirem que tenim un país petit i molt bonic, però amb força diferències entre algunes de les seves comarques, i les comarques rurals representen un tant per cent força elevat del territori, ho deia el company diputat Solsona. Contraposant lo rural amb l'urbà no ens en sortirem mai, però des de comarques el que sí que volem dir és que se'ns ha de reconèixer. El que demanem és que també se'ns escolti, que se'ns tingui en compte quan s'han de decidir temes importants que afecten els nostres territoris. I, sobretot, que no se'ns imposin mesures que a vegades han acabat posant a prova aquell sentit comú dels nostres avantpassats, aquell sentit comú que ha permès que es conservi el paisatge i les maneres de fer perquè els primers interessats que així sigui són els mateixos habitants de la zona. Adaptem-nos als reptes del segle XXI, d'acord, però amb sentit comú. Per què no comencem a parlar de diversitat territorial en comptes d'etiquetar-la de rural o d'urbana? Cal esmerçar esforços des de tots els nivells per a canviar aquesta pàtina negativa que té el terme «rural», és com pejoratiu. Cal posar en valor tot el territori i la seva diversitat i les feines que s'hi fan, tant si el treball és a la mar, com amb el bestiar, com conreant els camps.

Saben què passa? Que són dues realitats molt diferents, d'acord, però no han de ser antagoniques, ho deia la mateixa consellera Jordà a la interpellació. Ella parlava de dos paradigmes diferents, de la desafecció amb el món rural. D'acord. Viure en un poble és força diferent que viure a ciutat, el ritme i la qualitat de vida, sobretot si és amb infants, el contacte amb la natura, fins i tot els sorolls i les olors són diferents. Segurament es troben a faltar algunes coses, però se'n gaudeixen d'altres. La qüestió és que la tria la pugui fer tothom en igualtat de condicions, perquè hi ha gent que volem continuar vivint a comarques, hi ha gent que hem pogut fer el nostre projecte de vida en un territori concret, i estic segura que aquesta opció pot acabar sent una possibilitat de futur per a moltes persones, però cal que es millorin coses. D'entrada, garantir que tothom tingui les mateixes oportunitats, visqui on visqui, i això passa per assegurar que s'hi pugui guanyar la vida, tant si han nascut al poble i després de formar-se hi volen tornar, com si busquen una manera diferent de viure.

Per tant, no només cal millorar les comunicacions i les telecomunicacions, sinó que també cal impulsar mesures que donin suport a les famílies, als emprenedors, a les empreses, als estudiants. Potser hauríem de començar a parlar de la discriminació positiva per viure en segons quins territoris.

Parlem d'equitat territorial, d'acord, i tots hem coincidit amb que el despoblament és un fet gravíssim, que posa en perill la vida als nostres pobles, siguin els del Pirineu o els de la plana. Crec que no se n'havia parlat abans mai tan obertament com ara. I, en tot cas, des del nostre grup celebrem totes les accions, com ara el projecte «País viu», i també les iniciatives que a nivell de cada departament s'estan portant, com el desplegament de la fibra òptica o la mateixa Llei d'espais agraris.

Finalment, dir que des de Junts per Catalunya compartim pràcticament el fons de la moció i per això votarem favorablement la majoria dels seus punts, ho comentava la diputada Fornós. Agrair el to propositiu i la predisposició a negociar del diputat Parés –hi havia molt sentit comú–, també agrair la feina de la mateixa diputada Fornós, de l'RI, dels assessors, i des d'aquí també vull fer un reconeixement a tota la feina que aquestes persones fan, sovint de manera invisible.

Celebrem que s'hagin acceptat la majoria de les nostres esmenes, i fins i tot n'hem transaccionat algunes amb el Grup de Ciutadans. Votarem desfavorablement els punts 2.c, 3.b, 3.c i 5.c, però no perquè no hi estem d'acord, sinó perquè, per exemple, la majoria ja són actuacions que s'estan fent, com ara la de les Terres de l'Ebre, que ja disposa de la taula de mobilitat creada per l'acord de govern 2017, del 6 de juny, on s'hi troben representades la majoria de les entitats locals i comarcals. Segurament revisable i millorable? Com tot a la vida.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada.

(Aplaudiments.)

En nom ara de Ciutadans, té la paraula el senyor diputat Francisco Javier Domínguez. Quan vulgui.

Francisco Javier Domínguez Serrano

Gràcies, president. Consellera, diputats i la gent de Tarragona que ens acompanya avui... Vamos mejorando, pasamos de una sábana de setenta puntos a una de cuarenta. Vamos avanzando. De todas maneras, quiero agradecer la actitud del diputado Parés para negociar y aceptar muchas de nuestras enmiendas y transaccionar, y, además, por el buen trato.

Por mi profesión siempre he estado pendiente de la agricultura, del medio natural y del mundo rural, y estoy muy acostumbrado a que las políticas relacionadas con el sector primario no tienen ni interés mediático, ni son prioritarias para ningún gobierno, ni tienen un presupuesto como se merecen. Por tanto, me huelen mucho a soluciones improvisadas, estas mociones que están apareciendo últimamente ante una desgracia como el incendio de la Ribera d'Ebre. Y ahora se ha visto..., ahora que se ha visto una de las consecuencias de abandonar nuestro territorio por la falta de interés del sector primario y de la gestión forestal. Pero tenemos que aprovechar la coyuntura y hablemos del mundo rural y hablemos de esta moción.

El principal problema del mundo rural es el despoblamiento y el abandono de la actividad primaria. Pero nos tenemos que preguntar por qué la gente no se queda en los pueblos, por qué no hay renovación generacional. Pues la principal causa, las dos principales causas resumidas serían, por una parte, no ganarse bien la vida y, por otra, que hay menos servicios y menos oportunidades. Está claro que el mundo rural tiene unos problemas que van más allá de la agricultura. Y hablamos de transversalidad: agricultura, turismo, economía, servicios... En esta moción hay diez puntos, inicialmente, que pretenden dar una visión integral o transversal. Pero se habían descuidado hablar de salud, de educación, de mujer, de dependencia. Suerte que desde Ciudadanos estamos pendientes y gracias por sumar nuestras enmiendas a esta moción.

En el punto de despoblamiento rural se habla de mejorar rentas, de poner en valor la imagen de las áreas rurales, de cobertura telefónica, de datos, de financiación municipal, etcétera. Y el resto de puntos que aparecen en esta moción también debe-

rían contar como medidas para luchar contra la diáspora rural: los precios agrarios, los productos de proximidad, la ganadería extensiva, desarrollar el planeamiento que se prevé en la Ley *d'espais agraris*, actualizar un plan de política general..., y aquí quiero hacer un especial hincapié. Es muy importante, tenemos que conseguir que aumente la superficie forestal gestionada. Este Gobierno tiene que fomentar los planes de gestión forestal y que cada vez haya menos bosques no gestionados, porque no nos podemos permitir otro incendio como el de la Ribera. También aparece poner en valor la arquitectura rural, el patrimonio de piedra seca, como recurso turístico y cultural.

Y naturalmente están nuestras aportaciones, que es de las que voy a hablar ahora mismo, con las que se ha ganado un poquito de esa transversalidad de que hablábamos antes: garantizar asistencia sanitaria en igualdad de condiciones con un contexto urbano; evitar que la escolarización sea una dificultad para fijar las familias más jóvenes; fomentar actuaciones para mejorar la situación de la mujer en el mundo rural, o la promoción de la autonomía y la atención a la dependencia. Y aquí, si tú eres dependiente o tienes a un familiar a tu cargo, pues, tienes un problema. Pero si además estás en una zona rural, no tienes un problema, tienes un problemón, tanto que igual decides irte a una población más grande o a una ciudad.

Con todos estos apartados, ya podrán decir desde el grupo proponente que han hecho una moción muy rural, pero ahora les falta la cuota «ebrenca». Añadimos proyecto de intervención integral de las Terres de l'Ebre y el decreto ley para reponer daños a las explotaciones agrarias afectadas por el incendio, y ahora sí, ya queda una moción completa y ya tenemos un titular perfecto. Pero voy a leer un comunicado muy reciente de un sindicato de funcionarios mayoritario que reclama más implicación del *departament* y más recursos para la gestión forestal. Y leo literal: «Cuando la tierra todavía humee, se hablará de inversiones y de proyectos de restauración y recuperación, pero la realidad es que el presupuesto destinado a gestión forestal ronda un insignificante 0,03 del total del presupuesto de la Generalitat.» O sea, que necesitamos más trabajo de fondo y menos improvisaciones, porque los incendios se apagan en invierno.

Y para acabar. Ya sea por la emergencia climática, ya sea por la diversidad, por la conservación del territorio, para evitar los grandes incendios, al final siempre acabamos hablando de despoblamiento rural y de abandono de la actividad primaria. Y aprovecho que estoy aquí para pedirle a este Govern y a esta *consellera* que prioricen al mundo rural, que promuevan la gestión forestal y que trabajen para facilitarles la vida a las personas que viven en el medio rural. Hagan entre todos los miembros del Gobierno que sea atractivo vivir en nuestro medio rural, que para eso Ciudadanos estará siempre a su lado.

Gracias.
(*Aplaudiments.*)

El president

Gràcies, diputat. Per fixar ara la seva posició, té la paraula, en nom del Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent, la diputada senyora Natàlia Sànchez.

Natàlia Sànchez Dipp

Bé, doncs, seguim amb el tema amb què iniciàvem la moció del PSC. El model territorial que tenim, on la major part de la població es concentra a les ciutats, té unes implicacions directes sobre el món rural. Ho hem vist, compartim moltes de les anàlisis: terciarització, un erm industrial, un sector primari mercantilitzat, un sector agrari i forestal que hauria de ser estratègic... El món rural, aquest món rural del que parlem, també es converteix en el pati del darrere, en aquest espai d'oci, lleure, turisme, reserva espiritual, aquest rerepaís. També té com a conseqüència una certa culturització, una descapitalització humana, pèrdua d'usos, costums, varietats, despoblament, i una dependència del món urbà.

Certament, des de les esquerres tenim un doble objectiu polític que no és menor en aquest sentit: bastir un projecte vàlid per a les classes populars no metropolitanes i plantejar com els municipis petits i mitjans esdevenen un motor de justícia social, revolució territorial i equitat en tots els sentits. I no ho podem fer reduint les zones rurals a productores primàries de fustes o aliments, o bé simplement convertint-les en nous *resorts* de descans o plaents..., o del plaer per als turistes. No oblidem que el turisme, a més a més, genera precarietat i impactes territorials i ambientals importantíssims.

Les solucions sectorials només portaran solucions parcials. I en aquest sentit, tot i que estem molt d'acord amb la moció, crec que no la titularia una «moció sobre la Catalunya rural», la plantejaria una moció com de política agrària alternativa. I en aquest sentit estem molt d'acord, perquè han plantejat una política agrària alternativa a la política que hi ha actualment, i estem d'acord amb el plantejament que posen sobre la taula. Cal revertir aquesta situació, confirmar arreu petits pols d'activitat on a cada pol hi hagués tot tipus d'activitat econòmica. Abans parlàvem de les hidroelèctriques, que també ahir vam tenir l'oportunitat de parlar-ne al president. Si algunes de les hidroelèctriques que hi ha a dia d'avui explotades per Endesa o altres empreses privades revertissin els seus ingressos a través de la gestió privada sobre el territori, tindríem, per exemple, que la central d'Arties, les dues centrals d'Arties ingressen una facturació anual de 8,5 milions d'euros. Això també ho hem de parlar quan parlem de món rural i, per tant, en aquest sentit, estem parlant exclusivament de qüestió agrària. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)*

I acabo, president. Abans, amb els companys, amb dos dels cent trenta-vuit habitants de Guixers, al Solsonès, parlàvem que el món rural, els pobles petits no han de ser un lloc de postal, sinó un lloc per viure...

El president

Diputada...

Natàlia Sànchez Dipp

...hi insisteixo: només amb solucions agràries no trobarem el camí a recórrer.

El president

Gràcies, diputada. En nom ara del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Alejandro Fernández.

Alejandro Fernández Álvarez

Sí; gràcies, president. Bé, de manera molt telegràfica, perquè és el mateix debat que es va produir en la moció anterior, per traslladar també el suport a la majoria dels punts, però fer un petit retret al grup proponent, que ja és un retret una mica redundat sobre el tipus de moció que és planteja. Una moció, en definitiva, el que fa és instar el Govern. Ja tenim un percentatge de compliment, per ser generosos, bastant petit; si es fa després una mena de carta de Reis Mags, a l'hora de la veritat, la moció perd potència, perquè és gairebé impossible que això es pugui complir. I, per tant, sí que demanàriem que fossin una miqueta menys extenses i que, a l'hora de la concreció, que està molt bé, fossin per a temes que en el que portem de legislatura, evidentment, la praxi del Govern ha estat molt limitada, però que en el que quedi, doncs, es puguin impulsar d'una manera realista.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat Marc Parés, de nou.

Marc Parés Franzi

Bé; gràcies. En primer lloc el que voldria fer és agrair la bona predisposició dels grups que han presentat esmenes, no?, de la diputada Fornós, de la diputada Gallar-

do, del diputat Domínguez, també el diputat Ordeig i també dels tècnics del departament i del departament també per la bona predisposició per arribar a acords.

Deixi'm començar aquesta breu rèplica amb alguna idea que apuntava la diputada Gallardo, que jo he instat també, que és la idea del reconeixement de la diversitat territorial, de les especificitats de cada territori. I d'una altra idea, que també ha apuntat la diputada Fornós, que nosaltres plantejàvem en la moció, que és la idea que sigui el mateix territori el que decideixi el seu model de desenvolupament. I, per tant, aquesta autonomia dels territoris, aquest apoderament per al seu desenvolupament rural. Una idea que nosaltres entenem que s'ha de compatibilitzar amb la idea de força que nosaltres volíem plantejar en aquesta moció, que és la de l'equitat territorial, és a dir, que visquis on visquis del territori tinguis accés al mateix nivell de renda i de serveis.

I en aquest sentit deixin-me dir-los que, si bé molts punts de la moció sí que tenien un enfoc sobre elements d'agricultura, de ramaderia, de gestió forestal, el punt 1, que era el punt principal sobre el qual volem centrar la nostra proposta, era un pla d'equitat territorial que bàsicament s'orientava o es vol orientar a polítiques de desenvolupament rural que el que han de permetre és que tots els territoris es puguin desenvolupar. I pel que fa a la gestió forestal, diputat Ordeig, no és que tinguem una discrepància, segurament, en la necessitat de la gestió forestal, sinó en l'instrument, que nosaltres entenem que és un instrument que cal revisar i que actualment no ens serveix.

I, per últim, al Govern, sí que dir-los que també estem una mica desorientats amb aquesta idea del país viu, país d'oportunitats, que no entenem quin és el paper o no sabem quin és el paper del Departament d'Agricultura en aquest projecte. I que, en tot cas, nosaltres, el que volem posar sobre la taula és la necessitat de dotar de recursos, de finançament, aquest tipus d'iniciatives, perquè no n'hi ha prou a parlar amb el territori sinó que cal actuar-hi.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Sí, senyora Granados.

Eva Granados Galiano

Gràcies, president. Per demanar votació separada del 2.c.

El president

2.c, d'acord.

Eva Granados Galiano

Gràcies.

El president

Sí, senyora Bravo, m'han passat les seves peticions. Les tinc, ara les enumeraré a veure si coincideixen. Sí, senyora Sánchez.

Natàlia Sánchez Dipp

Per demanar votació separada del punt 4, els subpunts a i b, simplement, i es poden votar junts. *(Pausa.)* Sí?

El president

Sí. Senyora Gallardo.

Imma Gallardo Barceló

Per demanar votació separada de 2.c, 3.b, 3.c i 5.c.

El president

3.b, de «Barcelona», m'ha dit...

Imma Gallardo Barceló

Tres...

El president

...3.c i 5.c.

Imma Gallardo Barceló

Sí.

El president

D'acord.

Imma Gallardo Barceló

I 2.c, bé, que ja estava...

El president

Sí. I el 3.c i el 5.c es poden votar conjuntament?

Imma Gallardo Barceló

Sí.

El president

Sí? Molt bé. Doncs, faig recopilació del que m'han demanat, a veure si coincideix. (*Bernat Solé i Barril demana per parlar.*) Sí, senyor Solé, digui'm, doncs.

Bernat Solé i Barril

(*Per raons tècniques, no ha quedat enregistrada la intervenció de l'orador.*)

El president

Llavors, votariem de manera separada el punt 2.c, d'altra banda el 4.a i d'altra banda el 4.b, i després s'ha proposat un bloc amb els punts 3.b i 4.e, i un altre amb el 3.c, 5.c, i un tercer bloc, evidentment, amb tot el que queda per votar. Sí? (*Pausa.*) Concilia els seus interessos? Sí? Digui, digui, Solé.

Bernat Solé i Barril

(*Per raons tècniques, no han quedat enregistrats els primers mots de la intervenció de l'orador.*) ...el 3.b amb què es vota exactament?

El president

Amb el 4.e? No? Doncs el votarem separatament.

Eduard Pujol i Bonell

El 3.b s'hauria de votar amb el 3.c i el 5.c.

El president

Farem..., abans que entrem en una espiral una mica més perillosa, votarem separatament tota la moció i acabarem abans. (*Veus de fons.*) Sí, perquè no conciliem tots els interessos, per tant, votarem separatament. Ja en vam parlar a la Junta de Portaveus, en tornarem a parlar per resoldre aquests tipus de situacions.

Votem, per tant, en primer lloc el punt 1 de la moció.

Comença la votació.

El punt 1, incloent tot el punt, s'ha aprovat per unanimitat: 131 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

Es demanava també el punt 2.c, sí? Doncs, votem el punt 2.c.

Comença la votació.

El punt 2.c ha estat rebutjat per 53 vots a favor, 61 en contra i 16 abstencions.

Votem ara el punt 3.b, sí? 3.b.

Comença la votació.

El punt 3.b, ha estat rebutjat, per 28 vots a favor, 63 en contra i 40 abstencions.

Votem ara el punt 3.c.

Comença la votació.

El punt 3.c ha estat rebutjat, per 28 vots a favor, 99 en contra i 4 abstencions.

Votem ara el punt 4.a.

Comença la votació.

(Veus de fons.)

Ha d'anar, estem votant.

El punt 4.a ha estat aprovat, per 87 vots a favor, cap en contra i 44 abstencions.

Votem, ara, el punt 4.b.

Comença la votació.

El punt 4.b ha estat aprovat per 127 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions.

Votem el punt 4.e, sí? 4.e.

Comença la votació.

El punt 4.e ha estat aprovat, per 91 vots a favor, cap en contra i 40 abstencions.

Votem ara el punt 5.c, que és l'últim que jo tinc per separat? Sí? Doncs, el 5.c.

Comença la votació.

El punt 5.c ha estat rebutjat, per 28 vots a favor, 98 en contra i 5 abstencions.

I votem, ara, la resta de la moció. Sí?

Comença la votació.

La resta de la moció ha estat aprovada per unanimitat, és a dir, 131 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la prevenció i l'extinció d'incendis

302-00130/12

Passem, ara, al següent punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la prevenció i l'extinció d'incendis. Presentada pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat senyor Carles Castillo, per defensar-la. Quan vulgui.

(Remor de veus.)

Carles Castillo Rosique

Bon dia a tothom. Especialment, una salutació als del Tarragona TT, que han vingut avui a acompanyar-nos. Gràcies i benvinguts i benvingudes.

Bé, és una moció del tema de bombers, seguretat, emergències en general. És una moció que va encaminada a intentar solucionar la situació en la que es troben, moltes vegades, els bombers. La situació de precarietat. Han de treballar, a vegades, amb massa voluntarisme o massa esforç, en condicions que creiem que no són les adequades. I estan en una situació bastant fotuda.

Per altra banda, és veritat que nosaltres creiem que no havíem de fer una carta als Reis Mags. I per tant, hem intentat fer propostes concretes, algunes, molt concretes, de qüestions que creiem que es poden millorar. Hem intentat ser molt possibilistes i molt realistes, fent un exercici quasi de posar-nos en el lloc del Govern, en alguns moments.

També hi ha algunes reiteracions de coses que hem de repetir i que ens fa una mica de vergonya, que ens hauria de posar una mica vermells o vermelles, a tots plegats. Perquè són coses que, o s'han aprovat aquí, o són compromisos que s'han adoptat pel Govern, i que no han acabat de tirar-se endavant, no? Coses..., parlo de qüestions com complir, en temps raonable el que digui la inspecció de treball, o complir les instruccions internes de seguretat dels bombers. O, fins i tot, algunes qüestions que ja havien estat aprovades, com declarar servei essencial el SEM. I ho tornem a reiterar.

Algunes qüestions que hem volgut posar, molt concretes: l'avituellament, no? Problemes en l'avituellament. Els bombers, l'avituellament és una qüestió de seguretat, fins i tot, no? I hem volgut assegurar que es dotava el grup operatiu de suport dels mitjans suficients per poder repartir, fer el repartiment de l'avituellament, que hi hagi sempre un estoc adequat de begudes isotòniques i de barretes energètiques. Hem volgut posar, també, una periodicitat, recuperar la periodicitat de les pràcti-

ques de bombers i dels simulacres, intentant que es faci, doncs, almenys dos grans simulacres a tot Catalunya. Creiem que l'ideal seria que se'n fes un a cada província i, per tant, que se'n fessin quatre. Però, amb aquest exercici de negociació amb el Govern hem..., per l'acord, doncs, hem decidit posar-ho en dos.

Prevençió i planificació. També hem proposat qüestions de planificació i de prevençió. Coses com, per exemple, aprofitar els estudis, les anàlisis que es fan des del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, per determinar aquells territoris que són més perillosos, que tenen més risc i més perill. O, per exemple, aprofitar les persones que estan en segona activitat, per fer aquesta planificació i aquesta prevençió. Potenciar els relleus parcials, també. Una qüestió important de seguretat per als bombers. Intentar que no es tanqui, per exemple, cap parc quan es fa, quan es produeix un incendi. Creiem..., això, algunes vegades, en algunes situacions, és complicat per la falta de plantilla que tenim, però en tot cas, intentar-ho des del Govern.

O, en qüestions de material dels bombers, exigir uns estàndards mínims de qualitat quan es fa la compra de material, de roba o de material general; que es faci una revisió anual, també, de l'estoc que hi ha al departament. I, fins i tot, que es faci un control d'aquest estoc. Quant al SEM, també hem proposat que sigui un servei essencial, que se'l doti dels mitjans adequats, que es creï una comissió mixta amb presència de treballadors, que és una proposta de Catalunya Sí que es Pot, que hem adoptat. Naturalment, millores en les condicions laborals, o altres propostes dedicades a les policies locals perquè se'ls faci una formació en la primera intervenció d'un incendi, perquè, moltes vegades, són els primers o les primeres en arribar.

I una mesura pedagògica, que crec que és la mesura estrella, més important. I és que proposem –i en principi s'ha acceptat– que es faci un estudi després de cada gran incendi forestal, que es faci un estudi de costos, del que ha costat apagar l'incendi o controlar l'incendi. En general, ja dic, hem intentat fer propostes realistes, concretes, possibilistes. I ho hem fet amb la participació de, pràcticament, tots els grups. Han presentat esmenes En Comú Podem, Junts per Catalunya, Esquerra i Ciutadans. I volem agrair, també, la seva actitud propositiva i positiva.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. En nom, ara, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem i per tal de defensar les esmenes presentades, té la paraula el diputat senyor Marc Parés.

Marc Parés Franzi

Bé; gràcies, president. Entrem, doncs, a la tercera moció que té a veure –o que sorgeix– del malaurat incendi a la Ribera de l'Ebre. En aquest cas, focalitzada en el Cos de Bombers, en les emergències, en l'extinció. Clar, estem davant l'enèsima iniciativa parlamentària que reclama millores en els serveis d'emergència. Millores en el Cos de Bombers i mesures concretes que ens permetin fer front a un dels principals riscos als que ha de fer front el nostre país, que són els incendis. Un risc propi d'un país mediterrani, però un risc creixent per l'emergència climàtica i per l'absència històrica d'una gestió territorial orientada a la prevençió d'aquest risc. I per nosaltres, aquí és on hauria d'estar la solució, en la prevençió mitjançant la gestió territorial.

Òbviament, això no treu, doncs, que cal revertir amb urgència la desinversió que ha patit el Cos de Bombers durant els darrers nou anys. I calen mesures concretes per acabar amb l'extrema precarietat de condicions de treball i de recursos materials i d'infraestructures d'aquest cos, àmpliament compartida i diagnosticada per tots els grups d'aquesta cambra. I d'això va, aquesta moció. I per això, nosaltres donarem suport a la majoria dels punts que es plantegen en aquesta moció. Voldria, en aquest sentit, també, agrair al diputat Castillo la bona feina feta. També el seu tarannà dialogant.

Deixi'm dir-li, també, que fruit d'aquest tarannà dialogant, que potser ha estat excessiu (*l'orador riu*), doncs, entenem que vostè ha arribat a alguns acords amb el

Govern que fan que nosaltres ens hàgim de replantejar el sentit del vot en alguns dels punts, no? –en què nosaltres volíem votar inicialment favorablement i que, finalment, doncs, ens abstindrem. Són el punt 8 i el punt 17.

El punt 8 perquè vostès han acceptat introduir la idea aquesta que allò que determina la Inspecció de Treball s'ha de complir –ara no recordo exactament com ho diu la moció– però..., amb el temps prudencial o amb el temps..., no? Nosaltres entenem que no hi ha d'haver excuses. És a dir, que els informes de la Inspecció de Treball s'han de complir i ja està, no? Aquest punt potser és menor.

Ens sembla una mica més greu o més difícil d'acceptar el punt 17, que no l'acabem d'entendre. Perquè entenem que és un pas enrere, amb relació al que ja vam aprovar recentment. De fet, en la moció que vam presentar, el nostre grup parlamentari fa cosa d'un mes o mes i mig, sobre els serveis d'emergències, en la qual parlàvem i assumíem el compromís d'aquesta cambra, i també un compromís assumit pel Govern que no hi hauria tancament de més parcs. I, per tant, el fet que vostès, en la transacció amb el Govern, hagin acceptat aquest «intentant que no es tanquin els parcs». Home, «intentant», no. És a dir, el compromís és que no s'han de tancar, i, per tant, ens sembla que és un pas enrere i ens abstindrem en aquest punt.

Pel que fa a les tres esmenes que el nostre grup havia presentat, agraïm l'acceptació de les esmenes referents al Sistema d'Emergències Mèdiques. Lamentem no haver arribat a un acord en el punt 2, en què també ens abstindrem. Més que res perquè nosaltres creiem que la formació dels bombers i bomberes ha de ser pública, a través de l'Escola de Bombers i Protecció Civil de l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya. I no acabem de veure clar un model que ens pot portar, també, cap a una privatització i cap a que s'hagin d'assumir una part dels costos de forma privada, cosa que no compartim.

També ens abstindrem al punt 20, no perquè no vulguem que es millorin els continguts del curs de formació bàsica per a policies, sinó perquè entenem que la primera intervenció en incendis ha de correspondre exclusivament al Cos de Bombers. I no acabem de veure aquesta idea de formar, en una primera intervenció en incendis, el cos de policies o les policies locals; entenem que això correspon exclusivament als bombers.

Bé, a tota la resta de punts, hi votarem a favor. Al punt 1 sí que ens hauria agradat continuar parlant dels AOFs, perquè entenem que és un col·lectiu que treballa en precarietat i pel qual cal reivindicar que tornin a ser grup D, perquè se'ls va baixar a grup E. I, sobretot, pel que fa a la seva continuïtat durant l'estiu. Perquè no serveix de res ampliar la campanya d'incendis pel canvi climàtic, de juny a setembre; però si contractem els AOFs per volum d'hores, clar, quan aquest volum d'hores s'ha esgotat –i tot apunta que en aquest estiu, concretament, amb els incendis que estem tenint, és possible que el volum d'hores de contractació s'esgoti abans que finalitzi la campanya–, doncs, ens puguem quedar sense aquest recurs.

Un altre tema imprescindible i que clama al cel és tot el tema de l'avituallament, al qual també donarem suport; el tema de les begudes isotòniques. També la qualitat del material i de la roba. I també estem molt d'acord amb l'estudi d'avaluació de costos postincendis.

Res més, només dir que, el que necessitaríem és que es complís i per això...

El president

Diputat...

Marc Parés Franzi

...en calen recursos.

Gràcies.

El president

Gràcies. És el torn, ara, en nom del Grup Parlamentari Republicà, de la diputada senyora Núria Picas. Quan vulgui, diputada.

Núria Picas Albets

Bé; bon dia, president. Conseller, diputats, diputades, primer de tot, agrair la disposició del Grup Socialista, per la bona predisposició a l'hora de..., amb el consens que hi ha hagut en la pràctica totalitat de tots els punts, com has dit, propostes realistes i propostes constructives.

Però abans d'entrar, doncs, en detalls d'aquesta moció, m'agradaria tenir un especial i sentit record als companys que fa deu anys, a Horta de Sant Joan, van perdre la vida: el David, el Jordi, el Pau, el Jaume, el Ramon, que ens va deixar un empremta molt profunda a tots. (*Aplaudiments.*) Gràcies. I al Pepe, doncs, que miraculosament en va sortir viu i avui ens ho pot explicar i treure aquelles lliçons, aquelles lliçons apreses d'Horta de Sant Joan, que són un referent mundial i ens serviran a tots de cara al futur, no?

I és aquí on hi ha un abans i un després, és arran d'aquella catàstrofe, que és quan es fa un silenci, un silenci que ens porta a una anàlisi més profunda i ens treu unes reflexions en d'altres àmbits, tant polítics, com socials, com globals, i en surten aquestes lliçons, com he dit abans, les lliçons apreses d'Horta de Sant Joan, unes lliçons que ens deixen ben clar que això és responsabilitat de tots.

Bé, centrant-nos en la moció d'avui, on parlem, doncs, de prioritzar la gestió preventiva del foc i la disminució del risc amb la participació del Cos dels Agents Rurals i els Bombers de la Generalitat, hi ha hagut consens en avançar en el model complementari entre bombers professionals..., sobretot en la millora de l'avitual·lament, que, com ha dit el diputat Castillo, també és un tema de seguretat, és l'energia que necessiten els bombers, doncs, per funcionar. Establir també uns estàndards mínims de qualitat en la roba, en el material divers. Garantir la reposició del material, que al cap i a la fi són les eines que el bomber necessita per encarar les seves dificultats del dia a dia. Incidir sobretot en les mesures de seguretat. I un tema molt cabdal, que és vetllar per la seguretat dels nostres companys, no? En el tema de relleus, que en parlaven, en aquells serveis que es poden perllongar en el temps, intentar, doncs, que aquests relleus puguin ser parcials. També el tema, doncs, dels bombers que estan en segona activitat..., aprofitar la seva gestió operativa i de suport logístic, que tan important és la seva tasca, no? És una moció molt llarga, és una moció que té vint-i-dos punts...

Però bé, dit això, doncs, m'agradaria tornar al discurs inicial i posar especial èmfasi en que cal recuperar una mica el que hem anat perdent des de fa molts anys, que és una certa cultura del foc en el nostre país. Els nostres avis i les nostres generacions anteriors la tenien ben integrada, i, doncs, aquest canvi de vida que hem tingut, amb aquest abandonament del món rural, que ens ha convertit a tots en una mica més urbanites, ha fet que ens descuidem de quines són les nostres arrels.

Aquella fatalitat d'Horta de fa deu anys pot repetir-se, perquè l'entorn està com està, i tots hi podem prendre mal. Per tant, hem de remar tots en el mateix sentit. El Cos de Bombers de la Generalitat és un referent a nivell mundial, i ho és –ho és– i està demostrat. Les lliçons d'Horta, recollides pels mateixos GRAFs, s'han convertit en un manual internacional per prevenir situacions similars i que han convertit els bombers catalans en un referent mundial en matèria de seguretat, estratègia i coneixement. Aquelles lliçons d'Horta han viatjat per tot el món. Tenim un cos de bombers del qual ens hem de sentir molt i molt orgullosos. Aquesta nit els Bombers de la Generalitat estan treballant amb cos i ànima per intentar aturar, doncs, el foc de Capellades, intentant que abans que arribin les hores de màxima calor aquest foc ja estigui perimetrat. De moment s'està anant pel bon camí, però no podem deixar, doncs, de vetllar-hi i de lluitar.

Hem de ser conscients que Catalunya és terra de foc, que ha cremat, que crema i que cremarà, i que s'ha de reduir el risc a zero. I aquest és un dels principals reptes que avui tenim entre mans. Sense paisatges ordenats i vius, els focs no es poden apagar. Els Bombers són la resposta, no la solució. I per això encoratgem el Depar-

tament d'Interior, el conseller, i també la consellera Jordà, a seguir en la bona línia de treball que són les polítiques de prevenció que s'estan portant a terme també des del Departament d'Agricultura (*sona el senyal acústic que indica que s'exhaureix el temps d'intervenció*) –i amb això acabo, president. I repeteixo i insisteixo...

El president

Diputada...

Núria Picas Albets

...que això és responsabilitat de tots. La societat ha de donar vida al territori, i, si el territori es mor, el territori es crema.

Moltes gràcies.

(*Aplaudiments.*)

El president

Gràcies, diputada. En nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, és el torn del diputat Ferran Roquer.

Ferran Roquer i Padrosa

President, moltes gràcies. Conseller, diputades, diputats..., senyor Castillo, no sé si l'ajudaré o no en la seva carrera política (*l'orador riu*), però portar una moció amb vostè és un plaer, perquè vostè té una mirada àmplia, vostè té una mirada cap al cos..., més enllà d'altres mocions que s'aproven i tenen un vol gallinaci que arriba fins a l'entrada d'aquest Parlament, aquesta, si tot va bé, es podrà implementar en el Cos de Bombers.

Bé, aquesta moció ve d'una interpellació parlamentària al mateix conseller d'Interior, en la qual es va parlar del pla Bombers 2025, un pla de bombers que en el primer incendi que es va aplicar va ser en l'incendi d'Horta de Sant Joan, en el qual malauradament es van cremar cinc mil hectàrees, però el potencial de l'incendi... (*Veus de fons.*) Ai, sí, tens tosa... No, de Torre de l'Espanyol, eh? Doncs dèiem..., i que tenia potencial per cremar quinze mil hectàrees més. Aquest pla parla de la desestacionalització i dels efectes que aquesta desestacionalització en el risc d'incendi pot provocar i de tots els aspectes que s'han de millorar, que s'han de canviar com a conseqüència d'aquest procés. Molts dels apartats de la seva moció van en aquest sentit, ja estan recollits en el pla de Bombers.

En un bloc vostè fa referència a totes les licitacions que ha de fer la Generalitat com a conseqüència dels compromisos assolits pel mateix conseller i que estan inclosos en el mateix pla. Clar, tot i que l'aparell de la Generalitat està treballant incansablement –incansablement– per adquirir aquests béns, els terminis de l'Administració i la voluntat garantista de la mateixa norma fan que encara no arribi aquest material o encara no arribi tot el material.

En un altre gran bloc vostè ens parla de les condicions laborals dels bombers. Aquestes condicions laborals dels bombers venen reconegudes, moltes d'elles, en l'acord que van saber arribar a portar a terme el Govern i el sindicats dels Mossos..., de Bombers. En aquest sentit, nosaltres donarem suport a garantir que no hi hagi parcs tancats en cap cas –el fet de que 250 bombers s'incorporin des d'aquí fins l'any 2022, en el qual se n'hauran incorporat mil, ho afavorirà, sense dubte. Aprofitar els bombers de segona activitat, evidentment, en tasques de gestió operativa o tasques de suport. Recuperar la periodicitat en les pràctiques –és fonamental que els nostres bombers estiguin preparats. És fonamental l'avituallament dels bombers, és fonamental que complim el que determinen les inspeccions de treball...

Aportar coneixement en totes les activitats és important, però en l'àmbit dels bombers encara ho és més. El pla Bombers 2025 hi fa molta incidència, hi incideix, perquè ha canviat la societat, ha canviat la tecnologia, han canviat els mitjans, i nosaltres hem d'apagar els focs atenent aquestes noves tecnologies i aquests nous mitjans.

En el punt 9 ens parla de la roba i la qualitat de la roba dels bombers. Hi ha la Comissió de Subministraments del departament, la qual encoratgem a que continuï treballant.

I parlàvem del rigor a l'hora de predir els incendis i a l'hora de posar ciència a l'hora d'apagar-los; també és important saber quant costa, valorar les actuacions dels bombers. Com que els recursos, sobretot personals, no són limitats a l'Administració, hem determinat que valorem només els grans incendis forestals. Però és un primer pas i és un pas en el qual hauríem de continuar seguint, sobretot per retre comptes a la ciutadania. Venint de vostè, ens podíem esperar que parlés de policies locals; també li donarem suport en l'àmbit de les policies locals.

En definitiva, tot i les dificultats que es va trobar el Govern a l'hora d'accedir al càrrec, tot i les dificultats estructurals que existeixen en el Cos de Bombers, tot i les demandes sindicals que en el seu moment es va trobar al cim de la taula, tot i la restricció pressupostària –que la diputada Pallarès n'ha parlat avui aquí i se n'ha parlat en general– que pateix la Generalitat de Catalunya, sobretot perquè qui recapta els tributs a Catalunya els recapta però no els torna, el Govern fa feina, el Govern s'ha entès amb els agents, el Govern és capaç de revertir la situació amb els mitjans materials que tenien els Bombers, és capaç d'aprovar el pla Bombers 2025, un exemple de salt qualitatiu en la gestió. Igual que és un exemple, aquesta moció, de que tots els grups parlamentaris d'aquest Parlament estan per tenir un servei de prevenció i extinció d'incendis modèlic, adaptat al segle XXI.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. (*Aplaudiments.*) En nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el diputat senyor Jean Castel.

Jean Castel Sucarrat

Gràcies, president. Conseller, diputades, diputats, en primer lloc sumar-nos al que va passar fa deu anys a Horta de Sant Joan, sumar-nos al record que ha tingut la diputada i sumar-nos a aquell grup del GRAF que va patir aquella conseqüència, que també, com heu dit, se n'ha d'aprendre; amb el temps hem de prendre totes aquelles mesures per no trobar-nos mai més amb un ensurt com aquest. (*Aplaudiments.*)

Diputat, diputat Castillo, com hem parlat ja personalment, en primer lloc, com no pot ser d'una altra manera, agrair la bona entesa que sempre tenim; i en aquesta moció ens hem entès. Una moció que ha fet un recopilatori de moltes propostes de resolució que emanaven de la Comissió d'Interior, i molts de temes que també, quan parlem d'urgències i emergències, s'han tractat en aquest Ple, també des del Grup Parlamentari de Ciutadans, tant en comissió com en ple, però benvingut que hi puguem tornar, tenir l'oportunitat d'aprovar moltes coses que ens ha sobtat que a vegades hagin decaïgut en comissió. Però bé, benvingudes, com li deia, les propostes presentades.

Des de Ciutadans hem intentat, de totes, intentar anar a garantir, blindar, acotar també amb controls..., i en tots aquells punts que hem trobat de rebut que s'havien d'incloure per garantir...

Quan parlem també del cicle formatiu de grau mitjà, agrair que hagi portat aquesta proposta, però també li hem de dir que aquell decret que permet i que contempla aquest grau formatiu, hem de començar a potenciar-lo, a fomentar-lo, a comunicar-lo a moltes persones també que han d'entendre que va a afavorir la igualtat d'oportunitats, i també per implementar a nivell de territori.

Dit això, miri, des de Ciutadans hem volgut incorporar-hi, com els deia, esmenes, com quan parlem de calendarització en molts dels diferents punts, que ens garanteixen..., quan parlem de pràctiques, de simulacres i d'altres punts que incorpora la moció.

També quan parlem del control amb la proposició del material, quan parlem de com i de quina manera tractem el material, les caducitats –venim d'un incendi de Tarragona de no fa gaires dies, on vàrem veure que també barretes energètiques i tot allò que donàvem als bombers, en gran part, venia caducat–, un control exhaustiu de l'emmagatzematge de totes aquestes matèries, i també, com no pot ser d'una altra manera, dels diferents materials, materials que són garantia i seguretat per als nostres efectius, quan parlem de Bombers.

I del tractament que donem també quan parlem de com i de quina manera hem de tenir el tracte amb l'extinció d'incendis. Moltes vegades al conseller li hem dit que els incendis –i ell també ho diu– s'apaguen a l'hivern. Aquell tractament que hem de fer també del bosc a l'hivern també ens donarà garanties.

Però, miri, com i de quina manera també contractem i quin és el retorn, on hem volgut incloure penalitzacions de com i de quina manera rebem allò que encarreguem i paguem des de l'erari públic. Com? Garantint penalitzacions que puguin també aportar-nos un retorn quan aquell material no arriba de la millor manera o tal com l'hem demanat i el voldríem.

Control, com els deia també, quan parlem de mitjans, és pressupost. Ens parlen molt d'un pressupost. Cal recordar que amb el grup majoritari d'aquesta cambra en nombre de diputats no s'han assegut a parlar d'aquest pressupost. En molts de casos ens demanen que l'aprovem, que hi tinguem a bé asseure'ns, però no ens han demanat que ens asseiem, no ens l'han presentat, i fins que no arribi el moment entenem que és un document penjat, però que, per ara, la viabilitat no la té. *(Sona el senyal acústic que indica que s'exhaureix el temps d'intervenció.)*

I, per acabar, agraiem la bona feina, ja ho hem volgut incorporar com sempre fem. Agrair la bona feina que fa tot aquell personal del Sistema d'Emergències, un personal que, en molts de casos, es troba en situacions on ha d'assumir la seva feina i no compta amb els mitjans que voldria. Però també constatar..., i demanarem votació separada –ja ho anuncio– dels punts 8 i 17; uns punts amb què no podem estar-hi d'acord, i serà una abstenció d'aquest grup parlamentari. Miri, quan parlem de la Inspecció de Treball, hem de complir, igual que fa qualsevol empresa o qualsevol activitat; complir de la millor manera i de la manera més ràpida. I, quan parlem de garantir l'obertura dels parcs, hem de garantir-los, no intentar-ho. Intentar-ho... *(L'oradorriu.)* Responsabilitat; sobretot responsabilitat, sentit comú, feina i treball.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

El president

Gràcies, diputat. En nom del Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent, és el torn de la diputada senyora Natàlia Sánchez.

Natàlia Sánchez Dipp

Bon dia. Primer de tot, tot el suport, l'admiració i l'agraïment a tots els equips d'emergències, bombers, unitats del GRAF i agents rurals que es deixen la pell a primera línia de foc; ahir mateix ho feien a Capellades.

La moció no aborda qüestions estructurals, però sí apunta algunes qüestions d'urgència, especialment, per a bombers i bomberes, però no oblidem que, malgrat que aquestes mesures tiressin endavant, cal abordar la realitat del Cos de Bombers i Bomberes, que és que el cos està en precari –les instal·lacions, els vehicles, les eines, el material...– i ho saben tan bé com jo. A tall d'exemple, avui dia, hi ha cotxes d'extinció a parcs solitaris on es dona cobertura a zones importants, que porten aturats més de dos mesos per diverses avaries que no es poden solucionar per ineficiència, manca de recursos..., o guants tècnics, els que es van donar a principis d'enguany, que s'han hagut de reposar fins a tres vegades i no per utilitzar-los molt, sinó perquè eren de mala qualitat. Així està el cos i, per tant, hauríem de parlar d'aquestes qüestions.

El darrer gran incendi forestal, que va afectar la Ribera d'Ebre, el Segrià i les Garrigues, ha posat de manifest les deficiències en matèria de prevenció d'incendis que tenim com a país. D'això també n'hem de parlar.

La Generalitat de Catalunya destina el 90 per cent de la despesa en incendis dels últims quinze anys a l'extinció, només un de cada deu euros es destina a la prevenció. Cal que tendim a revertir aquesta realitat, que revertim la realitat d'invertir en extinció de forma desmesurada i no suficientment en prevenció.

Tots els experts en matèria d'extinció d'incendis tenen clar que, en el cas dels grans incendis forestals, per més mitjans d'extinció que hi posem, hi ha poc a solucionar. Cal que el territori ajudi en aquesta tasca i és una qüestió que ja n'hem parlat en les mocions anteriors.

En aquest sentit, donarem suport a la majoria de punts que presenta el PSC, perquè entenem que són d'urgència, que són necessaris, però sí que ens emplacem col·lectivament –nosaltres també– a tenir un debat profund sobre la precarietat del Cos de Bombers i Bomberes, que és greu, és alarmant i de moltíssima urgència.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. En nom del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Esperanza García.

Esperanza García González

Gràcies, president. Bon dia a tothom. Diputats, diputades, conseller... Bien, en plena crisis de efectivos y de medios, las soluciones de urgencia, pues, están bien, ¿no?, y esta moción viene a ser un poco eso.

Sí que es verdad que una solución de urgencia, desde luego, no debe de auto-complacernos. Básicamente, porque la existencia de incendios en los últimos tiempos nos brinda la oportunidad de entender; entender los incendios para reinventar el fuego, ¿no? Y esta frase no es mía, esta frase es de la Fundación de Pau Costa, que, después de los incendios de Horta de Sant Joan, han hecho un esfuerzo tremendo, ¿no?, para, precisamente, eso que se decía desde este *faristol* hace unos minutos, entender cómo siendo de una cultura de fuego, hemos convertido la situación de nuestros campos en una situación donde el fuego es solo un enemigo, cuando puede ser, precisamente, también un aliado, ¿no?

Dicho esto, yo creo que hay diferentes medidas que se han llevado a cabo desde la propia consejería de Agricultura, en coordinación con Interior, que creo que son buenas, y que debemos de avanzar desde Gobierno y desde oposición, pues, para mejorar, por ejemplo, en el caso del proyecto de Life Montserrat, que, precisamente, no solo es una gestión forestal, sino que también permite mejorar todo el sistema de prevención de incendios.

Dicho lo cual y volviendo a la moción, es una moción remedio, ¿no?, es decir, ante una situación donde todavía no se han incorporado los 250 efectivos que se tienen que incorporar con la convocatoria de plazas nuevas, pues, mejorar las herramientas, los instrumentos, las condiciones de trabajo puede ser, en fin, eso, aliviar, pero no solución de *per se*, si no se trabajan las otras vías que he especificado.

Ahora bien, es verdad que, en su gran mayoría... (*L'oradora riu.*) Me río porque –ya lo sabe, el señor Castillo–, en su gran mayoría, entendemos que el PSC, a través de él, pues, ha tenido una gran voluntad de consenso, de pacto y de acuerdo, pero, claro, hay algún punto donde nosotros no le vamos a poder dar apoyo, entre otras cosas, porque creemos que se ha contaminado usted de una especie de cándida generosidad con el Govern para pactar, incluso, pues que no se cumplan resoluciones de la Inspección de Trabajo con un plazo determinado, de manera casi casi inmediata, que es como debe de ser y más una Administración pública.

Por tanto, todos esos puntos donde usted se ha dejado llevar por esa candidez pactadora, pues, nosotros no le vamos a dar apoyo, pero, en el resto, desde luego que sí.

El president

Diputada... Gràcies. Per pronunciar-se sobre les esmenes i havent intervingut tots els grups, té la paraula de nou el diputat senyor Carles Castillo.

Carles Castillo Rosique

Bé, és veritat... No, és veritat que algunes vegades, en el procés d'esmenes, es rebaixen les expectatives, però també tots i totes les que estem aquí som conscients que, a vegades, la decisió és que s'aprovi alguna cosa o que no s'aprovi res. I he preferit, concretament, en els punts 8 i 17..., m'explicaré una miqueta, el que pugui, amb el temps que tinc.

El punt 8 es refereix a lo de la Inspecció de Treball. Bé, «en un temps raonable» és veritat que és un concepte subjectiu. Jo entenc que «en un temps raonable» és posant el màxim d'esforç possible. Per tant, a qui fa tot el possible, crec que no se li pot demanar més.

El punt 17, aquest sí que crec que no s'ha entès. Aquest està parlant de mantenir la cobertura territorial sense que es tanqui cap parc, però mentre hi ha una emergència o un foc forestal. Clar, jo he estat governant en un ajuntament i jo sé el que és que et trobis que no vols tancar una determinada cosa, però si necessites els efectius, doncs, els hauràs de portar i tancar el parc. Estem parlant d'una situació d'emergència i, per tant, els demanaria que es repensessin el punt 17. El punt 8 ho puc entendre, el punt 17 no ho acabo d'entendre.

Gràcies a tothom per les vostres aportacions. Esquerra Republicana i Junts per Catalunya han aportat un punt que m'ha semblat molt interessant, que és incloure els Agents Rurals a les juntes de seguretat. Catalunya en Comú Podem ha posat un punt en el SEM, que és crear una comissió mixta. I Ciutadans, en general, he de dir que ha millorat la redacció del text en moltíssims punts. Per tant, moltíssimes gràcies.

És veritat també el que deien les companyes Esperanza i Natàlia, de la CUP i del Partit Popular, no és una moció que entri en temes centrals, en temes estructurals, sinó que són punts concrets d'emergència, d'urgència, per intentar paliar aquesta situació de precarietat que tenen actualment els bombers i que estic segur que tots volem apaivagar al màxim possible.

Moltíssimes gràcies a tothom per l'esforç fet i per la candidesa també d'alguns. *(Rialles.)*

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Estem cridant a votació.

S'ha demanat, des del faristol, la votació separada dels punts 8 i 17. No sé si hi ha alguna petició més? *(Veus de fons.)* Sí, senyora Sánchez.

Natàlia Sánchez Dipp

La votació separada dels punts 2, 4 i 20, que es poden votar junts.

El president

Molt bé. *(Veus de fons.)* Sí, senyora García. *(Remor de veus.)*

Esperanza García González

Doncs, no sé si encara li han demanat la votació separada del número 2...?

El president

No la sento bé. Si us plau, silenci.

Esperanza García González

Que no sé si li han demanat ja la votació separada del punt número 2...

El president

Sí. Ara, la CUP ha demanat un bloc amb el 2, 4 i 20.

Esperanza García González

D'acord. Perfecte. Doncs, del punt número 18, per lletres, demanaríem la votació separada de la lletra *d*, de Dinamarca, i la lletra *g*, de Galícia.

El president

Es poden votar junts, aquests dos? 18.*d* i 18.*g*?

Esperanza García González

Separats. Aquests separats.

El president

Sí, sí, separats dels altres. Però 18.*g* i 18.*d* conjuntament? (*Veus de fons.*) Sí? Molt bé.

Esperanza García González

Gràcies.

El president

Digui'm, senyora Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Sí. Si us plau, el 2, el 4 i el 20 haurien de ser per separat.

El president

2, 4 i 20? Molt bé. (*Veus de fons.*) Sí, senyora Picas.

Núria Picas Albets

El 18 per separat.

El president

Sí. El que passa que m'han demanat per subpunts, eh? És a dir, votarem el 18... (*Veus de fons.*) Tots els subpunts demana?

Núria Picas Albets

Sí.

El president

Molt bé. (*Pausa.*) Molt bé, doncs, passem a... (*Veus de fons.*) Perdó. Senyora Roldán, digui'm.

Lorena Roldán Suárez

Sí. Per assegurar-nos-en, perquè no sé si s'ha demanat el 17 i el 8 per separat.

El president

Sí, sí, sí. Ho ha dit el diputat i jo ja ho he apuntat.

Lorena Roldán Suárez

Perfecte.

El president

Molt bé.

Comencem votant el punt número 2 de la moció. (*Pausa.*)

Sí? Votem el punt número 2.

Comença la votació.

El punt número 2 ha estat rebutjat per 52 vots a favor, 63 en contra i 16 abstencions.

Votem ara el punt número 4.

Comença la votació.

El punt número 4 ha estat aprovat per 127 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions.

Votem, ara, els punts 8 i 17 –8 i 17.

Comença la votació.

Els punts 8 i 17 han estat aprovats per 83 vots a favor, cap en contra i 47 abstencions.

Passem ara a votar els subpunts del punt número 18.

Comencem votant l'encapçalament del punt 18.

Comença la votació.

L'encapçalament del punt 18 queda aprovat per 131 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

Votem ara el 18.a.

Comença la votació.

El punt 18.a queda aprovat per 131 vots a favor, cap en contra i cap abstenció, és a dir, unanimitat.

Passem ara a votar el punt 18.b.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat també per unanimitat: 131 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

I, ara, el 18.c.

Comença la votació.

El 18.c queda aprovat per 127 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions.

I votem ara el punt 18.d.

Comença la votació.

El punt 18.d queda aprovat per 127 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions.

Votem ara el punt 18.e.

Comença la votació.

El 18.e queda aprovat per 131 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

Votem ara el punt 18.f.

Comença la votació.

El punt 18.f queda aprovat per 68 vots a favor, cap en contra i 63 abstencions.

I votem ara el punt 18.g.

Comença la votació.

El punt 18.g queda aprovat per 64 vots a favor, 62 en contra i 5 abstencions.

I votem ara el punt vintè, el punt 20.

Comença la votació.

El punt vintè ha estat aprovat per 119 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions.

I votem ara la resta de la moció.

Comença la votació.

La resta de la moció ha estat aprovada per unanimitat, és a dir, 131 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les instal·lacions i els accessos als ports

302-00131/12

Passem ara al següent punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les instal·lacions i els accessos als ports, presentada pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Abans de començar el debat, però, els faig avinent que, d'acord amb la darrera Junta de Portaveus, el debat d'aquesta moció se substanciarà conjuntament amb el punt 18, relatiu a la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la prohibició de les operacions de rescat a la Mediterrània, amb un temps d'intervenció de set minuts per a cada grup parlamentari i tres minuts i mig, consegüentment, per a cada un dels dos subgrups parlamentaris.

En primer lloc, per presentar la moció, té la paraula la diputada senyora Elsa Artadi.

Elsa Artadi i Vila

Gràcies, president. Molt bon dia a tothom que no està negociant PRs; bon dia, conseller, que, conjuntament amb el conseller Bosch, està al capdavant d'aquesta Comissió de Ports Segurs. Agrair també la feina del diputat Wagensberg que hem pogut fer conjuntament per dur a terme aquesta moció conjunta entre Junts per Catalunya i Esquerra Republicana.

I és que avui, realment, el Mediterrani s'ha consolidat com la frontera més letal del món. En el que portem d'any hi han mort com a mínim 638 persones, al mar, intentant arribar a les costes europees; milers acabaran morint abans d'any, si no fem res; milers moren cada any. Són unes xifres que estan molt per sobre d'altres zones amb un flux migratori molt més gran, com podria ser la frontera de Mèxic amb els Estats Units, i són unes morts que continuen, malgrat que les ONG reclamen insistentment corredors humanitaris per evitar aquestes tragèdies.

En els darrers mesos, de fet en els darrers dos anys, hem vist dos fenòmens. Per una banda, el major increment de morts que s'està produint a la ruta d'Occident, per tant, la que passa per Espanya, i és que la xifra de morts s'ha quadruplicat des del 2017 al 2018. Per això també en aquesta moció volem aprofitar per denunciar la responsabilitat directa del Govern de Pedro Sánchez, resultat de les polítiques que està exercint, amb tancament de ports, bloqueig d'embarcacions, externalitzar la política fronterera a països que no compleixen uns mínims estàndards de respecte pels drets humans, a dictadures, i actuacions també de les forces de seguretat a la frontera sud.

Al mateix temps, també estem veient com Líbia està esdevenint el primer emissor d'embarcacions pel que és la ruta central del Mediterrani, en què persones migrades provinents d'Afganistan, d'Iran, Iraq, Eritrea, Etiòpia, Somàlia, Sudan, Nigèria, Mali, inclús el Marroc, fan servir aquesta ruta, on s'estan registrant unes morts que s'han disparat dràsticament també del 2017 al 2018. Si el 2017 ja una de cada trenta-vuit persones rescatades morien, el 2018 això s'ha incrementat fins a una de cada catorze persones.

Aquest drama humanitari que passa a les aigües no queda només en el mar. I a això també volíem fer referència en aquesta moció: la tragèdia no acaba en el mar, sinó que continua a terra. I continua a terra sobretot a partir del 2017, quan la Unió Europea decideix signar un acord amb el Govern libi per finançar la seva guàrdia costanera, a canvi de centenars de milers de milions. Això realment sí que són grans «xiringuitos» de la Unió Europea, que sembla que a ningú li preocupen.

La Unió Europea, que signa acords amb Líbia, malgrat les vulneracions de drets humans, malgrat la guerra civil que succeeix en el seu país, i aquesta guàrdia costanera, que realitza la tasca amb gran èxit... I és que el 85 per cent de les persones que estan interceptades a la ruta central torna a Líbia, torna a Líbia malgrat que les Nacions Unides porta temps advertint i criticant aquestes polítiques. Doncs un cop arriben, a través d'aquesta guàrdia costanera líbia finançada amb els diners de tots els europeus, per tant també els diners de tots nosaltres..., arriben a territori libi i acaben en un dels vint-i-tres camps de detenció oficials, que estan situats, la majoria, al voltant de Trípoli, que és una zona de conflicte bèl·lic; a més a més dels altres camps il·legals, dels quals no tenim ni xifres, i algunes dels quals no sabem ni on són. Allà, milers de persones avui estan detingudes, gràcies al finançament de la Unió Europea, estan retingudes arbitràriament i d'una manera indefinida.

Gràcies a la gran tasca que estan fent algunes ONGs, alguns periodistes d'investigació, inclús alguns diplomàtics, avui sabem el que succeeix també en aquests camps de detenció, que haurien de tancar-se, que haurien de ser il·legals i que, en qualsevol cas, no haurien de poder estar finançats amb diners europeus. I el que sabem és que allà hi ha guàrdies corruptes que conspirin amb màfies pel tràfic de persones, que abusen de les persones, que les maltracten, que exigeixen rescats, que subhasten les persones..., i de tot això en tenim imatges, es poden trobar fàcilment per internet.

Sabem que les milícies ataquen aquests camps o bé per robar o bé per reclutar persones per lluitar en el conflicte bèl·lic. Sabem que aquests camps han estat bombardejats i hi han mort desenes de persones, amb accions que podrien ser constitutives de crims de guerra. Sabem que, a més, és inevitable, ja que estan situats directament en la línia de foc. Sabem que hi arriben centenars de persones i que a vegades al cap de quinze dies aquestes persones han desaparegut sense que ningú sàpiga on són.

En resum, maltractament, abusos, malalties, epidèmies, atacs, violacions, esclavitud; tot això finançat amb els nostres diners, en uns camps on hi ha menors d'edat, hi ha refugiats, hi ha persones que busquen asil, persones que busquen una vida millor, mares amb nadons. A les ONGs se'ls restringeix l'accés als camps, se'ls restringeix l'accés a les persones que hi estan retingudes, per les mateixes autoritats líbies que signen acords amb els països europeus. Els camps no estan en condicions per atendre a ningú.

Si no aturem aviat el que passa, si seguim donant-hi l'esquena, milers de persones seguiran morint al mar, milers de persones seguiran morint en aquests camps. Espanya i els seus socis europeus en són responsables; no poden seguir fent polítiques migratòries només pensant en el número de persones que arriben a Europa i ignorant el cost humanitari que tenen. El comissari europeu de Migracions ho diu ben clar: «És una vergonya per a tot el món.» Ho diu ben clar, però ningú li fa cas. Des del Parlament també ho volem dir: és una catàstrofe humanitària, són crims contra la humanitat, i volem denunciar qui n'és responsable, d'aquestes morts, volem denunciar qui és el responsable d'aquest patiment.

L'actuació del Govern de Pedro Sánchez, que no és l'únic, ni molt menys, però l'actuació del Govern de Pedro Sánchez davant aquesta catàstrofe humanitària és reprovable. Suposo que aquells que estan negociant amb ell aquests dies, tots aquells que hi esteu negociant, l'hi fareu veure. El ministre Ábalos, el ministre Borrell, en són responsables directes i haurien de dimitir. Què fa el Govern espanyol? Evita patrullatge de salvament marítim, bloqueja i amenaça les ONGs que realitzen tasques de rescat. Per què les amenaça? Perquè sap que no les pot obligar a tornar-los a portar cap a les costes líbies. Perquè sap que són coherents, que no pots rescatar algú al mar i portar-lo a morir als camps de detenció. El Govern de Pedro Sánchez, que vol obligar també els pesquers que quan rescatin algú el tornin a portar a Líbia. El Govern de Pedro Sánchez, que té un ambaixador que elogia el bon estat de les relacions entre Espanya i Líbia –suposo que es deu referir a que Líbia és el primer proveïdor de petroli d'Espanya–, però un mateix ambaixador que, malgrat que li sembla tot estupend a Líbia, viu a Tunis, perquè és incapaç de viure en territori libi, donades les circumstàncies que hi ha.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

El president

Gràcies, diputada.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la prohibició de les operacions de rescat a la Mediterrània

302-00133/12

A continuació, i en nom del Grup Parlamentari Republicà, té la paraula el diputat senyor Rubén Wagensberg.

Ruben Wagensberg Ramon

Gràcies, president. Diputats, diputades, ens demanava Hannah Arendt, parlant sobre la banalitat del mal, que penséssim en les persones normals, en les persones normals capaces de cometre actes atroços, i que, ja posats, anéssim una mica més enllà: que penséssim en les persones que no es consideren culpables de forma individual

d'un mal col·lectiu, encara que hagin participat o hagin format part d'alguna manera d'ell. Persones que es pensen que els seus actes són només un insignificant gra de sorra, que obeeixen i executen els plans traçats per altres, pels de dalt. Ens demanava, Hannah Arendt, que penséssim en aquells que es veuen a si mateixos en un esglaó del poder de decisió i, per tant, sense responsabilitat en una cadena molt més gran, en la que sempre hi ha altres per sobre. I allà és on aquella obediència..., sense reflexionar sobre les conseqüències dels mandats, en aquella forma de trivialitzar les actuacions pròpies, que, sumades, et porten al mal final.

Divuit mil persones, comptabilitzades, que n'haguem pogut trobar els cossos, mortes, en cinc anys, al Mediterrani; centenars de persones refugiades, mortes també, en ruta per Europa, o malvivint en camps de refugiats; migrants morts en CIEs, com la passada setmana a València. Tot això, de forma sostinguda, de forma continuada i a la vista de tots i totes. A la vista de tots i totes, a la vista de tothom, però sense que ningú ho freni –ningú.

Governos d'arreu, desobeint el dret internacional, no només deixen de fer polítiques per reduir les morts, sinó que en fan que augmenten la mortalitat. Els responsables d'aquest drama humanitari, conseqüència d'un sistema de producció global i dels governos que el permeten i l'impulsen, ho són, o ho som, molts, moltíssims. Tota la nostra vida n'és responsable; és una qüestió gairebé, podríem dir, estructural. Però, evidentment, res comparable amb les responsabilitats dels estats, dels governos, de les seves legislacions, dels seus sistemes de producció, de les seves aliances. De qui, si no? O algú es pensa que les guerres es fan soles, que les bombes plouen del cel perquè sí i que l'espoliació de recursos naturals o la deslocalització de les empreses les fan, no ho sé, els marcians, que les dictadures les sustenten els aires?

Els estats i els governos són els únics que poden canviar i que poden revertir aquesta situació. I si no ho fan no és perquè no poden, és perquè no volen, perquè hi ha coses infraestructurals que es volen conservar, que no es volen tocar; que cal seguir fabricant armament per seguir generant llocs de treball, diuen, mentre qui es beneficia de veritat de tot plegat són uns pocs. Amb les nostres empreses pesqueres prenem la feina al jovent del Marroc i del Senegal i els obliguem a marxar de casa seva; amb les nostres empreses tecnològiques, fa anys que estem provocant un genocidi al Congo; amb la roba que fabriquem, generem pobresa i violència al Sud-est asiàtic, i amb el cafè que ens venen cada matí possiblement estem generant pobresa i violència a Sud-amèrica. I tot allò superestructural que puguem fer, com deixar una ONG de Badalona anar a rescatar..., és pura superfície, és pur maquillatge; però ara ni deixem fer-ho.

I la necropolítica, diputats i diputades, és això: que unes vides valen més que les altres, i, per tant, cal dir les coses pel seu nom. És que estem parlant de divuit mil persones mortes en cinc anys; sostingudes, continuades, a la vista de tothom. Ho constaten els advocats internacionals, que han demanat a la Haia que investigui els estats membres de la Unió Europea per crims contra la humanitat.

I aquestes xifres, ho repeteixo, que veiem traduïdes cada dia en imatges a les nostres pantalles, signifiquen un drama humanitari, que només és equiparable –i em sap greu si a algú li fa mal escoltar-ho– a un genocidi modern. Ho deia l'altre dia la portaveu d'Stop Mare Mortum, avui present a l'hemicicle: el que està passant al Mediterrani és una nova forma de genocidi. I en aquests termes s'expressen la majoria d'organitzacions acreditades.

La contundència d'aquestes paraules, però, queda a anys llum de la radicalitat de la situació, de la radicalitat del mal. I amb tota la potència del seu significat aquestes paraules són quasi una obligació moral per ser tots i totes conscients del que està passant. Les coses cal dir-les pel seu nom i no podem deixar de fer-ho per intentar-nos amagar a nosaltres mateixos la responsabilitat de tot plegat. I us ho ben asseguro: cal veure un sol instant de segon la mirada d'una sola persona acabada de sobreviure o sobrevivint per entendre-ho tot plegat.

Com algú pot tenir el cinisme de dir que un govern que amenaça amb 900.000 euros a qui rescata al mar no és responsable d'aquestes morts al mar. Ho entendria fins i tot un nen. Com algú pot tenir la barra de dir que un govern que pretén retallar el 30 per cent del sou dels treballadors i treballadores de salvament marítim, sabent que té la frontera més perillosa del món, no n'és responsable. Un govern que gasta trenta-dues vegades més en seguretat que en polítiques d'acollida. Un govern que diu que els refugiats rescatats poden tornar a Líbia, que és un port segur, mentre veiem com es bombardegen els centres de detenció de migrants, que hi ha una guerra civil oberta, amb la complicitat i fins i tot amb la participació de la Unió Europea, on els migrants els podem veure sent venuts com a esclaus, on les dones són venudes per ser violades.

I tot això és el que volem constatar en aquesta moció de forma molt clara i molt explícita. Però de la mateixa manera que ho volem constatar també hi ha una apel·lació molt clara al Partit Socialista. Crec que tenim un repte com a parlament, que podem fer política ara, davant d'una situació tan greu, per intentar revertir-ho: el nostre gra de sorra com a part responsable que som intentar-lo convertir en un gra de sorra com a part de la solució. Jo m'imagino que hi haurà molts punts que no voldran votar a favor, però hi ha un punt en el qual es demana a la Comissió Interdepartamental de Ports Segurs un estudi econòmic, legal i logístic per executar un pla d'actuació calendaritzat per a l'obertura d'un corredor humanitari.

Mireu, per obrir aquest corredor humanitari es necessiten dues parts: l'Estat espanyol i la Generalitat. El que els volem proposar avui aquí és: nosaltres ens encarreguem de la part de la Generalitat; encarregueu-vos-en vosaltres de la part de l'Estat. I fem-lo –fem-lo–; segellem el pacte avui. Jo sé que, segurament, com tots, vaja, porta el discurs escrit. Sí que li demano que dediqui un segon a aquesta proposta, i comprometem-nos tots a tirar endavant, perquè segur, segur, segur que és una de les millors coses que podem fer plegats, tots plegats, aquesta legislatura.

I és que ho hem de fer, perquè mentre fracassem tots plegats en això, dones, homes i infants ara mateix estan passant els seus últims segons de vida ofegats al mar. Tan simple i tan real com això.

Moltes gràcies.
(*Aplaudiments.*)

El president

Gràcies, diputat. Per defensar les esmenes presentades és el torn, en primer lloc, i en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, de la diputada senyora Esther Niubó.

Esther Niubó Cidoncha

Bon dia. Gràcies, president. Diputades i diputats, bé, avui el Grup Republicà i el Grup de Junts per Catalunya ens presenten dues mocions idèntiques directament orientades a la denúncia del Govern de Pedro Sánchez, el Govern de l'Estat, mocions que estan centrades en les operacions de rescat a la Mediterrània o als accessos als ports, però que en lloc de carregar contra el que és un dels principals problemes avui a Europa, com és el tancament de ports que ha fet el Govern de Salvini, el Govern italià, a les ONG, realment d'omissió de les seves obligacions, o de reconèixer la inoperància del seu Govern, del que vostès recolzen i que controlem en aquesta cambra, en l'acollida i la integració de persones refugiades, especialment en la gestió dels MENA, dels menors, o per exemple en la manca de col·laboració amb altres administracions, com tantes vegades hem parlat, doncs, en lloc de posar el focus aquí, vostès apunten al Govern espanyol, a un govern –i avui aprofito també per fer memòria– que ha liderat la resposta europea a aquest fenomen, una resposta basada en la solidaritat i els drets humans, que va fer de l'acollida de l'*Aquarius* la seva primera decisió, una decisió que, per cert, va enviar un missatge a la resta d'estats membres, alguns dels quals després van participar en un repartiment solidari de persones im-

migrades; un govern que només l'any passat va rescatar cinquanta mil persones a l'estret i al mar d'Alborán, amb més de 2.300 embarcacions al servei de salvament marítim, i que, per tant, no es pot dir que sigui un govern que no està compromès amb el salvament –s'han registrat xifres rècord de la tasca humanitària de salvament marítim en aigües espanyoles–, i un govern que, això sí, té l'obligació de fer complir la normativa internacional en matèria de seguretat per garantir que qualsevol navegació es fa en condicions de seguretat i, per tant, de garantir que qualsevol desembarcament de persones es faci en ports propers i en ports segurs.

Però malauradament segueixen produint-se morts al Mediterrani, no hi ha motius per l'autocomplaença de cap tipus; cada any moren 1.500 persones –i són dades antigues ja– al Mediterrani intentant arribar a Europa, i un 30 per cent d'ells són menors d'edat. I és evident que hi ha una manca de consens a nivell europeu per impulsar una veritable política d'asil, d'immigració comunes, que tantes vegades el meu grup, des del Parlament de Catalunya, però també des del Congrés dels Diputats, des del Parlament Europeu, hem defensat precisament per fer front a fenòmens que són globals, que ens interpel·len com a civilització, que afecten el conjunt de països europeus i, per tant, no només els països costaners on arriben, sinó el conjunt, en el trànsit d'aquestes persones cap al seu destí.

I hem parlat sovint de la necessitat d'avançar en una solució europea que inclogui visats humanitaris, vies segures, sobretot vies segures i legals per les persones que necessiten protecció per entrar a la Unió Europea. És evident que avui dia és molt difícil de fer-ho sense posar la vida en risc i a mans de traficants de persones, i, per tant, cal garantir la seguretat i la dignitat de les persones que busquen asil. I per això pensem que efectivament calen corredors humanitaris on es proporcioni ajuda i es garanteixin les necessitats bàsiques.

I, en segon lloc, hem defensat una política decidida de salvament marítim, i, per tant, al costat del control de fronteres que fa Frontex, que és una tasca que ens sembla també necessària, però, ens sembla imprescindible que la Unió Europea acordi instruments públics de salvament marítim.

I, en tercer lloc, que la Unió Europea articuli un sistema comú de repartiment efectiu del flux de refugiats basat en principis de solidaritat i de responsabilitat compartida, perquè, com deia, l'arribada de persones transcendeix els països de desembarcament.

I per això trobem paradoxal i trobem injust que aquestes mocions vagin en contra del Grup Socialistes, que hem defensat aquesta política comuna des de fa anys a tot arreu on hem tingut capacitat d'influència, i sobretot en contra de qui ha liderat una resposta europea en aquesta direcció. I no dubtin que seguirem fent-ho malgrat que acusin el Govern espanyol de fer necropolítica, de polítiques genocides o de polítiques mortíferes. Són molt greus alguns dels termes que es fan servir en aquesta proposta. El Govern espanyol ni ha tancat cap port ni ha bloquejat embarcacions de rescat; el que sí que ha fet és garantir el compliment de la normativa internacional en matèria de seguretat. I compte, perquè no tots els ports catalans, de la Generalitat, són segurs, en el sentit que no compleixen els protocols establerts i pactats a Schengen, com una zona de confinament per si es produeixen emergències sanitàries o per fer inspeccions sanitàries o controls de filiació. I, per tant, no tots els ports catalans estan preparats. Però, en tot cas, que la reprovable actitud del Govern italià, aquest sí, no ens faci criminalitzar altres governs que, en efecte, han demostrat el seu compromís, que estan fent els deures i també ho estan fent a nivell europeu. I, per tant, entendran perfectament que molts d'aquests punts ofensius els votem directament en contra.

En canvi, sí que votarem a favor de contribuir a l'establiment de vies legals i segures o a l'expedició de visats humanitaris i programes de reassentaments, perquè hi creiem i ho defensem.

Però, ara bé, exigim també un compromís a la Generalitat: menys paraules, menys declaracions, menys hipocresia –i ho dic així–, i més recursos i compartir informa-

ció, i millor coordinació. Articulin un procés d'acollida com no han fet fins ara, treballant colze a colze amb altres administracions, tant siguin ajuntaments com el Govern espanyol. Perquè per ara ha estat un desastre. Sí que tenim alguns casos d'èxit; per exemple, la coordinació entre Barcelona i Santa Coloma, que ha acabat acollint les persones refugiades que arribaven a Barcelona.

I, des del punt de vista dels instruments, la setmana passada precisament aprovàvem el Pla director de cooperació al desenvolupament del 2019 al 2022, que incloïa entre alguns dels seus objectius la necessitat de respondre a reptes de mobilitat humana, i especialment al dret al refugi i a les vies legals i segures. Vostès hi fan referència en un punt; es refereixen a mecanismes per oferir suport logístic i legal a entitats que realitzen tasques humanitàries. Hi donarem suport.

En canvi, a la resta de punts, que hi utilitzen un redactat totalment desencertat, ofensiu, que està utilitzant una causa greu, com són les morts a la Mediterrània, per objectius partidistes, com posar traves al nomenament de Josep Borrell com a alt representant de la Unió Europea per afers exteriors i política de seguretat... I de debò pensen que si es rebutgés la candidatura de Borrell a la Comissió millorarien les polítiques d'asil? És que hi hauria menys morts a la Mediterrània? Realment ens sembla profundament lamentable aquest punt.

I, dit això, tot el reconeixement a la tasca humanitària que fan moltes ONGs, Open Arms entre altres, de compromís absolut en la defensa dels drets humans, en contextos molt difícils, i que poden arribar a ser hostils, i també a la seva tasca de sensibilització i pedagogia. I destaco també aquesta tasca de pedagogia i de sensibilització al costat de la humanitària perquè contribueixen, entre tots, a combatre apel·lacions a l'odi i a la por que només beneficien a qui fa servir aquesta estratègia per obtenir un rèdit polític. I entre tots entenem que hem de combatre la instrumentalització de les migracions com a excusa per fer replegaments identitaris, tancaments de fronteres i discursos excloents. Perquè les conseqüències de la intolerància sí que ens perjudiquen a tots, crispen la societat, allunyen les persones i sostreuen valors universals com la llibertat, la dignitat humana i la igualtat.

Moltes gràcies.
(*Aplaudiments.*)

El vicepresident segon

Gràcies, diputada. Té la paraula, per defensar les esmenes presentades, pel Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, la senyora Susanna Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Moltes gràcies. D'immigració n'hi ha hagut sempre. La immigració és un fenomen global, estructural, que és –i ja s'ha comentat– conseqüència de les desigualtats, dels conflictes, de l'emergència climàtica. Per què en parlem tant des de fa un temps i sembla que estiguem vivint una crisi d'alarma constant perquè venen milers i milers de persones refugiades a casa nostra? No és perquè en vinguin milers i milers més, és perquè s'està instaurant el discurs de la xenofòbia, de la por i de la seguretat.

Estem parlant d'«invasió», ens convé parlar d'«invasió», perquè volem parlar de seguretat, de blindatge, en lloc de posar en valor quines són totes aquelles coses positives que aporten les persones que venen d'altres països i, sobretot, en lloc de posar en valor quines són les raons i les causes que porten aquestes persones a un trajecte desesperat i angoixant que moltes vegades acaba en la mort. No parlem de com cal teixir una societat inclusiva, solidària; de com cal parlar de la justícia global; de com totes aquelles coses que fem ara perquè les persones que viuen a d'altres països visquin pitjor, la manca de responsabilitat que tenen els països desenvolupats cap als països del sud, estan provocant també moltes d'aquestes emigracions; de com la venda d'armes provoca conflictes que porten a aquesta emigració.

I quan la gent fuig què fem? Tanquem fronteres, deixem la gent fora, deixem la gent que s'ofegui; és el que està fent Europa: deixar la gent que creua el Mediterrani

que s'ofegui. No hi ha cap efecte crida, no hi ha cap allau, no hi ha cap crisi migratòria, com va voler dir el director de Frontex –el director de Frontex–; el que hi ha és una greu irresponsabilitat política, de tots els governs, de tots els estats i també de l'Estat espanyol. I no ja de l'Estat espanyol d'un partit o d'un altre; de l'Estat espanyol, del Govern de l'Estat, com a estat, que estan fent que ningú es faci responsable de les vides d'aquestes persones, de les vides de gent que mor creuant el mar.

Vam tenir fa uns anys la foto de l'Aylan, i encara, quatre anys després, no hem fet absolutament res per evitar aquests Aylans i molts altres. Estem parlant d'invertir en seguretat de fronteres en lloc de crear vies segures i refugi, i, sobretot, una política d'acollida que permeti que aquestes persones tinguin una vida digna.

Portem 35.000 morts com a mínim. És una crisi humanitària com segurament no n'hem vist en els darrers anys. El Mediterrani és una gran tomba on els estats europeus volen depurar i hi netegen les seves responsabilitats. I, sí, també l'Estat espanyol, també en forma part, d'això: multes a vaixells de salvament, prohibicions de salpar, incompliments flagrants en les xifres d'acollida. La mateixa Llei d'estrangeria que té aquest Estat espanyol és exclouent i és xenòfoba, i no facilita que les persones que arriben puguin tenir una vida digna.

També és veritat el que també s'ha dit, que el Govern de la Generalitat té poques competències en immigració, i, com hem vist en altres ocasions, els partits que donen suport al Govern són experts en dir tot el que fan malament altres governs i parlar molt poc del que fan malament ells. Nosaltres hem trobat a faltar també referències a què s'està fent en l'acollida de les persones que sí que arriben, a quins recursos s'hi destinen, a quins mecanismes de coordinació hi ha, a com s'exigeix des dels espais que es tenen, a nivell de govern europeu, a nivell de Govern de l'Estat espanyol, millorar aquesta acollida i aquestes condicions de vida digna per les persones.

Se'ns ha respost que això era una moció sobre vies segures i que, per tant, parlàvem només de vies segures. No pateixin, que en tornarem a parlar, d'acollida i de refugi, també, que sí que és competència de la Generalitat de Catalunya.

Nosaltres donarem suport a les dues mocions; més enllà de que el to pugui haver molestat algú, el que està clar és que denunciem una situació flagrant de vulneració de drets humans i una inacció per part del Govern espanyol en aquest sentit.

Nosaltres hem afegit algunes esmenes que creiem que ajuden a millorar i que a més a més tenen a veure..., i hem aconseguit recollir la intervenció que va fer Stop Mare Mortum a la Comissió d'Asseriors Exteriors de la setmana passada, una d'elles és precisament, la que comentava el diputat Wagensberg, de la creació d'aquest corredor segur, d'aquesta via humanitària segura amb el pressupost necessari, encarregar a la Comissió de Ports que faci aquest estudi, que vegi tots els condicionants tècnics, econòmics i legals per garantir aquest corredor, que es quantifiqui. I que als pressupostos que es presentin de cara el 2020 ja hi hagi una partida que pugui respondre a aquesta necessitat detectada. Nosaltres, com a Catalunya en Comú Podem, estarem vigilants –ja ho vam dir– que en aquesta partida de pressupostos això aparegui.

Nosaltres volem, hem afegit també –i era una petició també específica d'Stop Mare Mortum– que a l'inici dels plens es doni compte de les xifres de persones mortes a la Mediterrània. Creiem que és una manera de que totes ens fem responsables des d'aquí i ajudem a que la societat catalana es faci responsable de quina és la situació de crisi humanitària que s'està vivint al mar, que ara mateix moltes de les persones utilitzen per banyar-se i per passar l'estiu, sense saber que a no massa quilòmetres d'allà hi ha gent que segueix morint i que segueix ofegant-se.

Volem aprofitar també de tot cor i reconèixer la tasca d'aquelles persones que fan salvament al mar, de les organitzacions que hi treballen: l'Open Arms, l'Aita Mari, l'Ocean Viking, el Sea Watch i moltes d'altres. Elles sí que mostren que si es vol es pot i que no tenen por ni a que els detinguin. Perquè el que és molt contradictori és parlar de ports segurs i dir que el que cal vetllar és que les persones que arriben a un port estiguin segures, quan el que segur que no és segur és morir-se ofegat al

mar. O sigui, que segur que el que no és segur és que quan una persona s'està morint al mar un helicòpter s'ho miri des de dalt i un vaixell que està a prop no pugui acostar-se a rescatar-la perquè després hi haurà un port que li tancarà la barrera. Això, segur que no és segur.

I, per tant, vetllem perquè els nostres ports siguin segurs, perquè hi hagin vies segures i que el problema no sigui la seguretat d'aquestes vies sinó el fet de que no tinguem la capacitat de respondre i recollir aquestes persones.

Nosaltres creiem que aquestes organitzacions han de fer la seva feina, però sí, sí que ens agradaria saber quin és el PSC i quin és el PSOE que tenim aquí, el de l'*Aquarius* o el de Frontex? Quin és el paper que jugarà? Vostès parlen del senyor Borrell, nosaltres no ho sabem si seria millor o pitjor, no ho sabem. El que hem vist fins ara no ens dona cap garantia de que pugui ser millor. No, no ho sabem. No hem vist cap gest que digui que serà millor i que ajudarà a canviar la política de la Unió Europea que el senyor Borrell hi sigui. Si ho és, que ho digui, que digui què faria. Encara no l'hem sentit dir què faria en aquest tema. Canviarà la política de Frontex? Canviarà la política pressupostària de la Unió Europea de cara a l'acció exterior? Facilitarà les vies segures? Si és així que ho digui i estarem tots d'acord a donar-li suport.

Moltes gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies, diputada. Té la paraula, per defensar les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Ciutadans, el diputat senyor David Bertran.

David Bertran Román

Diputades, diputats, vagi per endavant l'admiració i l'agraïment del nostre grup parlamentari per a tots aquells que desenvolupen tasques de salvament al mar com ho fan els voluntaris de l'Open Arms i el Sea Watch, els servidors públics de la Generalitat i governs locals, les Forces Armades i Salvament Marítim així com les missions de la Unió Europea que posen tots els seus esforços i fins i tot la seva integritat física per fer front a una catàstrofe humanitària que s'emporta centenars de vides cada any. (*Aplaudiments.*)

Mirin, la moció que ens porten avui al Ple els grups d'Esquerra Republicana i de Junts per Catalunya agafa com a punt de partida un fet d'extrema gravetat com són les morts d'aquells que volen migrar d'una ribera a l'altra de la Mediterrània –per utilitzar-ho de forma demagògica– i denigrar així la imatge d'Espanya i de la Unió Europea de forma fallaç i populista. Em sap greu però és així.

Pel que fa a Espanya res de nou per part d'aquells que fan president un home que diu que l'únic que ha fet Espanya en tota la seva història és exportar misèria al món. Volen obviar que Salvament Marítim ha salvat de morir ofegades cinquanta mil persones aquest darrer any a l'Estret i al mar d'Alborán i que som un país que rep grans quantitats de gent que ve d'altres indrets del món des de fa ja molts anys, sent conscients que l'obertura és un element que ens enriqueix com a societat.

Tanmateix, aquest euroescpticisme seu que han desenvolupat en aquests darrers temps és encara més potent en aquest moció i en les seves intervencions on mostren una perillosa tendència cap a l'eurofòbia fins al punt que proposen tirar endavant una denúncia davant la Cort Penal Internacional acusant la Unió Europea de crims contra la humanitat. No n'han tingut prou a dir que la Unió és un club d'estats i decadent i que hauríem de sortir-ne, no. Ara eleven l'aposta del casino del populisme i acusen l'organització política que va aconseguir superar els vells nacionalismes i les guerres mundials per a dotar-nos del període de pau més llarg de la nostra història de ser un ens criminal comparable als responsables dels genocidis de l'antiga Iugoslàvia i de Ruanda. De veritat que no pararan mai en aquesta cursa vers l'esperpent? Fins quan haurem d'aguantar que vulguin destruir el que ens és comú i que garanteix la unió en la diversitat?

Escolti'm, el tema que tracta aquesta moció és un afer que nosaltres creiem que s'ha de gestionar en el si d'aquesta Unió Europea que a vostès tant els agrada injuriar. La tasca encomanada és titànica, s'han de gestionar uns fluxos migratoris que superen la capacitat de control i d'allotjament que uns pocs estats membres puguin desenvolupar per ells sols. La costa d'Andalusia, de Lampedusa o de Lesbos són ara la costa de tot Europa.

La nostra eurodiputada, Soraya Rodríguez, ja va fer explícit al Ple del Parlament, a Estrasburg, la setmana passada, del Parlament Europeu, que hem de superar la paràlisi imposada per governs com el de Salvini o els del grup de Visegrad a la seu del Consell de la Unió Europea per a poder desenvolupar una política comuna d'immigració que inclogui una modificació del sistema de Dublín. Necessitem processar més àgilment les sol·licituds d'asil a les regions d'origen al mateix temps que organitzem un repartiment just i obligatori dels refugiats d'acord amb criteris demogràfics. A la vegada, hem de reactivar de forma plena l'operació militar europea Sofia que ara es troba en suspens, i continuar de dotar de recursos i competències Frontex per a què, en concordança amb aquests estats membres, duguin a terme una vigilància de les fronteres efectiva i que eviti el tràfic il·legal de persones que desenvolupen les màfies.

Dit això, sí que és cert que la Generalitat pot contribuir, d'acord amb les seves competències i com ja ha comentat la diputada Niubó, al bon acolliment i integració de la gent immigrada perquè puguin desenvolupar una vida digna i plena d'oportunitats. I tenen bastant de feina pendent en aquest camp. La legislatura passada ja es va aprovar una resolució, la 790/11, que entre altres coses demanava que s'habilitessin places especials a les universitats i als centres de formació professional perquè joves refugiats poguessin prosseguir els seus estudis. On estem respecte a això?

Suposo que en són conscients que a Catalunya hi ha un greu problema de segregació a nivell escolar i que com a regió al conjunt de la Unió Europea tenim un dels pitjors resultats acadèmics entre aquells que són immigrants o que en són descendents. Quins avenços portem en aquest camp? Suposo que també en som coneixedors que tenim una situació de complexa gestió amb aquells menors estrangers no acompanyats que surten del sistema de protecció a la infància quan compleixen els 18 anys i que cal formar i preparar en un temps rècord perquè puguin contribuir al conjunt de la societat. I suposo també que tenen ben present que hi ha col·lectius de refugiats amb necessitats especials com poden ser aquells que fugen dels seus països per la seva condició LGTBI, i per als quals ja vam demanar amb una resolució, ara farà un any, que se'ls prestés una atenció específica per evitar la seva doble criminalització. Ha desenvolupat, el Govern, algun pla específic en aquest sentit?

Potser seria massa suposar que les seves actuacions prioritàries es trobessin en aquestes matèries, però m'agradaria pensar que atendran a les que són les seves obligacions com administració pública i deixaran de banda la seva animadversió cap a Espanya i cap a Europa, per actuar, precisament, en el que són problemes ben reals dels catalans. Catalans tots, per cert, doncs, nosaltres pensem que són catalans tots aquells que resideixen a Catalunya, independentment del seu origen o llengua de comunicació, a diferència del que escrivia l'ara president Torra que escrivia... (*Remor de veus.*) Sí, sí, diputada, del que va escriure l'ara president Torra quan deia literalment que «la nació catalana corria el risc de dissoldre's com un sucret en un got de llet per culpa de l'onada immigratòria», ho poden buscar, ho podem buscar. (*Aplaudiments.*)

Perquè, diputats de la bancada secessionista, a nosaltres també ens preocupa greument que hi hagi gent que volent fugir dels seus països d'origen per raons humanitàries, de conflicte, o perquè simplement volen intentar trobar una vida millor en termes econòmics, doncs, aquesta gent hagi de veure's sotmesa a l'arbitri de les màfies que trafiquen amb persones i que massa d'entre ells deixin el seu últim alè a la Mediterrània. Amb tot, però nosaltres sabem que la Unió Europea a través dels seus mecanismes de decisió, que inclouen el Parlament Europeu, una entitat en continua construcció, una entitat amb els seus progressos i, evidentment, amb els seus defec-

tes, doncs, pensem que és allà on hem de fer força de forma lleial a la veritat i a la realitat del món en el qual vivim avui a per poder aconseguir que la nostra societat continuï nodrint-se de gent vinguda d'arreu i que aquesta gent pugui allunyar-se de la desgràcia i perseguir els seus somnis fent-ho per vies legals i segures. Nosaltres pensem que els desafiaments globals han de tenir respostes globals.

Gràcies, president.

(Aplaudiments.)

El vicepresident segon

Gràcies, diputat. A continuació per fixar la seva posició té la paraula, pel Subgrup Parlamentari de la CUP – Crida Constituent, el diputat senyor Carles Riera.

Carles Riera Albert

Gràcies, president. Bé, sovint sentim a parlar de l'efecte crida i de la necessitat de desenvolupar polítiques estatals contràries a aquest efecte crida, això és el que sentim a parlar sovint per part dels partits i de les institucions públiques, que precisament defensen la mort a la Mediterrània, defensen polítiques contràries a l'efecte crida, i el que practiquen és el que en podríem dir l'efecte càstig. Aquesta és la política que genera la Unió Europea, i dins d'ella l'Estat espanyol, l'efecte càstig en col·laboració amb les màfies regionals, per exemple a Líbia. Líbia, un territori que es troba en una situació que és directament conseqüència de la intervenció militar de la Unió Europea amb el suport de l'Estat espanyol, una intervenció militar que destrueix el territori, crea un nou estat en el qual les màfies campen lliurement, màfies amb que la Unió Europea col·labora directament i pacta directament com a instrument per tal de regular els fluxos migratoris. I en què consisteix aquest efecte càstig? Doncs consisteix en evitar o dificultar el rescat marítim i provocar activament la mort de les persones migrades. La Unió Europea, l'Estat espanyol provoca activament la mort de les persones migrades com a efecte càstig, com a efecte por, i, per tant, les institucions de l'Estat, les persones que es dediquen a la política, els partits polítics que defensen aquesta actuació són directament, moralment i políticament responsables d'aquestes morts –sí, senyor Espadaler, directament responsables d'aquestes morts, no em miri així–, directament responsables però és que l'efecte càstig també funciona a través d'impedir ports i vies segures, de retorns il·legals en calent, que practiquen les institucions espanyoles, retorns il·legals en calent, després abusos, maltractaments i morts en els CIEs, en els centres d'internament, dificultats a la legalització, i si totes aquestes barreres es superen l'exclusió social, el racisme i la xenofòbia, per tal de garantir aquest exèrcit de mà d'obra barata sense drets civils ni polítics per defensar-se.

Aquesta situació emplaça i interpel·la una responsabilitat directa de la Unió Europea i de l'Estat espanyol, perquè aquesta situació és una crisi humanitària, és una crisi política, és una crisi global que té a veure directament amb la intervenció militar, amb la intervenció econòmica i amb la crisi ambiental que generen les polítiques de la Unió Europea i de l'Estat espanyol a nivell internacional. Això és una conseqüència directa de la crisi ambiental, de la crisi humanitària, de la crisi militar, de la crisi econòmica que provoquen els estats al territori. Per tant, és una... no generositat, és una exigència moral i una exigència política el reconeixement d'aquest problema i la seva reparació i fer justícia a escala global i, per tant, nosaltres, davant de l'efecte càstig, proposem l'efecte solidaritat i l'efecte responsabilitat. Per això nosaltres apostem per un país d'acollida, per un país de refugi i, per tant, per això votarem favorablement aquestes mocions.

El president

Gràcies, diputat. *(Alguns aplaudiments.)* És el torn ara del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, és el torn del diputat senyor Daniel Serrano, quan vulgui.

Daniel Serrano Coronado

Gracias, presidente. Diputados, *conseller*. Lo primero que me gustaría decir es que el monopolio de la sensibilidad por la situación dramática que viven los refugiados no lo tiene nadie en esta cámara, nadie, ningún grupo, ningún diputado individual, porque a todos los presentes nos preocupa, nos inquieta, hasta nos indignan imágenes que desgraciadamente hemos tenido que ver y, por lo tanto, aquí nadie se puede arrojar que tiene mayor sensibilidad o que le preocupa más o menos la situación de los refugiados, porque eso nos preocupa a todos y creo que debe estar fuera hasta del debate.

En los últimos años es cierto que han llegado miles de personas a Europa huyendo del drama de los conflictos bélicos, de la miseria, de la intolerancia religiosa, del fanatismo, y que ven en Europa una oportunidad, una esperanza a sus vidas. Y es cierto que, en las distintas vías de acceso a la Unión Europea, el Mediterráneo, por razones obvias geográficas, es una de las mismas. Y ante esa situación, y sin perjuicio de la necesaria respuesta internacional que hay que dar para acabar con los conflictos bélicos allá donde existen, es cierto que la Unión Europea tiene ante sí uno de los mayores retos humanitarios de los últimos tiempos, y es hacer frente a este drama de los refugiados, que, insisto, huyen del horror, que son víctimas de las mafias, que tienen una auténtica travesía de horror hasta que pisan suelo europeo, siendo incluso testigos del fallecimiento de muchos de sus compañeros de travesía por el camino, y que cuando pisan suelo europeo desgraciadamente vuelven a ser víctimas, una vez más, de la burocracia europea, de la parálisis gubernamental e incluso, por qué no decirlo, de la intolerancia de algunos gobiernos de la Unión Europea.

Pero esta catástrofe humanitaria de los refugiados, entendemos nosotros que no puede afrontarse ni de forma partidista ni de forma demagógica ni de forma populista, que es lo que contienen precisamente las mociones que estamos debatiendo. Porque yo no sé si este enfoque demagógico y populista, y aunque compartamos alguno de los puntos..., no sé si realmente aporta soluciones o contribuye a alargar los problemas del drama de los refugiados. Por tanto, creemos que exige una respuesta coordinada de la Unión Europea, que exige una respuesta coordinada de los distintos gobiernos de la Unión Europea, precisamente para facilitar las funciones de acogimiento y de integración de los refugiados por parte de las distintas administraciones, en este caso del Estado español: de la Administración Central del Estado, de las comunidades autónomas y de las administraciones locales. Y evidentemente dando apoyo también a las ONG que plantean iniciativas solidarias de ayuda a los refugiados.

El derecho de asilo, efectivamente, es un derecho; un derecho que tiene sus procedimientos y sus cauces legales, que no admite respuestas generalizadas, que tienen que ser individuales y seguir los cauces legalmente previstos para llevar a cabo esta acogida. Pero, por tanto, sin perjuicio de esto, insistimos: no creemos que las respuestas demagógicas y populistas como contienen estas dos mociones sean la respuesta para este drama. Un drama que nos concierne a todos, que a todos nos indigna, pero que, insisto, solamente con una respuesta coordinada por parte de la Unión Europea y de los distintos gobiernos de la Unión Europea le daremos salida a esta situación humanitaria.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, diputat. Per pronunciar-se ara sobre les esmenes, té la paraula la diputada Elsa Artadi.

Elsa Artadi i Vila

Sí; agrair les aportacions i les millores dels comuns, que els hi hem acceptat i transaccionat una altra esmena. Felicitar Ciutadans, que inclús en aquest tema aconsegueix parlar del monotema. I dir-li al Partit dels Socialistes: segurament no hi ha

més cec que qui no hi vol veure. Evidentment encara seguim –encara– dins l'Estat espanyol i, per tant, apellem al Govern espanyol.

Evidentment vostès encara... –veurem què passa avui, si decideixen anar a eleccions o no–, encara manen i, per tant, els fem una apel·lació directa. Vegin què diu Salvini de vostès, que aplaudeix entusiastament les decisions del senyor Pedro Sánchez. I és que vostès mateixos quan estaven a l'oposició..., a la passada legislatura quan estaven a l'oposició, criticaven, de la mateixa manera que ho estem fent nosaltres ara, el senyor Mariano Rajoy, i li feien les mateixes aportacions i defensaven el mateix que defensem nosaltres en aquesta moció. Però han sigut capaços de fer un gir copernicà, que ha vingut amb l'arribada al poder.

Ens sap molt de greu que, a més, parlin de que a Catalunya no som ports segurs, fent servir la mateixa terminologia, quan vostès mateixos estan dient que els ports de Líbia sí que ho són. I no s'escandalitzin tant ni la diputada Niubó ni la portaveu del seu grup quan fem servir paraules com «genocidi», «crisi humanitària», «necropolítica», «crims contra la humanitat», escandalitzi's més quan miren les imatges, quan veuen les imatges. Escandalitzi's més amb la realitat i no amb el vocabulari que nosaltres fem servir.

I, finalment, si vol que no es criminalitzin certes actituds, també vetllin pel llençatge i per les idees que té el seu company Albert Batlle, que creu que la gran resposta per a la inseguretat que viu Barcelona és expulsar menors d'edat.

Gràcies.

(*Aplaudiments.*)

El president

Per posicionar-se sobre les esmenes, té la paraula ara el diputat senyor Ruben Wagensberg.

Ruben Wagensberg Ramon

Gràcies, president. Diputada Niubó, està molt bé l'*Aquarius*, però no es pot viure de renda –no es pot viure de renda. El mateix Pedro Sánchez el que va dir quan va autoritzar l'arribada del vaixell *Aquarius*..., va dir: «Això no pot ser una operació de màrqueting» i això s'ha quedat simplement en una operació de màrqueting. Perquè la realitat avui és que té tots els vaixells de rescat d'organitzacions no governamentals fent la feina que hauria d'estar fent el Govern, els té bloquejats i els té amenaçats amb nou-cents mil euros si treuen una persona, una sola persona del mar i la porten cap aquí, diu que se'n vagin al port segur. Vostè ha dit: «Han d'anar al port més proper segur.» Els està enviant cap a Líbia. A Líbia sabem exactament el que passa. O sigui, això és la realitat d'avui, no de quan va entrar Pedro Sánchez al Govern. Per tant, que seguim parlant..., bé, podem parlar el 2050 de l'*Aquarius* si vol també, però la realitat d'avui és que té els vaixells bloquejats i que no deixa arribar ni una sola persona. I que sanciona, que vol sancionar, els que en portin.

Jo sé, perquè ho hem parlat fora d'aquí, que vostès no comparteixen el que està fent el Govern, i per això els ho proposava. Fem..., no ho comparteixen i ho hem parlat a fora. I, per tant, jo el que proposo és: coordinem-nos. Aquí els oferim, amb l'esmena –que agraeixo molt les transaccions que hem fet amb els comuns– incloure als pressupostos del 2020 una partida pressupostària per obrir un corredor humanitari. Això ho proposem. A part, tota una solució logística i operativa per fer-ho. Però això no ho podem fer nosaltres sols. Això necessitem, perquè les competències són de l'Estat, l'autorització de l'Estat, i és el que els demanava a vostès, que facin vostès la feina.

No ho sé. Parlava també del que està passant a la frontera sud, de Frontex. Frontex aquesta setmana va deixar morir una noia, la Hanatah, la va deixar morir mentre sobrevolava la barca que s'estava enfonsant, que les persones migrants anaven sortint de la barca per no pesar, perquè no es desinflés la barca i hi anaven tornant a pujar, es feien tornos. I l'Estat espanyol, Salvament Marítim no va fer res (*sona el senyal*

acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció), perquè no era part de la seva zona de rescat...

El president

Diputat...

Ruben Wagensberg Ramon

...des de fa unes setmanes.

El president

Gràcies.

Acabat el debat, estem cridant a votació. *(Pausa.)* Votarem òbviament les dues mocions per separat. *(Veus de fons.)* Sí, digui'm, senyor Serrano. Digui, digui.

Daniel Serrano Coronado

Para pedir votación separada de todos los puntos.

El president

De tots? De les dues mocions? Molt bé. *(Pausa.)* Entenc que això, diputat, inclou els subpunts també, eh? Molt bé. *(Pausa.)*

Bé, votarem inicialment la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les instal·lacions i els accessos als ports. Tal com s'ha demanat, votarem separatament tots i cadascun dels punts i subpunts de la moció.

Per tant, comencem votant el punt número 1.

Comença la votació.

El primer punt ha estat aprovat per 74 vots a favor, 56 en contra, cap abstenció i un diputat o diputada present que no ha votat.

Votem ara el punt 1 bis.

Comença la votació.

El punt 1 bis ha estat aprovat per 127 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions.

I votem ara el punt 2.

Comença la votació.

El punt 2 ha estat aprovat per 75 vots a favor, 52 en contra i 4 abstencions.

Votem ara el punt número 3.

Comença la votació.

Aquest punt queda aprovat per 75 vots a favor, 16 en contra i 40 abstencions.

I votem ara el punt número 4.

Comença la votació.

El punt número 4 ha estat aprovat per 75 vots a favor, 40 en contra i 16 abstencions.

Votem ara el punt número 5.

Comença la votació.

El punt número 5 ha estat aprovat per 75 vots a favor, 52 en contra i 4 abstencions.

I votem ara el punt número 6.

Comença la votació.

El sisè punt ha estat aprovat per 75 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.

I votem ara el punt número 7.

Comença la votació.

El punt número 7 ha estat aprovat per 127 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions.

Votem ara el punt 8.a.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 91 vots a favor, 4 en contra i 36 abstencions.

Votem ara el 4..., perdó, el punt 8.a.bis.

Comença la votació.

El punt 8.a bis ha estat aprovat per 72 vots a favor, 4 en contra i 55 abstencions.

I votem ara el punt 8.b.
Comença la votació.
El punt 8.b ha estat aprovat per 75 vots a favor, 52 en contra i 4 abstencions.
I votem ara el punt 8.c.
Comença la votació.
El punt 8.c ha estat aprovat per 72 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció.
I votem ara el punt 8.d.
Comença la votació.
El punt 8.d ha estat aprovat per 74 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.
I votem ara el punt 8.e.
Comença la votació.
El punt 8.e ha estat aprovat per 73 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.
Passem ara a votar el punt 8.f.
Comença la votació.
El punt 8.f ha estat aprovat per 74 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.
Votem ara el punt 8.g.
Comença la votació.
El punt 8.g ha estat aprovat per 75 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.
Votem ara el punt 8.h.
Comença la votació.
Aquest punt ha estat aprovat per 91 vots a favor, cap en contra i 40 abstencions.
Votem ara el punt 8.i.
Comença la votació.
Aquest punt ha estat aprovat per 75 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.
Passem ara a votar el punt 8.j.
Comença la votació.
El punt 8.j ha estat aprovat per 74 vots a favor, 5 en contra i 49 abstencions.
I votem ara el punt 8.k.
Comença la votació.
Aquest punt ha estat aprovat per 75 vots a favor, 3 en contra i 52 abstencions.
Votem ara el punt 8.l.
Comença la votació.
El punt 8.l ha estat aprovat per 75 vots a favor, 36 en contra i 20 abstencions.
I votem ara el punt 8.m.
Comença la votació.
El punt 8.m ha estat aprovat per unanimitat, 131 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.
I votem ara el punt 8.n.
Comença la votació.
El punt 8.n ha estat aprovat per 127 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions.
I votem ara la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la prohibició de les operacions de rescat a la Mediterrània, també votarem cada un dels punts per separat.
Comencem votant el punt número 1.
Comença la votació.
El punt 1 ha estat aprovat per 74 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció.
Silenci, si us plau.
Votem ara el punt 1 bis –1 bis.
Comença la votació.
El punt 1 bis ha estat aprovat per 127 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions.
Votem ara el punt número 2.
Comença la votació.
El punt número 2 ha estat aprovat per 75 vots a favor, 52 en contra i 4 abstencions.

I votem ara el punt número 3.
Comença la votació.
El punt número 3 ha estat aprovat per 75 vots a favor, cap en contra i 54 abstencions.

I passem ara a votar el punt número 4.
Comença la votació.
El punt número 4 ha estat aprovat per 75 vots a favor, 40 en contra i 16 abstencions.

I votem ara el punt número 5.
Comença la votació.
El punt número 5 ha estat aprovat per 75 vots a favor, 52 en contra i 4 abstencions.

I votem ara el número 6.
Comença la votació.
El punt número 6 ha estat aprovat per 75 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.

I votem, ara sí, el punt número 6.
Comença la votació.
El punt número 6 ha estat aprovat per 76 vots a favor, 54 en contra, cap abstenció, i un diputat, diputada present que no ha votat.

Votem ara el punt número 7.
Comença la votació.
El punt número 7 ha estat aprovat per 127 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions.

I votem ara el punt 8.a.
Comença la votació.
El punt 8.a ha estat aprovat per 88 vots a favor, 4 en contra i 39 abstencions.

Votem ara el punt 8.a bis.
Comença la votació.
El 8.a bis ha estat aprovat per 75 vots a favor, 4 en contra i 52 abstencions.

Votem ara el punt 8.b.
Comença la votació.
El punt 8.b ha estat aprovat per 75 vots a favor, 52 en contra i 4 abstencions.

I votem ara el punt 8.c.
Comença la votació.
El punt 8.c ha estat aprovat per 75 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.

I votem ara el punt 8.d.
Comença la votació.
El punt 8.d ha estat aprovat per 75 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.

Votem ara el punt 8.e.
Comença la votació.
El punt 8.e ha estat aprovat per 75 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.

Votem ara el punt 8.f.
Comença la votació.
El punt 8.f ha estat aprovat per 74 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.

I votem ara el punt 8.g.
Comença la votació.
El punt 8.g ha estat aprovat per 75 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.

Votem ara el punt 8.h.
Comença la votació.
El punt 8.h ha estat aprovat per 91 vots a favor, cap en contra i 40 abstencions.

I votem ara el punt 8.i.
Comença la votació.
El punt 8.i ha estat aprovat per 75 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.

I votem ara el punt 8.j.

Comença la votació.

El punt 8.j ha estat aprovat per 75 vots a favor, 4 en contra i 52 abstencions.

I votem ara el punt 8.k.

Comença la votació.

El punt 8.k queda aprovat per 75 vots a favor, 4 en contra i 52 abstencions.

Votem ara el punt 8.l.

Comença la votació.

El punt 8.l ha estat aprovat per 75 vots a favor, 36 en contra i 20 abstencions.

Votem ara el punt 8.m.

Comença la votació.

El punt 8.m ha estat aprovat per 131 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

I, finalment, votem el punt 8.n.

Comença la votació.

El punt 8.n ha estat aprovat per 127 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions.

No hi ha més punts a votar.

(Aplaudiments.)

Suspenem la sessió fins a tres quarts de quatre de la tarda.

Gràcies.

La sessió se suspèn a dos quarts de dues del migdia i catorze minuts i es reprèn a tres quarts de quatre de la tarda i cinc minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat dels vicepresidents primer i segon, el secretari primer i les secretàries tercera i quarta. Assisteixen la Mesa el lletrat major i la lletrada Mercè Arderiu i Usart.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del vicepresident del Govern i conseller d'Economia i Hisenda i els consellers de la Presidència, d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència, d'Interior, d'Educació, de Salut, de Territori i Sostenibilitat, de Justícia, de Treball, Afers Socials i Famílies i d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació.

El president

Bona tarda; diputats, diputades. Reprenem la sessió.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre els problemes de mobilitat

302-00135/12

El dinovè punt de l'ordre del dia és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre els problemes de mobilitat, presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans. Per exposar-la, té la paraula la diputada senyora Marina Bravo. Quan vulgui.

Marina Bravo Sobrino

Gracias, *president*. Diputados, diputadas, *conseller*, ni España nos roba, ni toda la culpa es de Madrid, ni hay un solo motivo para pensar que, si este Govern gestionase todas las infraestructuras ferroviarias, pues, no estaríamos mucho peor. De hecho, hay bastantes motivos para pensar que, si este Govern o los anteriores hubieran sido responsables, por ejemplo, del AVE, pues a lo mejor lo tendríamos a medio construir y con enormes sobrecostes, como ocurre con la línea 9.

Con esta introducción, que es cierto que no tiene mucho que ver con mi moción, me quiero adelantar un poco a la que, imagino, será la intervención de los grupos que apoyan al Govern, y que preveo que se resumirá en algo como: «Toda la culpa es de Madrid.» Y digo que será parte de su intervención, pues, no porque yo, sin ningún motivo, piense mal de los diputados que vienen a continuación, que creo que saben que no es el caso, sino porque, nada originalmente, han hecho una enmienda a nuestra moción que viene a decir precisamente eso.

Desde Ciudadanos, en nuestra moción pedimos que este Govern se crea de una vez que es el titular del servicio de *rodalies* y que, en vez de criticarlo, pues, lo cuide y lo mejore y haga todo lo posible porque sea un servicio mejor.

Pedimos, por ejemplo, un plan con horizonte 2030, once años, una hoja de ruta –que para esto sí que iría bien–; una hoja de ruta para conseguir mejorar el servicio y mejorar nuestros trenes. Pedimos, de hecho, invertir en mejorar estos trenes. Que no sé si saben que hay otras comunidades autónomas que lo hacen: que invierten en mejorar el material móvil, incluso cuando no tienen las competencias.

Y pedimos algo tan estratégico –ya que se quejan tanto de Renfe– que es estudiar, sacar el servicio a concurso; que puedan venir la SNCF, o FGC, o Virgin, o el operador que mejor servicio pueda dar.

¿Y de todo esto, de mejorar los trenes, de hacer un plan con horizonte 2030, de sacarlo a concurso, qué es lo que nos dice la enmienda del Govern? Pues que lo dejemos a un lado, que no pensemos en nada de eso y que lo cambiemos por pedir por enésima vez todas las competencias de las infraestructuras ferroviarias.

Pues, miren, yo soy incapaz de entender cómo quedarse sentado y pedir más competencias puede ser mejor que hacer todo esto que les estamos pidiendo por mejorar el resultado del servicio ferroviario. Y es una pena. No solo por lo pesado que es escucharles, que también, con el «España nos roba», sino por todas las oportunidades de mejorar nuestros trenes que se pierden por el camino.

En cualquier caso, les decía que no tengo nada contra los diputados que intervendrán a continuación. Y aprovecho, de hecho, para agradecerles que en otros puntos sí que hayamos conseguido llegar a acuerdos. En calendarizar, por ejemplo, obras como las de la línea 9 o en incluir en el próximo PDI, el Plan director de infraestructuras, los aparcamientos disuasorios.

La urgencia de la contaminación ambiental hace tiempo que nos pisa los talones. Y la Administración tiene que ser la primera en actuar, la primera, no la última. En otro punto de esta moción, les pedimos precisamente que hagan una buena campaña informativa sobre este tema de la contaminación ambiental, porque les aseguro que mucha gente de Gavà o de Tarragona que entran en Barcelona casi cada día no tiene ni idea de si va a poder seguir entrando o no con su coche el año que viene, o el siguiente, o cuándo. Les invito a que lo comprueben, a que lo pregunten y lo comprueben, y a que expliquen muy muy muy bien, porque es su obligación, a qué nos vamos a tener que enfrentar.

Pedimos también –y me gustaría ver qué votan los distintos grupos– un abono joven de transporte en el que, por treinta euros, se puedan mover en transporte público por toda Cataluña nuestros jóvenes. No es una medida populista. Se hace en otras comunidades. Y, de hecho, está teniendo muy buenos resultados.

Además, en esta moción tenemos un par de puntitos que creo que no habrán pasado desapercibidos: uno es reconocer que la disposición adicional tercera del Estatut no vincula al Gobierno de España, y un segundo es rectificar y derogar el decreto ley de las VTCs, que ya les advertimos que no solo no iba a resolver nada sino que les iba a dar muchos problemas, como ya estamos viendo en las primeras sentencias. Son dos puntitos que lo único que hacen es darles la oportunidad de decir aquí que respetan lo que dicen los tribunales.

Pero, en cualquier caso, como les conocemos y no tenemos muchas esperanzas, les pedimos que, al menos, sí, se concentren en hacer todo lo otro que les pedimos.

Gracias.

(Aplaudiments.)

El president

Per defensar les esmenes presentades, és el torn ara, en nom del Grup Parlamentari Republicà, del diputat senyor José Rodríguez. Quan vulgui.

José Rodríguez Fernández

Gràcies, president. Primer, voldria agrair la capacitat de diàleg de la diputada Bravo. I començaré amb els punts d'encontre, de trobada. I un dels punts importants de trobada ha sigut que el Pla director d'infraestructures 2021-2030 sigui l'instrument per a la prioritització i el disseny de les necessitats d'infraestructures i mobilitat d'aquest país. A vegades, tot i que la dialèctica parlamentària, i tal com ha començat la diputada, sembli que les negociacions hagin sigut més dures del que sembla, a vegades, el treball del Parlament permet consensos i consensos positius pels ciutadans. Fer del PDI l'eina per a definir els aparcaments dissuasoris que vagin reduint l'ús i l'abús del vehicle privat en benefici d'un transport públic i un transport intermodal o que es permeti definir les prioritats d'ampliació del metro a Barcelona, a més, amb uns criteris de prioritització i calendarització realment és positiu. Per tant, és una part de què estem bastant contents d'aquesta moció.

També estem molt cofois que s'hagi acceptat una esmena que contempla que es demani l'informe de l'estudi que està fent Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya al tren tram de Tarragona; és un tema que el territori hi és sensible i que nosaltres hi tenim un especial interès.

Però també hi ha elements que estem en desacord. Curiosament hem escollit, els punts de desacord, els mateixos, és a dir... Nosaltres, respecte al tema rodalies, creiem que a vegades fixar-se en allò que pot millorar molt poquet o que en el fons no pots millorar-ho perquè depens, en el fons, d'unes infraestructures que depenen de l'Estat... I realment citaré... És que entrar en el tema rodalies o en el tema d'infraestructures ferroviàries que depenen de l'Estat donaria per un monogràfic o fins i tot per moltes sessions d'aquest Parlament.

De fet, només a rodalies de Barcelona –així com a coses molt gruixudes–, l'Estat hauria d'estar fent la ròtula de maniobres de l'Hospitalet, la ròtula de maniobres de Montcada, acabar tota l'obra de la Sagrera i obrir un tercer túnel ferroviari pel centre de Barcelona. Si no fem tot això, totes les petites millores que puguem fer a rodalies de Barcelona queden molt coixetes.

Fora ja de Barcelona també tenim –podria començar a enumerar tot el llistat–, per exemple, la solució de la línia a Tortosa, la solució de Vilafant, el desdoblament de la línia de Vic, la renovació de la línia que va a Puigcerdà, resoldre el nyap de la connexió de Tarragona amb l'alta velocitat, o, naturalment, l'eix mediterrani de mercaderies.

Però, és veritat, hi ha posicions ideològiques confrontades. I no passa res. És a dir, per això hi ha grups diferents i opcions polítiques diferents. Vostès continuen confiant en un estat que té com a prioritat d'inversió ferroviària cosir amb fils d'AVE tots els llocs del país. I nosaltres no, no hi confiem. De fet, el flagrant contrast en com es gestionen les infraestructures ferroviàries de l'Estat i com les gestiona Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya ens donaria una miqueta de raó a la nostra posició ideològica.

En tot cas, hi ha una altra esmena, que no volia deixar de mirar. És una esmena que no és nostra, que és de comuns, referent al tramvia per la Diagonal. Nosaltres ens abstindrem. Però és una abstenció que cerca no bloquejar que surti endavant (*veus de fons*) –disculpi, diputat–..., que no surti endavant l'esmena; l'abstenció, perquè, en el fons, tot i estar d'acord en aprofundir l'estudi de viabilitat del tramvia, no estem d'acord en el fetixisme pro i antitramvia per la Diagonal que ha esbiaixat... –i dic «pro i antitramvia»–, que ha esbiaixat greument els estudis al voltant de la seva viabilitat. I creiem que aquesta esmena traspua una miqueta aquest fetixisme.

Vull acabar amb un reconeixement per la capacitat de diàleg de la diputada Bravo i el company del Grup de Junts per Catalunya, el diputat Clara. Qui vol fer política, el que fa és dialogar, reconeix en l'altre un interlocutor, cerca els acords en el que es pot i apropa posicions. I vostè, senyora Bravo, ha vingut aquí a fer política i es nota. Vostè no ha vingut aquí a que li regalin els vots de forma gratuïta, ni s'ha negat

a reconèixer l'altre com a interlocutor, com fa l'Estat espanyol i els seus presidents. Trobar-la en la negociació ha sigut un plaer, i més pel contrast que hem vist aquests dies amb una altra cambra parlamentària on qui hauria de buscar acords el que busca és justificar una repetició d'eleccions.

Gràcies.

(*Aplaudiments.*)

El president

Gràcies, diputat. En nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, és el torn ara del diputat senyor Narcís Clara.

Narcís Clara Lloret

Gràcies, president. Membres del Parlament i del Govern, convidats... Senyora Bravo, naturalment jo tampoc tinc res contra vostè, l'hi ben asseguro.

El model de mobilitat que definim i la seva planificació tindran un efecte notable sobre la nostra societat. Existeix una relació directa entre, per una banda, el desenvolupament de vehicles més nets i l'eficiència i seguretat del trànsit i, per altra banda, la pol·lució de l'aire i del soroll, el medi ambient, el canvi climàtic i la salut.

En conseqüència, la gestió de la mobilitat i les solucions que implementem basades en serveis innovadors i sistemes de transport intel·ligents esdevenen un objectiu prioritari de les administracions.

Només tres exemples. En la planificació, i en el marc de l'Autoritat del Transport Metropolità, ja s'han iniciat els treballs de la redacció del nou Pla director d'infraestructures, 2021-2030. Segon, en els serveis de transport intel·ligents, el Departament de Territori i Sostenibilitat està desenvolupant la T-Mobilitat, tanmateix no es vol implementar amb presses si això ha de significar renunciar a prestacions que es consideren imprescindibles. I tres, en el marc normatiu de la gestió de la mobilitat, el Decret llei 4/2010 ha comportat l'estabilització del conflicte entre taxis i VTCs.

Un parell de consideracions metodològiques a les seves propostes. En primer lloc, compartim la seva insistència a optimitzar recursos; ara bé, és un problema que és multiobjectiu, i, per tant, les solucions parcials individuals no són factibles. En segon lloc, naturalment que cal evitar duplicitats, però, en canvi, es demana de presentar un pla de serveis de transport interurbà de Catalunya quan ja existeix el Pla de transports de viatgers de Catalunya 2020 i en breu s'iniciarà la redacció per al període 2021-2025.

Això no obstant, estem satisfets dels punts d'acord a què hem arribat. Hem pogut acordar un pla d'inversió orientatiu que fixi les prioritats i incloure en el PDI els resultats de l'elaboració del Pla director urbanístic dels aparcaments *park and ride*. També s'estudiarà la previsió d'inversió per al perllongament de l'L9 des de Santa Coloma de Gramenet fins a Badalona i s'informarà de l'estudi informatiu i de l'impacte ambiental del tren tram de Tarragona.

En matèria ambiental, estem totalment convençuts que les restriccions de trànsit són necessàries per a garantir que els nivells de contaminació no sobrepassin els llindars establerts. Conseqüentment, mantenir la ciutadania informada sobre aquest subjecte és indispensable.

On discrepem preferentment és en els grans temes. Ningú se sorprendrà si els dic que nosaltres volem gestionar totes les infraestructures del nostre país; les ferroviàries, també. I molt més que això, evidentment. És l'Estat qui no compleix l'acord de la Comissió Mixta de Traspàs i Valoracions de l'any 2009, on s'acordà de traspasar les competències sobre les infraestructures i els serveis de rodalies. Aquest acord no s'ha implementat i no hi ha hagut resposta a les successives demandes de la Generalitat de Catalunya.

A més, vostès exigeixen una major despesa en inversions en molts àmbits, però, en canvi, i en el millor dels casos, trobem el seu silenci a les demandes d'increment de finançament que ha fet la Generalitat.

Perquè el finançament és el nucli del problema. A l'Estatut de 2006 es va intentar paliar aquest fet amb dues propostes principals: el principi d'ordinalitat i la disposició addicional tercera. Aquesta disposició fa un pacte polític que posteriorment el Tribunal Constitucional desnaturalitzà. És cert, aquest tribunal afirma que no vincula l'Estat, però tampoc diu el contrari. De fet, aquesta disposició va quedar reflectida en la Llei de pressupostos de l'Estat de 2007, plenament vigent i no derogada a dia d'avui. En ella s'estableix que hi haurà una compensació econòmica entre el pes del PIB de Catalunya i les inversions de l'Estat a Catalunya. Ara bé, Ciutadans no defensa aquest pacte polític. Prefereixen potser –i és una pregunta– que aquests diners no arribin a Catalunya?

De tota manera, la causa fonamental de l'infrafinançament és que la despesa que el Govern de l'Estat realitza a Catalunya és molt inferior als seus ingressos fiscals, és el que s'anomena «dèficit fiscal», i que representa, en mitjana, un 8 per cent del PIB català; un autèntic forat negre per a les finances de la Generalitat de Catalunya.

Moltes gràcies, president.

(Aplaudiments.)

El president

Gràcies, diputat. En nom ara del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, és el torn del diputat senyor Jordi Terrades.

Jordi Terrades i Santacreu

Gràcies, president. Consellers, jo començaré no parlant de trens –al final en parlaré, eh?–, parlaré d'una altra cosa que també està d'actualitat avui: el Tribunal de la Unió Europea ha portat l'Estat espanyol o portarà l'Estat espanyol a judici, perquè tenim determinades parts del territori –Madrid, Barcelona– amb puntes de contaminació per sobre dels llindars establerts.

Mirin, les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle van créixer a Catalunya un 2,6 per cent; les emissions difuses són un 70 per cent del total i inclouen el transport com a primera font contaminant. A Catalunya, l'any 2020, s'hauria d'haver reduït un 13 per cent respecte a les emissions del transport de l'any 2005; la realitat és que aquestes emissions han crescut un percentatge d'un 4 per cent.

Això vol dir que cal incidir en el transport privat, cal incidir en la modernització de la flota de vehicles privats que circulen pels carrers i per les carreteres del nostre país; vol dir que hem de treure vehicles de les carreteres i dels carrers de les nostres ciutats, sobretot dels entorns metropolitans, i vol dir que cal fer un millor transport públic, que sigui més massiu, que sigui més eficient i que sigui més atractiu, i que hem d'apostar de manera clara des dels pressupostos públics per l'electrificació del transport.

I, sí, hem de fer una millor gestió de les rodalies ferroviàries, però també hem de fer una millor gestió de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya. I, per tant, es necessiten més inversions a la xarxa de rodalies i es necessiten més inversions a la xarxa de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya; si no, que preguntin als usuaris de l'anomenat «metro del Vallès» com venen o com van en les hores punta o, als del metro del Llobregat, també els retards que pateixen i la manca de puntualitat d'alguns dels combois. I, per tant, cal fer inversions pel que fa referència a l'Estat, al Govern d'Espanya, però també pel que fa referència a les inversions del Govern de Catalunya.

Ahir el president de la Generalitat, en aquest debat que va instar el Grup de Ciutadans, quan parlava de les inversions de l'Estat en matèria ferroviària, ell donava una xifra, no?, del grau o de la baixa execució pressupostària que s'efectuava. I li dono la raó al president de la Generalitat. Ara, es va descuidar una altra cosa, que és que les xifres d'execució pressupostària de les inversions en matèria ferroviària i d'inversions de la Generalitat de Catalunya estan en percentatges similars a les del Govern d'Espanya.

I, posats a analitzar les dades de transparència, també recomanaria als partits que donen..., bé, als dos consellers que tinc aquí, que es mirin les dades de transpa-

rència, no? Perquè Infraestructures.cat té publicades les xifres d'execució pressupostària de les seves inversions..., de quin any? De l'any 2015; no hi ha més informació. Potser que ens ho fem mirar també, tots plegats.

En el tema de la T-Mobilitat, nosaltres hem presentat una esmena, que ha estat acceptada pel Grup de Ciutadans, en la que diem: «Home, si l'any que ens han promès, per enèsima vegada, que la T-Mobilitat estarà en funcionament, si fos el cas de que no ho estigués, nosaltres entenem que el Govern i l'Autoritat del Transport Metropolità deuen haver fet les anàlisis pertinents per tal de poder aplicar unes noves corones tarifàries que siguin més equitatives i més justes.» És el que demanem amb la nostra esmena.

No li donarem suport, senyora Bravo, a la proposta de derogar el Decret de transports de viatgers mitjançant el lloguer de vehicles amb conductor. Li vam donar suport en el decret en el seu moment, i ara no donarem suport a la derogació.

I, per acabar, és veritat, hi va haver una sentència del Tribunal Constitucional que deia que la disposició adicional tercera no vinculava directament l'Estat. Ara, la realitat és la que és: que hi ha una manca d'inversió palmària de l'Estat respecte a les necessitats que té Catalunya. I, per tant, no donarem suport explícitament a aquesta proposta. I li dic que si tornem a tenir la responsabilitat de governar, que crec que sí (*sona el senyal acústic que indica que s'exhaureix el temps d'intervenció*), nosaltres seguirem mantenint als pressupostos...

El president

Diputat...

Jordi Terrades i Santacreu

...l'esforç inversor.

El president

Gràcies. És el torn ara, en nom del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, del diputat senyor David Cid.

David Cid Colomer

Bé, jo voldria fer tres consideracions i un fetitxisme, perquè algú parlava avui de fetitxisme..., doncs parlarem de fetitxisme, no?

La primera consideració: que crec que aquesta moció és una petita operació de *greenwashing*, no?, de rentat de consciència. Ho dic perquè es produeix en un context, no?, que estem davant de la més que possible sanció en aquest cas per part de les autoritats europees per la seva postura amb Madrid Central i que, a més a més, suposo que és una bona manera també de dissimular, perquè vostès volen acabar amb Madrid Central. Jo també li reconec que segurament la posició de Ciutadans a Catalunya és diferent a la que tenen a la resta de l'Estat, i fins i tot a Barcelona, no?, per la feina que fa en aquest cas la diputada proposant, i sap que també li tinc estima, perquè en moltes coses coincidim.

Però jo també vull fer una reflexió, que també vostè parlava de les diferències que tenen amb el conseller i les..., però crec que en el model, al final, coincideixen. Jo crec que al final vostès fan polítiques en infraestructures que són antigues i que són grises, que també són les que fa el Govern. Perquè es parla molt del canvi climàtic, es parla molt de l'emergència climàtica, però a l'hora de dissenyar les polítiques d'infraestructures mai es té en compte. De fet nosaltres som els que els hem fet esmenes –i li agraeixo que les hagi acceptat–, que cal tenir en la planificació i a l'execució de la política d'infraestructures, en aquest cas, l'emergència climàtica. Però és que a l'hora de la veritat no es tenen en compte.

I, miri, li posaré un exemple; per exemple, en aquest cas, amb el projecte de la C-32, on aquí coincideixen vostès, el Partit Socialistes i el Govern, en una infraestructura que l'han aturat els tribunals, i coincideixen amb Esquerra Republicana, i coincideixen també amb Junts per Catalunya, que l'ha aturada una autoritat judicial, bàsicament perquè incompleix la Llei del canvi climàtic. I vostès, i també el Govern, s'estan

acostumant a fer lleis, a fer discursos sobre el canvi climàtic, però a l'hora de fer, no?, les polítiques concretes no es té en compte l'impacte que té la producció, en aquest cas, de gasos d'efecte d'hivernacle o com contribueix a la situació d'emergència climàtica.

La segona consideració que li vull fer és sobre el tema del taxi de VTC. Jo els hi dic amb tot el «carinyo»: *no es amor, es obsesión*. O sigui, vostès al final s'han convertit en els abanderats d'Uber i Cabify. Jo al final faré el resum del dia..., és a dir, què ha fet avui Ciutadans al Parlament de Catalunya? Doncs, miri, pel dematí ha defensat la banca, perquè no pot ser que tinguem un impost sobre la banca que guanya 16.000 milions d'euros, i a la tarda defensem dos grans companyies, una en aquest cas que opera en paradisos fiscals, que és Uber... Ja els hi vaig dir un dia: canviï's la bandera espanyola de la polsera per la bandera holandesa, perquè al final vostès defensen..., i el que defensen són companyies, en aquest cas, com Uber, que el que fa és dedicar-se a evadir els seus impostos, en comptes de defensar les catorze mil famílies del taxi que viuen a Catalunya, en aquest cas que operen a Barcelona. (*Aplaudiments*.) Per tant, en tot cas... És el seu projecte, és la seva opció, no és el nostre, i, per tant, hi votarem en contra. I, en tot cas, estic segur que tombarem, no?, aquesta proposta, que ja saben que no tenen majoria en aquest Parlament.

I la tercera consideració que els volia fer és sobre el tema de la disposició addicional tercera. Miri, és que el debat no és de si és d'obligat compliment o no. El debat real és si la primera força d'aquest Parlament, que són vostès, que és Ciutadans, i per tant la primera força catalana en aquest Parlament, creu que les inversions de l'Estat a Catalunya són insuficients o no, i especialment les inversions en infraestructures. Jo crec que, independentment de la posició que tingui cadascú sobre la relació que tindrà Catalunya amb Espanya, és evident que les inversions a Catalunya, especialment pel que fa a la xarxa de rodalies, són insuficients i que calen més recursos. I que al final és igual si tu ets votant de Junts per Catalunya, d'Esquerra Republicana, de Ciutadans o d'En Comú Podem, però tota aquella gent que agafa el transport públic cada dia i tota aquella gent que agafa, per exemple, la xarxa de rodalies sap que Catalunya, i especialment la xarxa ferroviària, necessita més inversió per part de l'Estat. I a això és al que fa referència la disposició addicional tercera. Llavors, és que no és que ens vinculi, en aquest cas, legalment; és que crec que ens hauria de vincular políticament a tots i a totes, i és el que crec que hauria de defensar la primera força d'aquest Parlament de Catalunya.

I acabo amb el tema del fetitxisme. Miri, jo és que al final crec que Esquerra Republicana, en el tema del tramvia per la Diagonal, la posició que manté és en funció de si el fa la Colau o no el fa la Colau. I el que passa amb el tramvia per la Diagonal és que vostès no volen que es faci el tramvia per la Diagonal, perquè serà el tramvia de la Colau. Expliqui-l'hi, en aquest cas, al conseller de Territori i Sostenibilitat, perquè igual el fetitxisme no el tenim nosaltres, el té el president de l'Autoritat de Transport Metropolità, que han aprovat el projecte de tramvia de connexió per la Diagonal, igual el fetitxisme són les sis parades que ha aprovat l'ATM, que tindrà el tramvia per la Diagonal. Per tant, en tot cas, el fetitxisme ja no és nostre, sinó que és de totes aquelles entitats, com la PTP, com l'Associació Aire Net, i tota aquella gent que vol tramvia per la Diagonal i no és el tramvia de la Colau, senyors d'Esquerra Republicana: és el tramvia de tota la gent de Barcelona, de tota la gent de l'àrea metropolitana i de tota aquella gent que vol respirar un aire net, en aquest cas a la ciutat de Barcelona i a la seva àrea metropolitana.

Moltes gràcies.
(*Aplaudiments*.)

El president

Gràcies, diputat. Per fixar la seva posició té la paraula en primer lloc, i en nom del Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent, la diputada senyora Natàlia Sánchez.

Natàlia Sànchez Dipp

Bé, bona tarda. Abans el diputat de Junts per Catalunya deia: «Nosaltres volem gestionar directament les nostres infraestructures.» Totalment d'acord: gestió directa, titularitat pública, pel que fa a rodalies. Per tant, nosaltres, pel que fa referència al punt 3, si bé ens sembla interessant fer efectives totes les competències traspassades..., és evident que no és suficient, perquè no posa solució a les mancances de rodalies, que tenen conseqüències importantíssimes sobre les classes populars d'aquest país, que es mouen principalment amb transport públic, i també té una conseqüència, amb la seva ineficiència i la seva precarietat, pel que fa al medi ambient.

La mesura sobre la targeta per a joves, si bé podria ser interessant..., tampoc el preu que plantegen és tan diferent del que hi ha actualment. Nosaltres creiem que cal fomentar l'ús del transport públic per mitjà de la reducció de tarifes, la seva gratuïtat per als joves, per a les persones en situació de vulnerabilitat econòmica, i especialment, hi insisteixo, la recuperació de la gestió i titularitat pública de les empreses gestores i el reforç i l'increment de la xarxa del transport públic, especialment a les zones rurals i de muntanya, que permeti garantir el dret a la mobilitat de totes les persones, un dret que hauria de ser universal.

La T-Mobilitat, l'hem debatut, l'hem parlat en moltes ocasions, en aquest Ple, també a la Comissió de Territori. Saben, i nosaltres, que tenim aquest plantejament, que la T-Mobilitat no és cap solució al transport; és una invenció que s'han tret de la màniga, que només serveix perquè empreses privades s'enriqueixin de nou amb els pressupostos públics.

Parla de suposats incompliments. No... necessiten més evidències sobre els incompliments de «la Caixa» i Indra, amb aquesta corporació que han fet amb Soc Mobilitat, de la quantitat d'incompliments que hi ha amb relació a la T-Mobilitat? El que cal és assumir plenament la gestió de la T-Mobilitat i parar de que ens prenguin el pèl aquestes empreses.

El fetitxe del tramvia, amb el redactat que ha quedat, totalment a favor; però el problema i la trampa sobre els tramvies per la Diagonal és el model que plantegen, sí, la senyora Colau i Catalunya en Comú, que bàsicament es tracta de facilitar la interconnexió a la Diagonal, però a través de –un cop més– una titularitat privada. I d'això no hi estem favor.

El president

Gràcies, diputada. En nom ara del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, és el torn del diputat senyor Santi Rodríguez. Quan vulgui...

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, president. Consellers, diputades i diputats, bé, és evident que s'ha d'abordar un canvi en el model de transport, especialment en aquelles zones..., als quaranta municipis de l'entorn de Barcelona, sobretot, que pateixen una contaminació més important i que exigeixen que s'adoptin mesures. Fa bastants anys que en som conscients, d'aquesta situació, i sempre hem mantingut la mateixa teoria: per impulsar canvis en els models de transport i fomentar que els ciutadans deixin d'utilitzar el transport privat, el que s'ha de fer són fortes inversions en transport públic i poder garantir alternatives autèntiques i viables de transport públic. I això, en la mesura en què és corresponsabilitat tant de l'Administració de l'Estat com també de l'Administració de la Generalitat, no s'ha fet així. Quants anys fa que estem parlant de la construcció d'aparcaments dissuasius en determinats punts per facilitar l'accés al transport públic i per facilitar l'accés a l'àrea metropolitana? I la realitat és que són ben pocs els que s'hagin pogut posar en funcionament.

Per tant, sí al canvi de model; sí a reduir la contaminació; imprescindible abordar inversions des de l'àmbit públic per millorar el transport públic i configurar-lo com una autèntica alternativa al transport amb vehicle privat.

I després alguns elements més. Sobre la T-Mobilitat, un diputat ens ha dit: «No tinguin presses en això perquè si s'ha de fer malament...» No, no, tranquils. Si presses no en tenim; fa no sé quants anys que s'està parlant de la T-Mobilitat i em sembla que és avui la primera vegada que es planteja la possibilitat que d'aquí a dos anys o d'aquí a tres anys encara no puguí estar implantada i, per tant, haguem de replan-tejar-nos el sistema de tarificació. Bé no, si presses cap ni una, però el que passa és que fa molt de temps que n'estem parlant i que el més calent és a l'aiguera.

També s'ha dit que el problema de les infraestructures és el finançament. Doncs em permetran que els hi digui: doncs no; segurament no. El problema de les infra-estructures de la Generalitat en aquest moment no és tant el finançament sinó el fet que els darrers governs que ha tingut la Generalitat de Catalunya han estat incapa-ços de fer pressupostos. Quatre, concretament: 2013, 2016, 2017 i 2018. I sense pres-supostos no es poden fer infraestructures. S'ha parlat molt de Rodalies, i tant que sí! Però, miri...

El president

Diputat.

Santi Rodríguez i Serra

...un servidor encara pot anar cada dia, anar i tornar a casa seva amb Rodalies; el que no pot és agafar l'L9 del metro per desplaçar-se per Barcelona.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Per pronunciar-se sobre les esmenes té la paraula de nou la diputada senyora Marina Bravo.

Marina Bravo Sobrino

Gracias, *president*. Bueno, ninguna sorpresa por parte de los grupos que apoyan al Govern. «España nos roba, toda la culpa es de Madrid y si nosotros lo gestionáse-mos todo sería fantástico». Pues, gestionen. Gestionen la línea 9 de metro y acábena-la; gestionen el aeropuerto de Alguaire y consigan los trescientos mil viajeros que decían cuando lo construyeron que tendría; gestionen el canal Segarra-Garrigues. Gestionen, si tienen mucho que gestionar.

Sobre que nosotros no les apoyamos cuando pedimos más financiación para Cata-luña, pues, por supuesto que les apoyamos. No es que lo digamos, es que lo hemos hecho en los presupuestos que hemos apoyado en el Congreso de los Diputados –lo hemos hecho. Tenían una buenísima financiación para Cataluña, que subía mucho respecto a la del año anterior. Lo que no vamos a apoyar es que junto a esa reclama-ción de presupuesto se digan cosas que «tenemos una sociedad completamente ex-hausta, desolada, harta de la explotación colonial que sufrimos», que es lo que dice su presidente cuando habla de los presupuestos de infraestructuras.

La disposición adicional tercera no vincula –no vincula. Lo pueden repetir con-migo: no vincula. Se puede invertir en función del PIB, desde luego, pero eso no tiene ninguna lógica, si no, la línea 9 de metro, que es un porcentaje de PIB muy elevado porque ya llevamos gastados 6.000 millones y gastaremos 16.000 millones, sería una buenísima inversión para Cataluña y sin embargo no es más que un agujero negro de dinero. Ejemplos como ese justifican que la inversión en función del PIB no sea como debe hacerse, sino en función de las necesidades.

En Cataluña se tiene que hacer el Corredor Mediterráneo, sí, pero no por un por-centaje de PIB, por una cuota de PIB, sino porque la segunda y la tercera ciudad más importantes de España tienen que estar conectadas con una vía doble en condicio-nes, no por ningún otro motivo.

Natàlia, me decías que nuestra propuesta de tarjeta joven para moverse por toda Cataluña apenas modificaba el precio actual. La tarjeta joven ahora mismo de seis

zonas es de trescientos euros y nosotros proponemos treinta. A ver si va a ser que lo que para ti es poco dinero para mí es bastante más; eso ya no lo sé.

(Aplaudiments.)

El president

Diputada...

Marina Bravo Sobrino

Y señor, José Rodríguez, el diputado Rodríguez me decía que con lo que tenemos con los trenes poco podemos hacer. Un tercio de las incidencias que ocurren en *rodalies* son responsabilidad de los trenes que son competencia de la Generalitat, un tercio. Lo que para ustedes deben ser migajas. Déjenos a nosotros y verán cómo se puede hacer mucho.

Gracias.

(Aplaudiments. Susanna Segovia Sánchez demana per parlar.)

El president

Digui'm, senyora Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Sí; president, per demanar votació separada del 7 i el 9, que es poden votar junts, i del 3.2, per separat.

El president

Molt bé. *(Bernat Solé i Barril demana per parlar.)* Sí, senyor Solé?

Bernat Solé i Barril

Sí; president, és per demanar votació separada dels punts 2, 3, 4, 5, 7 i 9, que es poden agrupar, i el punt 8 i 4 també separatament, 8.4 –perdó.

El president

Ha dit 2, 3, 4...

Bernat Solé i Barril

2, 3, 4, 5, 7 i 9, que a més a més coincideixen amb els companys de Comuns i el punt 8.4, per separat.

El president

El 8.4.

Bernat Solé i Barril

Aquest per separat, sí.

(Eva Granados Galiano demana per parlar.)

El president

Senyora Granados.

Eva Granados Galiano

Crec que ho anem complicant, president, per una banda, el punt 7 i, per una altra, un bloc que serien el 4, el 5, el 9 i el 3.2.

El president

Molt bé. *(Veus de fons.)* Sí, senyor Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Sí; per demanar votació separada del tramvia per la Diagonal, és a dir, del punt 8.4. *(Rialles.)*

El president

El 8.4, ja l'havien demanat, senyor Rodríguez. *(Veus de fons.)* Sí, senyora Sánchez.

Natàlia Sànchez Dipp

Per demanar votació separada –que es poden votar junts– del 3, el 4 i el 5, i un altre bloc que ja han demanat del 7 i el 9.

El president

Molt bé. Intentaré anar seguint la votació, si hi ha alguna cosa que no coincideix perquè hem fet les agrupacions, m'ho diuen. Votarem en primer lloc el punt número 2 –punt número 2.

Comença la votació.

El punt número 2 ha estat aprovat per 68 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció.

Votem ara el punt 3, sense el 3.2, eh? El 3.2 el votarem a part. Per tant, el 3, sense el subpunt 2. Sí? *(Pausa.)*

Comença la votació.

En el punt 3, s'ha produït un empat: 64 vots a favor, 64 en contra i 4 abstencions. Per tant, tornem a votar el punt 3, hi insisteixo: sense el 3.2.

Comença la votació.

De nou s'ha produït un empat: 64 vots a favor, 64 en contra i 4 abstencions. I, per tant, hauríem de votar una tercera vegada aquest punt.

Comença la votació.

S'ha produït el mateix empat: 64 a favor, 64 vots en contra, 4 abstencions. I, per tant, aquest punt decau.

Seguim. Votem ara el punt 3.2 –3.2.

Comença la votació.

El punt 3.2 ha estat rebutjat per 40 vots a favor, 64 en contra i 28 abstencions.

Votem ara els punts 4 i 5 –4 i 5–, no? *(Veus de fons.)* El 4, per separat? *(Pausa.)*

Votem el punt 4, doncs.

Comença la votació del punt 4.

El punt número 4 ha estat rebutjat per 48 vots a favor, 64 en contra i 19 abstencions.

I votem ara el punt 5.

Comença la votació.

El punt 5 queda rebutjat per 48 vots a favor, 68 en contra i 16 abstencions.

Votem ara el punt 7.

Comença la votació.

El punt 7 queda rebutjat per 40 vots a favor, 92 en contra i cap abstenció.

Votem ara el punt 8.4.

Comença la votació.

El punt 8.4 ha estat aprovat per 64 vots a favor, 4 en contra i 64 abstencions.

Votem ara el punt 9.

Comença la votació.

El punt 9 ha estat rebutjat per 41 vots a favor, 75 en contra i 16 abstencions.

Votem ara la resta de... *(Natàlia Sànchez Dipp demana per parlar.)* Quin punt falta, senyora Sànchez?

Natàlia Sànchez Dipp

Disculpi, ha estat error meu. Abans li he dit 5 i em referia al 5 bis, que necessitaria votar-lo a part i després ja està. El 5 bis.

El president

És que hem votat ja el punt cinquè. Em sap greu, hem votat el conjunt del punt. Havien demanat votació separada del punt 5 bis? No. *(Veus de fons.)* No, no. Han demanat el 4 i el 5 per separat. Per tant, s'ha votat el punt 5.

Votem la resta de la moció, per tant.

Comença la votació.

La resta de la moció ha estat aprovada per unanimitat: 132 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la situació dels menors no acompanyats

302-00132/12

Passem ara al següent punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació del Govern sobre la situació dels menors no acompanyats, presentada pel Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Té la paraula, per exposar-la, el diputat senyor Santi Rodríguez. Quan vulgui.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, president. Conseller, diputades, diputats, fa un parell de setmanes parlàvem, interpellàvem el conseller amb relació a la situació que s'ha viscut els darrers mesos –els darrers anys d'una forma més intensa– amb la vinguda de..., amb les allaus que hi ha hagut de menors estrangers no acompanyats.

I crec que posàvem en relleu..., ja s'havia fet en diferents interpellacions, però crec que de mica en mica la situació s'ha anat agreujant per la gran quantitat de menors que anaven arribant i que semblava..., «semblava» no, de fet, desbordava les previsions i les possibilitats del Departament d'Afers Socials i Famílies per tal d'intentar donar una resposta a aquesta necessitat que teníem, que teníem d'una forma molt evident. No és l'única qüestió que ha estat a punt de desbordar el departament de benestar i família, hi ha hagut altres qüestions, però aquesta segurament era una de les més cridaneres, no? I, en aquest sentit, vàrem plantejar la interpellació per abordar alguns dels temes que ens preocupen, que preocupen una part important de la ciutadania.

I, en primer lloc, era, doncs, la creació d'aquests centres d'emergència, que òbviament es fa d'una forma, jo diria, precipitada. Raonablement, segurament, per abordar una situació en la que els joves i adolescents estan, en molts casos, dormint en vestíbuls de comissaries de Mossos d'Esquadra, en d'altres casos als carrers, ara, darrerament, fins i tot, en alguna església, i, per tant, s'havia d'abordar d'alguna manera. Es fan aquests centres d'emergència, amb unes gestions que en alguns casos és poc transparent. Per això demanem a la moció que hi hagi una tramesa d'informació d'una forma periòdica als grups parlamentaris al Parlament. Demanem que, en la mesura del possible, primera, no cronifiquem els centres d'emergència, és a dir, que no siguin centres per abordar una situació transitòria i es converteixi en una situació definitiva. No és aquesta, ni molt menys, la millor solució per abordar els treballs d'inclusió de tots aquests joves, per un costat. I per un altre costat, la quantitat de joves que s'acumulen en aquests centres, doncs, fa que tampoc no siguin uns espais agradables, no? Això per un costat.

Per un altre costat, no podem ignorar, ho dèiem en la interpellació, que una minoria –ho repeteixo, i és una minoria, i cal deixar-ho clar– d'aquests joves cometen delictes; un 18 per cent, per ser justos, eh?, segons informació dels Mossos d'Esquadra. Però, a més a més, ho fan amb una reincidència important: 3,9 vegades de comissió de delictes per cadascun d'aquests joves que cometen delictes és una reincidència elevada. I, per tant, crec que això no fa cap favor a la feina d'integració que es pugui fer sobre el conjunt del col·lectiu dels joves i creiem que val la pena adoptar mesures; valentes, sense cap mena de dubte, però s'han d'adoptar mesures. I ja sabem que no es poden tornar aquests joves als seus països d'origen perquè són menors d'edat. Però sí que es poden utilitzar els convenis que també té el Govern d'Espanya amb relació a la devolució d'aquests joves als seus països d'origen per estar on han d'estar, que és amb les seves famílies –que és amb les seves famílies– en lloc, doncs, d'estar a la nostra societat.

Demanem també en la moció alçar una mica més la vista, no aturar-nos només en prendre mesures per la situació que vivim en aquest moment, per la situació de la quantitat de joves que venen a Catalunya, venen a Barcelona a buscar un projecte de vida, sinó que alcem una mica la vista i veiem les possibilitats de millorar o d'accentuar la cooperació amb els països d'origen i amb les ciutats d'origen, que estan per-

fectament identificades, per tal de facilitar allò que és fonamental en els menors, que és que estiguin amb les seves famílies i no optin per l'alternativa de l'emigració, per l'alternativa d'adoptar un viatge sobre el qual ells mateixos, moltes vegades, doncs, tenen moltes incerteses i després continuaran tenint moltes incerteses.

Per tant, entenem que és important que hi hagin aquests projectes de cooperació per oferir mantenir aquests joves amb les seves famílies com una alternativa viable a la immigració.

Gràcies, president.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Rodríguez. A continuació té la paraula, per defensar les esmenes presentades, en primer lloc el diputat Raúl Moreno, del PSC i Units per Avançar.

Raúl Moreno Montaña

Gràcies, president. Senyores i senyors diputats, conseller, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar ha presentat tres esmenes en aquesta moció que complementen alguns aspectes amb els que hi estem d'acord; amb d'altres no, i després m'hi referiré, no? En principi les nostres esmenes van per fer que es compleixi la Moció 92/12, sobre el sistema de protecció a la infància i l'adolescència, que vam debatre en aquest Parlament fa pocs mesos, i que plantejava la necessària col·laboració entre la Generalitat de Catalunya i els ajuntaments i diferents institucions a l'hora de rebre menors no acompanyats i de la creació de centres d'acollida d'emergència.

I fem dues esmenes més que van en la línia de proposar què fer o què fem amb els menors que es troben en un centre d'acollida. Proposem cursos de formació, de coneixement de l'entorn, de llengua; una formació comuna i d'obligatori compliment per a les entitats que gestionen els centres de menors a Catalunya. Perquè molts d'ells o moltes d'aquestes entitats en alguns casos no tenen un programa comú de formació. Tots fan el que consideren oportú fer amb els joves, amb els menors no acompanyats, però creiem que caldria aprofitar la seva estada, doncs, per tenir un programa reglat de formació que els permeti tenir..., bé, apoderar-los i tenir els coneixements necessaris en qüestió de llengua, de coneixement de l'entorn, que puguin fer que la seva inclusió sigui molt més positiva.

Però voldria centrar la meva intervenció en dos punts d'aquesta moció. Per una banda, el que parla del retorn voluntari dels menors estrangers no acompanyats. El nostre grup parlamentari està d'acord amb facilitar el retorn a tots aquells menors que vulguin tornar a casa de forma voluntària. No serem nosaltres qui els negui la possibilitat de tornar a veure o a viure amb les seves famílies; ara bé, fer-ho, no és fàcil. No és possible només amb la voluntat del menor. Cal, entre altres coses, localitzar la família, un informe dels serveis socials d'origen, un acord entre el govern estatal d'origen i el govern que els retorna, d'aquí la importància del Programa Catalunya-Marroc, un acompanyament professional i assistència jurídica durant tot el procés. Cal saber que estaran segurs en el seu país d'origen, cal analitzar cas per cas, cal saber que no dormiran al carrer. Hi ha altres processos administratius que, a més a més, compliquen el retorn, però és possible. Ara bé..., de fet, ja es fa en alguns casos.

Ara bé, una negativa del menor és motiu suficient per invalidar qualsevol pacte entre governs per retornar-lo. Considerem que el redactat del punt *d*, que parla del retorn voluntari, no és prou exacte a aquesta realitat i per aquest motiu nosaltres ens abstindrem. Qualsevol tipus de retorn que no sigui voluntari, per qualsevol altra circumstància, és il·legal. No es pot fer si es vol complir amb els tractats internacionals, amb les directives europees o amb la mateixa Constitució espanyola.

En el moment en què es vol retornar de manera forçosa un menor pel fet d'haver comès delictes, s'està subvertint el principi del bé superior del menor com a individu per un bé superior, que és el de la comunitat, i, per tant, ens saltem l'article 3 de la Convenció dels drets dels infants de l'ONU, la Carta europea dels drets del menor i l'article 39.4 de la Constitució espanyola. A més, el retorn forçós d'un menor pel

fet d'haver comès delictes, puntuals o no, va en contra de l'article 5 de l'acord entre Espanya i Marroc sobre prevenció de migració il·legal de menors no acompanyats. I si ho diu un jutge? Doncs tampoc. La possibilitat d'utilitzar l'expulsió com a mesura sancionadora per al menor no es contempla expressament en la Llei orgànica 5/2000, reguladora de la responsabilitat penal dels menors. Els recordo que els menors no es regeixen pel Codi penal.

A banda del marc legal, que impossibilita l'expulsió, cal que ens fem algunes preguntes. Serviria per solucionar el problema? Consideren vostès que retornant un menor no acompanyat que ha fet un tortuós i perillós recorregut per arribar a Europa via Espanya no ho tornarà a provar? Retornar els menors no implica que no continuïn arribant, i continuaran arribant. I cal posar-se les piles per gestionar aquesta nova realitat sense assumir atractives solucions que semblen fàcils, però que van en contra de la legislació nacional, internacional i contra els drets humans.

Quan proposen l'expulsió forçosa no es prioritza la protecció del menor, el que es vol és treure's el problema de sobre. Això vol dir que no podem fer res amb els menors no acompanyats que comenten delictes? No. Els hem de posar davant la fiscalia i hem de reclamar la màxima contundència en l'aplicació de la llei per a aquells dos de cada deu –una minoria– que cometen delictes.

En definitiva –i ja acabo–, senyors i senyores, jo crec que hem de fer, d'aquest problema complex, un problema de país, que ho és, i hem d'entre tots cercar les solucions, sempre dins la legalitat, perquè solucions fàcils no les trobarem, a problemes tan complicats com aquest.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

El vicepresident primer

Gràcies, senyor diputat. A continuació és el torn de la diputada Marta Ribas, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem.

Marta Ribas Frías

Bé, seguim, tornem a parlar dels infants i joves no acompanyats que arriben al nostre país. És un dels temes importants que estan succeint en el darrer any a Catalunya, en els darrers anys, i que seguirà succeint i que seguirem tenint a la nostra realitat i, per tant, és important que n'anem parlant a partir de propostes dels diversos grups parlamentaris, avui amb una proposta del Partit Popular. Aprofito per reiterar el discurs i les intervencions i el relat que fem sempre des del nostre grup parlamentari en aquest tema. Aquest, primer de tot, és un tema de país. Sap, conseller, que l'hi hem dit des del primer dia i que ho compartim en aquest sentit. És un tema en què sempre lamentem que no hi hagi hagut prou previsió. No és nou, no era imprevisible que hi hauria onades migratòries creixents bàsicament de joves i que aniria en augment.

Saben que també sempre reiterem la denúncia de la descoordinació general que hi ha hagut en com s'ha intentat abordar aquest tema; descoordinació dins del Govern, descoordinació entre administracions, Administració de l'Estat i amb les administracions locals.

Saben que sempre hem reclamat també mesures amb perspectiva de quan passen a ser majors d'edat: què passa quan fan divuit anys? El sistema els deixa sols, hem de tenir mesures també al respecte i saben que hem aprovat en aquest Parlament una proposició de llei, del meu grup parlamentari precisament, per fer més viable l'accés a la prestació dels extutelats a tota la realitat dels tutelats actuals a Catalunya. I saben que sempre també hem dit que això requereix recursos i que ens hem felicitat que, durant aquest any, s'ha fet un esforç important des del Govern de la Generalitat d'agafar tots els recursos disponibles per poder anar donant resposta a una emergència que teníem al damunt.

En aquest darrer any, han canviat coses respecte de tots aquests elements de denúncia: respecte de les descoordinacions, respecte de la no previsió, respecte dels no

recursos destinats. Han canviat coses en positiu, però encara queda molt a fer. Queda molt a fer, i alguns dels aspectes en què queda molt a fer és el que ha motivat una de les esmenes que ha estat incorporada precisament a la moció del Partit Popular; una esmena amb què intentem visibilitzar que s'està fent recaure tot allò que encara no està ben cobert a les esques dels professionals i les entitats del sector. I que és un sector, especialment uns professionals, que ja patien condicions molt i molt precàries, amb unes càrregues de treball, d'un sistema que està en problemes i que ha de ser revisat –el sistema de protecció a la infància–, i sobre el qual ha recaigut ara l'atenció als infants i joves no acompanyats amb una no previsió, no?, de com anem fent un tractament a llarg termini o a mitjà termini, per tant, molt d'emergència. En aquest sentit, l'esmena que, com deia, s'ha acceptat i incorporat, és per garantir condicions de treball dignes i correctes.

Lamentem, però, que en canvi les altres dues esmenes que hem fet... –no està corrent el temps, vicepresident –no està corrent el temps–; l'avisen des d'allà baix, l'avisó jo també, ara me n'acabo d'adonar. Lamentem també que les altres dues esmenes que hem fet, però, no s'han incorporat. Una, respecte als pisos tutelats, és un tema que està en l'estratègia de país per abordar aquest tema i que s'ha aprovat en altres plens, i crec que és important que també dibuixem com han de ser aquest tipus de serveis. I, l'altra, per capgirar la lògica «seguritària» del punt 2.e de la moció del Partit Popular cap a una lògica més de mediació. Perquè el principal problema als barris on hi ha centres d'emergència no és de seguretat, sinó de convivència.

I acabo respecte als dos punts que fan referència a l'expulsió de menors no acompanyats. El que fan vostès és demanar que s'incompleixi amb les convencions internacionals, amb la nostra pròpia Llei de protecció a la infància i amb la Constitució espanyola. La solució no passa per aquestes vies; la solució passa només per oferir itineraris d'una vida autònoma. I el retorn només pot ser, si és lliure i és voluntari i amb la garantia de tots els drets, i, per tant, a partir de programes de col·laboració bilateral. No és això el que ens estan plantejant vostès en els dos punts en què parlen en la moció d'això, i, per tant, els votarem en contra.

I, a més, els reclamem que no facin demagògia amb aquest tema, ni vostès ni cap altre grup parlamentari. Propostes com aquesta només serveixen per generar un ambient que dificulta la integració d'uns infants i joves que ja tenim al nostre país, als quals tenim l'obligació de garantir drets de ciutadania, i perquè a més crec que el Partit Popular ha de coincidir amb aquesta frase: cal complir les lleis, davant dels delictes l'aplicació que s'ha de fer és la de les lleis, i cal complir amb la nostra pròpia Constitució. No facin demagògia amb aquest tema, si us plau. A aquests punts votarem amb contundència que no.

El vicepresident primer

Gràcies, diputada. A continuació és el torn de la diputada Najat Driouech, del Grup Parlamentari Republicà.

Najat Driouech Ben Moussa

Gràcies, president. Bona tarda, conseller, diputats, diputades i les persones que avui ens acompanyen. Bé, abans de començar voldria reiterar la meva condemna a qualsevol atac de qualsevol caire a centres de protecció social, especialment als de menors.

A Catalunya rebem una mitjana de quaranta-cinc menors sense cap referent familiar diàriament i aquest fet tensiona tots els nostres serveis socials, perquè és un repte molt gran sobre el qual no tenim control, perquè ningú pot controlar els fluxos migratoris. I l'Estat està fent una omissió de responsabilitat pel que fa a la coordinació, dificultant així tota la feina que s'ha de fer al respecte.

I malgrat tot, el departament encapçalat pel conseller El Homrani continua treballant incansablement per gestionar aquest repte. Gràcies a la implicació dels professionals, entitats i ens locals, el departament ha pogut donar resposta a una immensa

part d'aquesta realitat i des del juny del 2017 s'han creat, via resolució d'emergència, 3.200 places noves, amb 257 nous serveis i recursos; serveis i recursos de tipologia diversa per atendre totes les necessitats: l'acollida, l'emergència, la llarga estada i el suport a l'autonomia.

Sense anar més lluny, aquesta mateixa setmana s'ha presentat un pla de suport de 14,5 milions per als ajuntaments i consells comarcals que tenen algun centre de menors. Així, comporta la contractació de cent deu dinamitzadors cívics per fer xarxa entre centres, acompanyar els joves més vulnerables i augmentar l'ocupabilitat per a la inserció. No hem d'oblidar que parlem de menors que han fet el viatge migratori d'adults amb tota la seva complexitat i tot el que això comporta. Per tant, en tant que són menors, els hem de donar les oportunitats que tots els joves es mereixen independentment d'on hagin nascut i sense estigmes ni prejudicis.

No puc deixar de dir, però, que ens va sorprendre el text de la seva moció, perquè a l'Estat espanyol hi han governat vostès fins fa poc, i, per tant, són igual de responsables en la manca d'informació de l'arribada dels menors a altres indrets de Catalunya, cosa que dificulta després la planificació de molts serveis per millorar aquesta acollida.

Podíem dir moltes coses, però no ho farem, perquè és un tema massa sensible. I si el text de la moció ja incorpora moltes de les propostes que el departament ja té engegades, que ja porta a terme, no podem fer altra cosa que votar-les a favor.

Per tant, donarem suport a aquestes, però no podem donar suport, tal com ha dit la companya Marta Ribas o el company Moreno, als punts que fan referència a la devolució. Això no ho podem permetre, perquè estem parlant de menors, que els criminalitzem i estigmatitzem tot el col·lectiu si acceptem aquest punt.

Per últim, els voldria animar a que seguim en aquesta línia perquè en molts dels punts estem d'acord i tots els grups majoritàriament estem d'acord en que continuem garantint els drets dels més vulnerables, que són els menors objecte d'aquesta moció.

Els demano que continuem combatent els atacs i els estigmes, els demano que ens ajudin a eliminar un dels obstacles que més desigualtats genera, la Llei d'estrangeria. Cal modificar-la, cal canviar-la, i vostès ho saben i saben que ho podem fer. A quin jove li demanem tenir un contracte de treball d'un any amb quaranta hores setmanals en una empresa solvent? A cap jove. Cap jove, avui en dia, tal com està la situació, pot disposar d'un contracte d'aquest tipus. En canvi, quan un jove ha passat pel sistema de protecció i té permís de residència i vol accedir al mercat de treball, la Llei d'estrangeria el torna a posar a la casella de sortida, torna a estar en situació de vulnerabilitat. Dient això només els demano que si us plau anem a l'una i demanem el canvi de la Llei d'estrangeria.

I abans d'acabar voldria recordar i apel·lar a la consciència de la ciutadania catalana envers de l'acollida, perquè moltes persones, molts ciutadans i ciutadanes, en els seus municipis on tenen centres de menors estan fent un exercici de responsabilitat o un exercici amb el qual l'únic que intenten fer és poder garantir una inclusió real de tots els joves que han arribat i viuen al seu municipi, perquè són també d'aquest municipi; no només parlem de mentories, sinó que parlem de moltes altres coses.

Moltes gràcies.
(Aplaudiments.)

El vicepresident primer

Gràcies, diputada. A continuació és el torn de la diputada Saloua Laouaji, de Junts per Catalunya.

Saloua Laouaji Faridi

Gràcies, vicepresident. Bona tarda. Sabem perfectament que estem davant d'un problema, d'un tema molt complex. El procés migratori dels menors d'edat és la realitat més injusta, crua i dura de les migracions, és l'assignatura pendent de les fra-

cassades polítiques de cooperació per al desenvolupament, migratòries i d'exili, que no s'ha resolt ni a nivell europeu ni a nivell internacional. I fa que cada dia assistim a una massacre normalitzada en el mar Mediterrani i a unes tristes desgràcies humanes als carrers i a vegades també a les comissaries.

Jo soc una persona migrada. I vaig migrar amb majoria d'edat, amb visat, amb formació, amb referents familiars al país d'origen, però malgrat tot això la vida d'una dona migrada no ha sigut gens fàcil. I considero que l'experiència migratòria o d'exili de qualsevol persona és duríssima. I la migració dels menors ho és encara molt més. I no és una novetat. Jo personalment ja vaig treballar en el tema fa més de dinou anys amb la Fundació Jaume Bofill, a l'Ajuntament de Terrassa i en altres entitats. I les dues situacions enfronten vells problemes amb noves normes, que no milloren les condicions d'aquests menors. I estem en una constant contradicció amb la normativa internacional de protecció de menors, en especial la Convenció de Nacions Unides i especialment en el context del dret del nen, ratificat l'any 90 per l'Estat espanyol.

La normativa vigent presenta un marc amb dèficit en el mecanisme d'integració que presenta més problemes que no solucions. Enmig dels laberints burocràtics i les lleis ineficaces i injustes hi ha un menor patint. De fet, la mateixa normativa ja és discriminatòria i poc protectora, perquè els responsables tenim criteris diversos, sense obviar que els interessos de l'Administració són que siguin majors d'edat per poder expulsar-los i així acabem amb el problema.

Evidentment, el nostre Govern de la Generalitat fa moltes coses en relació amb aquest tema, però penso que podem fer més per acabar amb la rumorologia i la mirada estigmatitzadora, i moltes vegades deshumanitzadora, envers els infants no acompanyats per entendre millor la seva dura realitat, per entendre adequadament les seves necessitats i la seva situació de desprotecció i d'indefensió.

Molts d'aquests menors coneixen ja les diferents injustícies de la vida i les violències de la societat, perquè han patit violència, han sigut agredits, han passat gana, han dormit al carrer. I la llista de les violències és llarguíssima. Però quan t'apropes a parlar amb alguns d'aquests nens et trobes moltes vegades amb un infant madur, que no sap el que és la infantesa, que mai ningú li ha llegit un conte abans de dormir. Però està sense rancor i amb ganes de tirar endavant per tenir un futur millor del passat que li ha tocat viure.

Hem d'emfasitzar sobre el fet que el tema no impregna totes les nostres polítiques locals ni europees, i encara falta la responsabilitat compartida pel país d'origen, per l'Estat i pel Govern, però sense repetir les mateixes experiències fracassades en el passat.

Hem de reconèixer que el tema està rebent solucions a mitges, i, a més, ens falta bàsicament la sobirania en matèria de la Llei d'estrangeria, que de fet és el problema principal. Sí, és el problema principal, i hem de derogar aquest problema. El permís de residència ha d'anar lligat al de treball. És necessari un canvi legislatiu, pel qual sembla que el Govern espanyol no té cap interès, i estem arrossegant aquest tema de fa molts anys.

Amb relació als diferents punts de la moció, votarem a favor de la majoria dels punts perquè compartim moltes posicions, menys els punts que volen reemplaçar la pedagogia, el treball educatiu i social per la seguretat, la criminalització i la demagogia.

Pensem que és necessari de fer un treball individualitzat, personalitzat, de caràcter longitudinal i transnacional, de visibilitzar més els resultats exitosos. I la reconversió dels centres grans en centres petits és també recomanable i necessària. És veritat que molts d'entre els menors tenen relacions amb les seves famílies, i això és normal, però hem de ser conscients que saben perfectament que no són benvinguts en l'entorn de retorn a la família, perquè majoritàriament, com saben perfectament, venen de famílies d'extrema pobresa, famílies d'exclusió social i fa-

mílies desestructurades. I no hem de fer la vista grossa davant d'això, perquè quan un nen vol marxar de la protecció familiar significa que la situació no és normal.

No cal dir mil vegades que la Generalitat de Catalunya governaria millor contra les màfies i contra els traficants, amb responsabilitat..., i, a més, faria una millor gestió dels reptes lligats a les migracions, a la gestió de la diversitat, si tinguéssim les eines i les competències adients.

Moltíssimes gràcies.
(Aplaudiments.)

El vicepresident primer

Gràcies, diputada. A continuació és el torn de la diputada Noemí de la Calle, del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Noemí de la Calle Sifré

Buenas tardes a todos. Cuando hablamos de menores no acompañados estamos hablando de jóvenes que han tenido que irse de sus casas, dejar atrás a sus familias recorriendo miles de kilómetros solos. La gran mayoría llegan en un estado de salud deplorable y en muchas ocasiones rotos emocionalmente por traumas que sufren durante el trayecto. La Ley orgánica de protección jurídica del menor nos emplaza a atenderles y garantizar sus derechos, reconocidos internacionalmente, y así mismo leyes autonómicas, como la Ley de infancia, obligan a la Generalitat a asegurarles un espacio donde puedan sentirse seguros y un acompañamiento donde se generen vínculos y respeto.

Urge una estrategia europea común, en la que todos debemos aportar, emplazando a instancias superiores, como son la Comisión Europea y el Gobierno de España, que deben tomar partido para seguir poniendo medidas que atenúen la situación de emergencia que vivimos actualmente.

Cuando en el año 2016 preguntábamos insistentemente por los «niños de la cola», sabíamos que si se abordaba este problema a tiempo podíamos evitar que el fenómeno se extendiese y se cronificase. Hace más de dos años que desde Ciudadanos empezamos a insistir en la necesidad de una estrategia, mientras el director general de la DGAIA parecía estar demasiado ocupado autoatorgándose subvenciones millonarias. En enero de 2017 registramos una propuesta para que el Govern actuase con planificación y antelación, y no mediante la tramitación de urgencia y procedimientos de emergencia, como se está haciendo ahora. En julio de 2017 pedimos al Govern en una moción en este hemiciclo que se utilizase parte del fondo de contingencia para paliar la situación crítica de la DGAIA; el Govern no solo votó en contra, sino que tardó un año entero en hacernos caso, y no fue hasta verano de 2018 que arañó unos millones del fondo de contingencia para atender lo que empezaba a ser una crisis humanitaria.

Reconocemos que es un reto difícil de abordar, que requiere de previsión y estrategia, pero la solución no pasa por negar la gravedad de la situación hasta que es inevitable. Hoy tenemos una situación de emergencia que el Govern no está gestionando bien. Su única acción es abrir centros como puede, sin ningún tipo de planificación ni coordinación con los municipios, sin realizar las actividades formativas y de convivencia necesarias para que los vecinos de la zona conozcan la realidad de estos menores.

Desde aquí enviamos nuestro reconocimiento a los trabajadores de los centros, que también han sufrido el abandono de una *conselleria* que no ha puesto las herramientas necesarias para llevar a cabo su labor educativa y terapéutica en unas condiciones dignas.

Según datos del Govern, hay un 82 por ciento de menores no acompañados que no han delinquido pero tienen que soportar un estigma que les acompañará durante una parte importante de sus vidas. Gracias a esa encuesta sabemos también que el 78 por ciento de los menores vienen de forma consensuada con sus familias y que

seis de cada diez habrían pagado una media de 1.500 euros a mafias que se estarían aprovechando de ellos.

Hemos presentado una enmienda al punto 2.f, por los problemas que ha explicado el diputado Raúl Moreno; una enmienda que creíamos que podía tener el consenso de todos los grupos, porque ya había sido ratificada por todos en una reciente declaración institucional: emplazábamos a los gobiernos a trabajar de manera coordinada con los países de origen para evitar el desarraigo que provocaba el éxodo de todos estos jóvenes hacia España, y también facilitar la reincorporación de estos menores con sus familias en origen, cuando este fuese el interés superior del menor.

En la situación actual y, repito, para evitar confusiones, en la situación actual que tenemos en Cataluña, desde Ciudadanos entendemos que un menor no acompañado estará mejor con su familia en el país de origen, antes que durmiendo en el suelo de la Ciudad de la Justicia o en el suelo de una comisaría; estaría mejor con su familia de origen, antes que esnifando cola o durmiendo al raso; estaría mejor con su familia de origen que captado por una mafia que les explotase o les explote sexualmente. Eso sí, siempre y cuando pueda garantizarse su protección y seguridad en sus países de origen.

Lamentamos que no se haya aceptado, porque, igual que hay casos en los que los menores estarían mejor atendidos con sus familias en los países de origen, hay otros casos en los que debiera prevalecer... En todos los casos tiene que prevalecer el interés superior del menor, pero es que habría casos de negligencia, abandono o maltrato que en este caso, pues..., en ningún caso el menor debería volver a la familia en el país de origen. Ante esta situación de vulneración de derechos, nuestra responsabilidad es velar por el bienestar físico y emocional de estos menores. Lamentamos que no se haya aceptado esta enmienda, y aprovecho para anunciar que la hemos introducido en nuestras propuestas para la Cataluña real, un texto que recientemente fue de consenso en aquella declaración institucional y que esperamos se pueda aprobar. *(Sona el senyal acústic que indica que s'exhaureix el temps d'intervenció.)*

Y, para finalizar, las manifestaciones que se han producido ante los diferentes centros de acogida son intolerables, y tenemos que expresar unánimemente nuestra condena. Pero la acción de la Administración no puede quedarse en una condena; tiene que coordinarse con los municipios, realizar actividades formativas en los barrios... Porque las cosas serían muy diferentes si se conociera la realidad y las tragedias humanas que viven muchos de estos menores, porque la experiencia demuestra...

El vicepresident primer

Vagi acabant, diputada...

Noemí de la Calle Sifré

...-sí, termino— que es posible promover una cultura de derechos humanos y derribar estereotipos y prejuicios mejorando nuestra sociedad y el futuro de estos menores.

(Aplaudiments.)

El vicepresident primer

Gràcies, diputada. Per fixar la seva posició té ara la paraula la diputada Natàlia Sánchez, del Subgrup de la CUP - Crida Constituent.

Natàlia Sánchez Dipp

Bona tarda una vegada més. Els menors i les menors no acompanyades són persones que es troben en una situació molt vulnerable i que com a menors d'edat que són han de rebre l'emparedament de les nostres institucions, unes institucions que s'han dotat d'un marc legal que reconeix i es basa en la Convenció dels drets humans de l'infant, que ja s'han citat.

Tanmateix, aquesta atenció necessària es troba amb uns topalls per part d'aquestes institucions: una situació insostenible i de col·lapse de la DGAIA, una manca de

recursos suficients, un sistema privatitzat i precaritzat; una externalització de centres a entitats del tercer sector o empreses privades, amb una manca de gestió directa per part de l'Administració, fenomen que, a més a més, genera la possibilitat de portes giratòries o qüestions com les que ens vam trobar amb el senyor Ricard Calvo. Una situació en què no estem donant una resposta a l'alçada de les circumstàncies.

Pel que fa a la proposta del Partit Popular, si bé hi ha algunes qüestions que podem estar-hi d'acord, nosaltres creiem que no podem, de forma implícita o explícita, continuar criminalitzant els joves i adolescents que estan en situació de vulnerabilitat. Per què? Perquè donen ales a l'extrema dreta, que es manifesta i agredeix els centres de menors, i directament els menors. Cal aturar aquesta criminalització, i aquesta moció està plena d'aquest relat. Aquests joves estan aquí per quedar-se, per viure bé, i els hem d'acollir com cal.

Per descomptat, radicalment «no» a les ambigüitats de les deportacions que planteja el PP, les que planteja el tinent d'alcalde de Barcelona o les que intuïm en projectes com Al Amal Marroc, que precisament a continuació votarem una proposta de resolució que hem presentat a la CUP, primer, per la necessitat de fer una auditoria al projecte del 2006 Catalunya-Magrib, i segon, perquè aquest Parlament es posicioni totalment en contra de qualsevol posició que pugui plantejar una deportació d'aquests menors. Fins que no tinguem clara la responsabilitat com a nord global, com a Europa blanca, sobre la realitat dels països d'origen, no hi podem donar una resposta clara. Per tant, emplacem també la conselleria a que ens expliqui i ens posi llum sobre les ambigüitats d'aquests projectes que poden tenir possibles deportacions forçades.

(Aplaudiments.)

El vicepresident primer

Gràcies, diputada. Per pronunciar-se sobre les esmenes, té novament la paraula el diputat Santi Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Per clarificar, eh? O no s'han llegit la moció o no han escoltat la meva intervenció. Jo no he parlat –també va pel senyor Moreno, eh?– ni d'expulsions, ni de devolucions, ni de deportacions. Una altra cosa és que potser a vostès els hagués agradat sentir aquestes paraules o llegir aquestes paraules en una moció del Partit Popular. No, no parlem d'això. Diu: «retorn als seus entorns familiars», d'acord? No he dit res d'això que vostès han posat en la nostra moció i en la nostra boca.

El retorn voluntari no és fàcil. *(Remor de veus.)* El retorn voluntari no és fàcil. Senyor vicepresident, segons quins comentaris entre els diputats m'impedeixen desenvolupar la meva argumentació, i el temps va corrent.

El vicepresident primer

(El vicepresident primer comença a parlar sense fer ús del micròfon, motiu pel qual no n'han quedat enregistrats els primers mots.) ...guardar silenci. Continuí.

Santi Rodríguez i Serra

Perdó?

El vicepresident primer

Que continuï.

Santi Rodríguez i Serra

D'acord. Han passat vint segons sense que vostè hagi cridat l'atenció a ningú. Gràcies.

El retorn voluntari no és fàcil. No, si ja ho sabem, que no és fàcil, que s'han de complir molts requisits, ja ho sabem. Hi han dificultats? Sí. Localitzar els familiars? No. Estan pràcticament tots identificats, els familiars dels joves, pràcticament tots. Relacions entre governs? Sí. Per això el Govern d'Espanya té convenis amb governs

d'altres països per poder facilitar aquestes devolucions. I s'han aplicat i s'estan aplicant. I s'han aplicat i s'estan aplicant, senyor Moreno, sí. Ara, no és que el retorn no sigui fàcil: el retorn és impossible si no hi ha voluntat per part del Govern de posar fil a l'agulla i començar-lo a aplicar.

I ja em disculparan, eh?, però jo he parlat sempre, i ho continuaré fent, d'una minoria, que els Mossos quantifiquen en el 18 per cent d'aquests joves, que són els que cometen delictes. Ja em disculparan, però poca voluntat d'integració a la nostra societat tenen aquest 18 per cent de joves, que amb una alta reincidència, 3,9 vegades de reincidència, i en alguns casos amb delictes de caràcter sexual, poca voluntat d'integració tenen a la nostra societat.

Amb relació a les esmenes, hem rebutjat la de Junts per Catalunya, hem rebutjat també la primera de Ciutadans; entenem que la redacció de la nostra moció és molt més clara que el text que vostès ens proposaven. Amb Podem hem intentat una transacció en el tema de la seguretat, perquè reconeixem que...

El president

Diputat...

Santi Rodríguez i Serra

...la mediació pot ser una eina, conjuntament amb les mesures de seguretat. Vostès volien parlar només de mediació, nosaltres preferíem parlar de les dues coses, i, per tant, no ha sigut possible arribar a un acord.

Sí que n'hem acceptat una...

El president

Diputat, porta més d'un minut.

Santi Rodríguez i Serra

...i hem acceptat les tres del Partit Socialistes.
Gràcies.

El president

Gràcies. *(Marina Bravo Sobrino demana per parlar.)* Digui'm, senyora Bravo.

Marina Bravo Sobrino

Para pedir votación separada del punto 2.f.

El president

2.f, molt bé. *(Bernat Solé i Barril demana per parlar.)* Senyor Solé?

Bernat Solé i Barril

Sí, president, votació separada dels punts 2.d, 2.e i 2.f.

El president

2, perdó?

Bernat Solé i Barril

2.d, 2.e i 2.f.

El president

2.e. I d i e es poden votar conjuntament?

Bernat Solé i Barril

Sí.

El president

Molt bé. *(Eva Granados Galiano demana per parlar.)* Senyora Granados? Sí?

Eva Granados Galiano

Haurien d'anar per separar el 2.d, per una banda, i el 2.f, per l'altra.
Gràcies.

El president

Molt bé. (*Natàlia Sànchez Dipp demana per parlar.*) Sí, senyora Sànchez...

Natàlia Sànchez Dipp

Sí, també votació separada del 2.d, e i f – que en el nostre cas podrien anar junts, però la resta no – i votació separada del 2.j.

El president

Molt bé. (*Santi Rodríguez i Serra demana per parlar.*) Sí, digui'm, senyor Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Per demanar la lectura del punt 2.f.

El president

2.f, molt bé.

El president

Molt bé. Doncs comencem precisament votant el 2.f, així fem la lectura prèvia... Demano a la secretària Delgado que faci la lectura del punt 2.f, que és el primer que votarem. Quan vulgui.

La secretària quarta

«Davant la comissió d'actes delictius per part de menors, dur a terme les gestions necessàries amb el Govern d'Espanya, d'acord amb els convenis internacionals subscrits, per aconseguir el retorn als seus entorns familiars d'origen.»

El president

Molt bé. Votem aquest punt, el 2.f.

Comença la votació.

El punt 2.f ha estat rebutjat per 4 vots a favor, 92 en contra i 36 abstencions.

Votem ara el punt 2.d.

Comença la votació –2.d.

El punt 2.d ha estat rebutjat per 40 vots a favor, 76 en contra i 16 abstencions.

Votem ara el punt 2.e.

Comença la votació.

El punt 2.e ha estat rebutjat per 56 vots a favor, 75 en contra i cap abstenció.

Votem ara el punt 2.j.

Comença la votació.

El punt 2.j ha estat aprovat per 128 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions.

Votem ara la resta de la moció.

Comença la votació.

La resta de la moció ha estat aprovada per 131 vots a favor, 1 en contra i cap abstenció.

(*Remor de veus i rialles.*)

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les delegacions exteriors

302-00136/12

Passem ara al següent punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les delegacions exteriors. Presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula, per exposar-la, la diputada senyora Susana Beltrán.

(*Pausa llarga.*)

Susana Beltrán García

Gràcies. M'hagués agradat que en aquesta moció hagués estat present el conseller Bosch, perquè, entre altres coses, demanem la seva reprovació, però veig que no hi és. En tot cas, ja l'hi explicaré en persona.

Mirin, una de les coses que em pregunto és quan una part de la ciutadania se n'adonarà del que el Govern està fent amb el beneplàcit i amb el suport dels partits que li donen suport. Són fets objectius: el 80 per cent de les compareixences que hem demanat a la Comissió d'Acció Exteriors i Transparència, els partits que donen suport al Govern les han bloquejat. Més de quatre anys sense que hagin comparegut els delegats, els caps de les delegacions exteriors –més de quatre anys. A vostès els sembla normal això? No publiquen les agendes, les reunions, els contactes. O sigui, a banda de que no compareixen, no sabem què fan perquè tampoc es publiquen les agendes. I d'això, el Govern en diu transparència.

Però és que, a més a més, amb tot això acumulem vint emparaments. Vint emparaments vol dir... –i entre ells, relacionats també amb les delegacions a l'exterior–, vol dir que durant molt temps hem anat demanant informació i reiteradament el Govern l'ha negat. I no només reiteradament el Govern l'ha negat sinó que a més a més tenint l'obligació de donar-la perquè ens han donat emparament, fins i tot ens han hagut de donar emparament, i, per tant, obligació del Govern de donar la documentació, no l'han donat. Hi insisteixo: i a això, n'hi diuen transparència. Vostès creuen que això és normal?

Però avui, a més, he canviat una mica el que volia explicar perquè estava dinant i m'he indignat, i m'he indignat de veritat. Ens acaba d'arribar també una resposta del Govern, que estàvem demanant informació del Tribunal de Comptes sobre les delegacions exteriors i altres documents, que és una informació que el Govern ja ha donat al Tribunal de Comptes i la resposta ha sigut que no ens la poden donar perquè és massa informació; perquè és massa informació i tenen altres coses per fer i no ens poden donar la informació.

I, a més a més, ens diuen: «I hi ha informació que tampoc els hi podem donar perquè no està informatitzada.» Informació que es troba en les delegacions exteriors i no està informatitzada i, per això, no ens la poden donar. I jo em pregunto: és una informació que ja han donat al Tribunal de Comptes; segle XXI, tenim un centre d'informàtica de la Generalitat al que s'han donat 400 milions d'euros i m'està dient el Govern que les delegacions exteriors tenen documents que no estan informatitzats? *(Aplaudiments.)* Però no els sembla molta barra això? Això els sembla transparència?

És que és increïble, de veritat. Jo crec que la ciutadania ho hauria de saber molt més. I mentrestant per anar tapant diuen: «Espanya ens espia.» No; com és allò d'una bona defensa és un bon atac, no?, mentre anem acusant nosaltres aquí anem fent el que volem. Home, aquesta informació s'ha donat al Tribunal de Comptes, és que ja la tenen.

És com quan escoltava el director del Diplocat, quan als jutjats deia: «Sí; sí, tenim tota la informació detallada de les visites i dels observadors, bé, de les visites internacionals.» I jo pensava: «Però si estem en emparament en això i no ens han volgut donar la informació.» Això és transparència? Això està lligat a la bona qualitat democràtica d'un govern? Jo crec que no –jo crec que no. Jo crec que això no és una presa de pèl cap als diputats que se'ns nega un dret, que és un dret fonamental per poder exercir la nostra funció de control, que és el dret d'accés a la informació. No, li estan negant la informació, l'estan bloquejant a la ciutadania de Catalunya i això és molt greu –això és molt greu.

Per tant, d'acció exterior que aniria lligada a la transparència res. No volen que se sàpiga el que estan fent, i si no volen que se sàpiga el que estan fent, és perquè estan fent coses que no es poden fer, perquè, si no, no tindrien por de venir aquí, donar la cara, donar la informació i després sotmetre's a la sessió de control del Parlament però sobretot de l'oposició. Ho farien i no ho fan, i això vol dir que està passant alguna cosa. *(Aplaudiments.)*

Miri, això que estan fent no és acció exterior és opacitat exterior pagada amb milions d'euros, que aquí encara no ha vingut ningú a respondre'n, que se n'han anat per l'aigüera del procés i n'estem ja farts. Marxin ja i convoquin eleccions.

(Aplaudiments.)

El president

Gràcies, diputada. (*Remor de veus.*) Silenci. Per defensar les esmenes presentades té la paraula, en primer lloc i en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, la diputada senyora Esther Niubó.

Esther Niubó Cidoncha

Gràcies, president. Diputades i diputats, bé, Ciutadans presenta una moció centrada en l'acció exterior del Govern, en l'ús de les delegacions exteriors, que realment compartim en bona part. Nosaltres som fermes partidaris que el Govern exerceixi amb plenitud les competències en matèria d'acció exterior que es deriva del mateix Estatut d'autonomia de Catalunya, així com de la Llei d'acció exterior, per defensar legítimament i promoure els interessos de Catalunya, però evidentment també respectant la competència estatal en matèria de política exterior i també amb lleialtat institucional, de fet, la que hauria de regir en les relacions entre l'Estat i les comunitats autònomes, en un estat compost i que voldríem federal.

I demanem també al Govern que actuï amb transparència, que és l'exigible per la ciutadania en base a la mateixa Llei de transparència, d'accés a la informació pública i de bon govern, que això implica proporcionar informació i facilitar també la funció de control del Govern que ha de poder realitzar aquesta cambra i també el rendiment de comptes. I, per tant, en aquest sentit, no podem estar d'acord amb el mal ús que s'ha fet en els últims anys de molts instruments d'acció exterior a Catalunya que bé o s'han extralimitat o han acabat fent funcions que tenen més a veure amb la defensa d'uns interessos que són polítics, que són de part i que sovint es contraposen als interessos de l'Estat, que no pas en la legítima defensa dels interessos comercials, econòmics, culturals o de la pròpia llengua de Catalunya, per posar alguns exemples.

Per exemple, doncs, s'han utilitzat molts d'aquests instruments per fer diplomàcia pública, quan les delegacions exteriors no poden fer política ni contractar serveis de diplomàcia pública, han de ser oficines o representacions amb tasques de promoció comercial, turística, cultural, de la llengua, com deia, però mai un instrument al servei d'uns partits o d'una causa política que no és compartida pel conjunt de la ciutadania. I cal també actuar amb transparència, sobretot respecte a la contractació pública, perquè aquest Parlament té dret a conèixer quins serveis s'han contractat, a qui i quin ha estat el seu cost per poder fer la tasca precisament de control al Govern, i això, doncs, no ha passat.

I de la mateixa manera, i tal com estableix la Llei de transparència, som favorables a que es publiqui l'agenda dels delegats i delegades del Govern a l'exterior, com fem els mateixos diputats aquí en aquesta cambra, ni més ni menys, i que les delegacions puguin presentar un informe anual sobre les activitats que es realitzen, i, si convé, que el Govern comparegui per explicar-les.

I, d'altra banda, és evident, i així ho preveu la Llei d'acció i servei exterior de l'Estat, que les comunitats autònomes han d'informar el Govern de l'establiment de les oficines per a la promoció exterior, de la seva voluntat d'obrir delegacions. I això amb caràcter previ a la seva obertura. I el ministeri ha d'emetre informes preceptius. De manera que no s'ha de fer una política de fets consumats, sinó que s'ha de comunicar la voluntat al ministeri, que alhora té l'obligació de fer aquest informe per garantir la unitat de la política exterior.

I complir amb aquests requeriments no és ni un sotmetiment, ni és una humiliació, sinó que és el mateix que fan altres estats federats o regions europees que tenen moltes oficines o delegacions d'acció exterior a l'estranger.

I, per altra banda, sí que en això no podem estar d'acord amb el punt 8, que restringiria la possibilitat d'ocupar alts càrrecs o càrrecs de confiança de les delegacions o del mateix departament a persones imputades, perquè sabem que aquí, doncs, hi ha una intencionalitat política evident, però a més a més entenem que no es respectaria la presumpció d'innocència, i per això hi votarem en contra.

Però, en canvi, sí que votarem a favor de la reprovació dels darrers consellers d'acció exterior de la Generalitat, precisament per no haver estat a l'alçada de la seva responsabilitat, que també és la transparència, d'haver incomplert reiteradament la seva obligació de rendiment de comptes sobre la contractació pública realitzada per diferents delegacions o altres instruments d'acció exterior que han estat subjectes a les tasques de control.

I, finalment –acabo per on començava– exerceixin amb plenitud les competències d'Acció Exterior que preveu el mateix Estatut, que són moltes, i defensin legítimament els interessos del conjunt de catalans i catalanes, però no instrumentalitzin aquestes representacions, i sobretot no supeditin l'acció exterior de Catalunya a la defensa d'una causa partidista que a més ja ha fracassat a nivell internacional.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. En nom ara del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, és el torn del diputat senyor Lucas Ferro.

Lucas Silvano Ferro Solé

És una mica trist que ni el dia que convoquen vostès mateixos un ple sobre la Catalunya real siguin incapaços de fer una altra cosa més que processisme. Diuen en la seva moció: «Hay que recordar que la competencia en materia de relaciones internacionales es exclusiva del Estado, que las facultades que tienen las comunidades autónomas son muy limitadas y subordinadas al Gobierno de España.» La primera pregunta que volia fer-li és: i, llavors, per què inunden les comissions d'exterior d'aquest Parlament amb mocions en suport a una guerra il·legal a Veneçuela o a favor de l'apartheid d'Israel? Per què presenten mocions per defensar les seves campanyes partidistes i no es limiten a defensar l'Acció Exterior de l'Estat i a no presentar-ne cap. Vostès són molt liberals, però molt liberals a tenir el dret a canviar d'opinió i a dir el mateix i el contrari sempre i a tot arreu. A vostès no els preocupa que l'acció exterior d'aquest país no estigui subordinada al Govern de l'Estat, li preocupa que no estigui subordinada a les seves campanyes electorals. Però, aquest, em permetrà dir-li que és el seu problema i no el nostre.

Diuen: «Estem en contra de que el Govern faci acció exterior.» I la veritat és que no he trigat gaire a trobar una notícia sobre que «*el pacto entre Albert Rivera y Susana Díaz incluye cuarenta embajadas para la Junta de Andalucía.*» I he estat mirant l'Agència Andalusia de Promoció Exterior, i són un total, aquest 2018, de 23 milions d'euros destinats a promoció a l'exterior. I a mi m'agradaria saber on posa el seu grup el límit: 23 milions li semblen pocs? M'agradaria saber on posa vostè el límit: 26, 26 i mig, 27 ja li sembla un excés i un robatori? M'agradaria saber si tenen vostès una xifra exacta.

Però per a vosaltres la promoció exterior i la política internacional és sobretot tres coses. La primera, ser la vergonya del liberalisme a tot Europa. Només tenen un govern, el d'Andalusia. I la veritat és que la promoció exterior que li heu fet no és gaire positiva –no us agafa ja el telèfon ni el president de França–, i, això sí, una gran feina, han aconseguit posar el nom d'Andalusia a tot Europa, llàstima que sigui per avergonyir-nos d'haver-li obert la porta a la governabilitat, en aquest país, a l'extrema dreta. És complicat fer promoció exterior d'un govern pactat amb l'extrema dreta on es demanen els telèfons i les identificacions de les persones que treballen contra la violència masclista, on es demanen les identificacions dels immigrants irregulars que acudeixen a la sanitat pública per facilitar-los a la policia, on es demanen les identificacions de qui imparteix tallers sobre llibertat sexual i afectiva a les escoles.

I és curiós, perquè en aquest liberalisme de poder dir el mateix i el contrari en aquest Parlament i en el d'Andalusia, es queixen aquí, a Twitter i per totes les comissions de que hi hagi una plataforma que faci estudis sobre els usos de la llengua, que

crec que en podríem parlar, i després no tenen cap problema en cedir-li les identifi-
cacions de qui fa tallers per la llibertat sexual i reproductiva a les escoles de la co-
munitat de Madrid o d'Andalusia. I crec que això és una mostra d'hipocresia en la
que no hi podem entrar tampoc.

La segona, la de bloquejar la seva política d'exterior, la de bloquejar la coope-
ració i defensar la guerra i els qui la promouen en aquest país. La política d'acció
exterior del seu candidat a la Presidència, el senyor Rivera, el primer cop que es va
presentar de candidat a la Presidència, era defensar la intervenció armada i el bom-
bardeig a Síria. Avui, la seva posició exterior en política estatal és defensar la venda
d'armes a dictadures com la d'Aràbia Saudita. En aquest Parlament és bloquejar el
Pla director de la cooperació dels que treballen a l'exterior per la millora dels serveis
públics i dels drets humans de tothom. Aquesta és la seva posició en acció exterior
en aquest Parlament.

I la tercera posició en acció exterior en aquest Parlament és que, més enllà del
que estiguem discutint, l'important és fer processisme sempre que calgui. I, la ve-
ritat, avui que parlarem de la Catalunya real, crec que no hi ha una Catalunya més
real que la que no us tornarà a votar mai més, la que no us tornarà a votar mai
més per incendiaris i per haver regalat la legitimitat de la gent que legítimament no
és independentista en aquest país a l'extrema dreta.

Moltes gràcies.
(*Aplaudiments.*)

El president

Gràcies, diputat. En nom del Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constitu-
ent, és el torn del senyor Carles Riera.

Carles Riera Albert

Gràcies, president. Bé, nosaltres en el posicionament en aquesta moció no deba-
trem amb Ciutadans, sincerament no tenim el més mínim territori conceptual com-
partit com per ni tant sols debatre i discutir. Ens adreçarem directament al Govern
per dir que nosaltres defensem, efectivament, una política exterior catalana amb ma-
júscoles, una política internacional catalana, que sigui sobirana i que sigui activa,
que sigui crítica amb la Unió Europea, amb els dèficits democràtics i socials de la
Unió Europea, que aposti per enfortir la seva presència i la seva participació en el
sistema de Nacions Unides, de forma decidida i ferma, i que tingui els següents focus
d'atenció i de prioritat.

Per un cantó, la cooperació. La solidaritat, des del nostre punt de vista, és la mi-
llor diplomàcia pública que pot tenir el nostre país. Política d'acollida i refugi; par-
ticipació activa en processos de pau i de desmilitarització; defensa dels drets collec-
tius dels pobles i de la sobirania dels pobles a tot arreu; compromís internacional i
global en la lluita contra la crisi climàtica; defensa dels drets humans, civils i polí-
tics a tot arreu com a prioritat i guia de la nostra política exterior i internacional, i,
efectivament, com no pot ser d'una altra manera, projecció internacional activa del
dret a l'autodeterminació, de denúncia de la repressió i del reclam d'una resolució
democràtica al nostre conflicte polític, que, necessàriament, haurà de ser de dimen-
sió internacional i multilateral.

Aquesta és la política exterior a què nosaltres donarem suport i amb la que nosal-
tres ens podrem corresponsabilitzar.

Òbviament, des d'aquest posicionament, votarem que no a la moció de Ciuta-
dans.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. En nom ara del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Ca-
talunya, té la paraula el diputat senyor Daniel Serrano.

Daniel Serrano Coronado

Gracias, presidente. Nosotros entendemos muy positiva la moción presentada por Ciudadanos y, en ese sentido, sí que nos gustaría dejar claras algunas cosas y algunos extremos, porque, señor Bosch, alguien le tiene que decir la verdad y es que la Generalitat de Catalunya ni hace política exterior ni tiene embajadas; por tanto, siguiendo la lógica socrática, usted no es ministro de nada y yo creo que es importante que alguien le diga la verdad, porque, sino, corremos el riesgo de que usted se autoengañe.

La acción exterior, que no la política exterior, la acción exterior de la Generalitat tiene que circunscribirse a sus competencias, hacerlo con lealtad y con transparencia, y esto también le inmiscuye a usted, porque he intentado buscar su agenda en la web de la consejería y aún no la he encontrado. Luego, si usted me puede decir dónde la puedo localizar. Pero es que ni siquiera la agenda del consejero de Exteriores y Transparencia es posible localizarla en la web oficial del departamento.

Por tanto, si debiera ser una obligación conocer la agenda pública del consejero, pues, evidentemente, de los delegados en el exterior, también, como altos cargos de la Generalitat que son. Y, sin que sirva de metáfora y de comparación, pero si los embajadores del Reino de España al exterior tienen la obligación de comparecer ante las Cortes por petición de cualquier grupo parlamentario, cómo no van a comparecer los delegados de la Generalitat en el exterior, es que tienen el sano deber de comparecer para rendir cuentas ante este Parlamento y explicarnos qué hacen, porque, sino, podemos pensar que una agenda oculta tiene algo que esconder y, como supongo que no es la cuestión, pues, evidentemente que tienen que comparecer, por voluntad propia, por lo menos una vez al año, para que rindan cuentas ante la oposición, por lo menos, de qué están haciendo en el exterior.

Por tanto, nosotros vamos a apoyar la moción de Ciudadanos, salvo el punto quinto, porque creemos que la Generalitat tiene recursos en el exterior, como pueden ser la Agencia Catalana de Turismo o el Instituto Ramon Llull, para tener la necesidad de abrir más departamentos en el exterior. Creemos que las delegaciones en el exterior son la excepción, no la política general y, por lo tanto, creemos que la Generalitat de Catalunya tiene estructura suficiente en el exterior para poderla aprovechar sin tener la necesidad de abrir cada dos por tres una delegación para hacer política desleal, que es lo que hacen ustedes en el exterior, política desleal y, por cierto, también muy poco transparente.

El president

En nom del Grup Parlamentari Republicà, és el torn ara del diputat senyor Ferran Civit.

Ferran Civit i Martí

Gràcies, president. Consellers, que algun dia seran ministres, no ho dubtin, i consellera, que algun dia serà ministra; diputada, que no la veig, content de retrobar-nos, que feia temps que no debatíem. Vostè ha trobat a faltar el conseller Bosch al principi, doncs, sap qui trobo a faltar jo? És el conseller Romeva i tot el Govern legítim que hauria d'estar aquí. (*Aplaudiments.*)

Li demano que agafi paper i bolígraf perquè no pateixi que ara farem una acció de transparència i li direm tot el que fan els delegats i delegades que tenim la Generalitat a l'exterior.

Miri, Marie Kapretz, Berlín. Set del dematí, es lleva, es dutxa, esmorza llet amb Cola Cao –apunti, que això és important–, a les vuit entra a l'oficina, hi arriba en transport públic o amb bicicleta. A les dotze, dina un plat combinat amb amanida, això també és important perquè és molt saludable. 12.30, reincorporació a la feina. A les 18 hores, sortida de la feina. 18.30 hores, quan surt de la feina –que, a vegades, pot ser aquesta hora o més tard, perquè, lògicament, tenen molta feina–, se'n va amb uns coneguts a fer una Franziskaner, que, com saben, és una cervesa de blat bavaresa –crec que és important això remarcar-ho. (*Veus de fons.*) 19.30, arriba a casa.

A les 20.30, a sopar. A les 21.00 hores, Netflix i manta –però, ara, com que fa calor, lògicament, sense manta– i a les 11 hores, dormim.

El delegat Marcén, a Londres, doncs, més o menys el mateix, però, a les set del dematí, el que fa és menjar per esmorzar, doncs, un cafè amb llet amb magdalenes, que és la diferència que té amb la delegada Kapretz. En lloc d'anar amb bicicleta, doncs, arriba amb metro. A l'hora de dinar, doncs, el que fa és gaudir de la gastronomia britànica basada en patates –que sabem que la gastronomia britànica és molt bona, en aquest sentit. (*Rialles.*) Després, quan surt, queda amb uns amics i se'n va a un *pub* i es pren una pinta –que suposo que sabrà que les dimensions d'una pinta, aproximadament, són cinc-cents mil·lilitres–, i, a la nit, en aquest cas, doncs, també arriba a fer el mateix, Netflix i manta.

I, clar, si vol més informació, jo crec que ja en tenen, però si en volen més, la hi poden demanar al ministre Borrell, perquè ell té tota la informació, tota, perquè, per això, els han seguit i els han fet espionatge, perquè per ser *mister* PESC, a nivell europeu, abans, a Espanya, has de ser *mister Pesquisas*, i crec que tot això ho han anat fent bastant bé.

Ens demanen que... *dejen de mentir a la opinión pública llamándolo «espionaje»*. Citant un clàssic del parlamentarisme d'aquesta casa i, lògicament, també en la llengua paterna: «*Esto en mi pueblo es espionaje*». És així de clar.

Jo no sé si Espanya ens roba, no?, como acusaven, ahir, al vicepresident de la Generalitat, però sí que Espanya ens espia i això és un fet.

I, clar, voldran saber què fan els delegats, però també suposo que voldran saber què han fet els diputats, perquè alguns diputats d'aquesta cambra també hem estat espiats. I jo ja els aviso que, avui, comença la Festa Major del meu poble, a la qual estan tots convidats, i demà, si volen venir al vespre, hi ha un concert de la Judit Neddermann amb l'orquestra TLP, per tant, diputada, està convidat tot el seu grup parlamentari i, si convé, la convido a sopar i a uns beures, després, amb tota la gent del meu poble. Apunti: Festa Major de l'Espluga de Francolí. (*Rialles.*)

I, clar, el que és curiós és que amb tantes entrades que han fet als diferents departaments de la Generalitat –la Policia–, perquè no una vegada, sinó fins a deu vegades, no s'ha trobat res. S'intervé la Generalitat amb el 155 i no es troba res. O una de dos, o no hi havia res a amagar o l'Estat espanyol és incompetent. Això no soc qui per respondre-ho. (*Rialles.*)

Però, clar, a nosaltres el que ens interessa..., la transparència bona que ens cal, quina és? La que han vetat els del 155. Demanem una comissió d'investigació per saber què va passar amb els atemptats del 17 d'abril i les relacions amb el CNI i ens ho veten. Això sí que ens preocupa moltíssim –moltíssim–, perquè aquí hi ha hagut morts i hi ha hagut fons reservats mal utilitzats.

Ens demanen que ens hem d'alinejar... «*en defensa de los intereses y valores de España en el exterior*». Això què és? Evitar que arribin refugiats a les costes de la Península, com reclamaven aquest dematí? És defensar els interessos comercials armamentistes de l'Estat espanyol venent armes a Aràbia Saudita? (*Remor de veus.*) No ho sé.

Volen la reprovació dels consellers Romeva, Maragall i Bosch. El conseller Bosch ha comparegut, ha dit que compareixerà i no tinc cap mena de dubte que ho farà aquí i ho farà a la comissió –i ho sap, i ho sap que ho farà.

Ara bé, el que trobo una mica brutal és el fet de que demana la reprovació del conseller Romeva. Ho dic perquè el que podrien fer és una esmena d'autoedició, en què sigui reprovació i presó, perquè ja porta dos anys. I, si ho volen, poden anar al quilòmetre 37 de la carretera C-55, de Sant Joan de la Vilatorrada, i allà el podran reprovar després de dos anys.

Ja per anar acabant, que s'acaba el temps, abans també el company Ferro ha esmentat el cas d'Andalusia. Clar, quan es parla de «xiringuitos» i tot plegat, em fa molta gràcia que, curiosament, no considerin «xiringuito» el fet que una persona que abans era la delegada del Gobierno de España aquí a Catalunya, doncs, ha anat

de Girona a Sevilla, de «xiringuito» a «xiringuito» i, ara, curiosament, és el responsable de Relacions Exteriors d'Andalusia. Doncs, molt curiós tot plegat.

Demanem reciprocitat de transparència. No tinguin cap mena de dubte que, de la mateixa manera que ens veten a la Comissió de Secretos del Congreso, no tinguin cap mena de dubte que, algun dia, serem estat, tindrem ambaixades i no tinguin tampoc cap mena de dubte que estimin com vulguin, però espiïn el que puguin, que Exteriors i la Generalitat continuarà fent la seva feina.

Moltes gràcies.
(*Aplaudiments.*)

El president

Gràcies, diputat. En nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, és el torn de la diputada senyora Aurora Madaula.

Aurora Madaula i Giménez

Bé. Bona tarda. Gràcies, president. Bona tarda a tothom. Començaré la meva intervenció amb una cita –no s'espantin, eh?–: «Catalunya és un dels països més fèrtils de la terra i dels més afortunadament situats. Catalunya, en fi, pot prescindir de l'univers sencer i els seus veïns no poden prescindir d'ella.» Això ho deia Voltaire, el 1751. No cal arribar a tant, avui dia però, sobretot perquè, en un món interconnectat, tothom necessita tothom i ningú pot prescindir de ningú.

Serveixi aquesta introducció per afirmar taxativament que les delegacions catalanes a l'exterior són útils, són necessàries i imprescindibles per a la projecció exterior de Catalunya. No són altra cosa que l'evolució natural d'aquells consolats de mar medievals que ja regulaven les activitats a comerciants i navegants, que es movien dins i fora de les aigües territorials, de les aigües de la Corona d'Aragó.

Per aquest motiu, les delegacions catalanes a l'exterior compten amb oficines arreu del món que treballen amb l'objectiu de facilitar la feina, en diversos àmbits, per a Catalunya, ja ho saben vostès, però els recordo que hi ha Acció, l'oficina d'Acció, que treballa per facilitar la feina i promoure l'activitat empresarial; tenim l'Institut Ramon Llull, que promou la cultura; l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament; l'Institut Català de les Empreses Culturals, i molts etcèteres, un llarg etcètera.

Com comprendran, les delegacions catalanes a l'exterior no es dediquen a atacar Espanya ni les seves institucions, com vostès afirmen en el punt 1 de la seva moció. És que no cal que ho facin, no cal que ataquem Espanya, perquè Espanya ella soleta ja s'ataca i queda ben retratada sense necessitat d'emprar la propaganda. Espanya, per exemple, és l'Estat de la Unió Europea amb més multes per incomplir normatiues europees –per exemple.

Però és que sembla que, per a Espanya, el tema dels diners i aquestes proporcions no l'entenen ben bé igual que nosaltres, per això, quan en el punt 3 ens demanen que siguem transparents, els recordo que ja ho som, de transparents. I, ara, com que ja parlaven de l'agenda, que no troben l'agenda, he fet una breu cerca, aquí tenen l'agenda del conseller d'Exteriors, amb més de mil entrades, mil resultats, on té l'agenda d'avui, per exemple, l'agenda d'avui, sí, el 25 de juliol de 2019, a les 15 hores, reunió de Vicepresidència per parlar sobre nous instruments de cooperació. Ho tenen a Internet. Som transparents.

Som transparents. Està tot publicat al portal de Transparència de la Generalitat de Catalunya, s'hi poden consultar les dades, els contractes, els convenis, els informes anuals, les agendes, com demanen en els seus punts de la moció 7 i 9. Molt més transparents que el Govern d'Espanya, per exemple, que amb les ambaixades espanyoles, que són opaques..., que el portal del ministeri només publica una part del sou dels ambaixadors; mai arribarem a saber què cobren els ambaixadors espanyols i, des de fa més d'un any, aquesta informació no està ni actualitzada, malgrat que es requereixi.

Per cert, el portal de Transparència del Govern d'Andalusia, on vostès governen juntament amb la ultradreta i el Partit Popular, les dades no estan actualitzades des del 2017. Potser que facin la seva feina, eh? (*Aplaudiments.*)

No, diputats i diputades de Ciutadans, les delegacions catalanes a l'exterior no intenten perjudicar Espanya o els seus valors a l'exterior, es dediquen a treballar per Catalunya. Saben vostès el que perjudica Catalunya i Espanya a l'exterior? Que a Espanya hi hagi presos polítics i exiliats, que hi hagin més de mil represaliats, que ens peguin a les cues d'un col·legi electoral i que hi hagi imatges que donin la volta al món, malgrat que intentin impedir-ho. Això és el que perjudica la imatge exterior d'Espanya. (*Aplaudiments.*)

Perjudica Espanya i Catalunya tenir un ministre d'Afers Exteriors que nega el colonialisme espanyol i que afirma que als Estats Units d'Amèrica només van matar quatre indis. Nacionalisme en estat pur i ignorància. Els historiadors calculen que la massacre colonial va ser d'entre 5 i 10 milions d'indis. Un ministre, aquest, que afirma que calia desinfectar Catalunya de l'independentisme, i que, malgrat estar involucrat en temes de corrupció, resulta que opta a representar la Unió Europea a l'exterior. Això sí que perjudica Espanya.

El que perjudica Espanya i Europa és que l'ambaixada espanyola a Viena, per exemple, organitzi una xerrada amb l'eurodiputat de Vox on es nega el genocidi indígena. O que les ambaixades espanyoles enviïn personal a boicotejar presentacions de llibres, presentacions culturals en català, coaccionin universitats per cancel·lar conferències acadèmiques o que l'Estat espanyol espiï de manera continuada i il·legal persones de les delegacions, diputats catalans, diputats europeus o ciutadans lliures! Això sí que perjudica greument la imatge de l'Estat espanyol i la situa al costat d'estats autoritaris que ofeguen el pluralisme i que coarten la llibertat, senyors de Ciutadans. (*Sona el senyal acústic que indica que s'exhaureix el temps d'intervenció.*)

Siguem clars: amb la seva moció no deuen estar insinuant que un govern independentista elegit democràticament no pot optar per fer política exterior...

El president

Diputada...

Aurora Madaula i Giménez

...per ajudar empreses, ciutadans? –ara acabo. Que jo sàpiga, ser independentista, de moment, no és il·legal a Espanya. No es duen pensar vostès que deixarem de governar simplement perquè ens persegueixin i ens vulguin engarjolar. Seguirem governant i...

El president

Diputada, ha acabat el temps.

Aurora Madaula i Giménez

...fent acció exterior. I també, clar, seguirem explicant el que passa a Catalunya, perquè això és la Catalunya real.

Gràcies.

(*Aplaudiments.*)

El president

Per pronunciar-se sobre les esmenes té la paraula, de nou, la diputada... (*Remor de veus.*)

Susana Beltrán García

Gràcies. Diputada Madaula, «les delegacions exteriors no ataquen Espanya». Tuit del president Torra: «A Brussel·les, amb tots els delegats del Govern, els he demanat que expliquin la repressió, la repressió d'Espanya.» Això no és atacar Espanya? (*Remor de veus.*) I la Catalunya real...

El president

Silenci!

Susana Beltrán García

...la Catalunya real és la manca de transparència en aquest Parlament. (*Aplaudiments.*) Vint emparaments, senyors diputats, vint emparaments! Vint emparaments. I el diputat d'Esquerra, el diputat Civit..., em dol especialment, perquè al conseller Romeva el conec personalment, i quan hi havia temps de diàleg –quan hi havia temps de diàleg– l'hi deia, al Romeva, i els vídeos són públics: «El que esteu fent és gravíssim. Esteu fent coses amb total opacitat. No veniu aquí a rendir comptes, i és gravíssim.» I mira on és! –i mira on és! (*Forta remor de veus.*) I el conseller Bosch, que l'estem...

El president

Silenci! –silenci!

Susana Beltrán García

...que l'estem reprovant igual, segueix pel mateix camí: opacitat.

El president

Silenci...

Susana Beltrán García

Si no tenen res a amagar, si jo m'estic equivocant, diputats, rendeixin comptes; que el Govern doni la informació i que rendeixin comptes al Parlament. (*Persisteix la remor de veus.*)

I el malbaratament dels diners públics en el procés, vostès creuen que això, diputat... –ara no el veig–, diputat de Catalunya en Comú Podem, no és la Catalunya real? Aquests diners no haurien d'anar a atendre les necessitats reals dels catalans?

Transparència –transparència. A Andalusia hi ha d'haver transparència, igual que n'hi hauria d'haver aquí. I això és el que estem demanant.

Gràcies.

(*Aplaudiments. Ferran Civit i Martí demana per parlar.*)

El president

Per què em demana la paraula, diputat? (*Pausa.*) Trenta segons.

Ferran Civit i Martí

Diputada, sap que li tinc molt «apreci» i respecte personal, perquè hem debatut moltes vegades, però com que també sé que és molt bona persona, i a més a més vostè tenia bona relació amb el senyor Romeva, jo estic segur que deu entendre que és una cosa molt rara que una persona porti dos anys de presó només per falta de transparència.

(*Aplaudiments. Susana Beltrán García demana per parlar.*)

El president

Trenta segons, diputada.

Susana Beltrán García

Sí. Diputat Civit, quan els processos entren en..., són processos judicials, nosaltres ja no podem fer com a diputats ni com a polítics. Quan hi havia temps, li vaig dir al conseller Romeva, en públic i en privat: «Vigileu, perquè el que esteu fent és gravíssim», i no em va fer cas. I em dol. (*Remor de veus.*) I em dol moltíssim. Em dol.

El president

Silenci! (*Aplaudiments.*) Senyora Madaula, per què em demana...? (*Pausa.*) Digui –trenta segons.

Aurora Madaula i Giménez

Sí. Senyora Beltrán, el conseller Romeva i els seus companys presos polítics, que estan a la presó, no estan a la presó per haver amagat dades ni per falta de transparència. Si us plau, sigui rigorosa.

Gràcies.

(Aplaudiments. Eva Granados Galiano i Daniel Serrano Coronado demanen per parlar.)

El president

Senyor Serrano, senyora Granados...

Eva Granados Galiano

Votació separada del punt 8.

El president

Vuit. Molt bé.

Eva Granados Galiano

Gràcies.

El president

Senyor Serrano...

Daniel Serrano Coronado

Gracias, presidente. Votación separada del punto 5.

El president

Cinc? Molt bé. Alguna petició de votació separada més? *(Pausa.)* No?

Passem a la votació, doncs.

Votem primer el punt 5.

Comença la votació.

El punt número 5 ha estat rebutjat per 52 vots a favor, 76 en contra i 4 abstencions.

Votem ara el punt número 8.

Comença la votació.

El punt número 8 ha estat rebutjat per 40 vots a favor, 92 en contra i cap abstenció.

I passem ara a votar la resta de la moció.

Comença la votació.

La resta de la moció ha estat rebutjada per 57 vots a favor, 75 en contra i cap abstenció.

Debat general sobre les propostes per a la Catalunya real (continuació)

255-00007/12

Passem ara al següent punt de l'ordre del dia, que és el debat general sobre les propostes per a la Catalunya real.

A continuació procedirem a la presentació de les propostes de resolució subsegüents al debat general sobre les propostes per a la Catalunya real. Acabat el debat, farem la votació d'aquestes propostes de resolució. Cada grup parlamentari tindrà deu minuts, i cinc per als subgrups, per defensar les seves propostes de resolució.

Té la paraula, en primer lloc, i en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, la diputada senyora Sonia Sierra.

(Remor de veus.)

Sonia Sierra Infante

Moltes gràcies, senyor president. Bona tarda, diputats...

El president

Silenci!

Sonia Sierra Infante

...diputades, consellers... És evident que Catalunya porta molts anys perdent oportunitats, en concret des del 2012, que va començar el procés. Portem gairebé una dècada sense un govern que governi per a tots els catalans. El procés no ha aconseguit absolutament res del que va prometre, i en aquest sentit ha estat un procés al no-res. Però el més greu no és que no hagin aconseguit absolutament res del que li van prometre a la gent que de bona fe s'ho va creure; el més greu és que Catalunya està ara pitjor que fa deu anys. Per això des de Ciutadans hem demanat la celebració d'aquest Ple específic per parlar de les propostes que creiem que necessita Catalunya, perquè, envers un govern que no governa, nosaltres sí que tenim propostes per governar per a tots els catalans.

En una entrevista, María Jiménez dijo una frase que me gustó mucho: «Yo no tengo problemas, yo tengo soluciones.» Pues bien, eso es lo que traemos hoy a este Pleno: soluciones. Y un ejemplo claro de cómo un buen gobierno favorece la vida de los ciudadanos son los presupuestos de Andalucía. Los presupuestos de Andalucía son unos buenos presupuestos, que bajan los impuestos e invierten más y mejor en sanidad, en educación y en servicios sociales. (*Persisteix la remor de veus.*) Y también muy importante: son unos presupuestos que sirven para crear empleo, para luchar por la igualdad y para luchar contra...

El president

Silenci!

Sonia Sierra Infante

...para luchar contra la corrupción. Y esto la verdad es que sería fundamental en Cataluña, si lograran alguna vez presentar los presupuestos cuando toca, porque Cataluña ha sido tristemente la patria del 3 por ciento y el resto de corruptelas de Convergencia.

Lo primero que necesitamos para que Cataluña empiece a solucionar sus problemas es que sus gobernantes se comprometan a no saltarse las leyes. Esto, que tendría que ser de cajón, pues la verdad es que es bastante difícil mientras gobiernen los separatistas, porque es que hoy mismo pretenden que votemos una propuesta de resolución en la que pretenden seguir con su golpe de estado.

Ustedes dicen que lo volverán a hacer, y la verdad es que nosotros nos los creemos, porque tenemos muy claro que su única obsesión, su único objetivo en esta vida es romper España. Pero también tienen que tener muy claro una cosa: que si ustedes lo volverán a hacer, nosotros lo volveremos a frenar; pero nosotros con los miles y miles y miles de catalanes que el 8 de octubre salieron a las calles de Barcelona para decirles que no nos van a romper el corazón (*forts aplaudiments*), que vamos a seguir siendo catalanes y españoles. Por supuesto, Ciudadanos no va a participar de una votación así, y desde luego qué pena y qué vergüenza que en un pleno para hablar de las soluciones que necesita Cataluña, la Cataluña real, toda su gran solución sea insistir en el golpe de estado. Han quedado retratados; eso es lo único que les importa, seguir con su golpe de estado.

Como ya he dicho, Cataluña lleva prácticamente una década sin un gobierno que gobierne, y la prueba más evidente son los presupuestos: llevamos diez años sin empezar un ejercicio con los presupuestos aprobados cuando toca. Cataluña es la comunidad autónoma con más impuestos propios y con la presión fiscal más alta para las rentas medias y bajas de toda España. Y ustedes siguen subiendo los impuestos, porque eso se les da estupendamente. Otra cosa no, no dan un palo al agua. Ahora, meter la mano en el bolsillo de los catalanes, eso se les da estupendamente. (*Remor de veus.*) Y no meten la mano en los bolsillos de los catalanes para que ese dinero

vaya a sanidad, educación, servicios sociales... No, no, meten la mano en los bolsillos de los catalanes, pues, para seguir con el *procés*, con sus chiringuitos, con su propaganda separatista...

Por eso nosotros lo que proponemos... –si tienen a bien callar y escuchar, lo cual sería un detallazo por su parte–, nosotros proponemos. en materia económica, bajar el IRPF autonómico, suprimir el impuesto de sucesiones y establecer incentivos fiscales para proyectos en I+D+I.

También proponemos reducir las cargas administrativas que soportan las empresas y que lastran la actividad económica, especialmente cuando se inicia la actividad.

Además de eso, nosotros proponemos acabar con la corrupción, que ha estado campando a sus anchas por Cataluña y engordando las arcas de Convergencia –y de alguien de Esquerra Republicana también, que luego siempre presumen de que no tienen corrupción. Queremos que se asuma un compromiso de tolerancia cero con la corrupción, que incluya el cese inmediato de cualquier miembro del Govern o alto cargo investigado por corrupción. Y, por supuesto, proponemos acabar con los aforamientos, porque no puede ser que en pleno siglo XXI los políticos tengan privilegios con respecto al resto de los ciudadanos.

Y, miren, pues para acabar con la corrupción, nada mejor que empezar por cerrar chiringuitos nacionalistas, por ejemplo. Miren, les proponemos algo tan revolucionario como que el dinero que ustedes dedican a sus chiringuitos lo dediquemos a educación. Proponemos un plan para acabar con los barracones, para tener guarderías gratuitas –esas a las que ustedes dedican cero euros– y los recursos necesarios para atender a los alumnos con necesidades educativas especiales.

Por otra parte, tras el análisis de los proyectos lingüísticos de centro que hicimos, queda demostrado que el español está discriminado en la escuela catalana. Tenemos un sistema obsoleto, con una sola lengua vehicular, que además impide la igualdad de oportunidades. Y para colmo Cataluña se está quedando muy atrás en la enseñanza del inglés, con respecto al resto de comunidades autónomas. Por eso proponemos que el catalán, el español y el inglés sean lenguas vehiculares. ¡No puedo ser que en pleno siglo XXI sigan reivindicando un modelo de principios de los años ochenta! La escuela catalana se tiene que enfrentar a los retos del presente y del futuro, no seguir anclada en el presente de los años ochenta, como pretenden los nacionalistas.

Y otro aspecto muy preocupante por lo que se refiere a educación es la seguridad de los alumnos en los colegios catalanes. En cuestión de semanas, una niña ha sido agredida, presuntamente, a manos de su maestra, lo está investigando ya la justicia, porque la Generalitat dio carpetazo rapidito, y setecientos alumnos han sido espiaados en los patios de los colegios. Mire, señor *conseller*, una entidad privada no puede entrar a los colegios a espiar a ver qué hablan los niños. Y usted dice: «No, no, que no es espionaje, que es que resulta que era observación de incógnito, que eso se hace en sociolingüística.» Mire, ningún sociolingüista hace observación de incógnito, ¿sabe por qué? Porque va en contra de cualquier código ético y deontológico. (*Aplaudiments.*) Por eso ningún sociolingüista ha firmado el panfleto infame de Plataforma per la Llengua, porque ningún sociolingüista va a poner en entredicho su nombre con ese panfleto que se ha dedicado a espiar a alumnos y a profesores.

Usted tiene que dimitir, señor *conseller*, y eso es lo que vamos a votar esta tarde. Porque es evidente que las familias no pueden dejar tranquilamente a sus hijos en los colegios con el señor Bargalló como *conseller* de Educación sin saber si es que van a ser espiaados, como ha pasado en Cataluña, no en una, ni en dos, ni en tres, en cincuenta escuelas se ha espiaado a los niños. Y lo que hay que hacer también es quitarle el dinero a Plataforma per la Llengua, que se llevan cada año 1 millón de euros de dinero público, 1 millón de dinero público para espiar a los alumnos. Y miren, señores y señoras de Plataforma per la Llengua, se lo vamos a decir muy clarito: quiten sus sucias manos de los niños catalanes, porque no lo vamos a permitir. (*Aplaudiments.*)

Con respecto a la formación profesional, proponemos un plan de apoyo específico para su desarrollo y también diseñar un plan con el objetivo de aumentar la presencia de las mujeres tanto en la formación profesional como en las carreras técnicas y científicas. Y en la misma línea también proponemos una campaña de sensibilización y fomento de los planes de igualdad en las empresas.

Y ahora vamos a uno de los problemas que más preocupan a los catalanes, que es la sanidad. Tenemos un sistema infrafinanciado y las listas de espera siguen creciendo. Los pasillos de urgencias están colapsados con gente esperando cama. Miren, nosotros, desde que gobernamos en Andalucía, ¿saben qué hemos hecho? Cerrar chiringuitos y abrir quirófanos. Eso es lo que nos gustaría para Cataluña. (*Aplaudiments.*) Y también mejorar más, mejor y con más transparencia las listas de espera, que esto cuesta cero euros y mejoraría la vida de muchísimos catalanes.

Y no es que solo tengamos listas de espera en sanidad, es que también tenemos listas de espera en dependencia. Porque ustedes, tanto hablar de la independencia, se les ha olvidado hablar de la dependencia, y tenemos las peores listas de espera de toda España.

Ciudadanos quiere que Cataluña sea el mejor lugar para formar una familia, desde los más pequeños hasta los mayores. «Familias», en plural, por eso hemos presentado propuestas para asegurar los derechos sexuales y reproductivos del colectivo LGTBI. También queremos proponer un plan para ayudar a las familias: pues, ampliar los permisos de paternidad de los funcionarios, establecer una bonificación equivalente al cien por cien de las cuotas de autónomos durante los dos años siguientes a su maternidad o paternidad y poner en marcha un plan para que los autónomos contraten a sustitutos durante ese periodo. Desgraciadamente en este momento Cataluña no es un buen lugar para las familias, entre otras cosas porque encabezamos los *rankings* de pobreza, un problema que no preocupa ni lo más mínimo al Govern, porque el señor Torra no le dedicó ni un segundo, a hablar de este tema. Y un gobierno que no se preocupa por la infancia no es un buen gobierno.

Sin lugar a dudas todos queremos vivir en un entorno seguro, y, sin embargo, en Cataluña las cifras de los delitos no paran de subir, muy especialmente en Barcelona, y en este sentido son fundamentales (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) las propuestas que hemos presentado para mejorar la seguridad.

El president

Diputada...

Sonia Sierra Infante

Sí; espero tener todo el tiempo extra que le ha dado a la señora Madaula.

No solo queremos vivir en espacios seguros, sino también en espacios de libertad. Y para eso es necesario que todo el mundo respete el espacio público porque es un espacio de todos y todos tenemos que poder sentirnos bien. Para eso las instituciones tienen que mantener la neutralidad. Y, por supuesto, unos medios de comunicación neutros y plurales, todo lo contrario de lo que es TV3.

El president

Diputada!

Sonia Sierra Infante

Sí, voy acabando ya.

El president

Sí, ha acabat el temps.

Sonia Sierra Infante

Sí; finalmente, acabo. Queremos que Cataluña sea el mejor lugar para emprender, para formar una familia y para disfrutar de todas las maravillas que nos ofrece nuestra tierra. Queremos, en definitiva...

El president

Diputada, ha acabat el temps!

Sonia Sierra Infante

Sí. Queremos, en definitiva, una Catalunya... *(El president retira l'ús del micròfon a l'oradora i aquesta continua parlant uns moments. Aplaudiments.)*

El president

En nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Alícia Romero.

Alícia Romero Llano

Gràcies, president. Bona tarda, consellers, vicepresident, diputats i diputades. Avui acabem el Ple monogràfic sobre la Catalunya real que ha proposat el Grup Parlamentari de Ciutadans. És possible i probable que, si haguéssim de definir de manera conjunta quina és la Catalunya real, no ens posaríem d'acord. De fet, després d'escoltar les intervencions d'alguns grups ahir, podem afirmar que no ens posaríem d'acord en definir quina és la Catalunya real. També val a dir en favor nostre que és cert que la mirada a la realitat sempre és subjectiva, i, per tant, es pot veure des de molts diversos punts de vista; és polièdrica, plural, diversa, contradictòria també. I, per tant, és veritat que costaria tenir una única visió.

Però també és cert que la responsabilitat d'un representant públic és intentar ser objectiu, és intentar reconèixer les altres realitats, acceptar-les, respectar-les, i, a partir d'una diagnosi compartida, poder posar les solucions o les respostes adequades als problemes. Aquesta és la nostra responsabilitat. I la veritat és que, escoltant, com deia, el que vam escoltar ahir, es fa difícil veure que serem capaços, uns grups i uns altres, doncs, de poder fer aquesta visió, aquesta diagnosi una mica unitària.

A nosaltres ens preocupa no que no siguin compartides, sinó que no siguem capaços de poder-les acceptar i de poder-les, doncs, treballar per donar aquestes respostes. Hauríem de ser capaços de posar tots els esforços en allò que ens uneix i no en allò que ens separa. I constantment aquí –ho hem vist ara amb el Grup Parlamentari de Ciutadans– no parem d'escoltar tot allò que ens separa, quan nosaltres sincerament creiem que hi ha molt més que ens uneix. I, de fet, per això ens voten els ciutadans, perquè governem, perquè legislem, per millorar la vida dels ciutadans. Hi ha algú que quan puja aquí sembla que se n'oblidi, d'això, i vulgui perpetuar-se en el conflicte, en el problema, en seguir sent part del problema. I nosaltres creiem que hauríem de començar tots –tots– ja a ser part de la solució si realment volem que aquest país canviï; canviï algunes de les coses que no van bé i que no ens agraden.

I fer-ho amb respecte. Perquè, senyora Sierra, a mi m'ofèn absolutament quan vostè parla de ficar la mà a la butxaca dels ciutadans, «xiringuitos», *saquen sus sucias manos de los niños catalanes. (Veus de fons.)* A mi això m'ofèn. No, no; això no es fa, no es pot parlar així. *(Aplaudiments.)* Una mica de respecte a la institució –una mica de respecte a la institució–, de veritat. Una mica de respecte a Catalunya, a la institució i als polítics.

Miri, m'és igual. Vostès ja veig que no volen tenir cap respecte. Doncs no el tinguin. A mi m'ofèn, això. Perquè, en comptes de dir «xiringuitos», digui vostè en tot cas que volen eliminar les delegacions de l'exterior. D'acord, diguin això, és respectable. Nosaltres no les volem eliminar, les volem mantenir. I, en tot cas, que tinguin o que facin les funcions per les que l'Estatut les va establir. Però no parlin amb aquest to, de veritat. És ofensiu pel país i per les institucions. *(Aplaudiments.)* I crec que tots les hauríem de respectar, com també a vegades li dic al Govern que les respecti, que sovint també, a vegades, se n'oblida.

Miri, la Catalunya real, com li dic, és polièdrica, però m'agradaria posar-ne alguns exemples. Miri, la Catalunya real, l'hi deia ahir el meu president de grup, és HP, Facebook, Grifols, però també és les dificultats que està patint la Nissan; és un

sector agroalimentari que representa el 3,6 per cent del PIB, però també és que tenim menys ramaders i menys pagesos, i menys renda. Vol dir també que som excel·lents en recerca, és veritat, però que tenim precarietat en el món de la investigació, en els nostres investigadors. És veritat que fem intervencions a distància 5G, hem estat punters en això, però també és cert que tenim les llistes d'espera més altes de tot l'Estat –de fet, hem augmentat l'últim any noranta mil persones en aquestes llistes d'espera. És veritat que estan plantejant vostès una convocatòria del PUOS, i està molt bé, però també és cert que estem mal finançats pel que fa a les escoles bressol, escoles de música o de dansa municipals. És veritat que hi ha una plataforma de la llengua que defensa unes coses, però també és cert que hi ha una associació d'escolarització pel bilingüisme. És veritat que fem una bona gestió de les famílies acollidores, però és veritat que fem una mala gestió de la Llei de dependència. És veritat que la meitat de Catalunya vol ser independent i és cert que hi ha una meitat de Catalunya que no ho vol ser.

No voler reconèixer aquestes dues realitats, que és la mateixa realitat mirada des d'un altre punt de vista, des de l'altra part, des de l'altra cara de la moneda, em sembla que és molt poc honest per part de polítics que han de venir aquí a llegir la realitat i posar solucions als problemes. Si seguim entestats en la *nostra* realitat serà impossible que formem part de la solució. (*Aplaudiments.*)

I crec, i crec sincerament, creiem sincerament des del meu grup, que els grups que som aquí asseguts hauríem de decidir si volem ser part del problema, o seguir sent part del problema, o part de la solució. I els hi dic sobretot al Grup Parlamentari de Ciutadans, que ve avui aquí a plantejar-nos un ple de la Catalunya real. Vostès podrien haver reconegut algunes coses bones que fa Catalunya, que té Catalunya, que fa el Govern, perquè també en deu fer. I, per tant, crec que això –això– ens faria a tots avançar. Perquè crec que volem avançar, no? Suposo que volem avançar. Volem millorar la qualitat de vida dels ciutadans. O no? O volem anar endarrere? És que a vegades un dubta de si vostès volen una cosa o l'altra.

I sobretot que plantejem solucions també realistes, solucions que es puguin posar en marxa. Perquè, clar, senyora Sierra, dir: «Menys impostos –menys impostos– i més inversió, i més despesa social, i més despesa en salut, i més despesa en educació, i més infraestructures...» I com ho pagaran? És que no surten els comptes. I si vostès són partit de govern, que tinc bastants dubtes de que ho sigui, haurien de plantejar propostes que es puguin posar en pràctica.

Mirin, nosaltres sí que proposem una reforma fiscal per tenir més ingressos. Perquè si un demana més recursos, més inversió social, ha de demanar més ingressos també. És que, si no, els comptes no quadren –ara que tinc aquí el senyor Aragonès. És a dir, nosaltres què fem, des de la responsabilitat? Sempre que plantejem més despesa social o més inversió social, estem demanant també més ingressos. Per això li demanem al senyor Aragonès una reforma fiscal més justa i progressiva que ens permeti tenir més ingressos. És que s'ha de ser responsable. I vostès molt sovint això no ho fan. I, per tant, també els suggereixo, si m'ho permeten, que facin aquest esforç.

Mirin, les nostres solucions, perquè nosaltres sí que volem ser part de la solució, potser algú ens dirà que som uns pragmàtics..., però, miri, nosaltres ens estimem aquest país i el volem més just i pròsper, i, per tant, serem pragmàtics sempre que calgui per intentar millorar. És veritat que portem dos anys amb pressupostos prorrogats. I també creiem que no ens podem permetre un altre any amb pressupostos prorrogats. No pel Govern, pels ciutadans, pel país. I això a nosaltres ens pesa més; potser perquè som un partit de govern, perquè hem governat a molts llocs i perquè també sabem que quan un vol i quan un posa allò que ens uneix sobre la taula som capaços de teixir complicitats i acords amb molta gent. I ho hem vist en les darreres setmanes: hem sigut capaços de teixir acords amb molts partits en aquesta cambra. I crec que això és positiu; és positiu posar-nos d'acord. No sé des de quan en política

és negatiu posar-se d'acord. És positiu sempre que sigui en benefici dels ciutadans. I per això ho fem; almenys, evidentment, el grup al que jo represento. I, per tant, nosaltres seguirem amb aquesta. Si alguns dels acords que hem fet a l'àmbit municipal, local, els podem traslladar aquí, doncs, benvinguts siguin.

De fet, també els dic una cosa: aprovem moltes coses, eh?, aquí per unanimitat o amb un tant per cent molt alt, perquè, al final, ens esquinçem molt tots les vestidures, però aquí aprovem moltes coses conjuntament, també. Doncs, escolti, per què no les posem negre sobre blanc i intentem que avancem, intentem avançar? Això és el que a nosaltres ens agradaria.

I, per tant, nosaltres presentem unes propostes de resolució que busquen teixir consensos, teixir majories. Mirin, els hi diu moltes vegades el president del meu grup: si per canviar, modificar l'Estatut es necessiten noranta diputats, com podem anar a demanar setanta diputats per fer coses més ambicioses? Intentem sempre anar a buscar els noranta diputats; no per res, sinó perquè representaran més catalans i catalanes, serà més plural, segur, aquella solució, més diversa, més respectuosa amb el que pensen i senten els catalans. I, per tant, nosaltres aniríem a aquest tipus d'acords. Creiem que calen aquests acords, aquests pactes nacionals de majories en les que tothom cedeix. Perquè evidentment acordar, pactar vol dir també cedir; és això, negociar. Si un pensa que s'asseurà en una taula i que sortirà d'allà com ha entrat, doncs, segurament s'equivoca. I, per tant, nosaltres ja hi comptem, amb això. Però ens sembla que és el que li toca i demana aquest país.

I nosaltres demanem, en les resolucions, primer..., tenim un grup de resolucions que demanen diàleg, respecte, negociació i acords. Creiem que és important que dialoquem, però que ens respectem. I, de veritat, en aquesta cambra de vegades lo del respecte costa de veure.

Uns pressupostos pel 2020 –importantíssims–; crec que no hi podem renunciar cap dels que estem aquí i crec que hem d'intentar cercar aquestes majories. Nosaltres demanem una reforma fiscal perquè nosaltres sí que volem més ingressos –els números, si no, no quadren–, però volem també un desenvolupament econòmic basat en el coneixement, en la recerca i en la innovació. No volem que vinguin atraccions..., no volem atreure inversions només pels baixos costos laborals. Volem tenir una economia forta i estructurada.

Volem també mesures concretes a curt i mitjà termini per abordar les llistes d'espera.

Volem deixar de banda la llengua com un element d'instrumentalització a l'escola; deixem que treballin els pedagogs, deixem que treballin els que en saben. Volem que els nostres infants estimin el català, estimin el castellà, parlin el català i parlin el castellà. Posem les competències a l'abast d'aquests infants i d'aquests joves, però no fem d'això una batalla política. Estimem les dues llengües.

Reduïm les llistes d'espera en la dependència. Amb millor gestió seríem capaços de reduir-les; doncs fem-ho –fem-ho.

Veuran que les nostres propostes de resolució no són de màxims; hem anat a triar alguns temes que ens semblen molt rellevants. No ho podrem resoldre tot; tampoc vivim en un món màgic, com Ciutadans. Però creiem que hi han algunes prioritats que sí que s'haurien d'abordar, com l'emergència climàtica o el que hem parlat també, en aquest Ple i en l'anterior, sobre la cohesió territorial i les oportunitats que donem als ciutadans. *(Sona el senyal acústic que indica que s'exhaureix el temps d'intervenció.)*

Miri –ja acabo, president; no li demanaré el temps que ha exhaurit la diputada Sierra, però ja acabo, una frase–, miri, la nostra visió, és veritat, és polièdrica, és diversa i és crítica. Hi han coses que es fan bé hi han coses que no es fan bé, hi han coses que van i coses que no tant. Però reconeguem amb honestedat una i l'altra, les dues visions, que són complementàries, i decidim sobretot si volem formar part del problema o part de la solució.

El president

Diputada...

Alicia Romero Llano

És important que ho facin. A nosaltres ens trobaran aquí per ser part de la solució i seguir millorant...

El president

Diputada...

Alicia Romero Llano

...aquest país, que és veritat que porta moltes deficiències... *(El president retira l'ús del micròfon a l'oradora i aquesta continua parlant uns moments. Aplaudiments.)*

El president

Gràcies, diputada. En nom del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, és el torn ara de la diputada senyora Susanna Segovia. Quan vulgui.

Susanna Segovia Sánchez

Moltes gràcies. Doncs bé, ens trobem de nou, gràcies als senyors i senyores diputats de Ciutadans, amb un debat sobre una construcció seva, esbiaixada i provocadora, del que ells consideren que és la Catalunya real. Per nosaltres la Catalunya real –ja s'ha dit abans– probablement no coincideix gaire amb la Catalunya real que ells s'intenten apropiat.

Nosaltres creiem que la Catalunya real viu un moment d'excepcionalitat democràtica, amb la judicialització de la política, i on es vulneren drets civils i polítics de la ciutadania. Això és per nosaltres també la Catalunya real. També és la Catalunya real la de les famílies vulnerables, la de les persones migrants, la de les persones que busquen refugi, aquelles a les quals probablement vostès no hi paren gaire atenció. També és la Catalunya real la de les famílies no independentistes, i també les que van votar l'1 d'octubre. També la d'aquelles persones que avui han posat els seus cossos per aturar un desnonament davant de l'acció dels Mossos a Premià de Mar, el poble del conseller Buch, que tampoc ens acompanya avui. Aquestes també són les persones de la Catalunya real.

Vostès s'inventen una Catalunya real pròpia, feta a mida dels seus interessos; una Catalunya que després, més enllà d'aquest Parlament, ignoren completament, quan estan a Madrid: allà ataquen l'autogovern, ataquen la immersió lingüística, fan polítiques que afavoreixen les rendes altes, donen suport als models de concert a l'educació i conviden a governar l'extrema dreta allà on en tenen l'oportunitat i els necessiten.

Però a Catalunya no, a la Catalunya real que nosaltres vivim i en què nosaltres creiem s'ha acabat el temps de la confrontació i ha arribat el temps de les solucions, estem d'acord amb això, que s'ha de veure qui està al costat de la solució i qui no. I per estar al costat de la solució cal diàleg, cal empatia. I per això el bluf de Ciutadans, doncs, ja s'està acabant, ja ho estem veient: han passat unes eleccions municipals i, si volen, podem comptar amb els dits d'una mà quantes alcaldies ha tingut Ciutadans a Catalunya. Ai, no, calla, que cap, espera...

Entenem que vostès no han pogut entendre i no volen passar aquesta fase perquè han nascut per confrontar, perquè viuen de la crispació; els hi hem dit moltes vegades, lo de la maquinària electoral. Però aquí hi ha una immensa majoria, catalans i catalanes a la Catalunya real, els independentistes i no independentistes, que volen diàleg, que volen solucions, que rebutgen la repressió i que rebutgen que s'utilitzi un 155 com a amenaça permanent.

Nosaltres creiem que ara és temps de responsabilitat i de desjudicialitzar el conflicte, de treballar per generar condicions polítiques i jurídiques que portin, sí, a la

llibertat dels presos i les preses polítiques i al retorn de les persones que estan fora de Catalunya no per la seva pròpia voluntat. Nosaltres creiem, i ho reafirmarem, que és una vergonya que estiguin a la presó i que no puguin seure aquí per debatre amb tots els diputats i diputades quina és la solució política que necessita la Catalunya real.

Per això insistim una vegada i una altra en aquest pacte de claredat, al qual emplacem totes les forces que volen ser part de la solució. Nosaltres creiem que aquest acord del pacte de la claredat i després poder treballar perquè Catalunya pugui decidir de manera acordada, amb garanties i amb reconeixement internacional quin és el seu futur polític és part de la solució. Quan hi hagi la votació, veurem qui està d'acord amb aquesta solució.

Però també és veritat que és la Catalunya que té un govern que no governa, que té un govern que defensa els drets civils, que treballa contra la repressió, però que no fa prou per combatre les desigualtats socials, per defensar els serveis públics, per lluitar contra l'emergència climàtica i per posar les vides de les persones i les polítiques feministes al centre de la seva acció.

Tenim un govern que està dividit; de fet hi han dos governs..., bé, a vegades tres, si hi afegim el senyor Torra, per una altra banda, o quatre, si comptem el senyor Puigdemont, que també no sempre sembla que sigui el mateix Govern. Tenim crisis de govern gairebé cada setmana. Un govern incapaç, que en un any només ha aprovat una iniciativa legislativa que vingui del Govern, només una, i que a més a més va ser una agència de salut que el mateix senyor Mas es va carregar, o sigui que en realitat ha sigut recuperar una cosa que el mateix Govern que ara també governa es va carregar. Un govern paralizat, que té 91.000 persones en llistes d'espera i que encara estem esperant el decret, que ens van assegurar que estaria en funcionament a l'estiu, per donar sortida a aquestes llistes d'espera; encara l'estem esperant.

I mentre això passa, doncs al carrer passen coses. Al carrer passa que els efectes de les polítiques de retallada i de menyspreu cap als serveis públics es van consolidant i es van fent crònics. També passa que no tenim mecanismes de regulació pública, regulació pública de veritat, que de veritat impedeixi que pugin els preus de lloguer, no que diguin que ho fan però després no ho fan.

La seva incapacitat és que no hi ha una proposta política davant dels grans reptes que té Catalunya: la crisi climàtica, les desigualtats socials i superar aquesta societat patriarcal. Quan governen no ho fan tampoc mirant cap això, ho fan mirant a obrir la porta a generalitzar la gestió privada dels serveis públics, com fa la llei Aragonès. Ho fan amb el projecte de la C-32, que és una llei, és un projecte que clarament atempta contra el canvi climàtic. Impulsen un decret de llei d'habitatge que és inútil, que és contraproduent per limitar els preus. O impulsen el projecte de Hard Rock Cafe. Energies renovables no, casinos sí: aquest és el seu model.

Estem en un nivell de desigualtat social alarmant. S'incompleixen reiteradament totes les recomanacions que fa aquest Parlament per fer front a l'emergència social, per fer front a les necessitats de la renda garantida de ciutadania. En les propostes que ens presenten els grups de govern, doncs devem estar d'acord gairebé en totes, però en la majoria fan referència a les responsabilitats de l'Estat amb la Catalunya real. Que està molt bé, hi estem d'acord. Però què passa amb les responsabilitats del Govern de la Generalitat de Catalunya amb la Catalunya real? Aquestes no les trobem gaire, a les seves propostes.

També diuen que sí, que tindrem pressupostos del 2020. Nosaltres estem disposades, ja els hi vam dir..., ja ho vam estar als del 2019, ja els hi vam dir què creiem que calia per a uns pressupostos. Ara seguirem estant disposades, com ho estàvem llavors; però, bé, quins pressupostos? Són uns pressupostos que definitivament faran un gir?, que apostaran per combatre la desigualtat?, que apostaran per fer front de veritat a l'emergència climàtica i fer una transició que ens porti cap allà?, que apostaran de veritat per polítiques feministes? És així? Si és així, ens hi trobaran, estarem d'acord,

compartirem projecte, compartirem pressupostos i compartirem propostes de país; però volem que siguin així. Siguin valents i facin projectes de pressupostos que realment reverteixin retallades i avancin cap aquí.

Nosaltres creiem que un país feminista, divers i integrador es construeix sobretot des de l'escolta pública des de l'etapa zero-tres, lluitant contra la segregació, on cada nen i nena es pugui expressar lliurement; però també una escola pública que no sigui utilitzada com a arma d'atac entre grups polítics. I vostès han dit avui que es treguin les mans a l'escola pública. Nosaltres ja els hi hem dit molts cops: vostès treguin les mans de l'escola pública i deixin la nostra escola pública en pau (*aplaudiments*), deixin d'utilitzar-la per als seus interessos polítics.

Mirin, saben que hi ha hagut en comú entre el Ple que hi ha hagut aquest matí al Congrés dels Diputats i el d'aquí? Que a tots dos s'ha fet referència al fet de la nena de Terrassa i al fet de l'estudi de Plataforma per la Llengua. Avui, Ciutadans; aquest matí, Vox al Ple del Congrés dels Diputats. Veuen que tenen moltes coses en comú? –moltes coses en comú. (*Aplaudiments.*)

Nosaltres volem un país que aposti per una salut pública àgil i accessible. Volem un país que no permeti la mercantilització dels serveis públics, que preservi la titularitat i la gestió públiques, que aposti també per la cogestió amb les entitats del tercer sector i de l'economia social i solidària. Volem un país el govern del qual treballi per la remunicipalització de l'aigua clarament, que hi aposti políticament, per impulsar-la. Volem un país que defensi la gent per sobre dels interessos de mercat en les polítiques d'habitatge, que la regulació dels preus dels lloguers es faci en funció de la renda, i no en funció del preu de mercat. Volem un país que faci front a l'emergència climàtica apostant de manera valenta pel transport públic, que sigui pioner en la transició energètica i en què l'emergència climàtica trobi de veritat una resposta ferma. I els hi diem: la resposta ferma no és només més tecnologia i més plaques solars; és un canvi de model productiu. Fins que no ens plantejem «en sèrio» un canvi de model productiu, i també de consum, no hi farem front, a l'emergència climàtica.

En resum, la Catalunya real que nosaltres defensem, que nosaltres vivim, és diversa, és plural; no en té la titularitat ningú, d'aquesta Catalunya real. Necessita defensar drets civils i polítics. Cal un pacte de claredat. Cal donar resposta als reptes de país.

I sí que voldria aprofitar el final per demanar al Partit Socialistes..., que tant de bo el discurs de Pedro Sánchez aquest matí hagués estat com el de la senyora Alícia Romero aquesta tarda. Nosaltres creiem que cal un govern a Espanya que també sigui part de la solució, i espero que ens emplacem totes plegades a que això sigui veritat, perquè, si no, els que arribaran seran els que són la raó fonamental del problema.

Gràcies.
(*Aplaudiments.*)

El president

Gràcies, diputada. En nom ara del Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent, és el torn de la diputada senyora Maria Sirvent.

Maria Sirvent Escrig

Senyors, senyores, lluny de la Catalunya que ens ha descrit avui el vicepresident Aragonès, amb unes dades de creixement econòmic per sobre el 2 per cent del PIB, Catalunya és avui un país cada vegada més desigual. En el nostre país només un 1 per cent de la població concentra el 40 per cent de tota la riquesa, i el 50 per cent més pobre amb prou feines captura el 7 per cent. Mentrestant, la taxa de risc de pobresa segueix creixent; el 31,3 per cent de la població es troba en risc d'exclusió social, segons les dades de l'Idescat, xifra que ha pujat significativament des de l'any 2008. Segons dades d'aquest mateix organisme, molt poc sospitós de ser comunista,

més de la meitat de catalanes manifesta molta o certa dificultat per arribar a final de mes.

Les dones, els infants, les persones grans i les persones migrades som, amb diferència, qui paguem la cara més crua i més amarga d'aquesta realitat. Les nostres àvies saben perfectament del que estem parlant. Avui mateix, a Sants, han desnonat de casa seva una dona de vuitanta-set anys; era la casa on vivia des del 1955, feia seixanta-quatre anys.

Que no veuen vostès que aquest sistema, que un sistema que permet això és absolutament injust i absurd? Se'ns hauria de caure la cara de vergonya a totes les que estem en aquesta cambra, però especialment a aquelles que tenen o han tingut responsabilitats directes de govern, tant aquí com a l'Estat. Aquesta és també la Catalunya real. Si ho volen, l'Espanya real, l'Espanya reial i monàrquica.

Doncs bé, davant d'aquesta Catalunya real, o justament per canviar-la, n'hi ha una altra. Una Catalunya que s'enxarxa i s'autoorganitza, que resisteix i lluita contra la injustícia i les desigualtats. Una Catalunya que mai no es resigna, la que planta cara cada dia i conquesta drets, la Catalunya de l'1 d'octubre, del 8 de març i de tantes jornades inoblidables, la de la lluita veïnal i sindical, la de les activistes, la de les lluites feministes, la de la gent valenta, la que s'alça i cada dia aixeca la veu des de territoris castigats i sovint oblidats, la que quan cal exerceix la desobediència davant de lleis i resolucions injustes, lleis com les que desnonen àvies, nenes o famílies senceres de casa seva, o com aquelles que permeten que tantes morin a la mar Mediterrània.

Aquesta Catalunya, que és real com la vida mateixa, no cap en les cotilles d'una monarquia corrupta i d'una constitució que sistemàticament s'utilitza com a excusa per no moure ni canviar res, si no és que ho demanen els mercats financers –recorden l'agost del 2011? Per cert, una constitució i una monarquia –ho diuen les enquestes, una darrere l'altra– que són rebutjades avui per la immensa majoria de les catalanes. Si ho volen comprovar, només cal que posem les urnes i que escoltem el que diu la gent.

Però aquesta Catalunya no acostuma a ser escoltada en cambres com aquesta, més aviat és menyspreada, quan no castigada directament; és aquella Catalunya que s'acostuma a criminalitzar i perseguir, i més en els nostres temps, en què tornem a l'autoritarisme i la repressió.

Avui denunciem l'amenaça i la limitació injustificada del dret a la protesta que ha representat i que representa la llei mordassa. I la responsabilitat és d'alguns partits, també representats en aquesta cambra, tant dels qui la van aprovar com d'aquells que es van comprometre a derogar-la i no ho han fet malgrat tenir les majories necessàries des de desembre del 2015. A Catalunya s'inicien cent expedients diaris en base a aquesta llei, la meitat del total dels que s'incoen a tot l'Estat.

És urgent i és imprescindible escoltar la veu de la gent del poble, i no només la determinació en escoltar-la, sinó també la determinació en materialitzar-la, sigui o no amb el permís de l'Estat. No ens cansarem de repetir-ho, aquesta cambra ha de legislar a favor de la majoria popular i treballadora d'aquest país perquè necessitem que aquest Parlament exerceixi com a parlament sobirà i no com un instrument de descentralització administrativa de l'Estat espanyol.

I per això presentem propostes que traslladen demandes d'aquesta Catalunya que lluita pel dret a l'habitatge, pels serveis públics, per la llibertat d'expressió i manifestació, per l'escola pública i la defensa del català, per les supervivents de la violència masclista, per la classe treballadora, per les joves sense referents familiars. (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) És necessari que ens autodeterminem, que ens governem.

El president

Diputada...

Maria Sirvent Escrig
Ens hi tornem a posar?
(*Alguns aplaudiments.*)

El president

Gràcies. És el torn ara, en nom del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, del diputat senyor Santi Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, president. Consellers, consellera, diputats i diputades, hi ha una dita que diu que, si fas una cosa d'una determinada manera i surt malament, si la tornes a fer de la mateixa manera, continuarà sortint malament. Però, bé, en qualsevol cas, hi ha qui està entestat a continuar fent les coses malament. Què hi farem?

Nosaltres les propostes de resolució que hem presentat en aquest debat..., entenent que no és un debat de política general, que el tindrem d'aquí a dos mesos, exactament d'aquí a dos mesos, és un debat que hem intentat interpretar, coneixent perfectament quina era la intenció del grup que l'ha proposat, en el sentit de posar en relleu que sovint el Govern i el president es dediquen més a altres qüestions que no pas al que són els problemes d'una gran majoria dels catalans, i jo m'atreveria a dir del conjunt de catalans, no? Veiem el Govern, veiem el president molt centrats en alguns temes concrets que afecten una part de la ciutadania, els dels seus partits, però no veiem el Govern que prengui mesures que puguin beneficiar el conjunt de la societat catalana. I per això hem presentat deu propostes de resolució, però que són mostres; de cadascun dels àmbits que hem considerat oportú, hem plantejat mostres, no?

Així, en l'àmbit de la salut, que són molts els problemes que hi han, doncs hem plantejat el tema de les llistes d'espera, no?, amb una proposta diguem-ne genèrica que permeti evidenciar quins són els problemes en cadascun d'aquests àmbits.

I a més ho hem fet de bona fe, no?, perquè el segon és ensenyament, i hauríem pogut parlar dels observadors d'incògnit, o sigui, dels espies, no ho hem fet en aquest punt, sinó que parlem dels barracots, no? I ho hem fet així, amb bona fe, doncs, perquè fins i tot els grups que donen suport al Govern puguin donar-hi suport.

Sobre el sistema de protecció social hi han moltes qüestions que ens afecten però, miri, avui casualment els sindicats, patronal i professionals del sector de la gent gran, de les residències de gent gran, es manifestaven a la plaça Sant Jaume, llegien un manifest –ho coneix perfectament el conseller. I hem dit: «Doncs, mira, compartim la reivindicació d'aquest sector, l'agafem i la traslladem al Ple perquè el Ple es pronunciï sobre una demanda que fan els mateixos afectats, no?»

Reforma fiscal. No hem volgut plantejar elements de la reforma fiscal que nosaltres plantejem diverses vegades aquí en el Ple del Parlament, i n'hem presentat una que jo crec que hauria de generar un cert consens, que és que els catalans amb rendes inferiors a menys de trenta mil euros, que són el 80 per cent dels contribuents catalans, són els espanyols que paguen més IRPF perquè aquest Govern i aquest Parlament manté la tarifa més elevada en aquest tram. Escoltin, podem arribar al consens que els catalans de menys de 30.000 euros, o 33.000, que em sembla que és el que proposa Ciutadans, no siguin els espanyols que paguen més impostos? Podem deixar de ser líders en aquest sentit amb relació a això?

Seguretat als carrers? Ara, doncs, recentment la preocupació principal és la seguretat a la ciutat de Barcelona. Plantejem el tema de la seguretat a Barcelona i plantejem els problemes de seguretat en alguns altres municipis. I, per tant, abordem també aquesta qüestió.

Sobre justícia. Podríem parlar també d'alguna qüestió en matèria de justícia, sobre els ordinadors, aquestes notes que els apareixen. No ho fem –no ho fem, eh? Però sí que els diem: «Escoltin, hi han problemes en equipaments i en infraestructures, en edificis judicials, que dificulten el treball dels professionals. Per tant, abordem-los.» I aquesta és la proposta que els presentem.

La reforestació d'espais, doncs, que han patit incendis, com ara la Ribera d'Ebre, però qualsevol altre incendi.

Els demanem també, mirin, la supressió dels peatges. Em sembla que és la primera vegada... –de les autopistes que depenen de la Generalitat, no? És la primera vegada que en el Parlament es planteja la supressió dels peatges de les autopistes. Hi havia qui es manifestava molt davant dels peatges –quan estaven a l'oposició, està clar–, es manifestaven molt perquè se suprimissin els peatges, però no crec que s'arribés a votar mai. Bé, doncs, nosaltres els diem: «Ara que s'aixecaran els peatges de les autopistes de l'Estat, escoltin-me, els plantejem que aixequem els peatges de les autopistes de la Generalitat.»

I una desena, que és un decàleg en relació amb la convivència –me n'he saltat alguna–, que és un decàleg sobre la convivència. I em permetran acabar dient-los que ahir, segurament de la sessió d'ahir, el que ha estat més comentat entre els passadissos i als mitjans de comunicació i a les xarxes socials són les notes musicals que sobre la convivència (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) va dedicar el meu company de grup al president de la Generalitat...

El president

Diputat...

Santi Rodríguez i Serra

Però sobretot no oblidin una cosa: a Catalunya en aquests moments el que desafiïna cada dia és el Govern, i el seu president, ignorant la meitat dels catalans.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, diputat. En nom del Grup Parlamentari Republicà és el torn ara de la diputada senyora Marta Vilalta.

Marta Vilalta i Torres

Bé, molt bona tarda. Gràcies, president. Bona tarda a tots i a totes. Debat general sobre les propostes de la Catalunya real, una nova escenificació del teatre habitual al que ens té acostumats Ciutadans al Parlament. Però, miri, aquesta vegada els hi agraïm, els hi agraïm perquè així podem explicar com és aquesta Catalunya real, que és cert que hi ha diverses òptiques, però com creiem que és, i de fet ben real que és.

La Catalunya real, per sort, és diversa i plural, tan diversa com els que estem, de fet, representats aquí en aquesta cambra. La Catalunya real són també les situacions de desigualtat existents –sí, perquè les desigualtats existeixen, no les neguem pas nosaltres– i que maldem per combatre des del Govern, des de les administracions, des dels municipis i des d'allà on estem representats.

La Catalunya real també és un país cohesionat, plural però cohesionat, i que amb aquesta pluralitat vol caminar com un sol poble, sense fractures, sense deixar ningú enrere, malgrat els intents de Ciutadans per fracturar-nos i per buscar problemes allà on no hi són.

La Catalunya real és també, i malauradament des de fa un temps, repressió i vulneració sistemàtica de drets, una repressió que és ben real, que potser afecta només uns quants, però que hem de combatre perquè no sigui mai la repressió una eina per aturar aquells que volem transformar la societat dia a dia.

I la Catalunya real, per posar un últim exemple en aquesta descripció, és també allò que ens diuen les enquestes d'opinió, i diuen que, davant de la pregunta sobre quin és el principal problema a Catalunya, el que respon majoritàriament la societat catalana, com diu el CEO, és la relació entre Catalunya i Espanya.

Tot això és la Catalunya real, tot això són reptes, que són grans, són reptes grans, però que volem afrontar i que volem superar. I, de fet, és la nostra responsabilitat voler-los i poder-los afrontar. I a més a més tenim clar com ho hem de fer. Aquests dies hem vist com diversos grups en aquesta cambra no tenen projectes per a donar

resposta a aquestes necessitats. De fet, tenen projectes en contra: contra la immersió lingüística, contra la internacionalització del nostre país, i així un llarg etcètera.

També hem vist com a l'Estat espanyol tampoc hi ha projecte per Catalunya. Ho hem vist. Només cal haver escoltat aquests dos últims dies. No hi ha projecte per Catalunya, a diferència de nosaltres, que tenim un projecte de país. Sabem quin model de país volem i quin és el millor model de país per respondre a les necessitats, un model de país en forma de república catalana, ser un estat amb totes les eines, amb totes les competències i amb tots els recursos. I això és molt més que una simple declaració d'intencions, és una declaració plena de contingut, una república emprenedora amb treball digne, una república de benestar amb drets i oportunitats per a tothom, una república educadora que aposti per la cultura, sostenible i amb equilibri territorial, una república oberta al món i compromesa amb la pau.

Com deia el president Torra ahir, per tenir un estat del benestar cal ser un estat. I, efectivament, i per nosaltres, aquest és el principal escull. Sense les eines d'un estat, sense els recursos i les competències, estem limitats a l'hora de desplegar aquest model de país amb garantia d'igualtat d'oportunitats per a tothom. I en tenim exemples reiterats.

Tot això, les limitacions en les lleis, les limitacions en els recursos, els dèficits que patim i els incompliments de l'Estat que patim al llarg de molts i molts anys, tot això, també s'ha de tenir en compte a l'hora de parlar de la Catalunya real. Si més no, nosaltres ho tenim en compte i ho volem posar molt sobre la taula.

Per això hem presentat una bateria de propostes de resolució que repassen quin és el model de país que volem bastir perquè aquesta sigui una terra d'oportunitats i d'esperances, per combatre aquestes desigualtats, però també per denunciar aquests incompliments de l'Estat, perquè, si no, som injustos a l'hora de descriure aquesta Catalunya real.

Què volem nosaltres, per tant? Autonomia local i modernització dels municipis. Però, clar, per això també fa falta la derogació de l'LRSA, perquè, si no, no ho podem aconseguir.

Volem un país pròsper, amb un salari mínim de referència per potenciar un marc català de relacions laborals i per lluitar contra la precarietat, però també fa falta derogar el decret que va possibilitar que empreses d'aquest país marxessin i es desplaassin. També fa falta derogar aquest decret.

Volem uns mitjans públics de comunicació de qualitat i plurals perquè ajuden a millorar la qualitat democràtica del país. Volem una acció exterior coherent. I prou d'interferències polítiques per part del Govern de l'Estat. I volem un model integral de seguretat pública, impulsant les legislacions necessàries i l'adequació dels nous efectius a les necessitats; però també és necessari que l'Estat aboni el deute de 800 milions d'euros pendents als Mossos, si no, ens faríem trampes.

Volem defensar l'escola catalana i la defensem, l'escola catalana, com a model d'èxit i d'escola integradora i inclusiva, com a eina d'inclusió social i de cohesió social, mal els pesi als de Ciutadans. I volem que els mestres puguin exercir amb llibertat. I per això és vergonyós que encara Ciutadans no hagi demanat disculpes, no hagi demanat perdó per les acusacions que va fer i l'assenyalament que va fer als professors del nostre país, de l'escola El Palau. (*Aplaudiments.*) Quina vergonya i quina irresponsabilitat. Encara no han demanat perdó. Ara ho votarem.

I volem un model de salut universal i equitatiu, davant d'aquells que volien que fos exclouent. Però tampoc podem bastir aquest model de salut, aquest sistema de salut, si el Govern espanyol no paga els seus compromisos amb Catalunya, com el Fons de Cohesió Sanitària, de més de 33 milions d'euros.

Volem un país que lluita contra l'emergència climàtica, que sigui ecosostenible, un país amb infraestructures de primera i no havent de sofrir reiteradament aquests incompliments crònics, com la disposició addicional tercera, o el Pla de rodalies, o com que encara no s'hagi finalitzat el Corredor Mediterrani.

Volem un país que respecti la llengua catalana i que respecti l'occità a l'Aran; que tingui memòria democràtica en les seves prioritats i aposti per aquest Pla de fosses iniciat pels consellers Romeva i Mundó, perquè sense memòria no hi haurà futur. Volem aquest país divers, cohesionat i amb igualtat d'oportunitats.

I en bastir-lo i en construir-lo no s'hi val, diputats i diputades, quan vostès l'hi exigeixen tot a la Generalitat i fan la vista grossa en el cas del Govern de l'Estat espanyol. No s'hi val. Per ser justos ho hem d'exigir de forma corresponsable.

I tampoc ens trobaran fent demagògia en el tema dels menors, en el tema de la discapacitat o en el tema de la dependència, i per això demanem rigor i responsabilitat, i menys cinisme, en el cas del Grup d'En Comú Podem, demanant la reprovació del conseller El Homrani. És cínic, sense tenir en compte la complexitat que viu el país. És política de baix nivell. Nosaltres fem l'autocrítica, sí, i expliquem per què no es poden complir, però és política de baix nivell, actuant amb el fetge, avui demanar la seva reprovació. Nosaltres, conseller, constatem tot el suport per a vostè. *(Aplaudiments.)*

Precisament perquè volem parlar de drets, un de fonamental és el dret a la vida. I per això hem presentat una proposta de resolució sobre la igualtat i contra les violències masclistes, en la qual fem una crida formalment a barrar el pas a la política racista, xenòfoba i masclista, i especialment posem els ulls en Vox, i demanem que no es facin pactes explícits ni implícits ni s'accepti el seu suport. Nosaltres no ho farem mai.

I no ens quedarem aquí. També el que fem és constatar que és obvi que sí és sí, i per això també proposem, instem sense dubtes que la Generalitat es personi com a acusació popular en els casos de violència masclista que correspongui. Tot això ho presentem en propostes de resolució diverses. I com volem fer tot això? Ho volem fer tal com ens agrada fer política, amb responsabilitat, amb respecte, responnent també aquelles tergiversacions o mal interpretacions que s'han volgut crear, i per respondre a això hem presentat una proposta de resolució sobre la provisió dels serveis públics, perquè creiem que hi ha hagut campanyes d'intoxicació que no fan referència a la realitat.

Nosaltres estem treballant una bona llei per garantir la qualitat dels serveis, però les coses no són tan fàcils. Nosaltres defensem una gestió directa, però no sempre això és possible. Prova d'això, que no sempre és possible, és com el grup de la CUP ha presentat una proposta de resolució per demanar legislar que el sector públic, quan adjudiqui contractes ho faci, doncs, garantint que es pugui pagar 1.200 euros mensuals a aquells que es contracten. Exactament. Per tant, estan assumint que hi ha d'haver contractació, que hi ha d'haver contractació pública. I per això nosaltres treballem la llei Aragonès, mal anomenada llei Aragonès, perquè és la llei anti-Florentino, perquè és la que prioritza qualitat en els serveis per davant del preu. *(Aplaudiments.)*

I com que els deia que la Catalunya real és també la Catalunya que vol combatre la repressió, perquè existeix la repressió, hem presentat una proposta de resolució per acabar amb aquesta causa general contra l'independentisme, i per lluitar en la defensa dels drets i les llibertats, perquè nosaltres volem exercir tots els drets i totes les llibertats, també la capacitat d'opinar contra el monarca, una qüestió majoritària que genera un consens al nostre país. I si el Tribunal Constitucional ens tomba la resolució d'aquest Parlament, la tornarem a portar per aprovar, per tornar a dir que no, que el monarca no ens representa, i menys encara després del discurs del 3 d'octubre. Ho tornarem a fer, igual que ho tornarem a fer amb l'exercici dels drets que sistemàticament ens estan sent vulnerats, els tornarem a exercir, els tornarem a reivindicar, perquè és així com es consoliden i és així com es garanteixen.

I, finalment, una de les qüestions d'aquesta Catalunya real: només podrem trobar una resposta posant la veu a la ciutadania i exercint també el dret a l'autodeterminació, i apel·lant al diàleg i a la negociació per fer-ho possible. I sí, és cert, com deia

la diputada Alícia Romero, el 50 per cent vol la independència i el 50 per cent no la vol, però el 80 per cent de la població del nostre país vol decidir, i vol votar. Per tant, és aquí on ens hem de trobar, a fer possible aquesta capacitat de poder exercir el dret a l'autodeterminació. I benvinguda sigui...

El president

Diputada...

Marta Vilalta i Torres

...aquesta proposta de resolució. Acabo, igual que la resta de companyes, que han estat més temps. Celebrem la proposta de resolució compartida entre Esquerra Republicana, entre el Grup de Junts per Catalunya i entre la CUP. Sí a l'autodeterminació, sí a les solucions democràtiques, sí a la llibertat dels presos polítics i sí a la solidaritat antirepressiva. Nosaltres no passarem, no renunciarem a exercir...

El president

Diputada...

Marta Vilalta i Torres

...cap dels drets, tampoc el dret a decidir lliurement quin és el nostre futur. I, per tant, avui... *(El president retira l'ús del micròfon a l'oradora i aquesta continua parlant uns moments. Aplaudiments.)*

El president

En nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula la diputada senyora Marta Madrenas.

Marta Madrenas i Mir

Gràcies, president. Conselleres, consellers, diputades, diputats, molt bona tarda. Ara la diputada Vilalta m'ha estalviat molta de la feina, perquè, doncs, ha fet i ha detallat una sèrie de concrecions d'unes PR en les quals coincidim i, per tant, jo podré destinar el meu temps, possiblement, a fer reflexions d'un abast més general, no?

La primera és que Ciutadans avui ha tornat a perdre una oportunitat, una altra oportunitat. El Grup de Ciutadans ha eludit altre cop la seva responsabilitat política, la seva responsabilitat política al capdavant de l'oposició en aquest Parlament. No em sorprèn, és cert, però sí que els confesso que em deixa perplexa la persistent constància d'aquest grup de dirigir-se de cap a la irrellevància política, de cap a la irrellevància política. A cada Ple d'aquest Parlament vostès intervenen amb una manca de rigor extrema i defugen volgudament –vulgudament– qualsevol vestigi no ja de la desitjable cortesia parlamentària sinó d'un mínim d'educació, utilitzant sempre un to desafiant i barroer, si m'ho permeten.

M'imagino, segur, que no deuen ser conscients, m'imagino, dels efectes nocius que això provoca. Provoca aquest clima de confrontació, de fractura, en què vostès és evident que troben la seva zona de confort i que fan tan difícil, que impossibiliten tantíssimes vegades poder debatre i reflexionar amb coherència i amb honestedat. I això ho fan vostès.

I, per altra banda, el Parlament, tots nosaltres, també perdem els beneficis d'una oposició efectiva. Hem perdut, per la seva negligència, per la seva desídia, un instrument bàsic per al desplegament del potencial democràtic d'aquest Parlament. I això també ho han fet vostès. *(Aplaudiments.)* Un ple rere l'altre vostès renunciem, un altre cop, volgudament, a influir en l'esdevenir de Catalunya. Bé, no seré pas jo qui els digui què han de fer o deixar de fer. De fet, vostès van proposar en aquest Parlament un debat sobre la Catalunya real. Primer parèntesi: no crec que fos la seva intenció, però igual que ha reconegut la senyora Vilalta, els ho agraïm, ens han donat un cop de mà, perquè, efectivament, el Govern ha tingut l'oportunitat d'explicar al conjunt de la ciutadania la nostra obra de govern. Des de Junts per Catalunya els agraeixo aquest gest, perquè ahir el president Torra, per exemple, amb força abast, va poder acreditar la

feina ingent que fa tot aquest Govern, des de totes i cadascuna de les conselleries, en favor del progrés i en favor de la ciutadania en el seu conjunt, en un context, és cert, d'extrema dificultat, com és l'actual.

Torno al fil. Vostès es van presentar aquí amb una proposta de debat, per continuar insistint en el seu mantra, que defensant la independència es desatenen els problemes de la gent –ja m'hi referiré després, però–, i a l'hora de la veritat s'han trobat que la realitat els ha passat per sobre, i començo a pensar que el que els diré ara segurament vostès ho consideren una molt mala notícia, però sàpiguen que aquest Govern independentista, aquest Govern independentista, governa, i que aquest país progressa, i segur que molt més lent de com ens agradaria a tots plegats, segur, però aquest Govern governa i aquest país progressa. Però que això no amagui, com he dit abans, que en aquest Parlament tenim un problema, que és que el principal grup de l'oposició ha dimitit de fer política, i és que vostès plantegen aquest Ple per parlar de la Catalunya real, però no és més que una disfressa.

Amb les seves intervencions han fet el de sempre: provocar, actuar amb males formes i crispar. Vostès..., de fet, l'únic argument ha estat el de parlar de la paràlisi a la Generalitat, quan el que està paralytitzat és l'oferta democràtica de l'Estat cap a Catalunya. I per vostès –ens agradaria saber, sincerament ens agradaria saber– quin hauria de ser l'oferta per a Catalunya, senyors de Ciutadans? Què proposen per al futur d'aquest país? Perquè jo he escoltat atentament totes les seves intervencions. Això que algunes coincideixo que han set clarament inofensives, però les he seguit amb atenció. Què han proposat, vostès? Senyora Roldán, vostè s'ha presentat a la cambra com una versió 2.0 de la senyora Arrimadas. Res de nou –res de nou. El mateix to, el mateix discurs, la mateixa cantarella de sempre. Avui la senyora Sierra l'ha superat, eh? També ho he de reconèixer. L'ha superat i ha fet un discurs –l'hi reconec– clarament immoral, i a sobre li ha estat retret per la majoria dels grups d'aquest Parlament. I vostès ho van negant. M'ha recordat aquell conductor que va per l'autopista en direcció contrària i que sent per la ràdio: «Escolti, que hi ha un cotxe que va en direcció contrària per l'autopista.» I aquell diu: «Un no, desenes.» Doncs, vostès estan fent el mateix. (*Aplaudiments.*) La ceguesa (*remor de veus*) els impedeix fer propostes.

Vostès han plantejat un debat parlamentari –i ara veuen, suposo que ho veuran– del qual n'han sortit molt perjudicats. I això els hauria de començar a fer reflexionar, els hauria de fer reflexionar. Que amb la seva actitud el seu propi grup en surti perjudicat, doncs, guaití, sincerament, un altre cop, no m'importa, o, és més, me n'alegro. Però, en canvi, sí que ens preocupa, i molt, a la resta dels grups parlamentaris que amb la seva actitud aquí, recurrent, hi surt perdent la qualitat democràtica d'aquest país. I és que sé que parlar-los de qualitat democràtica és una cosa que a vostès segurament els sona de ben lluny, però creguin-me, el que els dic és que és molt important que en parlem. (*Remor de veus.*)

El president

Silenci.

Marta Madrenas i Mir

És molt important... No es preocupin, jo vaig fent. És molt important parlar-ne, perquè, com hem dit abans, tres de cada quatre catalans opinen que la qualitat democràtica actualment és deficitària. Siguin conscients, per favor, d'una vegada, que la Catalunya real es preocupa per això, en siguin conscients! Suposo que no negaran que un 75 per cent dels catalans es pot considerar Catalunya real, no? I no obstant, vostès en defugen. I això només pot significar dues coses: o que tenen un gran desconeixement de la Catalunya real o que no els preocupa en absolut la Catalunya real.

Jo, segurament, el poc coneixement pot ser, i ara no ho dic amb ironia, doncs, perquè no governen a cap ajuntament de Catalunya. I de veritat que no ho dic amb ironia. Ho dic perquè estan tan allunyats de les administracions més properes al ciu-

tadà, són tan lluny del que pensa o deixa pensar la gent, que crec que aquesta és la causa principal del seu desconeixement real de les preocupacions reals dels catalans. *(Aplaudiments.)*

Sé que els entrarà per una orella i els sortirà per una altra, eh? *(remor de veus)*, però si volem continuar avançant cap a un estat del benestar potent, que situï al davant de tot les persones, la seva protecció, el seu desenvolupament integral, que generi oportunitats, que el coneixement i la justícia social siguin els elements nuclears de l'economia, que la preservació del medi ambient sigui inexcusable, si volem tot això, nosaltres tenim una fórmula: tenir les eines d'un estat propi. I això ho comparteix una part molt important d'aquest país. Com també comparteixen una gran majoria d'aquest país la dramàtica injustícia que suposa l'existència avui aquí, en un país en l'entorn europeu, en principi, democràtic, que existeixin presos i preses i exiliats i exiliades polítiques que han perdut la seva llibertat per defensar la de tots nosaltres. *(Aplaudiments.)* Això també ho comparteix una gran part del país.

Al llarg d'aquest debat, i en moltes de les propostes que avui s'aprovaran, s'han tornat a evidenciar els reiterats incompliments de l'Estat envers Catalunya, uns incompliments i una manca de lleialtat flagrants cap a tots els catalans, uns inacceptables dèficits fiscals, socials, democràtics, d'inversió, d'estructures..., dèficits intolerables cap a tots els catalans. Aquests dèficits són el moll de l'os de l'actual context polític, i vostès ja no és que només no hi facin referència, sinó que els neguen. Escoltin, siguin honestos i admetin aquesta realitat, que és indiscutible. Però per ser honestos cal ser valents, i no crec que sigui aquest el cas, perquè avui els ha fet pànic un altre cop tornar a parlar de drets i de llibertats, i no ens sorprèn, hi estem acostumats.

Però, escoltin, com me queda poc temps, m'agradaria també fer una reflexió que aquesta actitud que veiem que no és de canvi de vostès constatem que l'Estat espanyol també la manté, que també té aquest mateix problema...

El president

Diputada...

Marta Madrenas i Mir

...el de la covardia. Por a escoltar la gent, por a escoltar les urnes, por del resultat d'un referèndum i por a la democràcia. Tot això és el que motiva que ens segueixi dotant...

El president

Diputada, ha acabat el temps.

Marta Madrenas i Mir

...dels recursos que ens mereixem. Acabo. Perquè, saben?, no ens doten dels recursos que ens mereixem perquè a l'Estat del Regne d'Espanya saben...

El president

Diputada...

Marta Madrenas i Mir

...que som capaços de deixar en evidència la seva fragmentació democràtica i la seva... *(El president retira l'ús del micròfon a l'oradora i aquesta continua parlant uns moments. Aplaudiments.)*

El president

Per què em demana la paraula, senyora Sierra?

Sonia Sierra Infante

Per al·lusions directes.

El president

S'han al·ludit tots plegats. Sap que no és...

Sonia Sierra Infante

A la senyora Madaula li ha donat la...

El president

Senyora diputada, no. (*Remor de veus.*) Seguim. Passem a votacions... Senyora diputada, ja sap que no. (*Sonia Sierra Infante intervé sense fer ús del micròfon.*) Senyora diputada, no té la paraula. Seguim. Passem a les votacions... (*Remor de veus. Sonia Sierra Infante intervé sense fer ús del micròfon.*) Sí que s'ha..., diputada, sí que s'ha alludit abans a la diputada. Tots els diputats..., tots els diputats, inclosa una del seu grup, a qui he donat la paraula abans han estat alludits. En aquest debat hi han hagut al·lusions de tots els grups amb tots, i ara no entrarem en una nova ronda de debat. Per tant, seguim. Diputada, no té la paraula. (*Sonia Sierra Infante intervé sense fer ús del micròfon.*) No té la paraula –no té la paraula.

Seguim. Passem a la votació. Les propostes de resolució s'han demanat... (*Fora remor de veus.*) Per què em demana la paraula, diputada, ara?

Sonia Sierra Infante

Per contradiccions.

El president

No, diputada, no intenti buscar el subterfugi... Ja li he dit que no.

Sonia Sierra Infante

No, a veure, no...

El president

No...

Sonia Sierra Infante

A veure...

El president

Diputada, no té la paraula –no té la paraula. No hi insisteixi. No té la paraula. Seguim. Votarem... (*Remor de veus. Sonia Sierra Infante intervé sense fer ús del micròfon.*) Diputada, si segueix l'hauré de cridar a l'ordre. (*Remor de veus.*) Diputada! Silenci tothom! Senyor Batet, vostè també. (*Rialles.*) Seguim. (*Aplaudiments.*)

Passem a votació. Es votaran, com bé saben, totes les propostes de resolució, una per una, de tots els grups parlamentaris, i finalment votarem les transaccions. Es votaran seguint l'ordre realitzat a la Mesa. I començarem, per tant, amb les propostes presentades pel Grup Parlamentari Republicà.

Votem en primer lloc la proposta de resolució número 17.

Comença la votació... (*Remor de veus.*) Disculpin. Hi ha hagut algun problema amb el servei. Tornem a començar.

Votem la proposta de resolució número 17 del Grup Parlamentari Republicà.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 17 del Grup Parlamentari Republicà ha estat aprovada per 80 vots a favor, 8 en contra i 44 abstencions.

Passem ara a votar la número 18.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 75 vots a favor, 21 en contra, 1 abstenció i 35 diputats o diputades presents que no han votat.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 1 del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 1 del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem ha estat aprovada per 68 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció.

I ara votem la proposta de resolució número 2 del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem.

Comença la votació... (*Remor de veus.*) Disculpin. És cert; aquesta ha estat transaccionada i la votarem al final.

Votem la número 3 –disculpin–, votem la proposta de resolució número 3 del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Ara sí.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 3 ha estat rebutjada per 24 vots a favor, 36 en contra i 72 abstencions.

I votem ara la proposta de resolució número 4.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 4 ha estat aprovada per 64 vots a favor, cap en contra i 68 abstencions.

I votem ara la proposta de resolució número 5.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 5 ha estat aprovada per 72 vots a favor, 56 en contra i 4 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 6.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 6 ha estat rebutjada per 8 vots a favor, 56 en contra i 67 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 7.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 7 ha estat rebutjada per 12 vots a favor, 68 en contra i 52 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 8.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 7 ha estat..., hi ha hagut un empat: 64 vots a favor, 64 en contra i 4 abstencions.

Tornem a votar, per tant. Votem la proposta de resolució número 7 del Grup Parlamentari de Catalunya... Perdó, 8, de Catalunya en Comú Podem, 8.

A la proposta de resolució número 8 s'ha produït un altre empat a 64 vots: 64 vots a favor, 64 en contra i 4 abstencions.

Hem de votar una tercera vegada. Trucarem al timbre. Cridarem a votació.

(*Pausa llarga.*)

Bé, tornarem a votar la proposta de resolució número 8.

Comença la votació.

S'ha produït un nou empat: 64 vots a favor, 64 en contra, 4 abstencions; per tant, aquesta proposta de resolució no prospera.

Seguim. Votem la proposta de resolució número 9.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 9 ha estat rebutjada per 12 vots a favor, 56 en contra, 64 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 10.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 10 ha estat rebutjada per 12 vots a favor, 88 en contra i 32 abstencions.

Votem ara les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Votem la proposta de resolució número 1.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 1 del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar ha estat rebutjada per 64 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

Votem ara la proposta de resolució número 2.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 2 ha estat aprovada per 131 vots a favor, cap en contra, cap abstenció i 1 diputat o diputada present que no ha votat.

Votem ara la proposta de resolució número 3.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 3 ha estat rebutjada per 64 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

Votem ara la proposta de resolució número 4.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 128 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions.

I votem ara la proposta de resolució número 5.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 5 ha estat aprovada per 68 vots a favor, cap en contra i 64 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 6.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 6 ha estat aprovada per 128 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions.

I votem ara la proposta de resolució número 7.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 7 del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar ha estat aprovada per 64 vots a favor, cap en contra i 67 abstencions.

I votem ara la proposta de resolució número 9, atès que la número 8 ha estat transaccionada i per tant la votarem al final.

Comença la votació de la proposta de resolució número 9.

La proposta de resolució número 9 ha estat aprovada per 68 vots a favor, cap en contra i 64 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 10.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 10 ha estat rebutjada per 60 vots a favor, 64 en contra i 8 abstencions.

Votem ara les propostes de resolució presentades pel Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Votem la primera.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada per 59 vots a favor, 64 en contra i 8 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 2.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 2 del Subgrup del Partit Popular de Catalunya ha estat aprovada per 68 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció.

Votem ara la número 3.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 3 ha estat rebutjada per 64 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

I votem ara la proposta de resolució número 4.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 4 ha estat rebutjada per 40 vots a favor, 91 en contra i cap abstenció.

I votem ara la proposta de resolució número 5.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 5 ha estat rebutjada per 20 vots a favor, 76 en contra i 36 abstencions.

I votem ara la proposta de resolució número 6.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 6 ha estat aprovada per 68 vots a favor, cap en contra i 64 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 7.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució de resolució ha estat aprovada per 128 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions.

I votem ara la proposta de resolució número 8.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 8 (*remor de veus*) del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya ha estat aprovada per 12 vots a favor, 3 en contra i 117 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 9... Votem ara, deia, la proposta de resolució número 9 del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 9 ha estat aprovada per 60 vots a favor, cap en contra i 72 abstencions.

I votem ara la proposta de resolució número 10.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 10 del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya ha estat rebutjada per 40 vots a favor, 75 en contra i 16 abstencions.

Votem ara les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari de Ciutadans. Comencem per la número 1.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada per 41 vots a favor, 91 en contra i cap abstenció.

Votem ara la proposta de resolució número 2, amb la correcció d'errades incorporada.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 2 ha estat rebutjada per 37 vots a favor, 80 en contra i 15 abstencions.

I votem ara la proposta de resolució número 3.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 3 del Grup Parlamentari de Ciutadans ha estat aprovada per 128 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions.

I votem ara la proposta de resolució número 4.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 4 ha estat rebutjada per 40 vots a favor, 84 en contra i 8 abstencions.

I votem ara la proposta de resolució número 5.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 5 ha estat aprovada per 68 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció.

I passem ara votar la proposta de resolució número 6.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 6 ha estat rebutjada per 40 vots a favor, 76 en contra i 16 abstencions.

I votem ara la proposta de resolució número 7.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 7 ha estat aprovada per 68 vots a favor, cap en contra i 64 abstencions.

I votem ara la proposta de resolució número 8.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 120 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions.

I ara votem la número 9.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 9 ha estat rebutjada per 40 vots a favor, 92 en contra i cap abstenció.

I ara votem la proposta de resolució número 10.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 10 del Grup Parlamentari de Ciutadans ha estat rebutjada per 56 vots a favor, 76 en contra i cap abstenció.

Votem ara la proposta de resolució presentada conjuntament pel Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya i el Grup Parlamentari Republicà, amb la correcció d'errades incorporada.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució (*aplaudiments*) ha estat aprovada per 76 vots a favor, 20 en contra, cap abstenció i 34 diputats i diputades presents que no han votat. (*Aplaudiments perllongats.*)

Votem ara les propostes de resolució presentades pel Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent. Votem primer la proposta de resolució número 2.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 67 vots a favor, 29 en contra, 1 abstenció i 35 diputats o diputades presents que no han votat.

Votem ara la número 4, atès que la tercera, la número 3, ha estat transaccionada i per tant la votarem al final. Votem la proposta de resolució número 4 de la CUP - Crida Constituent.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada per 4 vots a favor, 120 en contra i 8 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 5.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada per 12 vots a favor, 120 en contra i cap abstenció.

Votem ara la proposta de resolució número 6.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada per 12 vots a favor, 119 en contra i cap abstenció.

I votem ara la proposta de resolució número 7.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 7 ha estat rebutjada per 12 vots a favor, 68 en contra i 52 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 8.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada per 12 vots a favor, 120 en contra i cap abstenció.

Votem ara la proposta de resolució número 9.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada per 12 vots a favor, 84 en contra i 36 abstencions.

I finalment votem la proposta de resolució número 10 de la CUP - Crida Constituent.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 10 de la CUP - Crida Constituent ha estat rebutjada per 12 vots a favor, 53 en contra, 32 abstencions i 35 diputats o diputades presents que no han votat.

Votem ara les propostes de resolució del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Comencem per la número 19.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 19 ha estat aprovada per 76 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.

I ara votem la proposta de resolució número 20.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 20 ha estat aprovada per 65 vots a favor, 60 en contra i 7 abstencions.

Votem a continuació les propostes de resolució presentades conjuntament pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya i el Grup Parlamentari Republicà, de les quals la número 1 ha estat transaccionada i per tant la votarem al final.

Passem, per tant, directament a votar la proposta de resolució número 2, conjunta entre el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya i el Grup Parlamentari Republicà.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha esta aprovada per 123 vots a favor, 1 en contra i 8 abstencions.

I votem ara la proposta de resolució número 3.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha esta aprovada per 75 vots a favor, 56 en contra, cap abstenció i 1 diputat o diputada present que no ha votat.

I ara votem la proposta de resolució número 4.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 76 vots a favor, 40 en contra, 16 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 5.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 5 ha estat aprovada per 76 vots a favor, 4 en contra i 52 abstencions.

La proposta de resolució número 6 d'aquest bloc ha estat transaccionada, i, per tant, la votarem també al final.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 7.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 7 ha estat aprovada per 68 vots a favor, 53 en contra i 11 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 9, perquè la 8 ha estat transaccionada i la votarem també com les altres, al final.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 9 ha estat aprovada per 87 vots a favor, 40 en contra i 4 abstencions.

I ara votem la número 10.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 10 ha estat aprovada per 91 vots a favor, 4 en contra i 36 abstencions.

I ara votem l'11.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 11 ha estat aprovada per 127 vots a favor, 4 en contra i cap abstenció.

I ara votem la 12.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 12 d'aquest bloc ha estat aprovada per 66 vots a favor, 20 en contra i 44 abstencions.

I ara votem la 13.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 118 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions.

I ara votem la proposta de resolució número 14.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per unanimitat, és a dir, 131 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

I ara votem la proposta de resolució número 15.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 15 ha estat aprovada per 67 vots a favor, 56 en contra i 8 abstencions.

I ara votem la número 16.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 75 vots a favor, 4 en contra i 52 abstencions.

Votem ara, finalment, les propostes de resolució transaccionals, i en primer lloc la proposta transaccional entre la proposta de resolució número 8, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya i el Grup Parlamentari Republicà, i la proposta de resolució número 8, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 83 vots a favor, 8 en contra i 40 abstencions.

Votem ara la proposta transaccional entre les propostes de resolució número 6, del Grup Parlamentari Junts per Catalunya i el Grup Parlamentari Republicà, i la proposta de resolució número 3, del Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent.

Comença la votació.

Aquesta transaccional ha estat aprovada per 75 vots a favor, 39 en contra i 16 abstencions.

I, finalment, per acabar, votem la proposta transaccional entre la proposta de resolució número 1, del Grup Parlamentari Junts per Catalunya i del Grup Parlamentari Republicà, i la proposta de resolució número 2, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 74 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.

(Aplaudiments.)

No hi han més propostes de resolució a votar, més punts de l'ordre del dia.

S'aixeca la sessió.

Que tinguin un bon estiu.

La sessió s'aixeca a dos quarts de vuit del vespre i onze minuts.